

LOEKEMONT OF BISHOP

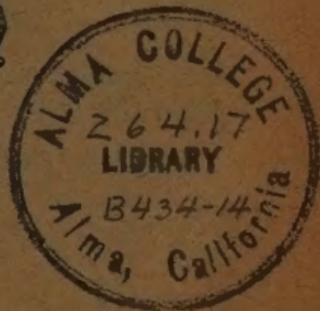
CÆREMONIALE EPISCOPORUM

CLEMENTIS VIII., INNOCENTII X. ET BENEDICTI XIII.

JUSSU EDITUM

BENEDICTI XIV. ET LEONIS XIII.

AUCTORITATE REGOGNITUM.

MECHLINIÆ
H. DESSAIN,

SUMMI PONTIFICIS, SS. CONGREG. RITUUM ET DE PROPAGANDA FIDE
NECNON ARCHIEP. MECHLIN. TYPOGRAPHUS.

49483

DESIDERATUS JOSEPHUS MERCIER

GRATIA DEI ET SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ ARCHIEP. MECHLIN.
PRIMAS BELGII.

Cærimoniale Episcoporum anno 1600 a Clemente VIII. primum editum, dein anno 1650 ab Innocentio X. correctum, et tandem anno 1741 a Benedicto XIV. iterum emendatum, et auctum, Leo XIII. anno 1886, recentioribus præscriptionibus, quoad cantum etiam accommodatum, prodire voluit, ac statuit hanc editionem ab omnibus habendam ut typicam; cui scilicet in posterum omnes Cærimonialis Episcoporum editiones sint conformes.

Cum autem a venerabili Dño GUIL. VAN CASTER, Ecclesiæ nostræ Metropolitanæ canonico titulari, et nostro Revisore, audiverimus novam Cærimonialis Episcoporum editionem opera typographi nostri HUBERTI DESSAIN excusam esse, eamque plane et pleniter concordare cum exemplari typico, præfatam editionem approbamus et evulgandi licentiam damus.

In quorum fidem hasce subsignavimus sigilloque nostro ac Secretarii nostri chirographo muniri mandavimus.

Mechliniæ, die 6 Augusti 1906.

† DESIDERATUS JOSEPHUS, Archiep. Mechlinien.

De mandato Illmi ac Rmi Dñi Archiep.

F. VAN OLLEN, Secret.

SS. D. N. BENEDICTI XIV.

APOSTOLICÆ LITTERÆ

In forma Brevis de novo *Ritualis, Cæremonialis Episcoporum*, necnon et *Romani Pontificalis* editione, ex quibus selegimus quæ Cæremoniale Episcoporum tantummodo spectant.

BENEDICTUS PAPA XIV.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Quam ardenti studio, incredibili sollicitudine, assidua cura, et indefesso, diuturnoque labore, adhibitis etiam, accitisque undequaque viris in sacra doctrina, disciplinaque ecclesiastica versatis æque ac de rerum Liturgicarum peritis peritissimis, sedulam operam navaverint, atque contendenter Prædecessores Nostri Romani Pontifices, ut *Rituale Romanum*, Cæremoniale *Venerabilium Fratrum Episcoporum*, et *Pontificale Romanum*, sive emendatis erroribus, sive correctis inordinationibus, sive ablatis inutilibus, sive restitutis necessariis, ad eam tandem formam, normamque, juxta quam de præsenti usui sunt, maximo cum omnium virorum Ecclesiasticorum commendo, et utilitate redigerentur; præstat in primis intelligere ex ipsis præsertim Apostolicis in simili forma Brevis litteris eorumdem Prædecessorum Nostrorum, qui post S. Pium Papam V. felicis recordationis Clemens VIII. Innocentius X. Paulus V. Urbanus VIII. et Benedictus XIII. ad gravissimum dignissimumque hujusmodi opus omnibus numeris absolvendum sese pro viribus addiderunt.

Tenores autem memoratarum litterarum sunt, qui sequuntur.

Ac primum quidem, quæ pro *Rituali Romano* statuit *Paulus Papa V.* *Bulla incip. Apostolicæ Sedi*, brevitatis gratia hic omittuntur.

Sequitur vero *Clementis VIII. Bulla pro Cæremoniali Episcoporum.*

CLEMENS PAPA VIII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Cum novissime *Pontificale Romanum*, antea mendosum, et corruptum, a piis et eruditis viris emendari, et restitui, et demum ad Episcoporum et aliorum Ecclesiarum Prælatorum communem usum, et commoditatem divulgari, et in universalis Ecclesia ab omnibus observari mandaverimus; operæ pretium visum fuit Cæremoniale Episcoporum omnibus Ecclesiis, præcipue autem Metropolitani, Cathedralibus, et Collegiatis perutile, ac necessarium, in quo Ritus, et Cæremoniæ celebrandi Missas, Vespertas, et alia divina Officia, ac in aliis Ecclesiæ functionibus, et actibus, ab eisdem Episcopis, ac aliis Prælatis inferioribus in eisdem observandæ, ac modus etiam præcedendi tam inter personas ipsas ecclesiasticas, quam etiam inter eas et laicos, similiter servandus continentur, quodque pridem multis mendis respersum fuerat, similiter reformari, et restitui curaremus. Eapropter id ipsum Cæremoniale Episcoporum a nonnullis piis, ac eruditis, in hisque sacris Ritibus, et Cæremoniis apprime versatis viris examinari, corrigi, et in optimam, ipsique Pontificali reformato maxime congruentem formam redigi mandavimus. Quod opus cum ea, qua decuit fide, et diligentia, jam absolutum fuisse accepimus. Porro reliquum est, ut hujus operis labor eum, ad quem directus est, finem consequatur. Idcirco Cæremoniale Episcoporum hujusmodi jussu Nostro emendatum et reformatum motu proprio, et ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine perpetuo approbantes, illudque in universalis Ecclesia ab omnibus, et singulis personis, ad quas spectat, et in futurum spectabit, perpetuo observandum esse præcipimus, et mandamus; ac Cæremoniale hujusmodi sic emendatum, et reformatum nullo unquam tempore in toto, vel in parte mutari, vel ei aliquid addi, aut omnino detrahi posse, ac quascumque personas prædictas, quæ sacerdotalia munera exercere, aut alia

quæcumque in ipso Cæremoniali contenta facere, aut exequi debent, ad ea peragenda, et præstanta juxta hujus Cæremoniæ formam, et præscriptum teneri, neminemque ex iis, quibus ea exercendi, et faciendi munus expositum existit, nisi formulis, quæ hoc Cæremoniæ continentur servatis satisfacere posse, perpetuo statuimus, et ordinamus. Per præsentes autem antiqua Cæremoniæ in his, quæ prædicto Cæremoniæ reformato sunt conformia, minime aboleri, aut abrogata censeri volumus, sed illorum usum (salva reformatione prædicta) permittimus. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, ac etiam in Provincialibus et Synodalibus Conciliiis editis generalibus, vel specialibus, necnon quarumvis Ecclesiarum etiam jumento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, et pari motu, et auctoritate decernimus, ut qui in Romana Curia sunt præsentes, lapsis duobus mensibus, qui vero intra montes, octo, et qui ultra ubique locorum degunt, duodecim integre excursis, vel alias, ubi venalium hujus Cæremoniæ voluminum notitiam, et facultatem habuerint, sacras Cæremoniæ et Ritus in eodem Cæremoniæ præscriptos, juxta illius modum, et normam in quibuscumque actibus exercere, et observare teneantur. Ipsarum autem litterarum exempla, manu Notarii publici, et sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ, aut illius Curia obsignata, vel in ipsis voluminibus absque prædicto, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressa, eam ubique locorum, et gentium fidem faciant, quam præsentes facerent, si essent exhibite, vel ostenseæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Julii MDC. Pontificatus Nostri Anno Nono.

M. Vestrius Barbianus.

Deinde INNOCENTIUS PAPA X. Ad perpetuam rei memoriam.

Etsi alias fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor Noster Cæremoniæ Episcoporum, omnibus Ecclesiis, præcipue autem Metropolitanis, Cathedralibus et Collegiatis perutile, ac necessarium, in quo Ritus, et Cæremoniæ celebrandi Divina Officia, ac in aliis Ecclesiæ functionibus, et actionibus ab iisdem Episcopis, aliisque Prælatis inferioribus observandæ, ac modus etiam præcedendi tam inter personas ipsas ecclesiasticas, quam etiam inter eas, et laicos similiter servandus, continentur, multis antea mendis refertum corrigi, et restituï curaverit; attamen successu temporis compertum est, plurimos errores, et menda in idem Cæremoniæ, sive diuturnitatis injuria, sive Typographorum incuria, aliave de causa irrepsisse, illudque proinde iterata emendatione indigere. Eapropter Nos pro Pastorali Nostra sollicitudine id ipsum Cæremoniæ Episcoporum a nonnullis Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, aliisque piis, et eruditis, sacrorumque Rituum, et Cæremoniæ apprime peritis viris corrigi, et emendari mandavimus, quod cum ab illis accuratissime præstitum fuisse acceperimus, idcirco ne tam utilis Ecclesiæ Catholice hac in re Cardinalium, et aliorum prædictorum labor optato frustretur effectu, motu proprio, ac ex certa scientia Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Cæremoniæ Episcoporum hujusmodi jussu Nostro, ut præmittitur, recognitum, et emendatum perpetuo confirmamus, et approbamus, illudque in universali Ecclesia ab omnibus, et singulis personis, ad quas spectat, et in futurum spectabit, perpetuo observandum esse præcipimus, et mandamus; ac Cæremoniæ hujusmodi sic emendatum nullo unquam tempore in toto, vel in parte mutari, vel ei aliquid addi, aut omnino detrahi posse, ac quæcumque personas præfatas, quæ sacerdotalia munera exercere, aut alia quæcumque in ipso Cæremoniæ contenta facere, aut exequi debent, ad ea peragenda et præstanta juxta hujus Cæremoniæ formam, et præscriptum teneri, neminemque ex iis, quibus ea exercendi et faciendi munus impositum existit, nisi formulis, quæ hoc Cæremoniæ continentur, servatis, satisfacere posse perpetuo statuimus, et ordinamus. Per præsentes autem antiqua Cæremoniæ in his, quæ præfato Cæremoniæ emendato sunt conformia, minime aboleri, aut abrogata censeri volumus;

sed illorum etiam usum (salva emendatione prædicta) permittimus. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibusque, et Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, et Ordinationibus, necnon quarumvis Ecclesiarum etiam jumento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, et litteris Apostolicis, quibusvis Ecclesiis, et personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro expressis habentes ad præmissorum effectum specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, et pari motu, et auctoritate decernimus, ut qui in Romana Curia sunt præsentes, lapsis duobus, qui vero intra montes, octo, qui ultra ubique locorum degunt, duodecim mensibus integre excursis, vel alias, ubi vernalium hujus Cærimonialis voluminum notitiam, et facultatem habuerint, sacras Cæremoniæ et Ritus in eodem Cærimoniali præscriptos juxta illius modum, et normam in quibuscumque actibus exercere, et observare teneantur. Quodque earumdem præsentium litterarum exemplis manu Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut illius Curia munitis, vel in ipsis voluminibus absque præfato, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressis, eadem ubique locorum, et gentium fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XXX. Julii MDCL. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

M. A. Maraldus.

Demum BENEDICTUS PAPA XIII. Ad perpetuam rei memoriam.

Licet alias fel. rec. Clemens VIII. ac subinde Innocentius X Romani Pontifices Prædecessores Nostri Cærimoniale Episcoporum edendum, atque a mendis expurgandum curaverint, processu tamen temporis compertum est, novos errores non minus Typographorum imperitia, quam aliorum culpa, et negligentia in illud irrepsisse, ac proinde Nos, qui in minoribus constituti, per annos quinquaginta Episcopi, ac Metropolitæ munere, et dignitate perfuncti suimus, cum nihil antiquius habuerimus, quam ut sacros Ritus, et Cæremoniæ secundum antiquam, ac laudabilem Romanæ Ecclesiæ disciplinam adamussim perageremus, diuturno eorum usu, ac studio animadvertisimus, utile ac necessarium maxime futurum, si rursus idem Cærimoniale novis curis recognitum ederetur, obscura quædam in eo, et ambigua illustrarentur, corrupta alia, et depravata emendarentur, nonnulla præterea inter se pugnantia, et contraria conciliarentur, aliaque demum hactenus prætermissa suis locis opportune adderentur. Ubi primum igitur ad Summi Apostolatus fastigium, licet immeriti, et obluctantes evecti fuimus, in hanc etiam sollicitudinem cogitationes Nostras direximus, Nosque ipsi hoc opus aggressi, illud, nonnullis etiam adhibitis piis, ac eruditis viris, sacrorumque Rituum apprime peritis, qui operam suam in ipso Cærimoniali emendando, ac restituendo Nobis contulerunt, benedicente Domino perfecimus. Itaque nem tam utilis Ecclesiæ Catholicæ hac in re labor suo frustretur effectu, motu proprio, ac ex certa scientia Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Cærimoniale Episcoporum hujusmodi, a Nobis, ut præmittitur, recognitum, et emendatum, perpetuo confirmamus, et approbamus, illudque in universalis Ecclesia ab omnibus, et singulis personis, ad quas spectat, et in futurum spectabit, perpetuo observandum esse, in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, et mandamus; ac Cærimoniale hujusmodi sic emendatum, nullo unquam tempore, in toto, vel in parte mutari, vel ei aliquid addi, aut omnino detrahi posse, ac quascumque personas præfatas, quæ Pontificalia, et Sacerdotalia munera exercere, aut alia quæcumque in ipso Cærimoniali contenta, facere, aut exequi debent, ad ea peragenda, et præstanda, juxta hujus Cærimonialis formam, et præscriptum teneri, neminemque ex iis, quibus ea exercendi, et faciendi munus impositum existit, nisi formulis, quæ

hoc Cæremoniali continentur, servatis, satisfacere posse, perpetuo statuimus, et ordinamus. Per præsentes autem antiqua Cæremonialia in his, quæ præfato Cæremoniali emendato sunt conformia, minime aboleri, aut abrogata censeri volumus; sed illorum etiam usum (salva emendatione prædicta) permittimus. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, et in Universalibus, Provincialibusque, et Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, et Ordinationibus, necnon quarumvis Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, et litteris Apostolicis, quibusvis Ecclesias, et personis in contrarium præmissorum quomodo libet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus, et singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, ad præmissorum effectum specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, et pari motu, et auctoritate decernimus, ut qui in Romana Curia sunt præsentes, lapsis duobus, qui vero circa montes, octo, et qui ultra ubique locorum degunt, duodecim mensibus integre excursis, vel alias, ubi venalium hujus Cæremonialis voluminum notitiam, et facultatem habuerint, sacras Cæremoniales, et Ritus in eodem Cæremoniali præscriptos, juxta illius modum, et normam in quibuscumque actibus exercere, et observare teneantur. Quodque earumdem præsentium litterarum exemplis manu Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personæ in Dignitate ecclesiastica constitutæ, aut illius Curiæ munitis, vel in ipsis voluminibus absque præfato, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressis, eadem ubique locorum, et gentium fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio. *Pro D. Cardinale Oliverio, Carolus Archiepiscopus Emissenus.*

Prætermittitur hic Bulla Clementis Papæ VIII. incip. Ex quo in Ecclesia. Alia item Urbani Papæ VIII incip. Quamvis alias, quæ Pontificale respiciunt.

Sequitur vero Bulla: Quoniam autem Nos pro paterna charitate vehementer cupientes, ut Christifidelibus in articulo mortis constitutis, quoad fieri posset, universis Apostolica Benedictio Nostro nomine impertiretur, et Plenaria omnium suorum peccatorum Indulgentia elargiretur, per alias Nostras sub Plumbo litteras anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLVII. Nonis Aprilis, Pontificatus Nostri anno septimo datas omnibus Ecclesiarum Antistitibus hujusmodi facultatem sub certis modo, et forma expressam tribuimus, atque insimul Formulam Benedictionis, et Indulgentiæ hujusmodi dandæ præscripsimus, quemadmodum Encyclicam etiam Nostram Epistolam die XIX. mensis Martii anno MDCCXLIV. ad dilectos Filios Generales Ordinum Regularium, quibus a S. Sede indulta, vel indulgenda erat facultas Pontificiam Benedictionem effundendi super Populum statis diebus, scripseramus super modo et ritu, quibus prædicta Benedictio danda est.

Præterea ad nonnullas lites et controversias exortas e medio tollendas itidem per alias Nostras in simili forma Brevis litteras confirmaveramus leges et instituta Cæremonialia jussu Nostro edita pro Provinciarum Prædibus, Gubernatoribus Prælatis, et Apostolicis Vicelegatis, quæ sunt tenoris sequentis.

BENEDICTUS XIV. Ad perpetuam rei memoriam.

Quod Apostolus universis Christifidelibus consulebat, ut inter cætera officia sibi pariter exhibenda honore etiam sese invicem prævenirent, et honorem tamquam debitum, cui deferendus esset honor, redderent; id maxime ab Antistitibus et Præsulibus vicissim inter sese in mutua tam civilium, quam sacrorum Officiorum exhibitione præstandum esse intelligentes Romani Pontifices Prædecessores Nostri, per Cæremoniale Episcoporum juxta uniuscujusque Ordinis, gradus, et dignitatis conditionem, Leges, et Statuta, quibus integerrime servatis, et unicuique ratio haberetur, et nemini inferretur præjudicium, sapientissime præscripserunt. Quoniam autem quosdam abusus in

honoribus sibi invicem deferendis inter Venerabiles Fratres Archiepiscopos, et Episcopos ex una, et inter dilectos Filios Provinciarum Status Nostri Ecclesiastici Præsides, Gubernatores Prælatos, et Apostolicos Vice-Legatos ex altera parte, quocumque pacto, ac tempore etiam immemorabili irrepssisse jamdudum, etiam dum in minoribus essemus, neveramus, ut eosdem penitus adimeremus, ne ullus unquam in posterum querelis, ac dissidiis inter utrosque forsan oborientibus pateat aditus, nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanae Ecclesiæ Cardinalibus, qui Congregationibus Sacrorum Rituum et Cæremoniarum præpositi sunt, negotium dedimus, ut Leges et Instituta cæremonialia pro corrigendis, et auferendis iisdem abusibus opportuna et salutaria conderent. Hujusmodi vero Leges et Instituta Cæremonialia ab iisdem Cardinalibus præscripta, et a Nobis inspecta cum probassimus, quo firmius subsistant, et serventur exactius, tenore præsentium, Apostolica auctoritate approbamus, et confirmamus, atque ab omnibus, et singulis, ad quos spectat, et in futurum spectabit, perpetuo observanda esse statuimus, præcipimus, et mandamus. Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integrlos effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, et per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios et Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibuscumque in contrarium præmissorum quomodolibet facientibus. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo persone in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud abhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostenseæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XV. Maji MDCCXL. Pontificatus Nostri Anno Primo.

E. Cardinalis Passioneus.

DECRETUM.

Cum Sanctissimus Dominus Noster BENEDICTUS PAPA XIV. ex Cardinalibus, qui Congregationi Sacrorum Rituum, et Cæremoniali præpositi sunt, quatuor selegisset Eminentissimos, nempe Rufum Sacri Collegii Decanum, Lercarium, Accorambonum, et de Gentilibus, ut ab eisdem uniforme statueretur Cæremoniale, a Provinciarum Præsidibus, Gubernatoribus Prælatis, et Vice-Legatis in suis respective Provinciis, vel Civitatibus, Sanctitate Sua prius approbante, posthac perpetuo, et inconcusse observandum; ipsi Eminentissimi Patres pluribus idcirco præhabitis sessionibus, hæc, quæ sequuntur, mihi peculiaris hujus Congregationis Secretario, Sanctitati Sua referenda demandarunt.

Factaque per me de infrascriptis omnibus Sanctitati Sua relatione, Sanctissimus non tantum ea approbavit, verum etiam pro omnimoda illorum observantia publicari mandavit. Hac die XVIII. Aprilis MDCCXL. T. Card. Rufus Episc. Ostien., et Veliternen. Loco Sigilli. Ignatius Reali Secretarius.

Insuper Formulam itidem Benedictionis, et Traditionis Pallii, ac juris-jurandi a Procuratoribus absentium Archiepiscoporum, antequam a Dilecto Filio Nostro S. R. E. Cardinali Diacono idem Pallium accipiant, ipsorum Archiepiscoporum nomine præstandi per Nostram Constitutionem die XII. mensis Augusti anno MDCCXLVIII. sub Plumbo expeditam statuimus.

Porro accedit ad hæc methodus quoque Scholæ Sacrorum Rituum in Gregoriano Collegio Romano hujus almæ Urbis Nostræ Nobis approbantibus institutæ, non sine uberi per hoc tempus in Sacris Ritibus addiscendis

profectu, aliarumque ad instar ejusdem Scholæ, alibi jam erectarum, vel erigendarum, quæ methodus multis in libris, et præcipue in decimo Operum Nostrorum Volumine Romanae editionis reperitur inserta, plurimumque a Nobis commendatur, eamque plurimum studiosis Sacrorum Rituum processe compertum est.

Eapropter cum Nobis a quamplurimis supplicatum fuerit, ut typis iterum reimprimendi Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, et Pontificale Romanum hujusmodi, et non solum in iisdem antedicta omnia a Nobis statuta addendi, verum etiam Nostro jussu in lucem emitendi, licentiam de Apostolica benignitate et auctoritate concedere et indulgere dignaremur: Nos itaque probe scientes, et experientia edocti quantum prosit, ut in uno volumine simul collecta ad manum sint ea omnia, quæ sparsim ac divisim impressa inveniuntur, et considerantes quantam hujusmodi collectio utilitatem memorata Scholæ Liturgicæ in Collegio Soc. Jesu ejusdem almae Urbis Nostræ a Nobis institutæ, aliisque ubique locorum erectis afferre possit; Apostolica Auctoritate tenore præsentium communibus tot insignium Virorum ac Præsulum votis et supplicationibus benigne annuentes, facultatem tribuimus et impertimur, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, ac Pontificale Romanum sub iisdem modo et forma, quibus de præsenti impressa reperiuntur, et usui sunt, una simul cum omnibus et singulis, quæ ut superius relatum est, a Nobis præscripta, ordinata, et publici etiam juris facta sunt, necnon cum sæpe dicta methodo Scholæ Sacrorum Rituum in Operibus Nostris jam editis inserta jussu Nostro, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus, typis reimprimantur, et in lucem emittantur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXV. Martii Anno MDCCLII. Pontificatus Nostri Anno XII.

Gajetanus Amatus.

Qaeremonialis Episcoporum

LIBER PRIMUS.

CAPUT I.

Corona nuper Electi ad cathedram metropolitanam, episcopalem, seu majorem. Vestium forma, et color. Quid agere debeant Electi, in Curia præsentes. Quid absentes. Veste eorum, qui ex Ordinibus regularibus, aut militaribus sumuntur.

1. Cum primum aliquis certior factus fuerit, se alicui ecclesiæ metropolitanæ, cathedrali, vel majori a Summo Pontifice in Consistorio præfectum, sive ille in curia romana degat, sive ab ea absens sit, statim curabit, sibi amplam coronam in capite decenter formari. Tunc, et non prius super vestem inferiorem talarem, cum extra domum exibit, induet aliam vestem breviorem apertam, ita ut per scissuras brachia extrahi possint, quod genus vestis mantelletum vocant. Veste autem hujusmodi erunt, vel ex lana, vel ex camelotto coloris violacei, nullo autem modo sericæ.

2. Præsentes in curia, induti, ut supra, quam primum poterunt, adibunt Summum Pontificem, et ei gratias agent de sua promotione, merita propria extenuando, et dignitatis gradum amplificando, seipso, et ecclesias ipsis commissas humiliter commendando, et tunc e Sanctitatis suæ manibus rochettum accipient, et post oscula pedum gratias agent. Visitabunt deinde singulos Eminentissimos S. R. E. Cardinales in eorum domibus, eisque officiose gratias agent, se et suas ecclesias illis commendando, et offerendo.

3. Absentes vero se ipsos rochetto, et vestibus, ut supra, induent, et gratiarum actiones, et ecclesiarum suarum commendationis officium per litteras, tam apud Summum Pontificem, quam apud Eminentissimos Dominos Cardinales peragere studebunt; et si erunt in propria sua diœcesi, vel provincia, cum de eorum promotione certum nuntium habuerint, utantur domi, et foris, loco mantelletti, mozzetta ejusdem coloris supra

rochettum, et tam præsentes in curia, quam absentes utantur, cum opus erit, galero nigro laneo, virido serico ornato, cum chordulis ac floccis coloris viridis. Hæc, quæ de vestibus diximus, clericis, seu presbyteris sacerdotalibus, seu regularibus electis, tantum convenient.

4. Promoti vero ex regulari ordine non clericali, non utuntur rochetto, sed retinent in vestibus colorem habitus suæ religionis, et deferunt ubique mozzettam ejusdem coloris, et biretum nigrum (galero tamen viridi prout supradicti clerici utuntur); sed Canonici regulares utuntur etiam rochetto, prout ante promotionem ad episcopatum utebantur in sua Congregatione, et colore violaceo; sed non mozzetta, ut et Presbyteri S. Spiritus, et militiarum S. Joannis, S. Jacobi, et aliarum; qui tamen sui ordinis insignia in vestibus non deferunt, sed ejusdem ordinis crucem ad collum intus pendentem. Cum autem Episcopi, nulli regulari ordini adscripti, seu ex ordinibus militaribus assumpti, extra diœcesim fuerint, mozzetta super mantelletum utantur, ubi talis viget consuetudo.

CAPUT II.

Procuranda ab Archiepiscopo, et Episcopo ante accessum ad suam ecclesiam. Quæ in itinere præstanta. S'gnificantus ejus adventus Vicario, Capitulo, et Magistratui civitatis. Quæ præparari debeant pro ejus ingressu. Quo ordine processio peragenda. Ritus processionis in ecclesia capienda. Recessus ab ecclesia ad ædem episcopalem. Quid præstandum si transeat per insig-
gnem locum suæ Dicecesis, vel in eo hospitetur.

1. Accessurus Episcopus ad suam Dicecesim, vel Archiepiscopus ad suam Provinciam, ante accessum poterit aliquas gratias, seu facultates a Sanctissimo Domino nostro Papa obtinere, præsertim Indulgentiam plenariam pro populo suæ primæ Missæ adfuturo. Insuper præparabit, quæ in itinere, et ingressu usui esse poterunt: ut vestes episcopales ordinarias, cappam pontificalem violacei coloris, seu, si regularis fuerit, coloris habitus sui; galerum pontificalem chordulis ac floccis sericis coloris viridis ornatum; equi etiam, sive mulæ ornamenta opportuna; item libros necessarios, ut inter-

ceteros, Pontificale Romanum, et hoc Cæremoniale ; ac paramenta etiam sacra, quæ pro ingressu erunt necessaria, idest pluviale album cum stola, et mitra pretiosa, amictum, albam, cingulum, crucem pectoralem, et annulum, nisi ea ad majorem commoditatem a propria ecclesia sumere velit. In discessu recitabit in ecclesia, si commode fieri poterit, sin minus, antequam equum ascendat, cum suis clericis et familiaribus, Itinerarium ; idemque observabit quotidie mane post Missam, antequam equum ascendat, quamdiu erit in itinere : et si erit Archiepiscopus, quamprimum suam Provinciam intraverit, faciet ante se deferri Crucem per aliquem ex suis capellanis, imagine sanctissimi Crucifixi ad se versa ; et sibi occurrentes subditos, qui genuflectere debent, signo crucis super illos facto benedicet, atque ita etiam faciet Episcopus cum suam diœcesim intraverit.

2. Cum autem erit unius diei, vel bidui spatio propinquus propriæ civitati, significabit Vicario suo, et Canonicis, ac Capitulo, necnon Magistratui, et officialibus civitatis diem, et horam sui ingressus, ut possint omnes se præparare, ut ei obviam eant, eumque debito honore prosequantur ; præmittet etiam aliquem ex suis, qui Clerum, et alios, ad quos spectat, admoneat, ut processionem habendam in hujusmodi ingressu indicent : præparari faciant baldachinum in porta civitatis, et deputari qui illud portent supra Episcopum ; vias etiam, per quas eundum erit, mundari, ac floribus, vel frondibus conspergi in signum lætitiae curent.

3. Die præstituta, Canonici et Capitulum cum toto Clero debent processionali ritu proficisci extra portam civitatis, et prope illam consistere ; Magistratus vero, et Officiales cum civibus, et populo Episcopum in porta excipere : Episcopus interim in aliquo sacello, seu honesto, et convenienti loco, parum distante a porta civitatis, descendet de mula, vel equo, ac deposito itinerario habitu, induet cappam pontificalem, iterumque ascendet mulam ornatam pontificalibus ephippiis, et stragula violacei coloris, ac galerum pontificalem solemniorem in capite geret ; atque ita equitabit, suis familiaribus et domesticis ipsum comitantibus usque ad portam civitatis, ubi descendens

e mula genuflectet super tapete stratum, et pulvinum ibidem paratum, et devote osculabitur crucem sibi per digniorem ex Capitulo pluviali albo indutum oblatam. Mox surgens, in aliquo sacello, vel loco ad id parato accipiet, deposita cappa, paramenta sacra, videlicet amictum, albam, cingulum, crucem pectoralem, stolam, et pluviale album, ac demum mitram pretiosam, atque annulum, et concendet equum, serico albo undique tectum, et decenter ornatum.

4. Ordo autem procedendi erit. Equitabunt primo cives omnes, deinde familiares Episcopi, tum Magistratus, et Officiales civitatis, Barones, et Principes, si qui aderunt; mox Clerus omnis pedibus incedens, praecedente sua cruce, quem cantores subsequentur cantantes, ut in Pontificali Romano; post hos Canonici, et Capitulum ecclesiæ, et si fuerit Archiepiscopus, antecedet crux Archiepiscopalis, inter quam, et Archiepiscopum nemo erit, nisi Dignitates, et Canonici; demum Archiepiscopus, seu Episcopus mitratus equitabit sub baldachino quod portabitur primo loco per Magistratum civitatis, deinde per nobiles cives usque ad ecclesiam, sive per eos, quibus ex consuetudine, vel ex privilegio id convenit. Ipse Episcopus memor erit populo manu dextera aperta, et extensa frequenter benedicere, signum crucis faciens. Post Episcopum equitabunt Prælati, si qui erunt, et reliqui togati.

5. Ante portam ecclesiæ Episcopus descendet ex equo super tapete stratum ibidem extensum, et retenta mitra, capiet aspersorium de manu dignioris de Capitulo antedicti, ut supra induti, quo se et alios asperget aqua benedicta, incipiendo a digniore: ac ministrante eodem, qui aspersorium obtulit, naviculam, imponet in thuribulum, quod aliquis acolythus tenet, thus cum benedictione; tum prædictus dignior ex Capitulo, accipiens thuribulum de manu Acolythi, stans facta prius profunda capitis inclinatione ante Episcopum, thurificet illum stantem cum mitra, triplici ductu thuribuli; et præcedentibus Clero, Canonicis, et Dignitatibus, atque Hymnum *Te Deum laudamus*, etc. cantantibus, ad altare Sanctissimi Sacramenti, si est aliud ab altari majori, consistet ibi

Episcopus, et remoto tunc baldachino, deposita mitra per aliquem capellatum, aut Canonicum, si sit ante SS. Sacramentum, etiam clausum in tabernaculo, et facta genuflexione usque ad terram ante ipsum SS. Sacramentum, genuflectet, iterum super pulvino ibidem parato in genuflexorio, orabit; deinde surget, et facta iterum reverentia cum genuflexione Sanctissimo Sacramento, accipiet mitram, et procedet ad altare majus, ubi ante infimum gradum, deposita mitra, faciet cruci super altare positæ reverentiam, caput profunde inclinando deinde genuflectet super pulvino, et genuflexorio ibi parato, et orabit; et interim ille dignior, ut supra induitus, accedet ad altare, et in cornu Epistolæ, in anteriori parte super suppedaneum, stans quasi versus orantem Episcopum, finito Hymno *Te Deum laudamus*, etc. cantabit ex libro super altare posito versiculum *Protector noster*, etc. et alia prout in Pontificali Romano. Post orationem Episcopus surget a faldistorio et facta altari reverentia, accepta mitra, ibit ad sedem suam Pontificalem, in qua sedens recipiet omnes Dignitates, Canonicos, et alios de Capitulo ad osculum manus, cantoribus interim Antiphonam, vel Psalmum aliquem cantantibus, vel organista organum pulsante. Deinde accedet Episcopus ad altare, quod, deposita mitra ante infimum gradum, et facta iterum cruci reverentia, in medio osculabitur, et cantata prius Antiphona Sancti Tituli Ecclesiæ cum suis Versiculo et Responsorio a choro, vel cantoribus, cantabit ipse in cornu Epistolæ orationem ejusdem Sancti; qua finita accipiet mitram, ad medium altaris revertetur et dabit benedictionem solemnem, cantando prout inferiorius habetur *cap. XXV. lib. I. de forma dandi benedictionem solemnem*, etc. eo modo, quo datur in fine Missæ.

6. Deinde facta prius cruci reverentia, assumpta mitra, si est Archiepiscopus, vel alius crucem ante se habens, et apud sedem suam depositis paramentis, et assumpta cappa, procedet ad locum suæ habitationis; quem dignior ille de Capitulo, dimisso pluviali, et alii Canonici in habitu Canonicali comitentur, si habitatio erit contigua, vel vicina ecclesiæ; si vero distantior, usque ad portam ipsius ecclesiæ. Quod si adesset aliquis magnus

Princeps, qui vellet Episcopum usque ad portam hospitii comitari, debebit Episcopus aliquantulum resistere; non tamen hujusmodi obsequii, et pietatis officium omnino recusare, præsertim si habitationis locus non multum distet; sed ei pro tali humanitate gratias agere.

7. Si contingeret, dum Episcopus ad suam civitatem proficiscitur, transire per aliquem locum insignem suæ diœcesis, vel in eo hospitari, et Clerus, ac Magistratus ejus loci eum honorare cupiant, permittet quidem; ut ei obviam eant, etiam extra locum, et eum comitentur usque ad ecclesiam primariam ejus loci; et facta ibi oratione, usque ad locum ubi hospitaturus est non mutato habitu itinerario; sed nulla fiet processio.

8. Quando vero Episcopus post ingressum in civitatem propriam, voluerit alias civitates, vel oppida insignia suæ diœcesis visitare conveniens erit, ut prima vice recipiatur cum sacra Cleri sacerdotalis et regularis processione. Ipse vero non erit mitra et pluviali indutus, sed equitabit super mulam ornatam pontificalibus ephippiis cum cappa, et galero pontificali, et offeretur ei in porta crux osculanda, et alia omnia fient etiam in ecclesia, prout de civitate propria, et primaria suæ diœcesis dictum fuit.

CAPUT III.

Vestes Archiepiscopi et Episcopi in sua provincia, et diœcesi violaceæ sint ex lana, sive ex camelotto, quibus superinduet rochettum et mozzettam. Domi iisdem vestibus utendum. In congregatiōnibus Concilii provincialis, tam Metropolitanus, quam Episcopi provinciales mozzetta cum rochetto discooperto utuntur. Vestes laneæ nigri coloris in Adventu, et a Septuagesima per totam Quadragesimam, exceptis diebus solemnibus commendantur. Cappa sit lanea et coloris violacei, et aliquando ex camelotto ejusdem coloris. Cappa Episcoporum regularium sit coloris suæ religioni convenientis. Galeri Episcopalis forma, et color. Vestes Episcopi itinerarie.

1. Episcopus postquam ad suam Diœcesim, et civitatem, et Archiepiscopus ad suam Provinciam pervenerit, uti poterit vestibus violaceis, sive laneis, sive ex camelotto, superinduta super rochettum mozzetta. Et domi eodem utentur habitu, saltem dum fit aliqua congregatio coram ipso Episcopo, vel ordinandorum examen, vel aliquid simile, ac etiam quoties erunt congregations

coram Metropolitanano, dum celebratur Concilium Provinciale, quo habitu, scilicet mozzetta cum rochetto discooperto in dictis congregationibus utetur tam ipse Metropolitanus quam alii Episcopi provinciales, qui ibidem pro synodo celebranda convenerunt.

2. Eodem quoque habitu Episcopus indutus erit quoties per civitatem, et terras, seu oppida suæ diœcesis incedet. Sed habenda est distinctio temporum; nam in Adventu, incipiendo a Septuagesima, per totam Quadragesimam, item in omnibus Vigiliis, quibus jejunatur, et in Quatuor Temporibus (exceptis iis, quæ incident post Pentecosten), ac sextis Feriis totius anni, differens erit vestium gestatio. Quia tunc Episcopum decet uti vestibus laneis, et nigri coloris, excipiendo tamen aliquot dies, et quibus signum mœstitiæ ostendi non debet; vide-licet a die Nativitatis Domini, et per totam octavam Epiphaniæ; a die Dominicæ Resurrectionis, usque ad Dominicam SS. Trinitatis; item per octavas Festorum SS. Sacramenti, Assumptionis gloriosæ Virginis Mariæ, et beatorum Apostolorum Petri et Pauli, et Omnium Sanctorum, Titularis Ecclesiæ Cathedralis et Sancti Patroni Civitatis, ac Dedicationis propriæ Ecclesiæ; item in anniversariis electionis, et consecrationis ipsius Episcopi: die adventus alicujus magni principis; vel cum celebratur aliqua publica lætitia: in aliis vero octavis, ut Nativitatis gloriosæ Virginis, S. Joannis Baptistæ, S. Laurentii, dies tantum octavarum excipiuntur; similiiter omnia festa duplia, quæ per annum incident extra Adventum, Septuagesimam, et Quadragesimam; sed Annuntiationis festo, etiamsi infra Quadragesimam occurrat, vestibus violaceis uti debent. Hæc quæ dicta sunt, circa vestes quotidianas observanda sunt.

3. Quoad cappas vero, quibus Episcopi in propriis ecclesiis utuntur, id erit observandum, ut regulariter sint laneæ, et violaceæ, et non alterius coloris. In solemnioribus tamen festis, quæ in Rubricis Breviarii primæ classis vocantur, dempto triduo ante Pascha, poterit Episcopus uti etiam cappa ex camelotto coloris violacei, nullatenus alterius coloris, quibus quidem cappis pelliculæ circa collum et pectus de more consutæ sint, quæ deinde

Vigilia Pentecostes, seu pro diversitate locorum citius aut tardius, prout Episcopo opportunum videbitur, præintimatis etiam Canonicis, qui cappis utuntur, quo die mutari debeant, removentur, et loco pellicularum sericum rubrum apponitur. Canonici vero regulariter in ecclesiis, ubi illis utuntur, eas deponunt, et loco eorum assumunt cottas supra rochettum.

4. Ceterum quod dicitur de hujusmodi Episcoporum habitu, tam capparum, quam ceterarum vestium, non est intelligendum de Episcopis regularibus qui non mutant colorem sui habitus, neque induunt rochettum, sed in ecclesia propria uti debent cappa coloris suæ religioni convenientis, pellibus, seu serico laneo ejusdem coloris suffulta. Excipiuntur ab hac regula clerici regulares, et uti dictum est *cap. I. lib. I.* Canonici regulares qui rochetto utuntur, et colore violaceo, ut et Presbyteri S. Spiritus, et militiarum S. Joannis, S. Jacobi, et aliarum.

5. Omnes autem, tam sæculares, quam religiosi Episcopi galero utuntur a parte exteriori nigro, cui ab interiori sericum coloris viridis suffulciatur, chordulis pariter, et floccis sericeis viridibus, ab eo pendentibus. Galerus quoque duplicis formæ habendus est, alter, quo in solemnioribus equitationibus utuntur ejusdem formæ, præter colorem, quo Eminentissimi Cardinales pontificaliter equitantes uti consueverunt; alter simplicior: uterque ex lana, ac serico viridi exornati.

6. Extra Diœcesim, et Ecclesiam suam Episcopi non utuntur cappa, præterquam in Romana curia, cum in divinis, Pontifice Maximo, vel sacro Cardinalium Collegio præsente, assistunt. Dum iter agunt, utuntur brevioribus vestibus cum manicis sub genu per palmum, vel ultra protensis, coloris temporum diversitati convenientis, ut supra explicatum fuit; circa collum vero fasciam sericam coloris nigri latitudinis duorum palmorum, vel circa, longitudinis fere ad mensuram vestium pendentium habere consueverunt. In Diœcesi autem, vel Provincia, mozzetta superinduenda est sine prædicta fascia.

CAPUT IV.

Archiepiscopus et Episcopus in sua Provincia et Dioecesi singulis benedicunt. A benedictionibus abstinent, praesente Cardinali Legato de latere, ac etiam Cardinali non Legato. Cardinalis Archiepiscopus et Episcopus, celebrans coram Cardinali non Legato, omnes benedictiones dat. Episcopus suo Metropolitanus praesente, a privatis benedictionibus abstinet. Quid praestandum ab Episcopo, si adsit Nuntius Apostolicus, habens in eo loco facultates Legati de latere. Quid si simplex Nuntius, aut Collector generalis, vel facultates Legati ibidem non habeat. Quae urbanitas a Legatis, Cardinalibus, Metropolitanis, aut Nuntiis exercenda sit erga Episcopum, ut munia episcopalia obire possit. Episcopi semper civitatum Gubernatores, et Magistratus antecedunt. Quomodo Episcopi obviam ire debent Cardinali Legato, vel non Legato.

1. Quando Episcopus ambulat, vel equitat per suam civitatem, vel Dioecesim, manu aperta singulis benedit; et si est Archiepiscopus, crucem etiam ante se deferri facit. In ecclesiis vero suae Dioecesis, vel Provinciae, etiam exemptis, dabit benedictionem solemnam, aliaque omnia ad officium suum pertinentia faciet, prout passim suis locis declarabitur: sed si contingat Cardinalem Legatum de latere esse simul cum Episcopo in ejus Dioecesi, vel Archiepiscopo in ejus Provincia, abstinebit Episcopus non solum a benedictionibus solemnibus, sed etiam privatis; et si erit Archiepiscopus, nullatenus permittet ante se deferri crucem, etiamsi ipse Archiepiscopus esset Cardinalis.

2. Quod si esse praesens Cardinalis non Legatus una cum Episcopo non Cardinali, abstinebit simili modo Episcopus non celebrans ab omnibus benedictionibus, nec crucem sibi preferri permittet, si erit Archiepiscopus, remittens omnia munia episcopalia exercenda ipsi Cardinali praesenti: celebrans vero Episcopus debet per aliquem suum Capellatum Cardinali praesenti significare, ut omnia predicta munia exercere, et benedictiones dare dignetur: quae si Cardinalis facere, et exercere ex urbanitate noluerit, poterit Episcopus celebrans predicta omnia adimplere.

3. Si vero Episcopus ipse esset etiam S. R. E. Cardinalis, et non celebraret praesente alio Cardinali, debet ipse Cardinalis Episcopus alium Cardinalem praesentem

rogare, ut omnes benedictiones thuris, aquæ, et ministrorum faciat, ac in fine populo solemniter benedicat: quæ si Cardinalis præsens facere recusaverit, poterit ipse Cardinalis Episcopus prædicta omnia, vel remittere ad celebrantem, vel ipse exercere; dummodo quando in fine populo solemnem benedictionem datus erit, non stet apud sedem, sed propter reverentiam Cardinalis præsentis accedat ad altare, et inde populo solemniter benedicat.

4. Si vero ipse Cardinalis Archiepiscopus, vel Episcopus celebraret, præsente alio Cardinali non Legato; ipse Cardinalis Archiepiscopus, habens ante se crucem, populo solemniter benedicet, omnes benedictiones, et alia munera archiepiscopalia, vel episcopalia dabit, et exercebit ipse Cardinalis celebrans. Præsente vero, seu adveniente suo Metropolitano, cessabit Episcopus a benedictionibus privatis. Sed propter adventum alterius Episcopi non cessabit obire sua munia prædicta, nec relinquet sua insignia, licet in ceteris honorifice eum tractare, et recipere debeat, ac domi ponet eum a dextris, secus extra domum. Si erit præsens Nuntius Apostolicus habens in eo loco facultates Legati de latere, Episcopus ab iisdem abstinebit, a quibus illi cavendum esse dictum est, præsente Cardinali non Legato. Sed si non habeat hujusmodi facultates, sed sit simplex Nuntius, aut Collector generalis, vel etiam si habeat facultates, non tamen in ea civitate, vel loco ditioni episcopali subjecto, Episcopus fungetur officio suo, neque ob ejus præsentiam sua munia intermittet. Quod si præsens fuerit Visitator Apostolicus Episcopus, vel non Episcopus, et sit in loco suæ jurisdictionis, exhibendi erunt ei honores, qui *cap. XIII. et XXIII. lib. I.* præscribuntur. Archiepiscopi porro, eodem Visitatore in locis demandatæ visitationis præsente, poterunt ante se crucem deferre. Episcopi etiam, Cardinali Legato, vel non Legato, in eorum civitate episcopali, seu in Dicæesi commorante, ab usu mozzettæ non teneantur abstinere.

5. Ut autem Episcopus commodius sua munia episcopalia exercere valeat, puta consecrare, ordinare, confidere

oleum sanctum, et similia facere, ex urbanitate Legatus, seu Cardinalis, Nuntius, aut Metropolitanus in civitate præsentes, hujusmodi actibus intervenire non carent: ne ob eorum præsentiam, et dignitatem, vel Episcopus a necessariis functionibus episcopalibus abstinere cogatur, vel saltem interposita mora, et majori cum difficultate actus prædicti exsecutioni demandentur.

6. Gubernatoribus vero civitatum præsentibus, præminentia semper sit Episcopi, tam intra, quam extra ecclesiam. Magistratus vero, et alios Magnates, et viros nobiles, et præcipue Principes magnos et potentes, Episcopus pro eorum qualitate, et gradu honorabit, non tamen ob eorum præsentiam cessabit umquam a suo officio, neque ita illis sese submittet, ut qui Patris locum tenet, ministri munus subire videatur, sed memor sit dignitatis suæ, quæ tantopere illi ex Tridentini Concilii gravissimo decreto commendatur.

7. Si vero Episcopus obviam iret alicui Cardinali Legato, vel non Legato ad ejus civitatem advenienti, usque ad portam, vel extra eam, vel etiam si cum eisdem per urbem incederet, induet supra rochettum mantelletum, et abstinebit a delatione crucis ante se, si erit Archiepiscopus, ob reverentiam officii, et dignitatis illius. Et si erit Cardinalis Legatus, abstinebit etiam ab usu mozettæ. Secus si alicui maximo Principi, aut dignissimo Prælato, vel Nuntio Apostolico obviam iret, quo casu non mutat habitum. Equorum autem, seu mularum stragulæ, et phaleræ, et ornamenta, Episcopo equitante, ex panno laneo coloris nigri, seu violacei, ut supra, plus minusve composita erunt prout ipse Episcopus solemnius aut simplicius equitabit, nisi paratus pontificaliter equitaverit.

CAPUT V.

Duo magistri Cæremoniarum ab Episcopo statuendi. Quales esse debeant. Eorum munia in parandis iis, quæ ad celebranda divina Officia, ac Mysteria, Cardinales, Principes, Ducesque excipiendos, pertinent. Eorum habitus. Sessionum ordines disponant. Stipendum eis constituatur.

1. Antequam Cæremoniarum regulæ, et usus expllicantur, de ipsis Cæremoniarum magistris, quorum mini-

sterio et cura omnia Ecclesiastica munia obeunda sunt, statuendum est. Curabit ergo Episcopus, ut duo, si fieri possit, de gremio suæ ecclesiæ, aspectu, et statura corporis convenienti, et multo magis scientia, et bonis moribus prædicti, experti, et dociles ad ejusmodi onus assumantur, quorum primus vigesimum quintum saltem attingat annum, sitque in presbyterali ordine constitutus, bonis artibus instructus, et si fieri posset, juris canonici, vel theologiæ intelligentiam habeat, divinorum officiorum, ac rituum ecclesiasticorum assiduus et diligens perscrutator. Is erit in primis sollicitus circa personam Episcopi, aliarumque personarum dignitate aut nobilitate præstantium, ut eis præsto sit, si quid petant, aut si qua de re admonendi erunt : ad nihilominus omnia circumspiciat, singulorum munia perpendat.

2. Quando autem erunt celebranda officia, quæ non ita frequenter occurrunt, et quæ solemniori ritu. apparatusque peragi solent, præsertim quando ad ea accederent Magnates, ut Cardinales, Principes, Duces, et similes, per diem, aut plures dies antea præsens videat, et intelligat, an omnia recte disposita, et ordinata sint, quæ ad celebrationem spectant, nempe an ecclesia, altare, abacus, sedes pontificalis, Canonicorum Magistratumque sedilia sint decenter apparata ornataque, an cetera ad ipsius celebrationis actum necessaria, ut sacræ vestes, paramenta, et vasa, candelabra, cerei, funalia, aliaque utensilia, sint suo quæque loco præparata, et congrue disposita juxta normam, et regulas, quæ sequentibus capitulis tradentur : nec gravetur aliquando, cum viderit necessarium, etiam suis manibus adjuvare ministros, ceterosque omnes, quorum opera uti oportebit : præmoneat, atque instruat quos opus fuerit, exhibitis etiam schedulis ; si quid enim erroris accidat, aut incaute fiat, ipsi uni Cæremoniario imputari solet.

3. Alter vero junior, qui saltem in sacro ordine sit constitutus, præcipuam curam geret circa personam celebrantis, ac ministrorum illius : cumque opus erit aliquos ducere, aut reducere, faciat id modeste et discrete, submissa voce, ac solo nutu, si fieri possit, quæcumque agenda sint, demonstrans ; non discurrat

velociter, non caput volvat, aut manus jactet indecenter : caveat demum, ne in suis actibus affectationis vitio notetur ; sed quidquid aget, cum gravitate, et congruenti mora, ac cum decoro corporis gestu, ita peragere curabit, ut ceteris devotionem, et reverentiam pariat, ipseque ab omnibus commendari mereatur ; unus tamen alterius defectum, cum opus erit, modestia, ac silentio corrigere, et supplere studeat ; ambo simul convenient, antequam in ipso rei gerendæ actu sint ; prævideant, quæ sint agenda, ac onera inter se partiantur, concordesque sint, ne reprehendi ab aliis jure possint, qui docere, et instruere omnes debent. Satius enim est unum, quam plures esse, nisi fuerint concordes.

4. Eorum habitus sit honestus, et clericalis, ipsaque vestis inferior, ubi commode fieri possit, coloris violacei, super quam, dum divina officia celebrantur, cottam mundam induent. Ad eorum quoque officium spectabit, præsertim ubi non adest particularis magister chori, curare, ut intra chorum nulla fiant colloquia, nec sint, qui risu, aliove incomposito, seu minus modesto actu rem divinam turbent ; non qui cum ceterorum scandalo dormiant ; litteras, aut alias scripturas legant ; sed nec libros aut ipsum Breviarium, aut Diurnum in manibus habeant, aut ex illis privatim horas, aut orationes recitent, sed illas alta voce una cum choro dicant, aut cantent, et ad id librum habere permittantur ; ne quis gestum aliquem ab aliis differentem demonstret, ut cum alii stant, aliquis sedeat, vel genuflectat, vel e contra : sed detur opera, ut omnes uniformi ritu attente, devote, et reverenter divinis mysteriis, atque officiis assistere, eaque toto cordis affectu admirari, et contemplari videantur, ac silentium diligenter servetur.

5. Quæ omnia, ut sine contradictione quietius perficiantur, Episcopi cura erit omnes, tam Canonicos, quam alios de choro præmonere, ut ipsis Cæremoniariis in his quæ ad cultum divinum spectant, sine contradictione obedient ; nec tantum eorum verbis acquiescant, sed et oculos in ipsos convertentes observent ; et illico illius nutu, aut levi aliquo signo, vel intuitu, quid agendum sit significantibus, statim pareant.

6. Alia vero nonnulla, quæ ad ipsum Cæremoniarii officium spectant, velut thuribulum deferre ad Episcopum, et ad altare ducere, et reducere diaconum, et subdiaconum, aliosque omnes, tam majores, quam minores ministros, quorum opera in re sacra, aut alibi requiritur, inferius suis quæque locis in operis cursu exponentur. Si ecclesia sit ampla, et numero Clericorum ac Beneficiatorum abundans, possent arbitrio Episcopi, aut juxta consuetudines ecclesiarum, aliqui ex ejusdem ecclesiæ gremio subministri adhiberi, qui in aliquibus casibus, tam in choro, quam extra, ipsos Cæremoniarios adjuvarent; velut indicendo silentium populo, atque occurrendo, quoad valerent, tumultui, et scandalis, quæ forte in ipsa ecclesia oriri possent; atque etiam circumspiciendo per totam ecclesiam, ne quid indecenter fiat; neve extinguantur lampades et cerei; aut ne flamma ex cereis ultra modum profluant, vel quid indecorum super altaribus, aut aliis in locis eveniat.

7. Item viros a mulieribus, cum commode fieri potest, distinguendo et separando, ordinem sessionum inter laicos advertendo, eosque admonendo, quando surgere, sedere, vel genuflectere debeant; aliaque hujusmodi prævidendo et operando, prout opportunum erit: atque a dictis duobus Cæremoniariis, cum opus erit, admonebuntur; quibus præterea subditi, et obedientes esse debeant, et ut ab omnibus cognoscantur, eorumque officium commodius, ac majori cum auctoritate exercere, et exequi valeant, posset eis concedi usus aliquarum ferularum serico, vel panno tectarum, cum aliquibus ornamentis, aut insignibus sancti Patroni, vel Ecclesiæ, vel Episcopi, componendarum, quas semper manibus gestarent.

8. Ut autem ipsi Cæremoniarium magistri necessariis rebus pro victu et vestitu juxta eorum statum non indigeant, animumque diversis curis, et perturbationibus defatigare, et distrahere non cogantur, sed a cunctis aliis negotiis remoti, omni studio et diligentia, ac toto pectore in commissam ipsis curam, et munus suum facilius incumbere possint, providebit Episcopus, ut ipsis constituatur aliquod certum, et competens stipendum;

et insuper, ut eis applicentur emolumenta aliqua extraordinaria; item aliquibus privilegiis, et prærogativis decorentur, ut promptiori animo suo muneri satisfaciant, ac libros necessarios sibi parare possint, videlicet, Pontificale, Cæremoniale Episcoporum, librum de mysteriis Missæ Innocentii Papæ III., Rationale divinorum Officiorum, Joannem Stephanum Durantum de ritibus ecclesiasticis, diversosque alios auctores de Officiis divinis, tam antiquos, quam recentiores, aliosque plures, quos sibi opportunos judicabunt, et non solum actione et opere sint parati, sed etiam cum opus fuerit, de his, quæ fiunt, rationem reddere, quoad ejus fieri possit, valeant.

CAPUT VI.

Sacrista in Cæthedralibus et Collegiatis Ecclesiis constituendus. Qualis eligendus, et quæ ejus partes ac munia.

1. Officium Sacristæ in singulis Ecclesiis Cæthedralibus, et Collegiatis pernecessarium est: idcirco in Sacristam eligendus est, qui ad hujusmodi officium fideliter, et strenue exercendum idoneus, et aptus merito censeri possit. Assumendus autem est de gremio ipsius ecclesiæ, vel aliunde, prout magis expedire videbitur, qui in sacerdotali ordine sit constitutus, et cui præsto esse debebunt alii clerici coadjutores, plures, vel pauciores, pro ecclesiæ necessitate et facultatibus.

2. Ejus præcipua cura erit, ut paramenta sacra, vasa, libri, cerei, ornamenta, instrumentaque pro usu ecclesiæ, et altarium, ac reliqua præterea supellex ecclesiastica, sana, integra, et munda conserventur, eaque, cum attrita, aut lacera erunt, renovari, aptarique procuret. Sed in primis, ubi alias talis cura peculiariter non sit commissa alteri, diligentissime curabit, ut ea, quæ ad sacrosanctæ Eucharistiæ cultum, et honorem spectant, nitide conserventur, locusque, seu tabernaculum, ubi custoditur, diligentissime, et fidis clavibus obseretur; lampades circa illam perpetuo ardeant; illaque saltem semel in hebdomada mutetur, et renovetur; ad infirmos debita cum reverentia, et honore deferatur. Pariter et circa fontem baptismalem et sacri chrismatis, aliorumque sa-

crorum oleorum conservationem, diligentissimam curam adhibebit, juxta præscriptam sibi ab Episcopo, et aliis, ad quos spectat, normam. Et quod ad sacrum oleum infirmorum attinet, procuret illud in vase ab aliis separato custodiri, illudque solum ab aliis sejunctum ad ungendos ægrotos deferri. Idem et de sacris sanctorum Reliquiis dicitur, ut scilicet fideliter, et honorifice asserventur. Aqua benedicta singulis saltem hebdomadis renovetur, ac denique, ut tota ecclesia, et singula illius sacella, et altaria semper munda, et nitida sint, nec per incuriam obsordescant.

3. Curabit etiam pro tempore, dierumque festorum qualitate, ut ea decenter ornentur, prout latius infra *cap. XII* *bujus libri* dicetur. Cum Missæ, et cetera divina officia solemniter celebranda erunt, sive per Episcopum, sive per alios, ipse peculiarem curam geret, ut altare majus, credentia, tribuna, chorus, et secretarium, ubi Episcopus sacris vestibus paratur, necessariis rebus, et ornamentis, quæ in eodem capitulo exprimuntur, instruantur opportune, ne eorum aliqua deesse contingat; in quibus perquirendis et exspectandis, indecenter atque incommodo tempus non teratur. Aderit apud altare in cornu *Epistolæ*, cum oblata erunt offerenda; et prægustabit de hostia, vino et aqua porrigente Diacono. Ad eum etiam spectat, ut per campanarum sonum indicentur horæ Vesperarum, Matutinarum, et Missæ, ac reliquarum Horarum canonicarum; item cum in Missa majori elevatur SS. Sacramentum, vel quando illud ad infirmos deferendum est; et ut matutino, meridiano ac vespertino tempore diebus singulis, salutationis angelicæ signum detur. Demum, ut ab ipsa sacristia laicorum nimia frequentia, indecentes sermones, jurgia, rixæ actusque profani removeantur, diligentiam adhibeat: ut Sacerdotes Missas celebraturi opportuno tempore, et ordine exeant, pro populi personarumque concursu.

4. Ad ipsum spectabit eleemosynas, quæ pro Missis celebrandis dantur, custodire, et adnotare in libris sacristiæ, et inter illos, ad quos spectat, distribuere. Habeatur tabella, in qua descriptæ sint Missæ et Anniversaria, infra annum statutis diebus celebranda, ut omni exacta

diligentia benefactorum intentioni satisfiat. Invigilet idem Sacrista, ut mantilia, pro manibus Sacerdotum, qui celebraturi sunt, in promptu habeantur, eaque sint munda, et nitida: denique alia providere studeat, quæ secundum ecclesiæ ritum, et consuetudinem providenda erunt. Ut vero magis accurate, tam Sacrista, quam ipsius adjutores munus suum adimpleant, optime factum erit, si unus vel duo ex Canonicis eis præficiantur singulis annis, vel sæpius, uti plus expedire videbitur, mutandi, ut sic per vices majorem de rebus Ecclesiæ suæ notitiam assequantur.

CAPUT VII.

Dignior ex presbyteris Episcopo rem divinam facturo assistat. Sedeat prope Episcopum. Ejus munia, tam in Vesperis, quam in Missis, Episcopo celebrante.

1. Inter omnes Episcopi ministros, qui ei in divinis et assistunt, et serviunt, primus, et dignior est presbyter assistens, qui idcirco debet esse dignior ex presbyteris, tam Canonicis, quam Dignitatibus, qui in choro cum aliis sedere solent; nec refert, quo nomine nuncupetur, an Archidiaconus, an Archipresbyter; sed attenditur, ut sit dignior omnino ex omnibus, et in Sacerdotio constitutus, atque in sacerdotalibus officiis expertus; ut digne, et decenter officium suum exercere valeat, et opportune Episcopo, rem divinam agenti, ministrare possit. Igitur Episcopo, officium in Vesperis facturo, ipse simul cum aliis Canonicis capiet paramenta, videlicet amictum super rochetto, aut cotta, et super eo pluviale, tempori congruum, sine tamen formalio ad pectus, et cum Episcopus paratus erit sacris paramentis, ipse imponet ei annulum. Cum vero Episcopus primam Antiphonam erit intonaturus, ipse librum supra caput sustinere debet, quem ministri, alias de libro et candela servientes, adjuvabunt.

2. Intonata ergo prima Antiphona, eaque per Chorum completa, inceptoque primo Psalmo, sedebit in aliquo scabello prope Episcopum, ante ipsius faciem a dexteris, vel a sinistris, prout loci situs patietur: regulariter tamen a dextris, dummodo nec altari, neque Episcopo

renes directe vertat, sed maneat semiconversus. Tertiam Antiphonam ipse presbyter assistens, stans in eodem loco, ac præintonante sibi illam subdiacono, vel alio ministro, intonabit voce intelligibili. Cum Episcopus erit intonatus Hymnum, eodem modo librum sustinebit, prout de prima Antiphona dictum est : quo intonato, redibit ad locum suum, stans ibi usque ad finem Hymni. Idem faciet, cum Episcopus intonabit Antiphonam ad *Magnificat* ; qua intonata, et Episcopo sedente, capiet naviculam incensi de manu acolythi, illamque cum cochleari prius deosculato, ac manu quoque illius osculata, porriget Episcopo, ut ex ea imponat incensum in thuribulum, more solito, dicens : *Benedicite, Pater Reverendissime.* Quo facto, reddet naviculam acolytho, et exspectabit stans, vel sedens, quoque inchoetur *Magnificat* ; quo Canto incepto, præbit ante Episcopum ad altare euntem, ubi, postquam ille osculatus fuerit altare, offeret ei thuribulum ab acolytho acceptum, cuius catenularum summitatem ipse manu dextera tenens, eamque deosculans ad sinistram Episcopi porriget ; thuribulum vero, quod ipse manu sinistra sustinet, in dextera Episcopi collocat, quam deosculatur ; ac finita thurificatione, stans in cornu *Pistolæ*, recipit thuribulum de manu Episcopi, osculando prius ejus manum dexteram, illudque acolytho dat. Cum Episcopus redierit ad sedem suam, tunc ipse stans ante infimum gradum solii episcopalis, recipit thuribulum de manu acolythi, et thurificat triplici ductu Episcopum stantem cum mitra ; cui Episcopus benedicit, ac rursus, deposito thuribulo in manu acolythi, ipse accedit ad sedem suæ assistentiæ, et ibi stans thurificatur a subdiacono, vel, eo deficiente, ab acolytho dupli ductu thuribuli. Cum Episcopus cantaturus est orationem, accedit, et sustinet librum, ut alias : deinde revertitur ad locum suum.

3. Cum vero Missa solemnis ab Episcopo erit celebranda, ejus præcipua cura erit, totam Missam prævidisse, omnesque cærimonias, et actus, quos Episcopus facturus est, observasse, ac signacula in libro Missali, in quo lecturus est Episcopus, locis congruis disposuisse, ut præsto illi esse possit, sugerendo illi submissa voce,

vel modesto nutu indicando, si in aliquo forte, vel memoriæ lapsu, vel alia de causa deficeret, aut titubaret; præsertim apud altare, dum sacrosancta mysteria peragit. Igitur ipsa die, qua Missa celebranda erit, cotta, vel habitu suo canonicali indutus, postquam Episcopum ad ecclesiam venientem comitatus fuerit, opportune aderit apud eum in secretario; et incepta hora Tertia, atque incipiente Episcopo legere Psalmos *Quam dilecta, etc.* cum aliis sequentibus, ipse ad ejus sinistram stans alternatim respondebit, duobus quoque diaconis assistantibus pariter cum ipso respondentibus; et lavante Episcopo manus, porriget ei mantile ad tergendum. Circa finem Tertiæ induet se amictu super rochetto, aut cotta, et super eo pluviali, et sic paratus sustinebit librum supra caput, cum Episcopus cantabit Orationem Tertiæ. Episcopo omnibus sacris paramentis induto, ac sedente, imponet annulum pontificalem in digitum annularem dexteræ manus, illius annulo, in manu prius deosculatis; mox naviculam incensi cum cochleari eidem ministret, ut imponat thus in thuribulum, antequam a secretario discedat. Cum autem Episcopus procedit versus altare, ipse ante illum incedit ad dexteram diaconi Evangelium cantaturi, et cum Episcopus ante infimum gradum altaris, facta cruci reverentia, incipit confessionem, ipse, ad ejus dexteram stans, respondebit simul cum diacono stante a sinistris; et dum dicet in confessione *Tibi, Pater, et Te, Pater*, profunde versus Episcopum caput inclinabit.

4. Finita confessione, et osculato per Episcopum altari, dum subdiaconus in cornu Evangelii porrigit librum Evangeliorum osculandum Episcopo, ipse adjuvat, manum ad librum apponendo, deinde retrahit se extra cornu Evangelii dum Episcopus thurificat altare: et redeunte Episcopo ad sedem suam, ipse eum præit, et apud eum stat. Cum Episcopus, lecto Introitu Missæ, dicit *Kyrie, eleison*, ipse simul cum eo, ac duobus diaconis assistantibus idem dicit; sedente vero Episcopo, et ipse sedet super scabellum a dextris vel a sinistris, prout supra de Vesperis dictum fuit. Si vero forte Episcopus celebrans non in sede propria, sed in faldistorio sederet, tunc ipse presbyter assistens sedebit in aliquo scamno

prope altare versus cornu Epistolæ simul cum diacono et subdiacono ad sinistram Episcopi ; sustinebit deinde librum supra caput, cum ex eo Episcopus erit cantaturus *Gloria in excelsis*, et *Credo*, quæ cum eo et duobus diaconis assistantibus submissa voce prosequitur. Adjuvabit eodem modo, prout de prima lotione dictum est, ad lotionem manuum, quoties opus erit in Missa, idest, post offertorium, post oblationem, et post communionem. Si sermo habebitur per Episcopum, ipse sedebit a dextris Episcopi cum diacono a sinistris, remanente interim subdiacono in suo scabello, si Episcopus erit in faldistorio ante altare. Si vero habebit sermonem in propria sede, sedebit in scabello suæ assistantiæ. Finito sermone, ac confessione per diaconum decantata, ipse Indulgentias pronuntiabit in forma, prout suo loco dicendum erit. Si vero sermo habendus erit per ipsum presbyterum assistantem, vel per aliquem Canonicum, qui eo casu servire debet Episcopo in officio presbyteri assistantis cum pluviali, etiamsi non sit ex antiquioribus et dignioribus Canonicis, finito Evangelio, accedet ad osculum manus Episcopi, et profunde inclinatus ab eo petet benedictionem, et sic paratus ascendet ambonem sive pulpitum, et sermonem habebit, ac finita confessione per diaconum, ipse in eodem pulpito adhuc stans, publicabit Indulgentias in forma.

5. Lecto per Episcopum Offertorio, ac lotis manibus ipse portabit librum cum pulvino ad altare comitante Cæmoniario ; vel præmittet ministrum de eo servientem, ut ipse præsto sit ad lotionem manuum Episcopi. Cum Episcopus revertitur ad altare, ipse a sinistris illum gradus altaris ascendentem adjuvat, et cum erit apud altare, accurate et opportune demonstrabit Episcopo omnia et singula, quæ ex libro erunt legenda, ea digito indicando. Dum autem Episcopus oblata et altare thurificabit, ipse sumpto libro Missali cum pulvino retrahit se extra cornu Evangelii, ne thurificationem impedit, et finita thurificatione altaris, reponet librum cum pulvino super eo, ostendens ex illo, quæ successive erunt dicenda ; ac dicet simul cum Episcopo *Sanctus, etc.* nec genuflectet, nisi cum elevatur Sacramentum, et cum

Episcopus ipse genuflectit. Dicit *Agnus Dei*, etc. cum Episcopo celebrante, et diacono: quo dicto, locum permutat cum diacono; ipse enim accedit ad dexterum, diaconus vero ad sinistrum latus Episcopi, cui relinquit curam libri. Ipse vero presbyter assistens, dicta per celebrantem *Oratione Domine Jesu Christe, qui dixisti*, etc. genuflectit, et statim surgit, osculando altare simul cum Celebrante, qui sinistram genam suam cum sinistra ipsius presbyteri assistantis approximans, dat ei pacem dicens: *Pax tecum*, qui ipse respondet: *Et cum spiritu tuo*. Et iterum ante Sacramentum genuflectens, et statim surgens, recedit cum Cæremoniario ad pacem dandam in choro, juxta ordinem in suo particulari capitulo descriptum.

6. Advertat autem, ne cuiquam Canonicō, neque alteri etiam Principi, quantumlibet magno, priusquam ei pacem det, ullam reverentiam faciat, sed solum post datam ei pacem, quæ reverentia solis Canonicis, Magistratui, et Principibus convenit, quando assistens, qui pacem defert, est Canonicus. Dum autem eundo et redeundo ad chorū transit ante Episcopū vel altare, servabit debitas reverentias vel genuflexiones, prout ei a Cæremoniario monstrabitur, ac prout latius in capitulo *De reverentiis* exprimitur. Data pace, quibus per ipsum danda est, dat eam ultimo loco Cæremoniario, qui eum duxit, et redit ad altare, ubi transfert librum a cornu Evangelii ad cornu Epistolæ, nisi jam translatus esset a diacono, et adjuvat ad lotionem manuum Episcopi, ut alias; deinde redit ad librum, ostendens Episcopo cetera, quæ supersunt; et data benedictione, si Indulgentiæ non fuerint publicatæ, quod contingit, quando non fuit habitus sermo, eas tunc, petita prius licentia ab Episcopo, publicat in forma.

7. Episcopo vero non celebrante, sed Vesperis, aut Missæ solemni per alterum cantatæ, præsente, tunc presbyter Canonicus dignior post Dignitates assistat, prout et duo Canonici diaconi, sed in habitu Canonicali sine paramentis, cuius officium tunc erit ministrare Episcopo naviculam incensi, quoties benedicendum, et in thuribulo ponendum erit et eumdem Episcopum thurificandi post

Evangelium, et post oblata, et si est paratus cum mitra, etiam in initio Missæ : et post *Agnus Dei* accipere pacem, eamque deferre Episcopo, qui statim eam dat duobus diaconis assistantibus : ipse vero reversus ad sedem suam in choro, illam dabit subdiacono, qui eam ceteris det ; nisi celebraret aliquis Prælatus, qui haberet proprium assistantem, quem tali casu convenit pacem accipere a Canonico presbytero assistente, et distribuere ceteris ; et habebit locum idem presbyter assistens prope sedem Episcopi in scabello, ut alias, usque dum inchoatur Præfatio, nisi dum fiunt circuli, ad quos ipse accedit cum aliis, et dum habetur sermo, quo tempore accedit cum aliis ad locum suum.

CAPUT VIII.

Duo Canonici in habitu diaconi Episcopo celebranti assistunt. Eorum officium in Vesperis, et Missa solemnii. Episcopo non celebranti assistunt in habitu canonicali.

1. Episcopo, sive Missam celebret, vel ad Vespertas officium faciat, vel si illis tantummodo sit præsens, convenit duos assistere Canonicos, qui, si in ecclesia sint distincti ordines, seu præbendæ presbyterales et diaconales, erunt duo primi Canonici ex ordine diaconali. Quod si forte in aliqua ecclesia, nec Dignitates, neque ordines distincti essent, tunc erunt duo primi Canonici, vel Dignitates immediate sedentes post primam Dignitatem vel primum Canonicum.

2. Hi autem, si Episcopus celebret, aut officium faciat, induiti esse debent habitu diaconali, hoc est dalmatica super rochettum, si ejus usum habeant, sin minus, super cottam, et amictum : ac sedente Episcopo in sua cathedra episcopali, ipsi sedent hinc inde super scabellis nudis ; ac procedente Episcopo a secretario ad altare, et ab altari ad sedem, et rursus a sede ad altare, ipsum medium facientes, ac fimbrias anteriores pluvialis hinc inde sublevantes, quando eo utitur, etiam apud altare, cum illud incensat, et si opus erit, ejus brachia sustentantes, deducunt ; videlicet senior, sive dignior illorum a dexteris, alter a sinistris, capitibus detectis ; et debent Episcopo solemniter celebranti assistere ultra alios

duos, qui serviunt illi in officio diaconi et subdiaconi, pro Evangelio et Epistola cantandis, de quorum officio et habitu paulo post dicetur in sequentibus capitibus. Quod intelligendum est, quando Episcopus celebrans sedet in sua sede et solio episcopali; secus si sederet in faldistorio, quia tunc non requiritur alia assistentia, nisi presbyteri assistentis et prædictorum diaconi et subdiaconi, ad Evangelium et ad Epistolam in Missa servientium, qui eo casu supplent apud Episcopum loco illorum, imponendo et auferendo illi mitram et chirothecas, aliaque omnia faciendo, quæ ipsi duo diaconi assistentes, cum Episcopus residet in sede sua pontificali, facere solent, prout statim inferius dicetur.

3. Officium ergo prædictorum diaconorum assistentium est, ut cum Episcopus in Vesperis genuflectit ante altare super faldistorium, ipsi aptent hinc inde decenter latera pluvialis super eo; et junior ex eis, qui assistit ei a sinistris, aufert illi mitram, quam dat ad manus ministri, de ea servientis; alter vero a dextris aufert ei biretum, complanando leniter capillos. Cum vero Episcopo mitra imponitur, diaconus assistens a dextris, imposito bireto, illam imponet, altero a sinistris adjuvante, et vittas a tergo Episcopi aptante: et semper, quoties Episcopus apud sedem suam elevat manum dexteram signando se, aut alios signo crucis, velut cum benedicit thus, cum benedicit presbyterum assistentem, qui eum thurificavit, vel alias quoties personas, aut res aliquas benedicit, sive pectus percutiendo, aut alia de causa, toties diaconus a dextris parum elevat pluviale a latere suo, ac etiam cum thurificat altare. Cum autem elevat ambas manus, et quando est lecturus aliquid ex libro, seu datus benedictionem solemnem, diaconi assistentes hinc inde elevant fimbrias pluvialis, et cum Episcopus cantat vel legit aliquid ex libro, ipsi diaconi assistentes hinc inde apponunt manus super librum, et primus volvit folium, alter digito indicat textum, qui legi debet: sed celebranti Missam, quia non habet pluviale, sed planetam, non est necessarium fimbrias elevare, sed ei servient in ceteris rebus necessariis, et specialiter in ponendo et auferendo mitram, quod

sæpius accidit : videlicet primo, cum pervenerit ante altare genuflexus ; secundo, post thurificationem altaris in principio Missæ, cum ipse thurificatur ; tertio, cum dicit Introitum et *Kyrie, eleison*, cum dicit *Gloria in excelsis Deo*, cum dicit Orationes ; quarto ad Evangelium, idest, statim data benedictione diacono ; quinto, statim finita confessione per diaconum post sermonem, ubi sermo habetur, pro absolutione danda ; sexto, ad Offertorium ; septimo, cum post Offertorium ad altaris gradus pervenerit, sed hoc casu diaconus Evangelium cantans, aufert ei mitram : et regulariter cum Episcopus est apud altare, serviet ei diaconus Evangelii ; cum vero est apud sedem, serviunt ipsi assistentes, nisi ubi necessitas aliud suadeat, ut post thurificationes altaris : quia tunc primus diaconus assistens imponit ei biretum et mitram, cum diaconus Evangelii tunc sit impeditus cum thuribulo, quod de manibus Episcopi accepit, ut eum thurificet. Regulare enim est, tam in Missis, quam in Vesperis, quod, exsidente Episcopo apud sedem suam, sedenti semper aufertur et imponitur mitra : secus quando genuflectit, pro oratione facienda ; quia tunc stanti imponitur, genufexo aufertur, excepto casu primi accessus ad Ecclesiam, ut supra, *cap. II. §. V.* et quando est apud altare, in Missa stanti imponitur et aufertur. Hoc etiam observent ipsi assistentes, ut cum unus ex eis surgit, facturus aliquod ministerium, ad rem divinam spectans, pariter et alii coassistentes surgunt ; cum autem sessuri sunt, nutu capitis se invicem ad sedendum invitant. Hæc, quæ diximus, observanda sunt, celebrante Episcopo solemniter.

4. Si vero non celebret, sed officio divino intersit, præfati assistentes diaconi erunt apud Episcopum in habitu canonicali, et omnia facient, et observabunt secundum regulas supradictas. Sciendum autem est, quod hujusmodi assistentia facienda est tantummodo Episcopo loci Ordinario, et nulli alteri, etiamsi sit Legatus, qui in sede Episcopi sederet.

CAPUT IX.

Officium diaconi in Missa solemni, quæ ab Episcopo celebratur. Induit Episcopum sacris paramentis. Evangelium cantat. Quando recitare debeat confessionem. Episcopum sacris paramentis exxit.

1. Diaconus, qui Evangelium cantaturus est, Episcopo solemniter Missam celebrante, debet simul cum aliis Canonicis Episcopum ad ecclesiam comitari, nam et ipse ex Canonicis diaconis esse debet, nec refert an sit de antiquioribus, necne, cum tale onus inter ipsos per vices, vel alias arbitrio Episcopi, vel juxta consuetudinem ecclesiæ, distribuendum sit: et dum alii Canonicci accipiunt paramenta, ipse quoque eodem loco accipiet sua, aliquo ex clericis ecclesiæ adjuvante; et primo accipiet amictum, quem in medio osculabitur, qui crucis figura carere non debet, eumque sibi aptabit circa collum, ita ut collaria tegat; mox albam, et cingulum accipit, succinctus albam sibi circumcirca aptari faciat, ut æqualiter fluat; tum stolam prius in medio, ubi crux est, deosculatam, super humerum suum sinistrum imponet, et sub suo brachio dextero firmiter alligari faciet: demum accipiet dalmaticam, nisi essent tempora, quibus ipse et subdiaconus planetis plicatis uti debeant, sicuti in *cap. XIII. et XVIII. lib. II.* explicatur; manipulum vero non hic, sed postea accipiet; qui sic paratus, simul cum subdiacono, postquam Episcopus laverit manus, stabit ad ejus dexteram, et simul cum subdiacono stante ad sinistram, capiet paramenta Episcopi de manibus acolythorum, ea suo ordine ferentium: illisque induet Episcopum modo, et ordine in *cap. VIII. lib. II.* late et distincte expositis. Episcopo parato, accipiet suum manipulum; et cum Episcopus procedet ad altare, ipse immediate ibit ante illum ad sinistram presbyteri assistantis, faciet deinde confessionem cum Episcopo ante altare stans ad ejus sinistram, et cum dicit *Tibi, Pater, et Te, Pater*, conversus ad Episcopum, profunde se inclinat. Postquam Episcopus osculatus fuerit librum Evangeliorum super altare, porriget illi naviculam incensi, cochleari prius et manu Episcopi

osculatis, et imposito thure in thuribulum, reddit naviculam acolytho, a quo accipit thuribulum, quod Episcopo porrigit, summitatem catenularum ponens in manu sinistra ipsius Episcopi, thuribulum vero in dextera cum debitibus osculationibus : et dum Episcopus thurificat altare, ipse brachium ejus sustentat ; quo thurificato, recipit thuribulum de manu Episcopi, cum osculo manus et catenularum, et thurificat Episcopum in cornu *Pistolæ* cum mitra stantem, triplici ductu, ante et post thurificationem profunde se inclinans, ac reddit thuribulum acolytho. Recedente Episcopo ab altari, ipse ibi remanet cum subdiacono, et dicente, *Kyrie, eleison,* Episcopo, ipsi idem dicunt inter se, stantes in eodem loco versus altare ; sedente postea Episcopo, et ipsi sedent in scamno aliquo parato in cornu *Pistolæ* altaris. Et cum Episcopus intonaverit Canticum *Gloria in excelsis Deo, etc.*, una cum subdiacono illud usque ad finem prosequitur.

2. Cantata per subdiaconum *Epistola*, cum per chorum cantatur ultimus versus *Gradualis*, sive *Tractus*, aut *Sequentiæ*, seu ante *Alleluia*, aut etiam citius, prout distantia altaris exquiret, portabit ante pectus ad altare, debitas faciendo reverentias, librum *Evangeliorum clausum*, collocans illum in medio altaris. Deinde accedit ad Episcopum cum debitibus reverentiis, illiusque manus osculatur : mox redibit ad altare, et genuflexus super infimo ejus gradu in medio, dicit secrete *Munda cor meum, etc.*, tum surgens resumit librum de altari et rediens ad Episcopum, inclinatus, petit ab eo benedictionem, dicens *Jube, domne, benedicere.* Et habita benedictione, accedit ad *Evangelium* cantandum, portans, ut supra, ante pectus librum *Evangeliorum clausum*, et incedens ultimo loco post omnes suos comministros. Cum erit in loco, ubi solet *Evangelium* cantari, ponit librum apertum in manibus subdiaconi, vel in legili, aut alias, juxta consuetudinem ecclesiæ, ut in *prædicto cap. VIII. lib. II.*, et junctis manibus ante pectus dicit cantando : *Dominus vobiscum.* Et cum dicet *Initium*, vel *Sequentia sancti Evangelii, etc.* signat pollice dextræ manus initium *Evangelii*, ac seipsum in fronte, ore, et pectore ;

et dum respondeatur a choro *Gloria tibi, Domine, accipit* thuribulum de manu acolythi, sive Cæremoniarii, et librum triplici ductu thurificat, primo in medio, tum a parte dextera libri, mox a sinistra; et reddit thuribulum Cæremoniario, ac manibus junctis incipit Evangelium.

3. Quo finito, factis debitis reverentiis, revertitur ad altare, ad locum suum; sed si Episcopus esset apud faldistorium, ipse eum stantem, lecto Evangelio, triplici ductu thurificare debet; si vero Episcopus est in sede sua, id spectat ad presbyterum assistantem. Si fiat sermo per Episcopum sedentem in faldistorio apud altare, statim finito sermone, ipse stans ad ejus sinistram modicum inclinatus recitat confessionem in tono, prout in *capit. XXXIX. lib. II. De tono confessionis, etc.* Et cum in ea dicet *Et tibi, Pater,* profundius inclinabit, sic etiam in fine cum dicet *Et te, Pater.* Idem faciet, si sermo per alium habeatur; sed quia tunc Episcopus sedet in suo solio, ipse stans apud infimum gradum solii, faciet confessionem eodem tono et modo, ut supra. Cum Episcopus inceperit cantare Symbolum, *Credo in unum Deum, etc.* ipse cum subdiacono illud submissa voce prosequetur apud altare; ita tamen, ut non præire, sed subsequi debeat Episcopum: et cum a choro recitatus fuerit versiculus *Et incarnatus est,* usque ad finem, ad quem ipse, sicut alii Canonici, profunde se inclinat, accedit ad abacum, et capit bursam cum corporalibus, quam ad oculos usque elevatam, ambabus manibus portat ad altare, incedens solus, gravi et decoro incessu, et solitas reverentias Episcopo et altari faciens: ibi extrahit ex bursa corporale, quod explicat, et extendit in medio altaris, collocans a parte Evangelii bursam, ita ut altare non impedit, et reddit ad locum suum, et ibi sedet.

4. Finito Symbolo, si Episcopus sedebit in faldistorio, aufert ei mitram; et lecto per eum Offertorio, imponit eidem mitram pretiosam, et simul cum subdiacono aufert annulum et chirothecas. Quod si Episcopus erit in sede sua episcopali, Diaconi assistentes auferent et imponent ei mitram, et auferent chirothecas. Redeuntem Episcopum ad altare, et gradus altaris ascendentem

ipse a dextris adjuvat; mox ut Episcopus pervenit ad medium altaris, Diaconus accedit ad cornu Epistolæ, et accepta una ex duabus Hostiis, quas invenit a sacrista in patena paratas, cum illa tangit alteram, et patenam, et calicem circumcirca intus et foris, et dat illam prægustandam eidem sacristæ. Idem similiter facit de vino et aqua, modicum de illis effundens in pateram ad id paratam. Tunc porrigit Episcopo patenam cum altera Hostia pro sacrificio offerendo, cum osculo patenæ, et manus.

5. Dum Episcopus dicit *Suscipe, sancte Pater, etc.*, Diaconus ex ampullis mittit in Calicem, quem prius purificatio extersit, vinum pro consecratione, et post admistas illi per Subdiaconum paucas aquæ, tunc per Episcopum benedictæ, guttas, offert Calicem Episcopo cum osculis etiam Calicis, et manus, cum quo tangens et ipse Calicem, dicit *Offerimus tibi, Domine, etc.*, et posito per Episcopum Calice super corporale, ipse illum palla cooperit; et accedente thuriferario, ministrat Episcopo naviculam, et mox ponit in ejus manibus, ut supra dictum est, thuribulum, ut thurificet Oblata, et altare, quem adjuvat, supponendo sinistram brachio illius, et retrahendo dalmaticam, dexteram vero ad pedem Calicis ponendo, ne, dum Episcopus Oblata thurificat, thuribulo tactus, e loco removeatur, vel aliquid ex illo effluat: et cum thurificanda erit Crux altaris, ipse opportune Calicem e medio removebit, et Cruce thurificata, in eodem loco illum reponet. Finita thurificatione altaris, accipiet thuribulum de manu Episcopi, cum deosculationibus, et eum stantem cum mitra in cornu Epistolæ triplici ductu thurificat; mox accedit ad thurificandum Dignitates, et Canonicos, et alios de choro, ordine in cap. XXIII. lib. I. descripto. Quo facto, dat thuribulum Acolyto, vel Cæremoniario, a quo et ipse, stans post Celebrantem in gradu altaris infra suppedaneum, thurificatur. Finita Præfatione, accedit ad dexteram Episcopi, dicens cum eo *Sanctus, Sanctus, etc.*, et statim redit ad locum suum post Celebrantem; et cum Celebrans incipit verba Canonis, videlicet *Te igitur, clementissime Pater, etc.*, attente advertat, ut opportune partem dal-

maticæ ad brachium illius sublevet, et discooperiat, et cooperiat Calicem, quoties opus fuerit, prout in rubricis Missalis explicatur: et cum Celebrans elevat Hostiam, ipse genuflectit ad ejus dexteram, et sinistra elevat aliquantulum posteriorem partem Planetæ. Reposita Hostia super Corporale, surgit, detegit Calicem, et statim genuflectit, et iterum sublevat Planetam, dum Celebrans Calicem elevat, quem repositum super Altare palla cooperit, genuflectit, et redit ad locum suum post Celebrantem; advertens, dum Celebrans signat super Hostiam, et Calicem, ut partem Dalmaticæ circa brachium ejus semper aliquantulum sustineat; et cum dicit ea verba Canonis, videlicet *Benedicis et prætas nobis, etc.*, ipse accedens, detegit Calicem: et quoties Calicem detegit, toties genuflectit, adorans SS. Sacramentum prius, et post. Cum Celebrans signat dicens *Per ipsum, et cum ipso, etc.*, retinebit duobus digitis dexteræ manus pedem Calicis; et reposita Hostia super corporale, tegit Calicem palla, et redit ad locum suum. Circa finem *Pater noster, etc.*, videlicet, dum Celebrans dicit *Et dimittis nobis, etc.*, ascendit ad cornu Epistolæ, et accipit patenam de manu Subdiaconi, cum purificatorio detersam, osculatamque ab ipso, videlicet, dum dicit verba Canonis *Libera nos, etc.*, ponit eam in manu dextera ipsius Celebrantis, quam similiter osculatur; et cum Episcopus supponit patenam Hostiæ, ipse detegit Calicem, ac posita per Celebrantem particula Hostiæ in Calicem, illum tegit, et cum Celebrante dicit *Agnus Dei, etc.*, et supplet loco assistentis Presbyteri ad librum, donec ille redeat ab osculo pacis, infunditque vinum in Calicem pro purificatione Celebrantis.

6. Si facienda erit Communio generalis, postquam Episcopus celebrans, se, et Diaconum, et Subdiaconum communicaverit, ante purificationem, et antequam digitos abluat, ipse Diaconus, stans in cornu Epistolæ inclinatus, Confessionem alta voce cantabit, aliaque faciet, prout in die Paschæ dicitur. Advertendum autem est, quod etiam si non fiat Communio generalis, semper a Diacono et Subdiacono, nisi sint Sacerdotes, et velint celebrare, accipienda est Communio ab Episcopo

celebrante, a quo et immediate osculum pacis accipere debent, ut dicitur in cap. XXIX. lib. II. et in cap. XXIV. lib. I.

7. Postquam Celebrans digitos abluerit, Diaconus, translato libro cum pulvino ad cornu Epistolæ, imponit mitram pretiosam in capite Episcopi, qui abluit manus, mox eidem mitram aufert, et vadit post eum; et dicto post ultimam orationem *Dominus vobiscum*, ipse stans conversus ad populum, sive ad altare, quemadmodum Episcopus, cantat *Ite, Missa est*, in tono competenti, vel *Benedicamus Domino*, prout tempus exigit. Et si Celebrans est datus benedictionem, imponit ejus capiti mitram pretiosam, nisi sit Archiepiscopus, qui sine mitra propter reverentiam Crucis benedicit.

8. Si Celebrans sit Archiepiscopus, et cum Pallio celebraverit, data benedictione, et publicata Indulgentia, Diaconus extrahit illi Pallium, et super altare illud deponit; denique comitatur Episcopum, donec, depositis manipulis per ipsum Diaconum, et Subdiaconum, illum exuat sacris paramentis: quo exuto, etiam ipse sua deponit, et recedit in pace.

9. Si celebratur pro Defunctis, observabit, quæ in Missali de Missa Defunctorum dicuntur. In Collegiatis, vel absente Episcopo, et in Dominicis Adventus, et Quadragesimæ, ac Feriis, servabit quæ de iis in propriis capitibus, et in rubricis Missalis Romani leguntur.

CAPUT X.

Canonicus antiquior ex ordine Subdiaconorum, seu dignior ex eodem ordine, assistat Episcopo solemniter celebranti. Quæ paramenta afferat Episcopo. Quando imponere debeat Manipulum Episcopo. Epistolam cantat. Ministrat ampullas vini Diacono, et infundit aquam in Calicem, Patenam sustinet, Calicem abstergit, et reponit, ac Diaconum adjuvat in exuendo Episcopum.

1. Eodem tempore, eodemque loco, et modo, prout de Diacono dictum est, Subdiaconus, qui et ipse de numero Canonicorum erit, et, si inter Canonicos distinctus erit ordo Subdiaconalis, antiquior, seu dignior ex eodem ordine, comitabitur Episcopum ad ecclesiam procedentem, et accipiet paramenta sibi convenientia, quæ eadem

fere sunt, quæ superius Diacono convenientiunt, excepta Stola, qua Subdiaconus non utitur: accipiet autem super Alba Tunicellam, quæ ejusdem formæ est, cuius est Dalmatica Diaconi, nisi quod strictiores, longioresque aliquantulum manicas habet.

2. Episcopo igitur incipiente legere *Psalmos Quam dilecta, etc.*, affert illi caligas, et sandalia, ex credentialia sumpta, quæ portat super bacili, vel super velo, alio velo serico cooperta, ambabus manibus ad oculos usque elevatis; et adjuvante uno ex familiaribus Episcopi, induit primo tibiam, et pedem dexterum Episcopi, mox sinistrum, genuflexus sub cappa illius, et cum tempus erit, simul cum Diacono adjuvabit Episcopum, dum ceteris paramentis sacris induitur; quod munus licet ad Diaconum præcipue spectet, Subdiaconus tamen coadjuvat, ubi opus est, ut infra in *cap. VIII. lib. II.* Et postquam Episcopus fuerit paratus, ipse accipiet manipulum, et procedente Episcopo ad altare, immediate ibit post crucem, librum Evangeliorum clausum ante pectus portans, in quo inclusus erit manipulus Episcopi, et facienti Episcopo Confessionem, ipse parum retro stans apud Diaconum, respondet simul cum Presbytero assistente, et Diacono, et interim deponit dictum librum Evangeliorum in manibus Cæremoniarii; et cum Episcopus dicit *Indulgentiam, absolutionem, etc.*, accipiet ex dicto libro manipulum, illumque a latere osculatur, et Episcopo, ubi est signum crucis, osculandum porrigit a sinistris; mox illum imponit sinistro brachio Episcopi, et manum Episcopi osculatur: et eidem, cum supremum altaris gradum ascenderit, adjuvante Presbytero assistente, porrigit osculandum dictum librum Evangeliorum apertum, ubi est principium Evangelii illius Missæ: stans in cornu Evangelii a sinistris Episcopi, ab ea parte adjuvat illum, altare thurificantem, sicut Diaconus a dextris. Redeunte autem Episcopo ad suam sedem, ipse remanet cum Diacono Evangelii apud altare. Et cum Episcopus dicit *Kyrie, eleison, etc., Gloria in excelsis Deo, etc.*, et *Credo in unum Deum, etc.*, ipse in eodem loco ea dicit cum Diacono; et quando sedendum est, sedet cum eodem. In fine Orationis, seu Orationum,

cum Episcopus dicit *Per Dominum nostrum Jesum Christum, etc.*, accipiens librum Epistolarum, et factis reverentiis altari, et Episcopo, comitante Cæremoniario, Episcopo sedente cum mitra, ipse, librum tenens, incipit alta voce cantare Epistolam in loco consueto.

3. Qua finita, accedit ad Episcopum, cui profunde inclinatus, librum super ejus genibus ponit, et osculatur illius manum super libro positam; accedit deinde cum Diacono ad lectionem Evangelii, procedens manibus junctis immediate ante illum; et illi, legenti Evangelium, tenet ambabus manibus librum apertum ante pectus, vel legile manibus tenet, aut adhæret Diacono, si in ambone, aut pulpito Evangelium legatur, ut in *cap. VIII. lib. II.* latius explicatur: et si forte Diaconus, proferendo aliqua verba Evangelii, inclinaret se, aut genuflechteret, librum, vel legile tenens, ipse nullatenus movetur, cum repræsentet legile immobile.

4. Finito Evangelio, tenens adhuc librum apertum nulla tamen facta reverentia, illum sic apertum offert Episcopo osculandum in loco, ubi est principium Evangelii cantati; quo osculato, et clauso libro, facit Episcopo reverentiam, et revertitur ad altare.

5. Postquam vero Episcopus lavit manus post Offer torium, ipse accedit ad abacum, et extenso sibi, adju vantibus Acolythis, circa humeros velo serico, quo Calix, Patena, et alia super dicta mensa cooperiebantur, ita ut a latere dextero longius pendeat, accipit manu sinistra Calicem cum Patena, et hostiis palla tectis, eaque omnia longiori illa parte veli cooperit, altera manu super ea apposita, caute advertens, ne aliquid forte decidat, et accedit ad cornu Epistolæ altaris, eodem tempore quo Episcopus illuc pervenerit; eaque omnia, remoto velo, dat in manibus Diaconi; mox eidem Diacono tradit ampullam vini ab Acoly tho receptam, ampullam vero aquæ ipse Episcopo ostendit, et petit, ut benedicat, dicens: *Benedicite, Reverendissime Pater, ex qua benedicta infundit paululum in Calicem.*

6. Post oblationem hostiæ, et vini factam, accipit de manu Diaconi patenam, quam veli prædicti extremitate, adjuvante Cæremoniario, contegit, eamque elevatam

sustinet usque ad finem *Pater noster*, etc., stans retro in loco consueto, et conveniente; nec movet se nisi cum ad elevationem sanctissimi Sacramenti genuflectit: quo elevato, statim surgit; et cum Celebrans dicit in oratione Dominica *Et dimitte nobis*, etc., facta debita genuflexione, accedit ad altare in cornu *Epistolæ*, dictamque patenam Diacono offert, qui eam a Cæremoniario, vel a seipso velo discoopertam, accipit: tunc ipse Subdiaconus, deposito velo in manibus Cæremoniarii, vel Acolythi, redit ad locum suum, et supplet a dextera Episcopi pro Diacono, dum ille inservit loco Presbyteri assistentis a sinistra, discooperiendo Calicem, et alia faciendo, quæ erunt necessaria, et opportuna, donec Episcopus Communionem sumpserit; et eo communicato, ipse post Diaconum accipit Communionem, et pacem ab eodem Episcopo, ut in proxime *præcedenti cap. § VI.* De Diacono dictum est. Mox imponit vinum in Calicem pro purificatione, nisi prius redierit ad locum suum Presbyter assistens, quia tunc hoc facit Diaconus, reversus ad dexteram Episcopi. Demum accepta per Episcopum purificatione, dum lavat manus, ipse tergit Calicem, plicat corporalia, illaque simul cum palla, purificatorio, et bursa ad abacum reportat cum debitiss reverentiis; mox redit ad locum suum post Episcopum et ibi stat usque ad finem Missæ, et ea finita, adjuvat Diaconum in exuendo Episcopum.

7. Si celebrabitur pro Defunctis, alio ordine, et ritu multa faciet, ut in *cap. XI. lib. II.* Idem dicitur quoad habitum, et alia quædam in Missis, quæ celebrantur in Dominicis Adventus, et Quadragesimæ, et in aliquibus Feriis. In Collegiatis vero, et Episcopo absente, ipse servit loco assistentis in danda pace, ac etiam Episcopo præsente, si celebratur Missa ab aliquo Canonico, vel alio qui non habeat Presbyterum assistentem.

CAPUT XI.

Episcopo, Vesperas solemniter cantanti, præter Presbyterum, et duos antiquiores Diaconos, septem Acolythi inserviant. Dum Missam solemniter celebrat, alii sex ministri addantur. Munia ministri de libro, de candela, de baculo, de mitra, de thuribulo, de candelabris, de gremiali, de ampullis, et de abaco explicantur. Si Celebrans est Cardinalis, vel Archiepiscopus, aut Episcopus valde insignis, convenit, ut Magistratus, vel Proceres civitatis bacilia, et aquam opportune ministrent. Magistratus, et nobiliores sedeant in loco eis assignato extra Presbyterium.

1. Ut Episcopales functiones, præsertim in ecclesia, et in divinis Officiis commodius, digniusque exerceri valeant, plures necessarii sunt ministri, licet pauciores in Vesperis sufficient, quam in Missis. Cum ergo Episcopus Vesperas solemniter cantabit, ultra Presbyterum assistentem duosque antiquiores Diaconos assistentes, qui ceteris digniores sint, de quorum officio supra dictum est, ubi commode fieri poterit, septem saltem alios ministros habere eum convenit, aspectu, habitu, et tonsura decentes, ac cottis mundis indutos. Primus erit, qui de libro : secundus qui de candela servient ; tertius de baculo pastorali ; quartus de mitra ; (qui quatuor, si adsit consuetudo, induantur etiam Pluvialibus) ; quintus de thuribulo et navicula ; sextus, et septimus de candelabris, et cereis.

2. Cum vero Missam solemniter celebrat, ultra prædictos, ac Diaconum, et Subdiaconum, de quorum officiis etiam supra dictum est, habebit alios sex, quorum duo eodem habitu clericali, et cottis induti servient, alter de gremiali, alter de ampullis. Reliqui quatuor poterunt esse cubicularii, sive familiares Episcopi clericali habitu, sed sine cottis stantes apud abacum ; et hi quidem ministri omnes, si haberi non poterunt ex gremio Ecclesiæ, vel de familiaribus ipsius Episcopi, poterunt jussu Episcopi convocari ex Parochiis, et Ecclesiis civitatis ; iidemque omnes præter jam dictos quatuor familiares, servient etiam Episcopo, cum induitur, et exuitur sacris paramentis, tam in Vesperis, quam in Missis, dicta paramenta portando, et repor-

tando; ex quibus qui de baculo pastorali, de mitra, de thuribulo, de candelabris, de ampullis vini et aquæ serviunt, ubi commode fieri potest, sint in ordine Acolythatus, ut disciplinæ dignitas, quoad ejus fieri possit, conservetur.

3. Igitur primis ministri officium erit, cum Episcopus celebrabit Vespertas, aut Missas solemniter, curare, ut signacula in libro, ex quo Episcopus Antiphonas, aut Hymnum est intonaturus, aut orationem cantaturus, sint recte suo loco disposita; ne, cum dicendum aliquid erit, indecenter huc illuc folia vertere cogatur.; librum ipsum custodiet, et reponet in loco decenti, quem, cum opus erit illum Episcopo offerre, sustinebit ambabus manibus ab inferiori parte libri positis, altius vel de missius pro statura Celebrantis, nec se loco movebit, nec umquam genuflectet, etiamsi ipsemet Celebrans, et alii omnes genuflecterent, cum, ut dictum est *cap. præcedenti* de Subdiacono, instar legilis sit; nisi cum fortasse ob commoditatem Episcopi legentis, eum genuflectere magis expediret: uti cum librum tenebit pro Psalmis a Pontifice legendis, antequam paramentis Missalibus induatur. Locus autem ejus erit prope altare. Cum vero Presbyter assistens paratus, librum sustinebit ante Episcopum in cantu legentem, ipse a sinistris Episcopi stans, adjuvabit in sustentatione libri ipsum assistantem.

4. Alter in eodem habitu de candela, serviet etiam ad altare.

5. Tertius minister eodem habitu, seu pluviali indu tus, juxta locorum, et Ecclesiarum consuetudinem, ipsius baculi custodiendi, portandique ante Episcopum, quoties opus erit, curam habebit, quem manu dextera cottæ extremitate cooperta tenebit, sed nudum, nullo que paniculo appenso, illum Episcopo, cum opus erit, offeret. Quo autem tempore, et in quibus actibus Episcopus baculo pastorali uti debeat, inferius in suo capite describetur.

6. Quartum ministrum de mitra servientem, oportet velum, seu mappam sericeam oblongam a collo pendentem gerere, qua utitur ad mitram sustinendam, nisi,

ut supra, sit pluviali indutus, ne illam nudis manibus tangat : caute autem advertat, ut cum ea Episcopo imponenda, auferendave erit, immediate lateri Diaconi assistentis, illam imposituri, vel ablaturi adhæreat mitram offerens, vel recipiens. In Vesperis, incepto primo Psalmo, deposita mitra pretiosa super altari in cornu Epistolæ, offert simplicem : incepitque Antiphona Cantici *Magnificat anima mea, etc.* offert pretiosam, et simplicem super altari in eadem parte locabit. In Missis, dicto per Episcopum celebrantem seu non celebrantem Hymno Angelico, adsit cum mitra simplici, vel auriphrygiata, imponenda Episcopo sedenti, ipsa pretiosa super altari deposita. Ut plurimum enim solent Episcopi in Missa uti pretiosa usque ad dictum Hymnum Angelicum, postmodum simplici, aut auriphrygiata, usque ad finem Symboli : tum lecto Offertorio, reassumere pretiosam, eamque tenere usque ad finem Missæ, suo tempore. Cum prædictus minister mitram tenet, habeat vittas, seu infulas illarum versus seipsum, et cum illas deponit, sive super altare, sive super mensa, aut abaco, vittæ exterius pendeant.

7. Quintus minister Acolythus thuribulum, et naviculam incensi ministraturus, debet aliquanto ceteris robustior eligi, quo pondus illorum sustentare possit, eaque debet, elevatis æqualiter manibus tenere, vide-licet, thuribulum dextera, pollice in annulum majorem immisso, medio vero ejusdem manus digito minorem annulum catenulæ elevanti, cooperitorum thuribuli appositum reget, et sustinebit ; sinistra manu pedem naviculæ cum incenso, et cochleari caute gestabit, cottam super brachia prius reflectens, ne forte contingat illam cum thuribulo, aut navicula implicari, aut comburi. Quo autem loco, et ordine incedere, stare, vel genuflectere cum aliis ministris, ad Evangelium euntibus, et redeuntibus debeat, et de aliis, quæ ad suum officium spectant, suo tempore a Cæremoniariis docendus erit.

8. Acolythi duo ceroferarii debent et ipsi robusti, et in statura, quantum fieri potest, æquales eligi, ut lumina æqualiter teneant, et deferant ; cumque sumpturi

sunt candelabra, accipient quidem manu dextera, ita ut, qui a parte dextera incedit, ponat manum sinistram ad pedem candelabri, dexteram vero ad medium candelabri globum, et qui incedit a parte sinistra, ponat dexteram ad pedem, sinistram ad eundem globum: cumque reverentias erunt facturi illas æqualiter, et eodem tempore faciant: ac denique eundo, stando, ac redeundo in omnibus actibus inter seipso, et cum aliis ministris se conforment, prout per Cæremoniarium admonebuntur. Quod si, dum cantatur Evangelium, genuflectendum sit, ac præterea omnes genuflectant, ipsi stabunt simul cum Subdiacono librum tenente, ac si immobiles essent.

9. Duo præterea alii, sed in Missa tantum, adhibentur ministri, quorum unus de gremiali, alter vero, qui saltem sit Acolythus, de ampullis serviat; et qui gremiale ministrat, intentus esse debet, ut cum celebrans Episcopus surgit, antequam mitra ei auferatur, ipsum gremiale, per assistentem a sinistris, de gremio Episcopi ablatum, reverenter accipiat, illudque complicatum ante pectus ambabus manibus teneat; et cum opus erit, alteri assistenti a dextris porrigat, reponendum in gremio Episcopi sedentis; ac demum post lotionem manuum Episcopi, lecto Offertorio, illud super abaco reponet, cum eo amplius utendum non sit.

10. Acolythus autem, qui de ampullis servit, post lectum Offertorium, curam habebit portandi ampullas, sive urceolos vini, et aquæ, super aliquo parvo bacili pariter dispositos, sequens immediate Subdiaconum calicem, et patenam ad altare portantem; easdemque ampullas opportune ipsi Subdiacono porriget; et vino, et aqua ex illis in calicem immissis, eas ad abacum reportabit; et demum easdem ad altare post Communionem, iterum pro purificatione afferet, et pariter ad abacum reportabat.

11. Quatuor ministri familiares, de quibus supra mentio habita est, serviunt ad lotionem manuum Episcopi incipiendo a juniori, seu minus digno, unusquisque per ordinem vice sua: quater enim Episcopus in Missa solemni lavat manus; primo antequam capiat

paramenta, secundo statim post lectum Offertorium, tertio post incensationem Oblatorum, quarto, et ultimo post Communionem.

12. Si celebrans esset S. R. E. Cardinalis, vel Archiepiscopus, aut Episcopus valde insignis, possent ad hujusmodi ministerium ablutionis manuum ipsius celebrantis invitari aliqui ex magistratu vel proceribus, et nobilibus viris illius civitatis, qui velo sericeo circum spatulam extenso, duas argenteas lances, seu fontes, si commodum erit, vel bacile, et buccale, cum aqua odorifera, extremitate ejusdem veli coopertos, suo tempore ministrent, præeunte clavigero, seu mazzerio cum clava argentea, si est Cardinalis, quo casu convenit etiam prægustationem dictæ aquæ fieri apud abacum a ministris, vel scutiferis, illam ipsi nobili exhibentibus, omnesque prædicti sive ex familiaribus Episcopi, sive ex nobilibus civitatis sint, eundo, et redeundo genuflectent usque ad terram ante altare, ante Legatum, si adsit, et ante Episcopum: sed præsente Legato Cardinali, Cardinali non Legato, vel Metropolitano, non ita profunde ante Episcopum genuflectant. Eorum locus, si fuerint ex familiaribus Episcopi, erit apud abacum, ubi stabunt inter mensam, et murum, nisi abacus ipse adhæreat parieti, capite semper detecto, et versa facie ad Episcopum; si ex magistratu, vel ex nobilioribus civitatis, sedebunt in loco, pro ipsis deputato extra presbyterium, unde suo tempore per Cæremoniarium vocabuntur; et associabuntur eentes, et redeuntes. Idem ministri adhibentur, si Episcopus celebrans non sit proprius illius civitatis, perinde ac si in propria ecclesia celebraret, excepto acolytho de baculo pastorali, nisi hujus usum ei concederet loci Episcopus. Dicti omnes ministri necessarii sunt etiam in Missis, non per Episcopum celebratis, in ecclesiis collegiatis præter illos, qui ministrant mitram, baculum pastoralem, et gremiale, quæ sunt Episcopalis dignitatis propria. Familiares autem minime sunt necessarii, cum nec abacus, aut mensa erigatur, sed ad ablutionem manuum celebrantis post Offertorium serviet acolythus.

CAPUT XII.

Ornatus Ecclesiæ in diebus festis, et solemnioribus splendidior esse debet, quam in aliis. Valvae, porticus, parietes Ecclesiæ, sedes Episcopi, et subsellia, quibus ornamenti instrui debeant. Apparatus Altarium. Ubi, et quo ordine collocanda sint paramenta Missalia pro Episcopo. Quid observandum circa ornatum Ecclesiæ, Episcopo non celebrante, et in Collegiatis Ecclesiis.

1. Quia regulariter in ecclesia solemnia sacra peraguntur, consentaneum est, ut de ejus ornatu, ac de Officiis, et sacrificiis, quæ ibidem fiunt, sermo nunc habeatur. Igitur habenda est ratio, in iis ordinandis, temporis, et loci, ac personarum. Decet enim, ut in diebus festis splendidior appareat, quam in aliis non festivis, eoque magis, quo ipsi dies festivi erunt solemniores. Sic major etiam cura adhibenda erit in ornatu ecclesiæ cathedralis aut collegiatæ, quæ et numerosum clerum habeat, et supellectilem amplam, quæve congruenter situata, et in suis partibus apte distincta, commodiorem ornandi præbeat facultatem.

2. Personarum etiam, quæ ad ecclesias in celebritatibus conveniunt, et divinis Officiis præsunt, aut intersunt, dignitas, prout major, vel minor erit, majorem, minoremve apparatus exposcit.

3. Si igitur festivitas erit præcipua, et de solemnioribus illius ecclesiæ, primum a parte exteriori ornandæ erunt valvae ipsius floribus, ramis, et frondibus virentibus, bracteolis, aut fasciis diversi coloris, appensis, vel colligatis, quo splendidius pro locorum consuetudine, ac temporum qualitate fieri poterit, supra vero portæ superliminare imago Sancti, vel Sanctorum, quorum dies festus agitur, pariter ornata, et sub illis insignia Summi Pontificis, Legati, Cardinalium, aut Nuntii Apostolici, Episcopi, reipublicæ, principis aut civitatis, pro libito ponentur, servando in eorum positione ordinem dignitatum: inferioris vero ordinis hominum, maxime laicorum, insignia non sunt apponenda.

4. Si ecclesia habebit porticum, congruum erit, etiam illam pannis aliis pulchris ex serico, sive ex corio, ex aliave honesta materia confectis, seu elaboratis, prout

haberi poterunt, exornari; in quibus tamen picturæ intextæ, seu pictæ non sint profanæ, vel indecentes: quod et in aliis pannis, in apparatu interiori, et exteriori Ecclesiæ observandum erit, et maxime ut non ponantur ibidem ullæ effigies, nisi Sanctorum, vel Summorum Pontificum.

5. Intus quoque, si fieri poterit, parietes ecclesiæ similiter aulæis, tribunæ vero holosericis, aut nobilioribus cortinis coloris ceterorum paramentorum, pro festi qualitate contingantur.

6. In primis autem sedes episcopalibus aliquanto etiam pulchrioribus sericis ornetur, ejusdem coloris, festivitati congruentis. Similiter, et sedes Legati Apostolici, aut alterius Cardinalis, qui forte sacris Officiis interesse beat, ornamenti condecoribus præparabitur.

7. Subsellia quoque pro Prælatis, Canonicis, Magistris, Magnatibus, nobilibusque laicis, pro ecclesiarum, locorum consuetudine, commoditateque ornari decet.

8. Cum Episcopus est venturus ad ecclesiam, prius præparandum est faldistorium, seu genuflexorium accommodatum ad genuflectendum ante altare sanctissimi Sacramenti, et ante majus, panno viridi seu violaceo, pro qualitate temporum coopertum; sed si Episcopus erit Cardinalis, serico, vel panno rubei, seu violacei coloris, prout erunt vestes ipsius Cardinalis, pro temporum diversitate: appositis pulvinaribus superius, et inferius, super quæ Episcopus genuflexus orabit. Aliud simile, ante altare, seu alium locum, ubi est SS. Sacramentum: quod diversum esse solet ab altari majori, et ab eo, in quo Episcopus, vel alias est Missam solemnem celebraturus. Nam licet sacrosancto Domini Nostri Jesu Christi Corpori, omnium Sacramentorum fonti præcellentissimus, ac nobilissimus omnium locus in ecclesia conveniat, neque humanis viribus tantum illud venerari, et colere umquam valeamus, quantum decet, tenemurque; tamen valde opportunum est, ut illud non collocetur in majori, vel in alio altari, in quo Episcopus, vel alias solemniter est Missam, seu Vespertas celebraturus; sed in alio sacello, vel loco ornatisimo, cum omni decentia, et reverentia ponatur. Quod

si in altari majori, vel alio, in quo celebrandum erit, collocatum reperiatur, ab eo altari in aliud omnino transferendum est, ne propterea ritus, et ordo Cæremoniârum, qui in hujusmodi Missis, et officiis servandus est, turbetur.

9. Quod si aliquando contingere, coram Episcopo, vel per ipsum Episcopum celebrari, exsistente SS. Sacramento super altari, quod feria quinta in Cœna Domini, et feria sexta in Parasceve, et in Missa, quæ celebratur in festo SS. Corporis Christi, vel cum exponitur oratio quadraginta horarum, ante processionem evenire solet; tunc omnes genuflexiones, et reverentiæ, ad unguem observari debent: et Episcopus numquam sedere, sed stare sine mitra, prout suis locis declaratur; et ideo non incongruum, sed maxime decens esset ut in altari, ubi sanctissimum Sacramentum situm est, Missæ non celebrarentur, quod antiquitus observatum fuisse videmus: aut saltem celebrans in eo sive solennes, sive planas Missas, reverentiæ, et genuflexiones prædictas omnino observare debet. Ante SS. Eucharistiam Episcopus genuflectens, prius in plana terra, deinde super faldistorio, vel genuflexorio ibidem præparato orabit, priusquam ad altare majus se conferat; et surgens iterum genuflectet, ut prius. Ante altare majus caput cruci profunde inclinabit, postea genuflectet, et orabit; demum surgens, iterum caput, ut prius, inclinabit.

10. Faldistorium quoque, si eo utendum erit pro sessione Episcopi celebrantis, parum distans ab infimo gradu altaris, a latere Epistolæ collocandum est, ita ut Episcopus celebrans, in eo sedens, habeat ad dexteram suam altare, respiciens eamdem partem, quam ipsa anterior facies altaris respicit, sive illa versa sit ad tribunam, sive ad reliquum corpus ecclesiæ, et populum, secundum varios altarium situs: quod quidem faldistorium coopertum sit undique ad terram serico ejusdem coloris, cuius erunt cetera paramenta, et sub dicto serico tegumento aptetur pulvinum. Regulariter autem faldistorium hujusmodi ponitur in plano, seu pavimento presbyterii, quod totum usque ad infimum

gradum altaris convenienter deberet pannis viridibus contegi.

11. Sed si altare haberet plures gradus, ita ut faldistorium in pavimento positum remaneret nimis depresso; posset ei supponi aliquod suggestum seu tabulatum æqualis altitudinis a terra cum infimo gradu altaris, si super eo sessurus sit proprius Episcopus celebrans, qui tamen regulariter non in faldistorio, sed in propria episcopali sede stare, et sedere debet. Ipsum vero altare majus in festivitatibus solemnioribus, aut Episcopo celebraturo, quo splendidius poterit, pro temporum tamen varietate et exigentia, ornabitur: quod si a pariete disjunctum, et separatum sit, apponentur, tam a parte anteriori, quam posteriori illius, pallia aurea, vel argentea, aut serica, auro per pulchre contexta, coloris festivitati congruentis, eaque sectis quadratisque lignis munita, quæ telaria vocant, ne rugosa, aut sinuosa, sed extensa, et explicata decentius conspiciantur. Tum in superna linea mappæ mundæ tres saltem explicentur, quæ totam Altaris planitatem, et latera contegant. Nullæ tamen coronides lignæ circa altaris angulos ducantur, sed earum loco apponi poterunt fasciæ ex auro, vel serico elaboratæ, ac variegatæ, quibus ipsa altaris facies apte redimita, ornatiorque appareat. Supra vero in planitie altaris adsint candelabra sex argentea, si haberi possunt: sin minus ex aurichalco, aut cupro aurato nobilis fabricata, et aliquanto altiora, spectabilioraque his, quæ ceteris diebus non festivis apponi solent, et super illis cerei albi, in quorum medio locabitur crux ex eodem metallo, et opere præalta, ita, ut pes crucis æquet altitudinem vicinorum candelaborum, et crux ipsa tota candelabris superemineat cum imagine sanctissimi Crucifixi, versa ad interiorem altaris faciem. Ipsa candelabra non sint omnino inter se æqualia, sed paulatim, quasi per gradus ab utroque altaris latere surgentia, ita ut ex eis altiora sint immediate hinc inde a lateribus crucis posita.

12. Celebrante vero Episcopo, candelabra septem super altari ponantur, quo casu crux non in medio illorum, sed ante altius candelabrum in medio cereorum

positum locabitur, a cuius lateribus, si haberentur aliquæ Reliquiæ, aut tabernacula cum Sanctorum Reliquiis vel imagines argenteæ, seu ex alia materia, staturæ competentis, congrue exponi possent; quæ quidem sacræ Reliquiæ, et imagines, cum sex tantum candelabra super altari erunt, disponi poterunt alternatim inter ipsa candelabra: dummodo ipsa altaris dispositio, et longitudo id patiatur; sed et vascula cum flosculis, frondibusque odoriferis, seu serico contextis, studiose ornata adhiberi poterunt.

13. Quod si altare parieti adhæreat, applicari poterit ipsi parieti supra altare pannus aliquis ceteris nobilior, et speciosior, ubi intextæ sint Domini Nostri Jesu Christi, aut gloriosæ Virginis, vel Sanctorum imagines, nisi jam in ipso pariete essent depictæ, et decenter ornatæ: desuper vero in alto appendatur umbraculum, quod baldachinum vocant, formæ quadratæ, cooperiens altare, et ipsius altaris scabellum, coloris ceterorum paramentorum. Quod baldachinum etiam supra statuendum erit, si altare sit a pariete sejunctum; nec supra habeat aliquod ciborium ex lapide, aut ex marmore confectum.

14. Si autem adsit tale ciborium, non est opus umbraculo, sed ipsum ciborium floribus, frondibusque exornari poterit.

15. Cum Episcopus erit celebraturus Missam solemnen, ponentur omnia paramenta Pontificalia in medio altaris ordine retrogrado, videlicet, annulus, inclusus in aliqua capsula seorsum ab aliis, planeta, chirothecæ, dalmatica, tunicella, stola, crux pectoralis, cingulum, alba et amictus, manipulus vero ad partem ibidem ponetur. Sed in ecclesiis, ubi esset secretarium, sive locus, ubi Episcopus paretur, paramenta prædicta possent ibi præparari, non autem super altari, ut suo loco dicetur. Libri vero Missalis, Evangeliorum, Epistolarum, tecti serico ejusdem coloris, quo cetera paramenta, cum pulvino ex eodem serico, et colore, vel parvo legili, argenteo, aut ligneo affabre tamen elaborato, ponuntur super credentia in cornu Epistolæ.

16. Gradus omnes altaris inferiores cooperiantur aliquo

amplo et pulchro tapete, ut, si fieri potest, sint magis conspicui, et ornati, quam reliqua pars presbyterii, quæ pannis viridibus contegitur. Si vero tale tapete amplum haberi non posset, saltem scabellum, seu suppedaneum, quod est proximum altari, sit tapete aliquo cooperatum. Similiter et locus, qui in plerisque ecclesiis sub altari majori esse solet, ubi SS. Martyrum corpora requiescunt, qui Martyrium, seu Confessio appellatur, decet floribus, frondibusque, omnique ornamento decorari. Cetera altaria per ecclesiam pariter palliis concoloribus, decentibusque ornentur absque coronide, et cum fascia, ut supra de majori dictum est; et habeant quælibet duo saltem candelabra cum cereis, et in medio crucem cum imagine Crucifixi argenteam, vel ex aliquo metallo aut cupro aurato: scabella eorum, si fieri possit, tapetibus, vel saltem pannis cooperiantur. Altare vero, vel locus, ubi est repositum SS. Sacramentum, præ ceteris sumptuosius, ac nitidius exornandum est.

17. Lampades quoque ardentes numero impari in ecclesiis adsint, tum ad cultum et ornatum, tum ad mysticum sensum, ut et multa ex superius narratis pertinent. Hæ vero in primis adhibendæ sunt ante altare, vel locum, ubi asservatur SS. Sacramentum, et ante altare majus, quibus in locis lampadarios pensiles esse decet, plures sustinentes lampades, ex quibus, qui ante altare majus erit, tres ad minus; qui ante Sacramentum, saltem quinque lucernas habeat. Ante vero reliqua singula altaria singulæ possunt lampades appendi; quæ quidem in præcipuis festis, saltem dum Vesperæ, et Missa solemnis decantantur, continue ardeant. Ante SS. Sacramentum, si non omnes, ad minus tres accensæ tota die adsint. Sed, et ante locum, et fenestellam Confessionis supradictæ, ubi consuetudo est lampadem ardere, servanda est. Possunt etiam in altari majori, vel aliis, quæ habent ciboria, circumcirca lampades appendi.

18. Ambones, ubi Epistolæ, et Evangelia decantari solent, si qui erunt, necnon et pulpiture, ubi sermo, vel concio haberi solet, consentaneum est, pannis sericis ejusdem coloris, cuius sunt cetera paramenta,

exornari, ita tamen, ut locus Evangelii pulchrius ornetur.

19. Restat, ut de mensa, seu abaco, quam credentiam vocant, pauca subjiciamus. Ea vero in Missis tantum solemnibus præparari solet a latere Epistolæ in plano Presbyterii, si loci dispositio patiatur, atque a pariete parumper disjuncta ; ita ut inter illam, et parietem stare possint familiares Episcopi, ad manuum lotionem destinati, nisi propter loci angustiam id fieri non possit, ut supra *cap. XI. § XII.* ; quo casu fiet, prout melius poterit. Ejus mensura regulariter erit palmorum octo in longitudine, in latitudine quatuor vel circa, in altitudine quinque, vel modicum ultra ; lineoque mantili mundo super strato, usque ad terram circumcirca pendenti, contegetur. Super ea ponentur duo candelabra cum cereis albis, altitudinis et formæ, prout duo minora ex his, quæ super altari posita sunt, et in ipsius medio calix cum patena, palla, purificatorio, et bursa corporalia continens : libri item Missales, et legile, atque ibi proxime capsula cum hostiis, et pelvicula cum ampullis vini, et aquæ, eaque omnia cooperientur velo pulchriori, quo uti debebit Subdiaconus, cum patenam tenebit. Super eadem mensa apponentur mitra pretiosa, vel auriphrygiata, et altera simplex cum bireto parvo quod mitræ supponitur, necnon velum pro Capellano serviente de mitra, pelvis pro abluendis manibus, et urceus argenteus cum aqua pro manuum lotione, quatuor mappulæ ad tergendas manus, thuribulum cum navicula, et in ea cochlear, et thus, cum quo possint misceri aromata bene olentia, dum tamen thuris quantitas superet ; gremiale, caligæ, et sandalia, liber pro Psalmis legendis, ac denique omnia, quæ usui esse possunt celebranti, præter paramenta Missalia, quæ super altari, vel in secretario ponuntur, ut supra dictum fuit, et baculum pastoralem, qui manu ministri, ad id constituti, sustinebitur.

20. Vasa quoque argentea ampla, et magnifica, si haberentur, ad ornatum adhiberi possent, maxime celebrante aliquo S. R. E. Cardinali ; sed neque crux, neque sanctorum imagines in ea ponendæ sunt. Prope ipsam

mensam in loco opportuno, et ab oculis populi, quantum fieri potest, remoto, vel in sacristia, erit vas cum carbonibus accensis, ac forcipibus pro usu thuribuli. Funalia pariter cerea pro elevatione SS. Sacramenti ad minus quatuor, ad summum octo, item alia sex, vel septem ad summum funalia apponi possent in alto loco, in frontispicio tribunæ; maxime si celebraret aliquis S. R. E. Cardinalis, et locus esset ad id aptus.

21. Hæc, ut diximus, observanda erunt in solemnioribus Ecclesiæ festivitatibus, ac celebrante Episcopo; plus autem, vel minus, pro Celebrantis qualitate, et gradu. Non celebrante Episcopo, sed præsente, simpli-
ciori ornatu erit agendum.

22. In Ecclesiis Collegiatis, ubi Episcopus, nec cele-
brans, nec præsens est, eadem circa ornatum Ecclesiæ, et altaris conveniunt, exceptis his, quæ Episcoporum sunt propria. Paramenta vero in sacristia parari conve-
nit. Mensa, multo brevior, et demissior erit adhibenda, cum pauca sint in ea reponenda, nempe pelvica cum urceolis vini, et aquæ, calix cum bursa et corporalibus, et quandocumque quædam alia pro celebrationis ne-
cessitate, et usu; itemque satis erit scamnum oblon-
gum, coopertum aliquo tapete, aut panno, aptari a latere Epistolæ, in quo sedeat Sacerdos celebrans cum Diacono, et Subdiacono.

23. In solemnitatibus majoribus, quæ ubique per annum occurrunt, videlicet in Nativitate Domini, Paschate, Pentecoste etc. eadem erunt servanda, nisi quod valvæ, porticus, et parietes ecclesiæ non ornantur regulariter; sed, si in aliquibus ecclesiis consuetudo esset tunc quoque ornandi, retinenda hæc erit, cum circa majorem ornatum semper sit laudabilis. Id tamen in hujusmodi festis non omittatur, ut saltem tribuna, altare majus, et alia minora, sedes Episcopalis, abacus, et ambones eadem forma ornentur.

24. Dominicis diebus, et aliis festis, quibus populi ab opere cessant in ornatu altarium, sedis episcopalis, sedium Canonicorum, et aliorum, eadem, sed aliquanto parcus, fieri debent, videlicet, ut paramenta non sint ita sumptuosa, coloris tamen tempori con-

gruentis, et omnino pretiosiora illis, quæ festis duplicitibus minoribus, semiduplicibus, et octavis fériis Quadragesimæ, Adventus, quatuor Temporum, et Vigiliarum adhibentur : quibus quidem diebus sufficient in altari quatuor candelæ in candelabris ; sed in festis simplicibus, et fériis per annum, duæ. Eadem respective etiam in Collegiatis observantur.

25. Erit autem valde opportunum, ubi fieri possit, præsertim in ecclesiis majoribus, et opulentioribus, si constituatur minister aliquis, cui curæ sit, ut ecclesia continuo in omni ejus parte munda sit, et expolita tam in pavimento, quam in parietibus, columnis, fornicibus, et laquearibus, nec per eam discurrere permittat mendicos, canes, aut alia animalia, divina Officia perturbantia. Quædam vero alia, quæ in quibusdam solemnitatibus, aut officiis specialibus requiruntur, suis locis dicentur.

CAPUT XIII.

Sedes Episcopi in qua parte collocanda. Tribus gradibus ad eam ascenditur. Ejus forma, et ornatus. Si chorus sit in medio ecclesiæ, Episcopus assistit ibi in sede pro ipso ordinata. Cardinalis Legatus, vel non Legatus, assistit in sede Episcopali, et Episcopus sedet interim in faldistorio. Si Episcopus sit Cardinalis, et assistat Legatus, Episcopus Cardinalis habet æqualem sedem prope Legatum. Ubi sedere debeant Metropolitanus, Nuntius Apostolicus, habens facultates Legati de latere, vel eas non habens, Visitator Apostolicus Episcopus, Vicarius Generalis, Protonotarii Apostolici, Magistratus, aliique Proceres.

1. Sedes Episcopi vario modo collocatur pro diversitate altarium, apud quæ statui debet. Nam aut altare est in medio sub tribuna, pariete disjunctum, ita ut in spatio illo constitutus sit chorus, et tunc sedes episcopalis e regione altaris parieti applicabitur, ita ut Episcopus, in ea sedens, respiciat recta linea medium altaris partem ; habebitque hinc inde sedilia Canoniconum.

2. Si vero chorus sit in medio ecclesiæ, et altare adhæreat parieti, vel ab eo modico sit intervallo separatum, ipsa sedes episcopalis erit collocanda a latere Evangelii.

3. Utroque autem casu tribus gradibus ad eam ascen-

datur, qui pannis, aut tapetibus tegantur. Forma sedis erit præalta, et sublimis, sive ex ligno, sive ex marmore, aut alia materia fabricata in modum cathedræ, et throni immobilis, quales in multis ecclesiis antiquioribus videmus : quæ debet tegi, et ornari aliquo panno serico concolori cum aliis paramentis, non tamen aureo, nisi Episcopus esset Cardinalis, et super eam umbraculum, seu baldachinum ejusdem panni, et coloris appendi poterit, dummodo et super altari aliud simile, vel etiam sumptuosius appendatur ; nisi ubi super altari est ciborium marmoreum, vel lapideum ; quia tunc superfluum est, nec aptari commode potest. Hujusmodi sede utetur Episcopus, dum Vesperæ, et Missæ per ipsum solemniter celebrantur. Cum vero Missis non solemnibus, et horis Matutinis, aut aliis Episcopus assistit, si fuerit in medio ecclesiæ chorus ante altare, poterit ibi in sede, pro ipso ordinata, residere, quæ remanebit in eo loco, ubi ex consuetudine ecclesiæ esse solet, sive longius, sive propius ab altari distet. At ubi chorus est sub tribuna, poterit in sede episcopali supradicta, tam in solemnibus, quam non solemnibus officiis esse.

4. Si forte aliquis S. R. E. Cardinalis Legatus de latere, vel non Legatus, rei divinæ interesset, convenit ei sedes episcopalی supradicta ; Episcopus vero, si celebret, in faldistorio in cornu Epistolæ ; si non celebret, et chorus sit in Presbyterio sub tribuna, sedebit in digniore parte chori.

5. Quod si Episcopus quoque esset S. R. E. Cardinalis, si Legatus haberet sedem a latere Evangelii, sedebit quoque Episcopus Cardinalis non celebrans in eodem loco, et plano, et sedibus æqualibus prope Legatum.

6. Eodem quoque modo sedebunt, si plures adessent Cardinales, dummodo Episcopus Cardinalis sit omnium postremus ; Celebrans vero in faldistorio, ut supra.

7. Si vero Legatus esset in sede episcopalی sub tribuna, sedebit Episcopus Cardinalis, et alii Cardinales, si adessent, prope Legatum, ut supra dictum est : ipse autem simplex Episcopus sederet, vel ex opposito in sede humiliiori ; vel in digniori parte chori, aut in

faldistorio, prout dictum est de Cardinali Legato, vel non Legato præsente, pro diversitate situationis chori, et Episcopi celebrantis, vel non celebrantis.

8. Quod si Episcopus sit Cardinalis, et intersit alias, vel plures Cardinales non Legati, poterunt omnes ab eadem parte Evangelii, ubi solet esse sedes Episcopalis, sedere in sedibus æqualibus, vel in digniori parte chori, quando est sub tribuna : dummodo Cardinalis Episcopus sit omnium postremus : et episcopalia munia remittet exercenda Cardinali præsenti, vel si plures sint, priori in ordine. Quæ si Cardinalis præsens facere recusaverit, poterit Episcopus Cardinalis omnia prædicta munia, vel remittere ad Celebrantem, vel ipse exercere, et in fine quando benedictionem solemnem erit daturus, accedere ad altare, et inde populo benedicere, ut supra *cap. IV. §. III.* dictum est.

9. Metropolitanus, absente Legato, vel alio Cardinali, habebit aliam sedem ex opposito in cornu Epistolæ similiter ornatam, ut sedes episcopalæ : alii vero Episcopi hospites sedebunt in digniori loco post Episcopum Dioecesanum super omnes Canonicos. Abbates Dioecesi-
ani benedicti, habentes usum mitræ, et baculi, habebunt locum condecentem pro judicio et prudentia Episcopi, dummodo non sint supra, nec inter Canonicos.

10. Nuntii Apostolici, habentes in eo loco facultates Legati de latere, sedebunt in alia sede ornata, prout de Metropolitanu dictum est, non tamen in sede propria Episcopi, et habebunt honores ante Episcopum non celebrantem. Alii vero Nuntii Apostolici, non habentes facultates Legati de latere, vel habentes, sed non in eo loco, et dum sunt in itinere, et contingat eos transire per alias civitates, vel Ecclesias Cathedrales, seu Metropolitanas, sedebunt in digniori, et eminente sede chori, et habebunt honores immediate post Episcopum, et in processionibus, et aliis actibus similibus habebunt præminentiam supra omnes Protonotarios, et supra Canonicos.

11. Visitator Apostolicus, si erit Episcopus, habebit sedem sicut Nuntius, non habens facultatem Legati

de latere, nisi talis Nuntius esset præsens, cui tunc cedit, sedens post eum.

12. Vicario generali dabitur locus quem habere solet pro consuetudine diversarum Ecclesiarum. Protonotarii Apostolici non participantes, post Abbates ; participantes vero præcedunt Abbates. Post Protonotarios, Generales Ordinum, deinde alii Prælati Apostolici.

13. Sedes autem pro nobilibus, atque illustribus viris laicis, Magistratibus, ac Principibus, quantumlibet magnis, et primariæ nobilitatis, plus minusve, pro' cujusquam dignitate, et gradu ornatæ, debent extra chorum, et presbyterium collocari, juxta sacrorum Canonum præscriptum, laudabilisque antiquæ disciplinæ documenta, jam inde ab exordiis christianæ religionis introductæ, ac longo tempore observatæ.

CAPUT XIV.

Umbraculum, seu baldachinum, et super Altare, et supra sedem Episcopi statuatur. Ejus forma, et color. Alterum umbraculum pro rebus sacris in processionibus gestandis. A quibus hoc umbraculum deferendum, et quo ordine.

1. Umbraculum, seu baldachinum duplex est, aliud quod appendi in sublimi debet supra altare et supra sedem Episcopi, forma quadrata, colore, ubi commode fieri possit, conformi colori ceterorum paramentorum, pro temporum, ac celebritatum varietate ; aliud, quod supra Episcopum, ac res sacras in processionibus gestari consuetum est, sex vel octo hastis sublevatum, quæ quidem per nobiliores laicos deferri solent, ita ut, cum via est longior, qua procedendum est, primo loco illustriores viri illas deferant, quæ ante Episcopum gradatim primæ conspiciuntur. Porro color baldachini, et umbellæ in processionibus, in quibus defertur SS. Sacramentum, sit albus.

2. Ordo autem hujusmodi hastas gestandi talis est, ut dignior ferat primam hastam, quæ est ante Episcopi dexteram ; secundus alteram, quæ prima est ante Episcopi sinistram ; tertius aliam, quæ immediate est sub prima a parte dextera ; quartus aliam, quæ succedit

primæ a parte sinistra ; quintus tertiam hastam a parte dextera ; sextus tertiam a parte sinistra, et sic deinceps ; ita ut minus digni habeant postremas hastas post tergum Episcopi. Deinde, si via erit longior, distribuendum erit onus ferendi hastas prædictas ceteris civibus, et nobilibus civitatis, seu officialibus, vel sodalitatibus aut aliis pro locorum consuetudine, judicio Episcopi moderanda, ubi opus videbitur, ne rixæ, aut contentiones oriantur.

3. Quod si inter digniores, et illustriores plures essent, qui de æquali gradu, aut præminentia contenderent, adeo ut omnibus his primo loco hastæ baldachini assignari nequirent, relinquitur his ultimus locus, idest, ubi processio jam pervenit ad ecclesiam, ad quam dirigitur ; talis enim locus reputatur primo æqualis.

4. Illud etiam observari solet, et cum sanctissimum Sacramentum in processione sub baldachino defertur, primo loco deferant hastas Sacerdotes digniores de Capitulo, sive sint Dignitates, sive Canonici, sive Beneficiati, aut Mansionarii digniores, juxta consuetudinem ecclesiæ, sive illi sint parati sacris vestibus, sive non ; prout processio fit cum paramentis, vel sine illis : sicut in *cap. XXXIII. lib. II.* dicitur.

CAPUT XV.

Habitus Episcopi accessuri ad ecclesiam pro re divina facienda. Canonici omnes in habitu Canonicali ad illum proficiscantur, ac eum cappa indutum ad ecclesiam comitentur. Ordo procedendi, si est Archiepiscopus, vel Cruce utatur. Quomodo Episcopus excipere debeat Cardinalem Legatum, vel non Legatum, qui rei divinæ interfuturi sint. Certis diebus in accessu Episcopi ad ecclesiam campanæ pulsandæ, et in solemnioribus etiam organa. Ubi orare, et parari debet Episcopus. Quando Canonici sumere debent sacra paramenta. Ordo procedendi ad Missam solemnem. Quo ritu procedendum sit ad Vespertas, et ad Missam in ecclesiis Collegiatis.

1. Cum Episcopus rei divinæ peragendæ causa ad ecclesiam venturus erit, sive ipsemet celebraturus sit, sive alter, debent Canonici omnes in eorum ecclesiastico et canonicali habitu, appropinquante hora, ad illum accedere ; eumque cappa indutum, cuius caudam Capellanus, seu Caudatarius talari veste incedens, sustinet, atque defert, et si Episcopus Missam pontificali ritu sit

celebraturus, vel in sede cum pluviali assistet, tunc Caudarius superpelliceo indutus, eam deferat, ex ea aula, seu cubiculo, quod ad hoc destinaverit, ad ecclesiam progredientem, comitari, et deducere.

2. Præibunt familiares Episcopi, et si aderit, Magistratus, aut alii nobiles; et illustres viri immediate ante Episcopum; tunc ipse Episcopus, et post eum sequuntur Canonici bini, juxta antiquam et canonicam disciplinam. Quod si fuerit Archiepiscopus, aut alias utens cruce, ipsa crux immediate ante Archiepiscopum per aliquem Capellanum deferetur, imagine crucifixi ad Archiepiscopum conversa, inter quam et Archiepiscopum nullus omnino incedat, est enim insigne ipsius.

3. Eo ordine procedent usque ad portam primariam ecclesiæ; ibi dignior ex Capitulo porriget Episcopo adspensorium cum osculo adspensorii, et manus. Episcopus adsparget primo seipsum, detecto capite, deinde Canonicos, et alios circumstantes incipiendo a digniori.

4. Sed si forte S. R. E. Cardinalis Legatus, vel non Legatus venturus esset ad ecclesiam, et rei divinæ interfuturus, tunc Episcopus ei obviam ire debet usque ad portam ecclesiæ prædictam, et adspensorium porrigere ipsi Legato cum solitis osculis adspensorii, et manus, qui se, et alios adsparget. Si vero esset Cardinalis non Legatus, debet quidem Episcopus ei obviam ire usque ad prædictam ecclesiæ portam, sed adspensorium non Episcopus, sed prima Dignitas, jubente Episcopo, Cardinali non Legato porriget. Interim, nisi celebretur pro Defunctis, vel in diebus ferialibus, nisi, etiam quoad dies feriales, alia sit consuetudo, campanæ ecclesiæ pulsabuntur, et in festis solemnibus etiam organa.

5. Mox perget Episcopus ad altare SS. Sacramenti, ubi genuflexus super pulvino, aut genuflexorio ibi parato, orabit; sed ante dictam genuflexionem, genuflectet prius in plano solo absque pulvino; et similiter, cum voluerit discedere ab oratione, ob reverentiam sanctissimi Corporis Christi: mox accedet ante altare majus, ubi pariter post profundam cruci inclinationem, genuflexus orabit.

6. Si fuerit festus, solemnisque dies, et ipsem Episcopum Vesperas sit celebraturus, postquam pervenerit ad ecclesiam ordine supradicto, dum genuflexus orabit ante altare majus, vel aliud ubi Vesperæ sunt celebrandæ, poterit in genuflexione aliquantis per morari, dum Canonici sumant sacra paramenta, post Episcopum stantes, videlicet, illi, qui habent Dignitates, pluvialia; Presbyteri, casulas; Diaconi et Subdiaconi, dalmaticas, et tunicellas coloris convenientis, acceptis prius per eosdem Canonicos et circa collum compositis, amictibus. Sed, si haberi non possunt paramenta pro omnibus, saltem quatuor, aut sex primi, habeant pluvialia. Episcopus autem capiet paramenta in sede sua.

7. Cum vero Episcopus Missam solemnem celebraturus erit, postquam ingressus fuerit ecclesiam, et ante SS. Sacramentum tantum, et non ante aliud altare oraverit, ibit recta via ad sacristiam, vel ad alium locum præparatum infra Ecclesiam, et ibi induet paramenta, pro se ipso præparata, recitando solitos psalmos, versiculos, et orationes, stantibus in gyrum, vel sedentibus Canonicis, jam alio loco paratis; prout Episcopus interim stabit, vel sedebit; quo tempore per chorum decantabitur hora Tertia, ut dicitur in *cap. VIII. lib. II.*

8. Deinde, finita Tertia, et parato Episcopo, cum solitis cæremoniis procedetur ad altare processionali modo; quo casu Canonici parati, ut supra, antecedent Episcopum immediate. Crux vero Capituli deferatur per alium Subdiaconum paratum tunicella inter duos ceroferarios, præeunte acolytho cum thuribulo, et navicula, ante omnes Beneficiatos, aliosque de clero illius ecclesiæ. Sed, si Celebrans erit Archiepiscopus, crux Archiepiscopalis defertur per Subdiaconum, ut supra, ante Canonicos paratos tantum, non autem ante alios de clero, imagine crucifixi ad illum conversa.

9. Ideo autem hoc casu Canonici parati antecedunt Episcopum, quia itur sacra processione; secus quando non sunt parati, nec Episcopus procedit cum pluviali, et mitra, vel cum planeta, sed tantum in cappa; tunc enim ipse debet anteire, Canonici vero subsequi, ut dictum fuit, quia non est processio sacra.

10. Valde tamen probandum esset, si in solemnioribus festivitatibus Episcopus, etiam non celebraturus, procederet ad ecclesiam ; et tam Vesperis, quam Missæ interesset, amictu, alba, cingulo, cruce pectorali, stola, pluviali, et mitra paratus.

11. In redeundo idem ordo servetur, non tamen cum sacris paramentis, quæ statim expletis Vesperis, aut Missa, deponuntur ibidem in choro. Itaque in accessu Episcopi, et Canonicorum ad Ecclesiam, ac reditu eorumdem, serventur ea, quæ lib. I. cap. II. § VI. et cap. XII. ac XVIII. præscribuntur.

12. In ecclesiis Collegiatis, diebus solemnibus, Canonici in eorum habitu canonicali ad Vespertas procedent a sacristia bini, præcedentibus duobus ceroferariis cum cruce, et aliis de Capitulo ; ultimo loco Celebrans paratus pluviali, officio et festo, quod celebratur, convenienti, et ante ipsum quatuor, aut sex alii pluvialibus induti.

13. Ad Missas eodem ordine procedunt, nisi quod Celebrantem paratum planeta, et reliquis paramentis Missalibus, præcedunt Diaconus, et Subdiaconus, parati dalmatica, et tunicella, vel, pro temporis qualitate, planetis ante pectus plicatis, ut suo loco dicitur : Diaconus scilicet immediaete ante Celebrantem, Subdiaconus vero ante Diaconum manibus junctis, nec alii præter ipsos erunt parati.

14. Dominicis vero diebus, quia clerus, et populus ante Missam aqua benedicta per Celebrantem est adspersus, oportet illum incedere pluviali indutum, inter Diaconum a dextris, et Subdiaconum a sinistris de more paratos, qui postea, facta aquæ benedictæ adspersione, et dicta oratione, et deposito pluviali, accipiet manipulum, et planetam, et incipiet Missam. Calix vero cum patena, et bursa, liber Missalis, et alia necessaria præparentur prius per clericos apud altare in mensa ad id erecta.

CAPUT XVI.

Pallium extra Romanam Curiam ex mandato Summi Pontificis tradendum est ab Episcopo, cui id munus committitur, die præstitua in Ecclesia Metropolitana, vel alia magis commoda in Provincia Electi. Qui tradit pallium, Missam celebret. Quo ritu tradatur. Quibus diebus eo uti liceat. Modus pallii imponendi. Electus, ante receptionem pallii, neque Patriarcha, neque Metropolita vocandus. Qui pallio utuntur, cum eo sepeliendi sunt.

1. In tradendo pallio extra Romanam Curiam, consuetudo ab immemorabili tempore est, ut Summus Pontifex uni, aut duobus Episcopis committat illius traditionem, qui præstituta die convenire debent cum ipso electo, cui pallium tradendum est, in Ecclesia Metropolitana, vel alia magis commoda suæ Provinciæ, nisi necessitas aliud suadeat, ubi Missa celebranda erit, et post Communionem Celebrantis ponetur in medio altaris pallium extensem, serico coopertum ; ac finita Missa, diei propria, quam maxime deceret, ut Episcopus, qui pallium traditurus est, celebraret ; ipsem Episcopus, sive Episcopi Commissarii in faldistorio ad cornu Epistolæ, electo, alio loco jam parato, induuntur amictu, stola, pluviali, et mitra simplici, ac sedentes ante altare super faldistoriis, aut aliis sedibus, juramentum fidelitatis, nomine Sedis Apostolicæ accipient ab ipso electo gentiflexo, et induito omnibus paramentis Pontificalibus, præter chirothecas, et mitram, nisi illud prius præstitisse legitime docuerit, juxta formam litterarum Apostolicarum felicis recordationis Sixti Papæ V.

2. Quo præstito, surgent Episcopi, vel Episcopus, cum mitris, et accipient de altari pallium ; quorum senior illud super humeros electi, ante se genuflexi, imponet, dicens : *Ad honorem omnipotentis Dei, etc.* ut in Pontificali habetur. Quo facto, surget Patriarcha, vel Archiepiscopus cum Pallio, adscendet ad altare, Crucem ante se habens, et detecto capite, populo solemniter benedicet, dicens : *Sit nomen Domini, etc.* Deinde dimissis in Ecclesia, vel in secretario paramentis, omnes recedent.

3. Pallio autem utitur Archiepiscopus in singulis Ecclesiis Provinciæ suæ, non autem extra Provinciam, et

dumtaxat, dum Missam solemnem celebrat, præscriptis quibusdam diebus, qui in privilegiis Ecclesiæ Metropolitanæ exprimi solent.

4. Quod si non reperiantur expressi, recurrendum erit ad communem consuetudinem, quæ est, ut eo utatur diebus infrascriptis, videlicet, Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, S. Stephani Protomartyris, S. Joannis Apostoli et Evangelistæ, Circumcisionis, et Epiphaniæ Domini, Dominica in ramis Palmarum, Feria quinta in Cœna Domini, Sabbato sancto, Dominica Resurrectionis Domini cum duobus festis sequentibus ; Dominica in Albis ; in Ascensionis, Pentecostes, S. Joseph Sponsi B. M. V., S. Joannis Baptistæ, duodecim Apostolorum festivitatibus, in festo Corporis Christi, quinque festivitatibus gloriosæ Virginis, idest Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Nativitatis et Immaculatæ Conceptionis, in festo omnium Sanctorum, in Dedicationibus Ecclesiarum, in principalibus festivitatibus Ecclesiæ Metropolitanæ, in Ordinationibus Clericorum, Consecrationibus Episcoporum, Abbatum, et Virginum, in diebus anniversariis Dedicationis Ecclesiæ principalis, et Consecrationis suæ. Aliis autem diebus, in privilegiis non expressis vel inter prædictos non comprehensis, Archiepiscopus, si voluerit in Pontificalibus celebrare, uti non debet pallio.

5. Quando autem pallium imponitur Archiepiscopo, semper imponitur super planeta, ita ut pars duplex pallii ponatur super sinistrum humerum. Modus autem impositionis pallii, et trium spinularum gemmatarum, quæ in illud infiguntur, exponitur in *cap. VIII. lib. II.*

6. Electi vero ad Patriarchales, vel Metropolitanas Ecclesias, non ante Patriarchæ, vel Archiepiscopi appellari possunt, quam pallium receperint ; sed nec translati de una Ecclesia Metropolitana ad aliam, uti possunt pallio, quod pro prima Ecclesia acceperant ; nec pallio sui prædecessoris defuncti, nec translati : sed opus est, ut iterum pro nova Ecclesia petatur, et habeatur novum pallium ; nec interim ipsis Electis licet Pontificalia munia exercere.

7. Post obitum debent Archiepiscopi cum pallio se-

peliri, si quidem sepeliantur in Provincia sua, circa humeros supra planetam ; si vero extra Provinciam, ponendum erit pallium plicatum sub eorum capite. Current igitur Archiepiscopi, ut pallium, in quo tanta est antiquitatis veneratio, et auctoritas, digne, et honorifice asservetur, puta serico involutum, ac in capsula intus, et extra pulchre ornata, vel serico obducta inclusum, tamquam venerabile ipsius Archiepiscopi insigne, mysticis significationibus plenum.

CAPUT XVII.

Mitræ usus, et ejus species triplex. Pretiosa quando Episcopus utatur. Quando auriphrygiata, et quando simplici. Baculo pastorali utitur in Civitate, et sua Diœcesi tantum et quando.

1. Mitræ usus antiquissimus est, et ejus triplex est species ; una, quæ pretiosa dicitur, quia gemmis, et lapidibus pretiosis, vel laminis aureis, vel argenteis contexta esse solet ; altera auriphrygiata sine gemmis, et sine laminis aureis, vel argenteis ; sed vel aliquibus parvis margaritis composita, vel ex serico albo, auro intermisto, vel ex tela aurea simplici sine laminis, et margaritis : tertia, quæ simplex vocatur, sine auro, ex simplici serico Damasceno, vel alio, aut etiam linea ex tela alba confecta, rubeis laciniis, seu frangiis, et vittis pendentibus.

2. Pretiosa utitur Episcopus in solemnioribus festis, et generaliter quandocumque in officio dicitur *Hymnus Te Deum laudamus, etc.*, et in *Missa Gloria in excelsis Deo, etc.* Nihilominus in eisdem festis, etiam auriphrygiata uti poterit : sed potius ad commoditatem, quam ex necessitate ; ne scilicet Episcopus nimis gravetur, si in toto officio pretiosa utatur ; propterea usu receptum est, tam in *Vesperis*, quam in *Missis*, ut pretiosa utatur Episcopus in principio, et in fine *Vesperarum*, et *Missarum* solemnium, ac eundo ad Ecclesiam, et redeundo ab eadem, cum paramenta sumit, ac deponit in secretario, et quando lavat manus, et dat benedictionem solemnem. Intermedio autem spatio, loco pretiosæ, accipit auri phrygiatam, juxta normam jam superius declaratam

in cap. XI. lib. I. §. VI. ubi de officio, et cura servientis de mitra dictum est.

3. Auriphrygiata mitra utitur Episcopus ab Adventu Domini usque ad festum Nativitatis, excepta Dominica tertia Adventus, in qua dicitur Introitus *Gaudete in Domino semper, etc.* ideoque in signum lætitiae utitur tunc pretiosa. Item a Septuagesima usque ad feriam quartam majoris Hebdomadæ inclusive, excepta Dominica quarta Quadragesimæ, in qua dicitur Introitus *Lætare, Jerusalem, etc.* Item in omnibus vigiliis, quæ jejunantur, et in omnibus Quatuor Temporibus, in Rogationibus, Litanis, et Processionibus, quæ ex causa pœnitentiæ fiunt ; in festo SS. Innocentium, nisi veniat in Dominica : et benedictionibus, et consecrationibus, quæ private aguntur. Quibus quidem temporibus abstinet Episcopus a mitra pretiosa. Poterit tamen Episcopus, dum utitur auriphrygiata, uti etiam simplici eodem modo, et forma, prout de pretiosa, et auriphrygiata dictum est.

4. Simplici vero mitra utitur Episcopus feria sexta in Parasceve, et in Officiis, et Missis, Defunctorum. Sed quia, cum Episcopus utitur Mitra, utitur etiam baculo pastorali in sua Diœcesi, de eo etiam breviter dicendum est.

5. Utitur ergo Episcopus baculo pastorali in sua tantum Civitate, vel Diœcesi, et etiam alibi ex permissione loci Ordinarii, et ubi consecrationes, aut ordinationes, vel benedictiones personales facere, ipsi Apostolica auctoritate conceditur.

6. Utitur autem in omnibus processionibus, quæ si longioris viæ fuerint, faciet illum ante se immediate deferri a ministro, qui de eo servit, pluviali induto, quem portabit ambabus manibus a terra elevatum. Si in aliqua Ecclesia sit consuetudo, vel privilegium, ut aliquis de Capitulo dignitatem habens, baculum ante Episcopum deferat, servari poterit. Si vero processionis via fuerit brevis, poterit ipsem Episcopus sinistra manu illum deferre ; quod intelligendum est, quando Episcopus erit paratus pluviali, et mitra.

7. Item in Vesperis pontificalibus, dum procedit pa-

ratus de altari ad sedem, vel e contra, et dum dicitur Canticum *Magnificat anima mea, etc.* ac dum populo benedit.

8. Item in Missa pontificali, dum procedit de secretario ad altare, et cum ad eumdem locum revertitur; et quoties de altari ad sedem, vel de sede ad altare procedit; dum Evangelium cantatur, cum in medio Missæ, et in fine dat benedictionem solemnem; videlicet, dum incipit producere signum Crucis, et non prius; et in omnibus actibus pontificalibus, qui per ipsum Episcopum exercentur, ut in ordinationibus, benedictionibus, consecrationibus, et hujusmodi, quæ in suis locis propriis habentur; dummodo, ut dictum est, Episcopus sit paratus pluviali, et mitra, aut saltem mitra, et stola; nam mitra, et baculus in Episcopis sunt correlativa.

9. Excipiuntur tamen ab hac regula officia, et Missæ pro defunctis, in quibus usus baculi cessat.

CAPUT XVIII.

Quo Ritu Episcopus in accessu ad ecclesiam genuflectere, orare, et reverentias facere debeat. Quo item Canonici, ceterique de Clero. Ubi permanere, et quando genuflectere, et surgere eos oporteat, Episcopo orante, vel divinis Officiis, aut Missa inceptis. Item quid observandum, si Prælatus, vel Laicus ex Magistratu superveniat. Quando assurgere, et reverentias facere conveniat inter divina mysteria. Ad lotionem manuum Episcopi, ministri genuflexi officium expleant. Quoties aliquid Episcopo celebranti porrigitur, ac ab eo recipitur, toties ipsa res, et manus Episcopi celebrantis, aut Legati præsentis, vel alterius celebrantis osculandæ, præterquam in Missis Defunctorum.

1. Episcopus, a quo ceteri exemplum sumunt, cum primum Ecclesiam ingreditur, detecto capite, sumptaque aqua benedicta, ut suo loco declaratum fuit, procedet ad locum Sanctissimi Sacramenti; deinde ad altare majus, et utrobique genuflexus, orabit devote, et congruenti mora, et facta prius ante altare Sanctissimi Sacramenti genuflexione in plana terra, antequam in genuflexorio genuflectat; et similiter finita oratione, antequam discedat, ut explicatum fuit in *cap. XII. §. IX. lib. I.*

2. Si mitram habebit, ut dictum est supra, *cap. II.*

§. V. et cap. XII. §. IX. deponet illam, dum orat, et post orationem resumet, et cum ea faciet altari majori reverentiam, caput inclinando antequam inde discedat, et cum incipit adscendere ad sedem suam, salutat modica capitis inclinatione Canonicos hinc inde stantes.

3. Ipsi vero Canonici, cum pervenerint ad altare majus, simul cum Episcopo profunde se inclinant, et statim accedunt ad loca sua in choro, ubi etiam genuflectunt, et permanent orantes, quamdiu Episcopus orat; quo surgente, et ipsi surgunt; et cum Episcopus eos salutat, capite detecto, profunde se inclinant: et regulariter quoties ipsi Canonici transeunt directe ante altare, vel ante Episcopum, caput, et humeros profunde inclinant: Beneficiati autem, et ceteri de Clero genuflectere debent, transeundo tam ante altare, quam ante Episcopum.

4. Si autem quispiam Canonicus superveniat, inchoato jam Officio, vel Missa, absque eo, ut aliquos salutet, vel ab aliis salutetur, statim genuflectit versus altare, parumper orans; mox surgit, et facit reverentiam profundam altari, et Episcopo; deinde salutat Canonicos, et alios de choro circumstantes, tunc, et non prius ei assurgentes, et eum resalutantes, et vadit ad locum suum. Et, si forte tunc esset principium Horarum, et diceretur in choro *Deus, in adjutorium, etc.*, vel *Gloria Patri, etc.* aut *Hymnus*, vel in Missa *Oratio*, aut *Epistola*, aut *Evangelium*; vel denique aliquid aliud fiat, ad quod chorus, vel stat, vel est inclinatus, vel genuflectit per aliquam moram, exspectabit respective, stans, vel inclinatus, vel genuflexus separatim in medio chori, prout ipse chorus, donec ea perficiantur; mox factis reverentiis, et salutationibus, ut supra, ibit ad locum suum.

5. Idem observatur, si aliquis Prælatus, aut nobilis Laicus, vel ex Magistratu, aut Officialibus civitatis, qui divinis Officiis interesse solent, supervenerit Officio, vel Missa jam incepta: non enim prius ad suum locum ibit, quam fecerit genuflexus orationem versus altare; deinde reverentiam altari, et Episcopo; et Canonicos,

aliosque nobiles Laicos, aut Magistratum, suosque æquales capit is nutu salutaverit ; et si aliquid ex supradictis recitabitur in Missa, vel in choro, exspectabit finem, stans, ut de Canonicis dictum est ; et mox, surgentibus eisdem Canonicis, et Laicis, quos ipse salutaverit, ab eis resalutabitur.

6. Mansionariis vero, seu Beneficiatis, et aliis de Clero supervenientibus, ut supra, facta oratione, et debita reverentia altari, Episcopo, et Canonicis ; nullus ex Canonicis, aut ex Magistratu, vel Nobilibus supra dictis assurgat, sed tantummodo alii Mansionarii, et Clerici eorum æquales, vel inferiores. Et qui solent gestare almutium, dum assurgunt, a scapulis ad brachia dimittant.

7. Illud quoque pro regula observandum erit, ut æqualiter omnes prædicti, qui de eodem corpore sunt, cum sedendum erit, sedeant, cum vero surgendum est, surgant. Sunt enim diversa corpora, seu Chori ministrantium, dum divina res solemniter celebratur ; primus si quidem chorus est assistantium, et ministrantium Episcopo celebranti ; alter Canonicorum in suis subselliis residentium ; alter Magistratum, vel Nobilium Laicorum ; alter Beneficiatorum, et reliquorum Clericorum.

8. Cum igitur aliquis ex assistantibus Episcopo surgit, facturus aliquid ad officium suæ assistantiæ pertinens, pariter alii et coassistentes, et ministri circumstantes surgere debent, non tamen Episcopus, et sic stare, donec ille sedeat : nec ideo tunc reliqui Cononici in choro sedentes, nec alii de choro surgunt, tamquam diversi chori.

9. Similiter aliquo ex Canonicis in choro residentibus surgente, ut aliquid faciat ad publicum, et commune chori officium spectans, puta cum intonatur Antiphona, seu aliquid simile, omnes alii Canonici, etiam Beneficiati, et Clerici ab utroque latere chori assurgunt, præter prædictos, qui Episcopo assistunt.

10. Inter Laicos quoque, uno surgente ratione officii, ut cum datur illis incensum, aut pax, ceteri quoque surgunt ; secus vero, surgentibus aliis non sui ordinis.

11. Si Episcopus non celebraret, sed aliquis Suffraganeus, vel alias Episcopus, præsente ipso Episcopo, adhuc

efficeretur alias chorus ministrantium Celebranti, qui eamdem regulam servare debent, quoad sedendum, et surgendum, prout de aliis dictum est.

12. Cum autem Episcopus surgit, singuli chori tam Canonicorum, et Beneficiatorum, quam Laicorum, et Celebrantis consurgere debent.

13. Est et alia regula circa reverentias observanda ; videlicet, cum aliquis ex Canonicis, vel ministris transiendo ante Celebrantem, altare, et Episcopum, vel aliquem majorem, facturus erit plures reverentias, non inspicitur, cui prius, vel postea reverentia exhibeatur, sed tantum commoditas gradientis ; puta si ille discedit a Celebrante, iturus ad Episcopum, et transiturus ante altare, primo faciet reverentiam Celebranti, tum altari, et ultimo loco Episcopo, et pari ratione, si discedit ab Episcopo, iturus ad Celebrantem, primo Episcopo, deinde altari, ante quod transit, ultimo celebranti reverentiam faciet. Et breviter reverentia fieri debet semper primo ei, a quo disceditur, et ultimo ei, ad quem itur, nullo habito respectu, quis eorum sit major.

14. Regula etiam est, ut si plures in eodem loco venniant Prælati, ac etiam Legatus, et Cardinales, uni tantum ex ipsis, qui erit major, puta Legato, et Celebranti reverentia exhibeatur.

15. Cum Episcopus celebrat, et familiares, vel nobiles, qui ei ad lotionem manuum ministrant, genuflexi officium suum peragunt, nisi adesset Legatus Cardinalis, vel suus Metropolitanus, quo casu, ob reverentiam illorum, non genuflexi, sed inclinati ministrant. Et pari modo, si aliquis Suffraganeus, vel alias Episcopus celebraret, præsente proprio Episcopo.

16. Illud quoque sciendum est, quoties aliquid offeratur Episcopo celebranti, aut Legato, qui rei divinæ intersint ; ac etiam cum aliquid ab eis recipitur, toties osculanda est res, quæ offertur, ac deinde manus recipientis, et cum ab eisdem aliquid recipitur, primo manus, deinde res, quæ recipitur : præterquam in Missis Defunctorum, in quibus talis deosculatio omittitur, ut suo loco dicitur. Idem observandum est erga alios celebrantes, absente Episcopo.

CAPUT XIX.

Ordo, et modus jungendi, disjungendi, elevandi, tenendique manus per Episcopum, vel alium celebrantem. Quomodo vertere, et convertere se debeat ad altare, vel faldistorium, et e contra. Quid observabit in osculatione altaris.

1. Illud in primis observandum erit ab Episcopo, ut cum, sacris vestibus paratus, ad Missam, seu Vesperarum solemnia progreditur, nisi pastoralem baculum deferat, semper junctis manibus incedat, hoc est, palmas extensas, ac simul juntas ante pectus habeat, pollice dextero super sinistro in crucis modum posito; interdum tamen illas disjungit, ut populo manu dextera aperta benedicat, ac mox iterum jungit: easque sic juntas semper tenet, dum genuflexus orat, dumque ab altari ad sedem, vel a sede ad altare progreditur.

2. Cum autem sederit, sive in sede sua episcopali, sive in faldistorio, si est paratus planeta, palmas disjuntas apertas super gremiali hinc inde positas, quasi illud retinens, habebit.

3. Sed cum surgit, dicturus *Gloria in excelsis Deo, etc.*, *Pax vobis*, seu *Dominus vobiscum*, vel *Credo in unum Deum, etc.*, et similia, easdem sic juntas tenens, cum ea verba incipit proferre, aliquantulum disjungit, et mox, dum pronuntiat ultima verba ex prædictis, eas iterum ante oculos elevatas jungit, et cum aliqua ex prædictis versus altare dicit, ut *Gloria*, *Credo*, et similia, caput aliquantum versus altaris crucem inclinat. Idem facit, cum in Præfatione dicit *Gratias agamus, etc.*, et cum ante Orationes dicit *Oremus*. Cum vero orationes cantat, manus ipsas elevatas, ac rectas ad humerorum æqualitatem retinet, ita ut palma palmam respiciat usque ad conclusionem orationis, idest *Per Dominum nostrum, etc.* Quod cum dicere incipit, illico manus jungit, et cum profert nomen Jesu, caput inclinat. Quoties autem dextera, Oblata super altari, vel alia signat, sinistram super altari tenet, et dextera manu aperta benedicit. Ubi cumque vero seipsum signat, sinistram extensam tenet infra pectus. Quoties autem, et quomodo post lectum Offertorium usque ad Communionem signare

super Hostiam, aut Calicem, tam ante, quam post Consecrationem debeat, ac quo pacto manus, et digitii sint extendendi, late declaratur in *cap. VIII. lib. II.* et habetur in Rubricis Missalis, ideo supervacuus labor esset, illa hic repetere.

4. Quando vero, et quomodo vertere, et convertere se debeat, hoc regulariter observandum erit, ut quando Episcopus, vel Suffraganeus, aut alius Prælatus celebrat apud faldistorium, prout Episcopo occurrere potest, præsente Legato, vel alio Cardinali, ut alibi dictum fuit, tunc diverso modo observatur. Si altare erit sub tribuna, ita ut sedes episcopal is sit e regione illius parieti adhærens, habens hinc inde sedilia Canonicorum, quo casu Episcopus sedens in faldistorio, vertit terga populo, et tunc surgens salutatus populum, dicendo *Pax vobis*, vel *Dominus vobiscum*, vertit se per latus suum dexterum versus altare ad populum; et per idem latus revolvit se, stans facie conversa ad altare, et cantat Orationes, seu legit, quæ sunt legenda, et pariter ab eodem latere vertit se versus altare, cum dicturus est *Gloria in excelsis Deo*, aut *Credo in unum Deum*, etc. Si vero altare sit adhærens parieti, et sedes episcopal is in latere Evangelii juxta differentiam positam in *cap. XIII. lib. I. § II.* tunc, quia Celebrans in faldistorio sedens, habet faciem suam versus populum, surgit, salutatus populum, non vertit, sed, eo salutato, volvit se per latus sinistrum, non versus altare, sed potius versus credentiam, et legit, quæ sunt legenda ex libro.

5. Hi autem modi vertendi, et convertendi se apud faldistorium, secundum diversas positiones altaris, quamquam videantur inter se diversi, tamen in substantia non differunt: nam utroque casu id fit respectu altaris, quod primo casu præsupponitur esse ante faciem Celebrantis; ideo cum se vertit ad populum, vertit se per latus suum dexterum; secundo vero casu, quia Celebrans sedet in faldistorio versa facie ad populum, præsupponitur vertere terga altari, ideo salutato populo, vel cum dicturus est *Gloria in excelsis Deo*, aut *Credo in unum Deum* absque salutatione vertit se ad faldistorium, quasi ad altare per latus suum sinistrum

prout faceret quisque Celebrans stans apud altare, qui, ut dictum est, regulariter vertit se ad populum per latus suum dexterum, et per idem latus se revolvit, quod revolvendo est sibi sinistrum : numquam enim perficit circulum, nisi cum vertit se dicendo *Orate, fratres*, et in fine Missæ, quando dat benedictionem ; nam tunc vertit se per latus *Epistolæ* et convertit per latus *Evangelii*, perficiendo circulum.

6. Postremo advertendum est, dum Celebrans stat ante altare, et se ad populum vertit, ut prius osculetur altare in medio, nullam tamen ibi Crucem manu, vel pollice designans : et regulariter, quoties a sede, vel faldistorio ad altare accedit, illud in medio osculatur.

CAPUT XX.

Prope Episcopum, si Missam solemnem celebret, sive eidem assistat, liber Missalis tenendus est a ministro, cotta induto, cui additur minister de candela. Quænam ex eodem libro legat. Quid observandum, si Missæ intersint Legatus de latere, aliquis Cardinalis, Metropolitanus, et Nuntius Apostolicus cum facultate Legati de latere.

1. Cum Episcopus in Missis solemnibus præsens est, quamvis ipsemet officium minime faciat sive sit pluviali, et mitra, seu tantummodo cappa pontificali indutus ; tenendus est prope ipsum liber Missalis, quem aliquis ipsius Minister cotta indutus, custodiet, et cum opus erit, illum super caput apertum tenens, offeret ante Episcopum, accedente cum eo regulariter ad dexteram altero ministro, parvum instrumentum argenteum, quod vulgo *Bugiam* vocant cum candela desuper accensa, tenente, etiam si aër sit lucidus, ita ut opus non sit lumine ad legendum.

2. Ex hujusmodi libro Episcopus quatuor leget infra posita ; videlicet, primo Introitum ; secundo *Epistolam, Graduale, Alleluia, Sequentiam*, sive *Tractum*, et cetera usque ad *Evangelium* inclusive ; tertio *Offertorium* ; quarto *Postcommunionem*.

3. Observandum tamen est, quod si forte hujusmodi Missæ interesset aliquis S. R. E. Cardinalis, sive Legatus de latere, sive non, aut aliquis Prælatus, ipso Epi-

scopo superior, ut suus Metropolitanus, et Nuntius Apostolicus habens in eo loco facultates Legati de latere, tunc ob eorum reverentiam Episcopus libro hujusmodi non utetur.

4. Cum vero ipsemet Episcopus celebrat, omnia prorsus quæ ad Missam pertinent, ex libro recitat, ut latius in *cap. VIII. lib. II. de Missa solemni, quæ ab Episcopo celebratur*, exponitur. In Vesperis autem Episcopus nihil ex libro legit, nisi Orationem, quam cantat in fine, ut in *cap. I. lib. II. de Vesperis* dicitur. ..

CAPUT XXI.

Quoties Episcopus sacris paramentis induitur, Dignitates, et Capitulum stent circa ipsum, facientes circulum per ordinem. Quater in Missa solemni, quæ coram Episcopo celebratur, circuli fiunt. Qui ordo servandus a Canonicis in reverentiis faciendis, et in circulis peragendis. Circuli in Missis tantum fiunt, non Vesperis, nec aliis, præterquam proprio Episcopo.

1. Quotiescumque Episcopus sacris paramentis induitur in secretario, vel alibi ad Missam solemnem, vel ad Processionem iturus, Dignitates, et Canonici debent circa illum stare, dum paramenta capit, detectis capitibus, quos tamen semel, aut iterum invitari ab Episcopo decet, ut caput tegant, cui illi reverenter obtemperent, se cooperiendo.

2. Quo casu dignior ex omnibus tam Dignitatibus, quam Canonicis stare debet a sinistris Episcopi, et alii per ordinem apud illum, facientes circulum usque ad ultimum, qui versus dexteram Episcopi stabit; quod ita fiet, ut commodior, et facilior sit exitus, cum ultimi, qui ad dexteram consistunt, debeant esse primi exeundo, a dicto loco: alias regulariter, digniores semper a dextris Episcopi stare debent.

3. In Missa quoque solemni, quæ non ab Episcopo, sed coram eo celebratur, quater circuli fiunt; primo cum Episcopus stans in sua sede legit Introitum, et dicit *Kyrie, eleison, etc.* et successive Hymnum Angelicum *Gloria in excelsis Deo, etc.* postquam intonatus erit a Celebrante, si recitandus sit. Canonici enim opportuno tempore, discedentes ab eorum sedilibus, procedunt ad

medium chori, factis altari, et Episcopo reverentiis, et se sistunt in circulum ante Episcopi faciem, quod diversimode fit pro diversitate situationis altaris, et sedis episcopalnis. Si enim altare adhæreat parieti, et sedes episcopalnis sit in latere Evangelii, incipient procedere juniores Canonici a sedili Diaconorum, ita ut ultimus Canonicus consistat ante faciem Episcopi, quos gradatim alii sequuntur, perficiendo circulum; et dignior Canonicus, sive Dignitas, modicum a suo sedili digressus, stat ad dexteram Episcopi. Si vero altare erit sub tribuna, et sedes episcopalnis ex opposito altaris, tunc Canonici venientes ad circulum, procedunt simul ab utraque parte, non perficientes circulum, ne terga vertant altari, sed facientes hinc inde semicirculum, et sic stantes, dicunt cum Episcopo *Kyrie, eleison*, quo dicto, si dicendum sit *Gloria in excelsis Deo, etc.*, exspectant ibidem, donec Celebrans incipiat *Gloria in excelsis Deo*, et ipsi cum Episcopo prosequantur usque ad finem. Quo finito, producente super eos Episcopo signum Crucis, quod sic semper in fine circuli observatur, factaque illi, et altari reverentia, redeunt ad loca sua, eumdemque ordinem servant quoties in Missa veniunt ad circulum; quod secundo erit, cum dicitur Symbolum, si dicendum est, in quo simul cum Episcopo genuflectunt ad articulum: *Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine, et homo factus est.* Et si forte cum redeunt ad loca sua, idem articulus cantetur a Choro, ubicumque erunt, pariter genuflectent, donec articulus perficiatur; tertio loco veniunt ad circulum circa finem Præfationis, ut dicant cum Episcopo *Sanctus, Sanctus, etc.*, non tamen pectus percutientes; dicto *Benedictus qui venit in nomine Domini, etc.*, et facto super eos signo crucis ab Episcopo, recedunt; quarto, et ultimo, paulo antequam Celebrans dicat *Per omnia sæcula, etc.* ante *Pax Domini, etc.* iterum veniunt ad circulum, ut dicant cum Episcopo *Agnus Dei, etc.* Et tunc, dum veniunt ad circulum, et dum discedunt, ambobus genibus versus altare genuflectant propter reverentiam SS. Sacramenti, quod est super eo.

4. Cum Canonici a circulis revertuntur ad sedes suas,

faciunt contrario modo, quam faciunt veniendo, quia primo revertuntur seniores, mox juniores.

5. Illud demum sciendum est, hujusmodi circulos fieri tantum in Missis, non autem in Vesperis, et cum Episcopus præsens est Missæ per alterum cantatæ, sive diebus festis, sive ferialibus, numquam autem, quando ipsem Episcopūs celebrat; nec fieri ante ullum, quantumvis Episcopo superiore, etiam Legatum de latere, aut ejus Metropolitanum, et multo minus ante inferiorem, vel Suffraganeum, vel alium Episcopum, sed dumtaxat ante ipsum proprium Episcopum: qui tamen circuli, præsente Legato de latere, vel Prælato superiore, ob eorum reverentiam omittuntur.

6. In Missis vero Defunctorum circuli non fiunt, nec feria sexta in Parasceve.

CAPUT XXII.

In Missa solemni, quæ ab Episcopo celebratur, non decet haberi concionem nisi vel per ipsum Episcopum, vel per Presbyterum assistentem. Si Episcopus non celebret, habeatur per alium idoneum. Quis erit ejus habitus, si fuerit Clericus, et quis, si regularis. Concionator benedictionem ab Episcopo petat, et indulgentias. Finita concione, e suggestu indulgentias publicat. Si sermo ob aliquam graviorem causam habendus est, finita Missa, habeatur. Oratio funebris post Missam Defunctorum dicenda.

1. Quemadmodum in *cap. VIII. lib. II. de Missa solemni* dicitur, Episcopo solemniter celebrante non decet omnino sermonem haberi, nisi vel ab ipsomet Episcopo, vel ab aliquo Canonicō, qui in eo casu servit Episcopo in Officio Presbyteri assistentis; atque ibidem et in *cap. VII. lib. I. § IV.* declaratur, qua forma, et modo id agere debeat.

2. Si vero Episcopus non celebret, sed Missæ per alium cantatæ intersit, tunc ab aliquo ex Clericis idoneo, de Episcopi licentia, sermo habendus erit; ejus habitus erit cappa super rochettum, vel alius, qui fuerit in Ecclesia proprius habitus Canonicalis. Si autem fuerit Regularis, in habitu, ab ipso deferri solito in concionando. Sermo vero regulariter infra Missam debet esse de Evangelio currenti. Quicumque sermonem

habiturus, finito Evangelio, ducendus est per Cæremoniarium cum debitibus reverentiis ad osculum manus Episcopi, quam, nisi fuerit Canonicus, genuflexus osculatur; Canonicus autem stans profunde inclinatus, osculatur manum; deinde benedictionem petit, dicendo: *Jube, domne, benedicere, cui Episcopus respondet: Dominus sit in corde tuo, et in labiis tuis, ut digne, et fructuose annunties verba sancta sua. In nomine Patris, + et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.*

3. Accepta ab Episcopo benedictione, petit mox ab eodem Indulgentias, dicendo *Indulgentias, Pater Reverendissime*, cui Episcopus concedit Indulgentias consuetas; quibus habitis, cum debitibus reverentiis recedit ac vadit ad ambonem, seu pulpitum, in quod cum consendet, aliquantulum quiescit ac se componit, cooperiens caput, et statim, capite detecto, signat se signo Crucis, et genuflexus, recitat Salutationem Angelicam, non *Regina cæli*, etiam tempore Paschali, voce intelligibili, et devota; mox surgit, et capite cooperto incipit sermonem.

4. Inter concionem, cum convertit orationem ad Episcopum, aut Legatum ibi præsentem, caput profunde inclinat. Finito sermone, capite detecto genuflexus expectat finem confessionis, quam facit Diaconus, et ea finita, surgit et stans in eodem pulpito, seu suggesto, publicat Indulgentias ab Episcopo concessas, et statim descendit, receditque in pace; advertat propterea, ut formam pronuntiandi Indulgentias memoriter teneat.

5. Si vero habendus sit sermo extraordinarius, velut ad publicandum aliquod Jubilæum, vel pro gratiarum actione ad Deum de aliquo felici nuntio aut publicatione foederis, seu in adventu alicujus maximi Principis, vel ex alia quacumque simili occasione, non debet infra Missam fieri, sed illa finita, nec tunc petitur benedictio.

6. Idem dicitur, si in Missa Defunctorum, vel in laudem alicujus magni viri defuncti habeatur; quo casu fit statim, finita Missa, antequam fiat absolutio, ut in cap. XI. lib. II. de Missa Defunctorum dicitur, et in habitu ordinario.

CAPUT XXIII.

Quo ordine, et modo thus in thuribulum imponatur, illudque benedicatur. Quo ritu fiat ab Episcopo, vel Celebrante thurificatio in Vesperis solemnibus. Crux Altaris triplici ductu thurificatur. Altare, Reliquæ, seu imagines Sanctorum quomodo incensandæ. Ritus thurificandi in Missa solemnii. Quando incensandi sint Legatus de latere, vel alius Cardinalis, Episcopus, Dignitates, et Canonici. Quo ritu thurificandum SS. Sacramentum in altari expositum. A quibus et quo ordine thurificandi sint Legatus, Rex, Princeps magnus, Magistratus, et Nobiliores.

1. Circa thuris benedictionem hoc servandum est, ut cum Acolythus sive Cæremoniarius afferat thuribulum cum prunis ardentibus, sinistra; naviculam autem cum thure, et cochleari, dextera, ad Episcopum, aut Celebrantem, illico adsit, vel primus Presbyter assistens, vel, si Episcopus celebrans est apud altare, Diaconus Evangelii, juxta regulas suis locis traditas, et accipit de manu prædicti Acolythi naviculam semiapertam, et cochlear in ea exsistens, cum osculo cochlearis, et manus Episcopalis, offert eam Episcopo, dicens: *Benedicite, Pater Reverendissime.* Episcopus vero, accepto cochleari, sumit cum eo ter ex navicula thus, illudque etiam ter in thuribulum mittit, dicens interim: *Ab illo benedicaris, in cuius honore cremaberis. Amen.*

2. Quo facto, ac redditio cochleari eidem ministro, qui rursus manum, et illud osculatur, ipse Episcopus format manu dextera signum Crucis super thus in thuribulo; ipse vero acolythus thuribulum deferens, illud portat, et cum opus est, operculum per catenulam sursum trahit, juxta normam in *cap. XI. hujus lib. I. §. VII.* positam.

3. Materies autem, quæ adhibetur, vel solum, et purum thus esse debet suavis odoris; vel si aliqua addantur, advertatur ut quantitas thuris longe superet.

4. Hujusmodi thurificatio principaliter fit versus altare, et crucem, ac reliquias, et imagines Sanctorum super eo positas, hoc ordine. Nam imposito, et benedicto thure, ut supra, Episcopus, vel Celebrans capit de manu Diaconi in Missa, vel de manu Presbyteri assistantis in Vesperis, thuribulum, videlicet sinistra catenulas,

quibus thuribulum sustinetur in earum summitate, dextera vero easdem catenulas simul junctas, prope thuribulum tenet, ac thuribulum sustinet, ita ut illud commode ducere versus crucem, et imagines prædictas, et ad se retrahere possit; quod recte fit, si ipse Episcopus, aut Celebrans, accepto thuribulo, teneat dexteram, quo fieri potest, proximiorem ipsi thuribulo, ita ut parvum catenularum spatium remaneat inter ipsius manum dexteram, et thuribulum, præsertim cum thurificantur Oblata; nam, si nimis thuribulum pendeat, nec commode, nec secure, nec decore illam actionem expedire posset, et facta cruci profunda reverentia, thurificit illam triplici ductu.

5. Mox iterum facta cruci reverentia, incensat altare ter dicens thuribulum æquali distantia, prout distribuuntur candelabra, a medio ejus usque ad cornu Epistolæ, ubi demissa manu, thurificat illius postremam partem inferiorem, mox superiorem, dupli ductu thuribuli: deinde conversus ad altare, elevans manum, ab eodem latere illius planitiem, seu mensam ipsam in parte superiori, triplici ductu usque ad medium, ubi facta cruci reverentia, procedit thurificando aliud latus altaris triplici ductu usque ad cornu Evangelii, et pariter incensata inferiori, et superiori parte ipsius cornu Evangelii, similiter dupli ductu, adhuc stans ibidem, elevat thuribulum, et ter incensat superiorem tabulæ partem versus medium altaris, ut fecit in cornu Epistolæ, deinde manu aliquantulum demissa, incensat frontem, seu anteriorem partem altaris, ter dicens thuribulum, dum procedit a cornu Evangelii usque ad medium altaris: ubi denuo facta cruci reverentia, incensat similiter triplici ductu reliquam partem anteriorem usque ad cornu Epistolæ, ubi sistit.

6. Si vero in altari fuerint reliquiæ, seu imagines Sanctorum, incensata ter cruce, et facta ei reverentia, antequam discedat a medio altaris, primum incensat, eas, quæ a dextris sunt, idest a parte Evangelii prope crucem, bis dicens thuribulum, et iterum facta cruci reverentia, similiter incensat bis alias, quæ sunt a sinistris, hoc est a parte Epistolæ, deinde prosequitur

incensationem altaris, ut supra, ter ducens thuribulum in unoquoque latere, etiamsi in eo essent plures reliquæ, vel imagines, seu etiam plura, vel pauciora candelabra.

7. Finita hoc modo incensatione, sistens in cornu Epistolæ, reddit thuribulum Diacono, seu Presbytero assistenti, et si celebrat Missam, accepta mitra, ibidem triplici ductu thurificabitur, ut infra dicetur.

8. Dum autem Episcopus, seu alius Celebrans prædictam altaris thurificationem facit, advertat, ut se in ea graviter, et decore gerat, non personam, aut caput, dum thuribulum ducit, reducitque, movens ; sinistram, quæ summitem catenularum retinet, firmam, stabilemque ante pectus tenebit ; dexteram vero manum, ac brachium commode, ac tractim cum thuribulo movebit ; ita ut, cum thuribulum ad se retrahit, illud sub brachio leviter, et competenti mora reducat, et dum procedit thurificando altare, eundo, et redeundo, semper illum pedem prius moveat, qui proximior est altari, totque omnino passus faciat, quot thuribuli tractus, ut manus, pedesque in motu decenter concordent.

9. Hæc, quæ dicta sunt, observantur cum Episcopus, vel alius in Vesperis, vel in principio Missæ thurificat altare.

10. Cum vero post Offertorium, Oblata, et altare iterum thurificantur, Diaconus Evangelii porrigens naviculam Episcopo, vel Celebranti, dicit, ut prius, *Benedicite, Pater Reverendissime*, cui ille respondet : *Per intercessionem beati Michaelis, etc.* et accipiens thuribulum de manu Diaconi, nulla facta tunc cruci reverentia, ter facit signum crucis cum eo super Calicem, et Hostiam simul in modum crucis, et ter circum Calicem, et Hostiam, scilicet bis a dextera ad sinistram, et semel a sinistra ad dexteram, Diacono interim pedem Calicis tenente manu dextera, dispensans verba in qualibet incensatione, hoc modo. In prima incensatione *Incensum istud* ; in secunda *a te benedictum* ; in tertia *ascendat ad te, Domine* ; in quarta *et descendat super nos* ; in quinta, et sexta *misericordia tua*.

11. Deinde facta reverentia cruci, incensat illam, et altare, eo modo, quo paulo ante dictum est assistente semper ibi Diacono, qui, cum Episcopus crucem incensat, amovet Calicem ad partem Epistolæ, et incensata cruce, reponit in loco suo. Cum vero Episcopus incipit thurificare crucem, inchoat illa verba *Dirigatur, Domine, oratio mea, etc.*, et reliqua sequentia prosequitur in incensatione reliquiarum, et imaginum, si ibidem sint, atque ipsius altaris, ita ut ea taliter distribuat, ut eodem tempore finiantur verba, et thurificatio.

12. Cum reddit thuribulum Diacono, dicit *Accendat in nobis Dominus ignem sui amoris, etc.* Peragenda autem est hujusmodi thurificatio a quocumque Celebrante, semper detecto capite.

13. Et in Vesperis quidem semel tantum altaris, et Celebrantis, deinde Episcopi, nisi ipsemet celebret, mox aliorum thurificatio fit, videlicet, inchoato *Cantico Magnificat, etc.* sed in Missis solemnibus ter, modo supradicto thus benedicitur, videlicet, in principio, antequam dicatur *Introitus*, et tunc thurificatur altare, Celebrans et Episcopus, quando adest in Missa per alium celebrata cum pluviali et mitra, et non alii, secundo ante *Evangelium*, et tunc thurificatur tantummodo liber *Evangeliorum*, et Episcopus post *Evangelium* illico, si est paratus pluviali et mitra, et nulli alii, præterquam si adesset *Cardinalis Legatus*, vel *alius Cardinalis*, quia tunc post *Evangelium* non thurificatur Episcopus sed *Legatus*, vel *Cardinalis*; nam Episcopus, præsente *Legato*, vel *alio Cardinali*, non debet assistere Missæ paratus cum pluviali et mitra, tertio post *Oblata*, et tunc thurificantur *Oblata*, altare, Celebrans, Episcopus, mox *Dignitates*, et *Canonici*, et alii omnes eo ordine, quo infra dicetur, ita ut Episcopus mitratus ter in Missa thurificetur. Quod similiiter observandum est de *Cardinali Legato*, vel *alio Cardinali* mitrato, qui Missæ assistit: nullus vero neque *Legatus*, neque *Cardinalis*, neque Episcopus, si non mitrati, incensatur in Missa, nisi semel, scilicet, post *Oblata*.

14. Imponitur autem, et benedicitur thus ab Episcopo, si celebret, regulariter apud sedem suam, vel apud

faldistorium, præterquam in principio Missæ, et ad Oblata, quia tunc imponit, et benedicit thus stans apud altare: si non celebret, sed cum pluviali et mitra, vel saltem cum cappa, assistat Missæ solemni, semper imponit, et benedicit thus apud sedem suam.

15. In Vesperis pro Defunctis nulla prorsus, nec altaris, nec hominum fit thurificatio, sed in Missis Defunctorum, semel tantum post Oblata; et tunc Oblata, altare, Celebrans, et Episcopus tantum, si ipse non celebrat, et nulli alii thurificantur, et fit benedictio thuris, prout in aliis Missis ad Oblata, videlicet, dicens *Per intercessionem beati Michaelis, etc.* Advertat autem thuriferarius, ut, cum dat thuribulum in manibus vel Presbyteri assistentis, vel Diaconi, qui mox illud ad manus Episcopi, altare thurificaturi, porrigit, catenularum summitatem in dextera, thuribulum vero in sinistra dicti ministri ponat, ut ipse deinceps minister commode ad manus Episcopi contrario modo porrigit: videlicet, catenulas in sinistra thuribulum in dextera.

16. Illud observandum est, ut Episcopus, sive Archiepiscopus, sive etiam Legatus, aut alias S. R. E. Cardinals, sive paratus sacris indumentis, sive non, numquam sedens, sed stans thurificetur; aliquando tamen coperto capite, aliquando eo detecto. Nam in principio Missæ, altari thurificato, Episcopus, si est paratus, stans cum mitra, thurificatur, post vero Evangelium sine mitra, post Oblata cum mitra; si vero non est paratus, post Oblata tantum, stans, capite detecto.

17. In Vesperis, si ipse Episcopus paratus celebrat, thurificato altari, capit mitram, et revertitur ad sedem, ibique mitram retinens thurificatur. Si vero interest Vesperis non paratus, sed in cappa, thurificato per Celebrantem altari, ipse apud sedem suam stans, detecto capite thurificatur. Nullatenus autem permittat, sive paratus, sive non, sedentem se ab ullo genufexo thurificari neque in principio Missæ, neque post Oblata, quæ est specialis prærogativa Summi Pontificis.

18. Si sanctissimum Sacramentum super altari expositum sit, semper ab Episcopo, vel alio Celebrante genufexo thurificandum est triplici ductu: quod si

ipsum solum Sacramentum sit thurificandum, ut in principio, et sine Processionis feria quinta et sexta majoris Hebdomadæ, et in festo ejusdem SS. Corporis Christi, et cum ponitur Oratio Quadraginta horarum, numquam debet ab Episcopo, neque ab alio thus benedici, sed simpliciter poni in thuribulum, et porrigitur sine osculatione manus Episcopi: similiiter, et quando per Cæremoniarium, vel acolythum, aut Subdiaconum in elevatione thurificatur, quo casu ab eodem acolytho, seu a quocumque alio clero ponitur in thuribulum simpliciter absque benedictione.

19. Sed si thurificandum est altare, super quo positum sit SS. Sacramentum apertum, ut in Vesperis festivitatis ejusdem Corporis Christi, tunc benedicitur thus, sed thurificatio Sacramenti fit cum genuflexione; et quoties ante illud transit Celebrans, toties genuflectit. Cum in Missa, post thurificationem Oblatorum, Episcopi, et Canonicorum, seu Dignitatum ad ejus latus assistentium, fit generalis omnium thurificatio in choro, omnes, praeter Episcopum, et dictos ejus assistentes, stant.

20. Ipsi autem, quibus thus datur, observare solent, ut alter alterum immediate subsequentem capit is nutu modeste invitet ad thurificationem prius capiendam, sive ecclesiastici, sive sæculares sint: et si is, qui thurificat, sit æqualis dignitatis cum eo qui thurificandus est, aut etiam majoris, invicem capite inclinato, sibi reverentias faciunt ante, et post thurificationem: si vero, qui thurificat, minor est, ipse quidem versus maiores caput profunde inclinat ante et post, illi autem parum, vel nihil versus thurificantem correspondent pro qualitate ipsius thurificantis, qui et ipse thurificando alios post Canonicos, parum, vel nihil versus eos caput inclinat, pro eorum qualitate.

21. Sed Episcopus, vel Legatus, cum thurificatur, nullatenus versus thurificantem caput, nec modicum quidem, inclinet, sed manu dextera super eum signum crucis faciat.

22. Personæ autem, quibus hoc officium thurificandi alios competit, solent esse diversæ pro diversitate celebrantium, et solemnitatum, ac personarum, quæ thu-

rificandæ sunt. Nam Episcopus solemniter celebrans Vesperas, thurificato per ipsum altari, thurificatur, stans apud sedem, a primo Presbytero assistente parato, qui postmodum dat thuribulum in manibus Subdiaconi, qui in crastinum cantaturus est Epistolam in Missa, vel alicujus acolythi, vel alias, ut dicitur *in cap. I. lib. II.*, qui thurificat reliquos omnes de choro.

23. In Missa vero, cum Episcopus est apud altare, thurificatur semper a Diacono Evangelii parato : cum vero est apud sedem, videlicet finito Evangelio, thurificatur a prædicto Presbytero assistente, pluviali parato, qui accipit thuribulum de manu acolythi, qui illud tenebat.

24. Sed si celebret apud faldistorium, puta præsente Legato, vel Metropolitano, thurificatur ab eodem Diacono, qui et alios de choro thurificat : deinde dat thuribulum in manu alicujus acolythi, qui primo ipsum Diaconum, a quo recipit thuribulum, mox alios, si qui in choro supersunt, et reliquum populum thurificat. Diaconus vero tunc revertitur ad officium suum.

25. Quod si adesset Legatus, Rex, aut Princeps magnus, nihilominus eadem personæ ipsos thurificarent, quas diximus Episcopum celebrantem thurificare, et non aliæ, præsertim, quæ in dignitate episcopali sunt constitutæ, quas nullo modo convenit alios, quantumlibet maximos Principes, thurificare.

26. Si autem Episcopus non celebrat, sed interest Vesperis, vel Missæ per alium celebratæ, ipse Episcopus semper a primo Presbytero assistente thurificandus est, Canonici vero, et alii de choro in Vesperis aliquo acolytho, in Missa a Diacono, qui cantat Evangelium, thurificantur, qui et ceteros omnes thurificat. Antequam inchoëtur Evangelium, videlicet, lecto per Diaconum titulo Evangelii, ipse ter thurificat librum Evangeliorum ; primo in medio, tum a parte dextera libri, mox a sinistra.

27. Ordo autem thurificandi, sive in Vesperis, sive in Missa, erit talis. Primo in Vesperis, thurificato altari, thurificatur Episcopus celebrans, vel alius quicunque Celebrans cum dicitur *Magnificat anima mea, etc.* Idem

observatur in Missa, tam in principio, quam post Oblata; tum Legatus Cardinalis, si aderit, vel etiam Cardinalis non Legatus; mox Archiepiscopus illius provinciæ, si aderit, et post eum Episcopus non celebrans, sed præsens in sacrificio; post quem immediate Presbyter assistens, et duo Diaconi assistentes, nisi adsint majores Episcopo; et in casu, quo non fiat Episcopo assistentia.

28. Si forte aderunt Nuntius Apostolicus cum facultate Legati de latere, intra fines suæ Legationis, aut Visitator Apostolicus Episcopus, thurificantur ante Archiepiscopum et Episcopum: sed si Nuntius Apostolicus non habeat talem facultatem, vel Visitator non sit Episcopus, post Epicopum, et Archiepiscopum; et hoc intelligatur quando Nuntius, et Visitator sunt in loco eorum jurisdictionis. Si aderunt Episcopus, vel Archiepiscopus hospites, thurificanti sunt post proprium Episcopum.

29. Si forte aliquis S. R. E. Cardinalis esset Episcopus Suffraganeus, præsente suo Metropolitanu non Cardinali, thurificantus est prius ipse Cardinalis ob reverentiam dignitatis Cardinalitiae; post prædictos thurificantur, si aderunt, Protonotarii de numero participantium; deinde Nuntii Apostolici Praelati non existentes in loco eorum jurisdictionis, sed transeuntes; tum Dignitates, et Canonici secundum eorum ordinem; videlicet, primo Dignitates, deinde Canonici Presbyteri, tum Diaconi, mox Subdiaconi, si præbendæ sint distinctæ; tum, si aderunt, Abbates benedicti: et post eos, si erunt aliqui Protonotarii supernumerarii, nisi essent consanguinei alicujus maximi Principis, qui pro judicio, et prudentia Episcopi thurificanti poterunt loco convenienti, ante Dignitates, et Canonicos. Vicarius vero Episcopi pro consuetudine ecclesiarum: et hæc quoad personas ecclesiasticas.

30. Quo vero ad laicos, Princeps magnus Dominus loci non recognoscens superiorem, thurificantur immediate post Episcopum. Imperator tamen, et Reges indistincte ante Episcopum sunt thurificanti. Prorege vero, et Gubernatores regnum, ac provinciarum immediate post Episcopum; Magistratus civitatum thurificantur post Dignitates, et Canonicos, nisi sint de

majoribus, et perpetuis, qui thurificantur ante Canonicos : nisi rursus Canonici sint parati ; quia tunc et ipsi thurificantur post Canonicos paratos. Barones, et Domicelli sine titulo post Magistratus omnes. H̄i omnes ab iis thurificantur, ad quos ex consuetudine id munus pertinet.

31. Si adesset aliqua mulier insignis, ut *Regina*, vel *magna Principissa*, utique et ipsi thus dari convenit in loco, ubi daretur ejus viro, si adesset. Demum advertere debet thurificator, ut numerum thurificationum observet pro qualitate rerum, et personarum, quæ thurificantur.

32. Nam sanctissimum Sacramentum, crux altaris, *Episcopus*, vel *Archiepiscopus* thurificantur triplici ductu ; *Dignitates*, et *Canonici* dupli ductu ; *inferiores* unico ductu. Si adesset *Legatus*, vel alii *Cardinales*, ipsi ter, et *Episcopus*, et *Celebrans*, bis ; *Dignitates*, et *Canonici* semel, ceteri transeundo. Si vero adsit dominus loci *laicus*, vel alius *Princeps major*, ter, ut *Episcopus* ; *Celebrans*, *Dignitates*, et *Canonici* bis, ceteri semel, ut supra : nisi rursus adessent *Legatus*, vel alii *Cardinales*, quo casu dupli ductu thurificantur, sicut *Episcopus* ; *Dignitates* vero, et *Canonici* tunc unico tantum ductu thurificantur, ut proxime dictum est. Illud igitur observandum est, ut *Celebrans* semper triplici ductu incensetur, si nullus sit eo major, cui triplex ductus debeatur. Porro *Nuntius Apostolicus* cum facultate *Legati*, *Visitator Apostolicus* *Episcopus* in loco eorum jurisdictionis triplici ductu incensantur ; quemadmodum triplici ductu thurificantur *Dominus loci laicus*, et *Princeps maximus*, qui thurificari debent ab iis, qui ex consuetudine hæc munia explere solent.

CAPUT XXIV.

Ordo dandi Pacis osculum. Si Episcopus celebret solemniter, dat osculum Presbytero assistenti, qui illud per chorum ordine distribuit. Diaconus Evangelii, et Subdiaconus Epistolæ Pacem accipiunt ab Episcopo celebrante, cum ab eo communicantur. Presbyter assistens, osculum ferens, nulli reverentiam facit, antequam ei Pacem dederit. Ordo servandus in Pace distribuenda. Si Episcopus assistat, Presbyter assistens capit Pacem, quam defert Episcopo, qui eam duobus Diaconis assistantibus dat. Quid servandum, si Prælatus celebret, Episcopo assistente. In ecclesiis collegiatis, Pax a Subdiacono per chorum distribuitur.

1. Pacis osculum alio modo, ac per diversos ministros præberi consuevit, cum scilicet Episcopus ipse celebret solemniter Missam; aliter cum Missæ per alium Prælatum, vel non Prælatum cantatæ interest; aliter cum, ipso Episcopo absente, vel in collegiatis ecclesiis Missa solemnis celebratur; et demum aliter in Missa plana.

2. Episcopo igitur celebrante, postquam cum Presbytero assistente a sinistro, ac Diacono a dextero latere, dixerit *Agnus Dei, etc.* ipse Presbyter assistens accedit ad ejus dexteram, et genuflectit ante sanctissimum Sacramentum; ac surgens, osculatur altare simul, et eodem tempore cum ipso Celebrante; mox appropinquantis sinistram genam sinistræ Celebrantis, accipit ab eodem Celebrante, dicente *Pax tecum*, osculum Pacis, cui ipse respondet *Et cum spiritu tuo*, factaque ibi iterum genuflexione, discedit, comitante Cæremoniario, osculumque prædictum per chorum ordine distribuit, incipiendo a dignioribus.

3. Ordo autem idem erit, prout in cap. XXIII. lib. I. §. XXVII. proxime præcedenti de thuris ministratione dictum fuit, hoc excepto, quod ipse assistens non dat osculum Diacono Evangelii, et Subdiacono Epistolæ, nec duobus Diaconis assistantibus: isti enim capiunt Pacem ab eodem Celebrante statim, postquam illam dederit Presbytero assistenti, genuflectentes prius, et post ante sanctissimum Sacramentum, non tamen osculantes altare. Illi vero, hoc est Diaconus Evangelii, et Sub-

diaconus Epistolæ capiunt Pacem ab eodem Episcopo celebrante, cum ab eo accipiunt communionem.

4. Sed si fuerint sacerdotes, et jam celebraverint, aut velint hac die celebrare, tunc postquam Presbyter assistens cum pluviali, Pacem ab Episcopo celebrante acceperit, ut eam per chorū distribuat, ab eodem Celebrante Pacem etiam accipiunt cum Diaconis assistentibus Diaconus Evangelii, et Subdiaconus Epistolæ.

5. Observabit autem ipse Presbyter assistens, osculum deferens, ut nulli quantumvis supremo Principi, etiamsi esset Imperator, vel Rex, ullam reverentiam faciat, antequam ei Pacem det, sed post datam Pacem, cui etiam ipsi, qui acceperunt Pacem ab eo, debita reverentia correspondent, cum sit ex primis Dignitatibus, vel Canonicis Ecclesiæ. Legatus tamen, aut Princeps supremus parum correspondent in reverentia.

6. Regulare est, ut Pax detur primo cujusque ordinis, videlicet, primo ex Canonicis Presbyteris, primo ex Canonicis Diaconis, et primo ex Canonicis Subdiaconis, ubi distinctæ sunt præbendæ, vel, ubi præbendæ non sunt distinctæ, primo ab utroque latere stanti, qui successive Pacem dat altari subsequenti, et ille dat alteri: et si aderunt laici, ut Magistratus, et Barones, ac nobiles, detur illis Pax cum instrumento, quod instrumentum osculetur prius Presbyter assistens.

7. Postquam vero prædictus assistens Pacem Dignitatibus, et Canonicis, ac Magistratui dederit, dabit eam aliqui Acolytho, vel Cæremoniario, qui ceteris de choro distribuit. Nulli autem ecclesiastico osculum hujusmodi dandum est, nisi stanti.

8. Quando Episcopus ipse non celebrat, sed Missæ per alium celebratæ præsens fuerit, idem Presbyter assistens accipiet Pacem a Celebrante, acceptamque Episcopo deferet, qui eam duobus Diaconis assistentibus dat.

9. Advertendum tamen est, si is, qui celebrat, sit Prælatus, ita ut habeat Capellanum assistentem cum pluviali in Missa, tunc ipse Capellanus assistens, postquam Episcopus Pacem dederit duobus Diaconis assistentibus, accedit in Choro ad locum dicti Presbyteri assistentis, qui

dedit Pacem Episcopo ; et ab eo accipit Pacem, quam ad alios de Choro ordine superius dicto defert.

10. Quod si is, qui celebrat, non sit Praelatus, nec habeat Capellatum assistentem cum pluviali, eodem modo Presbyter Episcopo assistens accipit Pacem a Celebrante, eamque ad Episcopum defert, qui dat illam Diaconis assistantibus, ut supra : mox stans in loco suo inter Canonicos, illam dabit Subdiacono, qui cantavit Epistolam in Missa, qui ad alios defert, nisi adesset major Episcopo, quia tali casu semper illi dabitur Pax ab eodem Presbytero assistente, qui Pacem dat Episcopo, ut in *cap. XXIII. lib. I. §. XXII. de thurificatione dictum est.*

11. Absente Episcopo, ut in ecclesiis collegiatis, servabitur ordo, ut in rubricis Missalis ; videlicet, ut Subdiaconus, accepta Pace a Diacono, illam per chorū distribuat ; sed quicumque sit, qui Pacis osculum defert, sive Presbyter assistens, sive Capellanus, sive Subdiaconus, eadem observabit, quæ de Presbytero assistente supra dicta sunt, quoad reverentias, et formam dandi osculum.

12. In Missis planis, quæ coram dicuntur, adhiberi solet instrumentum Pacis, ut in *cap. XXX. lib. I.* dicetur. Itaque ad ordinem distribuendæ Pacis, ac ejus ministros quod attinet, servetur laudabilis locorum consuetudo.

CAPUT XXV.

Quo ritu danda sit benedictio solemnis ab Episcopo. In Missis datur, finito sermone, et confessione per Diaconum cantata, ac Indulgentia publicata. Datur ab Episcopo stante in medio altaris. Ritus dandi benedictionem in fine Missæ, ac Vesperarum. Indulgentia, quæ ab Archiepiscopo, et Episcopo, pro benedictione conceditur, est quadraginta dierum ; quæ a Cardinali vero, centum dierum.

1. Duobus modis dantur benedictiones ab Episcopis in Missis : uno nempe, quando infra Missam sermo habetur ; tunc enim, finito sermone, Diaconus, qui cantavit Evangelium, stans ante infimum, vel in supremo gradu altaris, conversus ad Episcopum, capite inclinato, cantat Confessionem in tono, qui notatur in fine

hujus Cæremonialis, et dum dicit *Tibi, Pater, et Te, Pater,* si fuerit Canonicus, se inclinat profundius; si vero non fuerit Canonicus, genuflectit. Deinde, finita Confessione, sermocinator, qui in pulpito dum cantatur Confessio, manet genuflexus, surgens, publicabit Indulgentiam in forma sequenti.

Reverendissimus in Christo Pater, et Dominus, Dominus N. Dei, et Apostolicæ Sedis gratia hujus sanctæ N. ecclesiæ Episcopus dat, et concedit omnibus hic præsentibus quadraginta dies de vera Indulgentia in forma Ecclesiæ consueta; rogate Deum pro felici statu Sanctissimi Domini Nostri N. divina Providentia Papæ N., Dominationis suæ Reverendissimæ, et sanctæ Matris Ecclesiæ.

2. Publicata Indulgentia, quæ, Episcopo prædicante, ab assistente Presbytero stante ad dexteram Episcopi annuntiatur, Episcopus deposita mitra, stans leget ex libro, per ministrum de illo servientem, supra caput sustentato, si non celebret solemniter, si vero solemniter celebret, per Presbyterum assistentem, in tono Orationis, conversus ad populum, quæ sequuntur.

Precibus, et meritis beatæ Mariæ semper Virginis, beati Michaelis Archangeli, beati Joannis Baptiste, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, et omnium Sanctorum, misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam. R. Amen.

3. Deinde accepta mitra, et elevans oculos et manus, quas ante faciem jungit, sinistra baculum accipit, et benedicit populo, dicens: *Et benedictio Dei omnipotentis Pa[†] tris, et Fi[†] lii, et Spiritus[†] Sancti descendat super vos, et maneat semper.* R. Amen. Cum autem hæc verba profert, signat versus latus suum sinistrum, videlicet in verbo *Patris*; deinde, cum dicit *et Filii*, directe ante faciem suam; et demum dum dicit *et Spiritus Sancti* signat versus latus suum dexterum: cum autem dicit *super vos, etc.* dimisso baculo, manus junctas ante pectus applicat.

4. Si vero benedicens fuerit Archiepiscopus, vel aliis, qui utitur cruce, statim publicata Indulgentia, Capellanus portabit ante illum crucem, quam genuflexus tenebit, deinde Archiepiscopus, vel ille, qui utitur cruce,

deposita mitra, cruci caput inclinabit, et dabit benedictionem, sicut dictum est supra.

5. Alio modo datur benedictio in fine Missæ, dicto scilicet, *Placeat tibi, sancta Trinitas, etc.* tunc enim Episcopus, qui non utitur cruce, accepta mitra, stans in medio altaris, pollice dexteræ manus format sibi signum crucis in pectore, cantans : *Sit nomen Domini benedictum*, interim sinistram super altari retinens, et dum a choro respondetur : *Ex hoc nunc, et usque in sæculum*, etiam ipsam manum dexteram super altari tenet ; deinde dicens *Adjutorium nostrum in nomine Domini*, eadem dextera manu signat se signo crucis a fronte ad pectus, et a sinistro humero in dexterum, tangens se in unoquoque verbo, videlicet, dum dicit *Adjutorium*, in fronte, *nostrum* infra pectus, *in nomine* in sinistro humero, *Domini* in dextro, et iterum ipsam manum dexteram super altare reponit, donec a choro respondeatur *Qui fecit cælum, et terram*. Deinde dicens *Benedicat vos omnipotens Deus*, elevat ad cælum simul oculos, et manus, quas ante faciem jungit, et accipiens manu sinistra baculum, dum dicit *Pater*, vertit se ad latus Epistolæ, et ibi signat populum ; et dicens *et Filius*, vertit se directe ad populum in medio Ecclesiæ exsistentem, signans iterum ; dicens vero *et Spiritus Sanctus*, vertit se totum ad latus Evangelii, et ibi tertio signat populum, perficiendo circulum.

6. Si vero erit Archiepiscopus, vel alias crucem ante se habens, versus ad illam sine mitra, dabit integrum benedictionem, incipiens ab iis : *Sit nomen Domini benedictum*. Ubi vero populus non ante ipsius altaris faciem, sed post illam stat, Episcopus, sive Archiepiscopus, non vertit se, sed stans ante medium, signat primo a latere Evangelii, deinde in medio, demum a latere Epistolæ.

7. Simili modo in fine Vesperarum, ac Matutini, seu Laudum, Episcopus, sive Archiepiscopus benedit, cum ipse solemniter facit officium. Hanc eamdem benedictionis formulam servabit Episcopus, quando danda erit in fine alicujus processionis ; quæ etiam in usu est in primo ingressu Episcopi, vel Archiepiscopi ad civitates, et oppida suæ diœcesis, vel provinciæ, post-

quam ad ecclesias pervenit, ut diximus *in cap. II. §. V. et VIII. hujus lib. 1.* Quod si Episcopus assistat cum cappa, dabit benedictionem, tecto capite cum caputio cappæ, vel cuculli, vel etiam cum bireto.

8. Reliquum est, ut de publicatione Indulgentiarum pauca subjiciantur. Consuevit enim, cum datur benedictio solemnis per Episcopum, plerumque, non tamen in Vesperis, concedi etiam Indulgentias pro concedentis facultate. Si enim est Episcopus, vel Archiepiscopus, dierum quadraginta, de jure communi; si vero Episcopus esset S. R. E. Cardinalis, centum: quæ quidem Indulgentia, cum datur benedictio infra Missam, post sermonem, et Confessionem, ab ipso sermocinante publicatur, statim finita Confessione, antequam detur benedictio; quo casu non publicatur amplius post benedictionem in fine Missæ. Cum vero non habetur sermo, in fine Missæ pontificalis, statim post solemnem benedictionem publicatur per Presbyterum assistentem, si Episcopus celebret, vel eo non celebrante, per ipsummet Prælatum, vel Canonicum celebrantem, præsente Episcopo.

9. In primo vero ingressu Episcopi, vel Archiepiscopi ad civitates, vel oppida suæ Diœcesis, aut Provinciæ, publicatur per unum ex illorum ministris, sive Beneficiatis ecclesiæ, alta voce, dicendo: *Reverendissimus in Christo Pater, et Dominus N. etc.* ut supra §. I. Si vero Episcopus esset Cardinalis, dicitur in hoc modum: *Eminentissimus, et Reverendissimus in Christo Pater, et Dominus, Dominus N. Tituli sancti N. sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis N. et Episcopus N. dat, et concedit omnibus hic præsentibus centum dies de vera Indulgentia in forma Ecclesiæ consueta, etc.*

10. Ad quem autem spectet has benedictiones dare, cum adest simul cum Episcopo Legatus de latere, aut etiam Cardinalis non Legatus, aut Metropolitanus, aut Nuntius Apostolicus, vel alii Prælati, officio, et auctoritate præstantes, jam supra *in cap. IV. §. IV. lib. 1.* expositum fuit.

CAPUT XXVI.

Si dignitates, et Canonici pro gradu, quem obtinent in ecclesiis, legitime impediti fuerint, alii proximiores de Capitulo in divinis officiis vices subeant. Qui sine justa causa deficiunt, arbitrio Episcopi, seu secundum ecclesiæ consuetudinem, mulcentur. Presbyter Canonicus proximior, Presbyteri assistantis locum suppleat. Si unus, aut duo ex Diaconis assistantibus absint, subsequentes Diaconi, et Subdiaconi suppleant, et ex necessitate ultimus Presbyter, dalmatica diaconali indutus, ad sinistram Episcopi. Si aliquis ex Dignitatibus Diaconi assistantis vices gerat, induat quidem dalmaticam, sed maneat ad dexteram Episcopi. Ubi non sunt ordines distincti Canonicorum, duo Canonici sint loco assistantium Diaconorum. Eadem regula, quoad supplendas vices, servetur inter inferiores de Capitulo.

1. Plerumque evenit ut ex his, qui in aliquo peculiari ministerio, dum Officia divina peraguntur, servire solent, sive illi Dignitates, sive Canonici, seu etiam inferioris ordinis, sint legitimo impedimento detenti; ut quia absentes, vel infirmi, vel senio languentes, seu aliis justis de causis occupati, munus eis competens obire nequeant. Quo casu, ne debitum ministerium deseratur, dum alter alterius onus, aut curam subire negligit, vel recusat, deficientium vices ab aliis suppleri debent; et nihilominus, si qui sine justa causa deficiunt, arbitrio Episcopi, vel juxta consuetudinem ecclesiæ, in divisione distributionum mulctandi erunt, et quidem regulariter majores minorum vices non supplent, nisi ex necessitate; sed contra, inferiores superiorum vices subeunt, præterquam in iis, quæ sunt ordinis peculiaria, velut si in aliqua ecclesia gradus, et ordines distincti sint; nempe Dignitates, Canonici Presbyteri, Diaconi, et Subdiaconi, tum Beneficiati, et Clerici.

2. Deficiente vero prima Dignitate, seu primo Presbytero Canonicō, in officio Presbyteri assistantis, supplebit alter ei proximus, sive sit Dignitas, sive Presbyter Canonicus; quo etiam deficiente, subinrant alii Presbyteri proximiores; sic etiam ex duobus Canonicis Diaconis assistantibus, si alter, vel ambo deficiant, alii subsequentes Diaconi supplebunt; quod si unus tantum Diaconus, vel Subdiaconus adisset, tunc ex necessitate ultimus Presbyter, licet major, supplet

loco Diaconi, vel Subdiaconi deficientis; et si Canonici essent sacris vestibus parati, ut quia Episcopus celebraret, ipse ultimus Presbyter induere deberet Dalmaticam more Diaconi, cuius loco servit, sed eo casu Diaconus, qui aderit, sedebit a dextris Episcopi, cui imponet, et deponet mitram; nempe cum proprium suum ministerium exerceat; Presbyter autem Canonicum a sinistris loco secundi Diaconi assistentis adjuvabit.

3. Quod si omnes prorsus Diaconi, et Subdiaconi deficerent, duo ultimi Presbyteri eorum locum implerent. Diaconi autem nullatenus loco Dignitatum Presbyteralium, aut Presbyterorum Canonicorum supplent.

4. Si nullus Presbyter Canonicus adesset, præter Dignitates, tunc aliquis ex ipsis Dignitatibus dalmatica similiter more Diaconi indutus, suppleret locum Diaconi deficientis: sed tali casu ipse Dignitatem obtinens maneret ad dexteram Episcopi; Diaconus vero ad sinistram; sed ipse Diaconus a sinistris manens, serviret in ministerio imponendi et deponendi mitram Episcopo.

5. Hæc autem, quæ diximus, procedunt, ubi ordines, et præbendæ sunt distinctæ; ubi vero ordines non sunt distincti, duo Canonici, immediate sedentes post Canonicum, qui servit in officio Presbyteri assistentis, erunt apud Episcopum loco Diaconorum assistentium.

6. Eadem ratione, et regula etiam alii inferiores de Capitulo, ut Beneficiati, et Clerici, alterius sibi immediate præcedentis vices, cum opus erit, supplebunt.

CAPUT XXVII.

Tres sunt orationum toni: festivus vel selemnus, simplex ferialis, et ferialis. Solemni utendum in Festis duplicibus, et semiduplicibus. Simplici feriali in Festis simplicibus, diebus ferialibus, et in Missis pro Defunctis, ac etiam in diebus solemnis, extra Matutinum, Missas, et Vesperas. Feriali post Antiphonam B. M. V., et quando Orationes terminantur clausula minori. Regulæ canendi ex libris choralibus sumendæ.

Toni Orationum sunt tres, festivus, simplex ferialis, et ferialis.

1. De Tono festivo.

Orationes dicuntur in Tono festivo, quando Officium est duplex, vel semiduplex, vel de Dominica in Matuti-

nis, Missis et Vesperis. His exceptis semper dicuntur in Tono feriali.

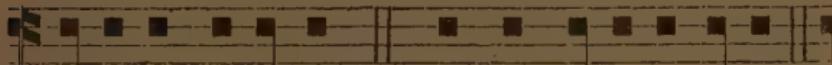
In Tono festivo duæ fieri solent variationes. Prima est *fa, mi, re, fa*, et dicitur punctum principale, secunda est *fa, mi*, et dicitur semipunctum.

Punctum principale fit concluso sensu illius clausulæ, quæ primam Orationis partem terminat, vocem retinendo, et aliquantulum respirando, servato tamen cantu superioris regulæ. Semipunctum fit eodem modo in sequenti clausula, posito cantu *fa, mi*, et hoc intelligitur, quando Oratio est ita longa, ut possit recipere duas variationes. Sin autem erit brevior, tunc fiet tantum punctum principale. Numquam primo fit semipunctum, sed tamdiu prosequitur, donec invento primæ clausulæ verbo cantetur punctum principale, postea semipunctum. Sed quando Oratio est brevissima, ut exempli gratia sancti Callisti Oratio, tunc omittetur semipunctum. Semipuncto peracto, quamvis diversæ sequentur clausulæ, amplius non fit punctum vel semipunctum. Praeter hæc puncta, quoties occurunt virgulæ, nota *fa* est parum sustentanda in penultima, aut, quando hæc est brevis, in antepenultima.

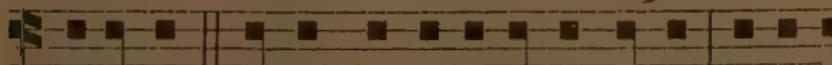
Quando ventum erit ad finem Orationis nota *fa*, in penultima dictione paulo amplius quam in virgulis, sustentari debet, perinde ac semiduplicaretur vocalis, in qua prædicta nota sustentatur.

Conclusiones Toni festivi quando sunt *Per Dominum* et *Per eundem Dominum*, semipunctum fit ad *tuum*, et punctum principale ad *Sancti Deus*. Quando sunt *Qui tecum*, et *Qui vivis*, fit tantum punctum principale ad *Sancti Deus*, sicut habetur in sequenti exemplo.

Semper et ubique sic cantatur *Dominus vobiscum*.

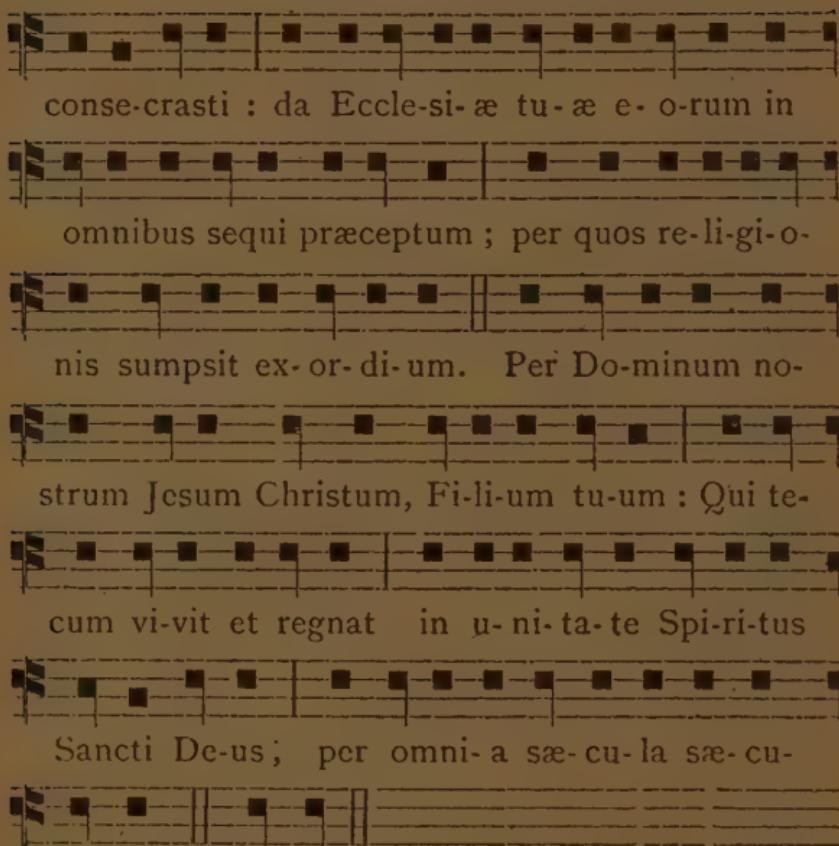
Dominus vobiscum. R. Et cum spi-ri-tu tu-o.

O-remus. De-us, qui ho-di-ernam di-em A-po-

sto-lo-rum tu-o-rum Pe-tri et Pau-li marty-ri-o

conse-crasti : da Eccle-si-æ tu-æ e- o-rum in
 omnibus sequi præceptum ; per quos re-li-gi-o-
 nis sumpsit ex-or-di-um. Per Do-minum no-
 strum Jesum Christum, Fi-li-um tu-um : Qui te-
 cum vi-vit et regnat in u-ni-ta-te Spi-ri-tus
 Sancti De-us ; per omni-a sæ-cu-la sæ-cu-
 lo-rum. R. A-men.

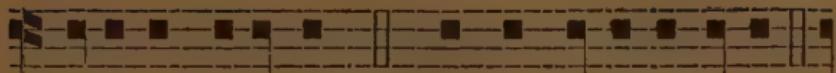
2. De Tono simplici feriali.

Quo utimur in Festis simplicibus, diebus ferialibus, et in Missis Defunctorum.

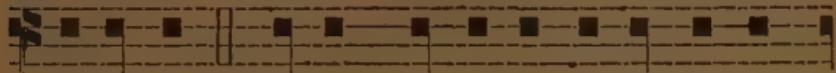
Oratio Toni ferialis dicitur in voce æquali. In loco puncti principalis et semipuncti fit tantum pausa et respiratio ; fiunt virgulæ et finales, ut in Tono festivo.

Idem observatur in conclusionibus. *Per Dominum.* *Per eundem.* *Qui vivis,* et *Qui tecum,* quemadmodum vides in exemplo infrascripto.

Hoc Tono utimur semper, quando Orationes dicendæ in Tono feriali terminantur cum *clausula majori*, ut sunt : *Per Dominum*, *Per eundem Dominum*, et *Qui tecum.*

Dominus vobiscum. R. Et cum spi-ri-tu tu-o.

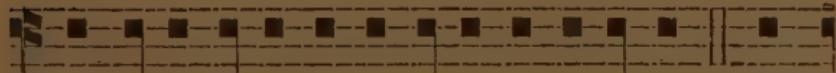
O-re-mus. Præsta, quæ-sumus o-mni-po-tens

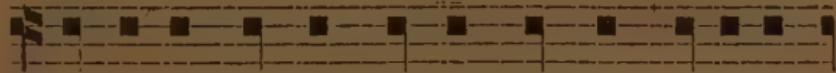
De-us : ut qui be-a-ti Valenti-ni Martyris tu-i

na-ta-li-ti-a co-limus, in-terces-si-o-ne e-jus

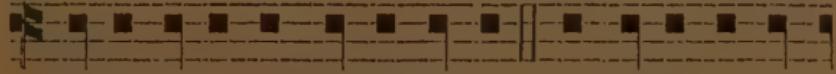
in tu-i no-mi-nis a-mo-re ro-bo-remur. Per

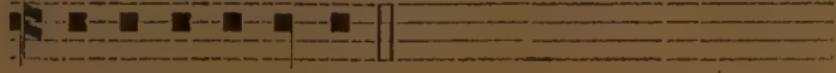
Do-minum nostrum Je-sum Christum Fi-li-um

tu-um : Qui tecum vi-vit et regnat in u-ni-

ta-te Spi-ri-tus Sancti De-us. Per o-mni-a sæ-

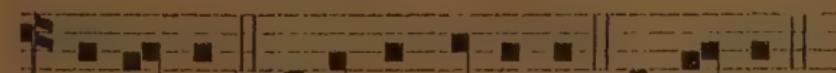
cu-la sæ-cu-lo-rum.

Ante Orationem sæpius dicuntur sequentia.

Sacerdos.

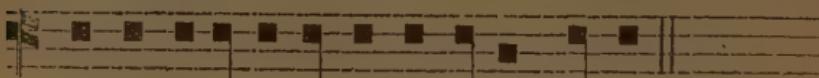
Diaconus.

Subdiaconus.

O-re-mus. Flectamus ge-nu-a. Le-va-te.

Ante Orationem super populum Diaconus dicit

Hu-mi- li- a- te ca- pi- ta vestra. De- o.

3. De Tono feriali.

Sequens Tonus ferialis inservit pro Orationibus positis in fine Psalterii, post Antiphonas Beatæ Mariæ, pro Oratione *Dirigere* ad Primam, et pro Orationibus in Officio Defunctorum, quando habent *clausulam minorem*. In omnibus convenit cum Tono superiori, præterquam, quod in fine penultima syllaba semper declinatur de *fa* ad *re*, ut habetur in exemplo.

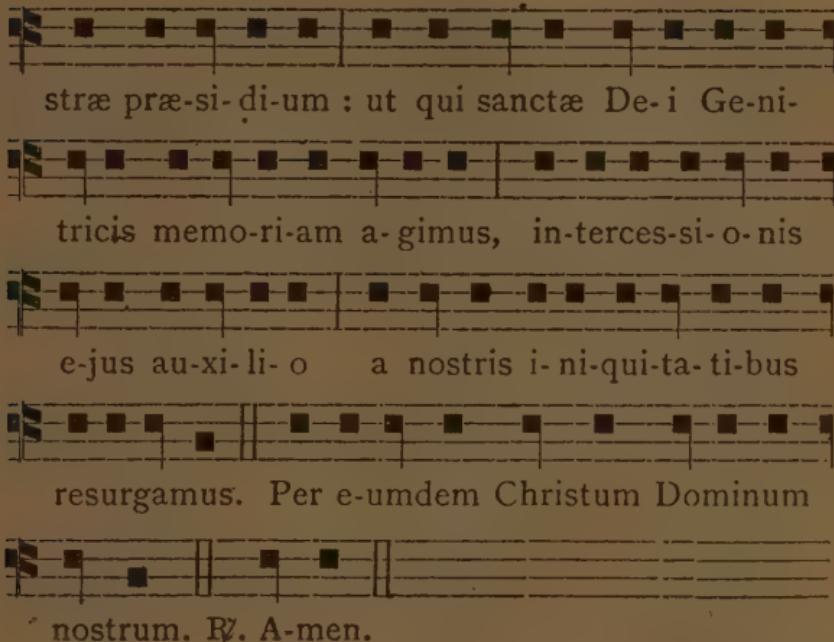
Inservit etiam pro Orationibus Litaniarum, Aspersio-
nis aquæ benedictæ in Dominicis, et si quæ sunt aliæ
hujusmodi, ut est Oratio post pedum ablutionem, et
Orationes omnes in Benedictionibus candelarum, cine-
rum et olivarum, tam ante quam post Benedictiones,
quando terminantur cum *clausula minori*. Oratio *Libera
nos*, et omnes quæ ante Missam Sabbati Sancti haben-
tur (et pro benedictione fontium) cantantur sub *Tono
simplici feriali*, quæ vero notantur pro Benedictione ignis
et incensi leguntur.

Notandum est quoque, quod terminatio finalis de
fa ad *re* fit tantum in ultima Oratione. Eadem termina-
tio fit in omnibus conclusionibus prædictarum Oratio-
num, quæ sunt : *Per Christum Dominum nostrum*, *Per
eundem Christum Dominum nostrum*, et *Qui vivis et regnas
in sæcula sæculorum*.

Exemplum Toni ferialis.

Conce-de mi-se- ri-cors De-us fra-gi- li- ta- ti-no-

Regulare autem est, ut in voce gravi, et competenti, interposita aliqua mora, in fine cuiuslibet clausulæ, et præsertim in clausula finali, cum decore et gravitate recitentur Orationes. De tonis vero Evangeliorum, et Epistolarum, Capitulorum, Antiphonarum, et aliorum multorum, quæ frequenter in Ecclesiis recitantur, nulla in hoc libro fit mentio, cum libri impressi reperiantur, qui de his abunde loquuntur, ut in Pontificali Romano, Rituali Romano, Directorio Chori, et similibus, ex quibus singuli instrui possunt. Nam hic ea tantum apposuimus, quæ ad personam Celebrantis in proferendis Orationibus spectant, ob varium usum illas recitandi.

CAPUT XXVIII.

Organa in Ecclesia adhibentur in omnibus Dominicis, et Festis per annum. Pulsari non debent in Adventu, et a Quadragesima ad Pascha, exceptis Dominica tertia Adventus, et quarta Quadragesimæ, ac Festis quibusdam per ea tempora occurrentibus. Pulsantur in ingressu Episcopi ad Ecclesiam, quoties ille solemniter celebrat. Item in ingressu Legati Apostolici, Cardinalis, Archiepiscopi, et alterius Episcopi, ubi solemniter ad Ecclesiam accedunt, donec orant. Quando, et quomodo tangenda sint in Matutinis solemnibus, in Vesperis, et in versibus Hymnorum, et in Missa. Num adhibenda sint in horis Canonici. Sonus organi, et cantus modulatio, ne levitatem, aut lasciviam præseferant. Organum non pulsatur in officiis Defunctorum : an et quomodo pulsetur in Missis Defunctorum.

1. In omnibus Dominicis, et omnibus Festis per annum occurrentibus, in quibus populi a servilibus operibus abstinere solent, potest in ecclesia organum, et musicorum cantus adhiberi.

2. Inter eas non connumerantur Dominicæ Adventus, et Quadragesimæ, excepta Dominica tertia Adventus, quæ dicitur *Gaudete in Domino*, et quarta Quadragesimæ, quæ dicitur *Lætare, Jerusalem*, sed in Missa tantum ; item exceptis festis, et feriis infra Adventum, aut Quadragesimam occurrentibus, quæ cum solemnitate ab Ecclesia celebrantur : ut die Sanctorum Matthiæ, Thomæ Aquinatis, Gregorii Magni, Josephi, Annuntiationis, et similibus infra Adventum, et Quadragesimam occurrentibus. Item feria quinta in Cœna Domini ad *Gloria in excelsis Deo* et Sabbato Sancto ad *Gloria in excelsis Deo*, et quandocumque occurreret celebrare solemniter, et cum lætitia, pro aliqua re gravi.

3. Quotiescumque Episcopus solemniter celebraturus, aut Missæ solemnii per alium celebrandæ in festis solemnioribus interfuturus, ecclesiam ingreditur ; aut, re divina peracta, discedit, convenit pulsari organum.

4. Idem fit in ingressu Legati Apostolici, Cardinalis, Archiepiscopi, aut alterius Episcopi, quem Episcopus diœcesanus honorare voluerit, donec prædicti oraverint, et res divina sit inchoanda, et in eorum egressu.

5. In Matutinis, quæ solemniter celebrantur in festis majoribus, possunt pulsari organa, prout et in Vesperis, a principio ipsorum.

6. Regulare est, sive in Vesperis, sive in Matutinis, sive in Missa, ut primus versus Canticorum et Hymnorum, et pariter versus Hymnorum, in quibus genuflectendum est, qualis est *Versiculus Te ergo quæsumus*, etc. et *Versiculus Tantum ergo Sacramentum*, etc. quando ipsum Sacramentum est super altare, et similes, cantentur a choro in tono intelligibili, non autem suppleantur ab organo: sic etiam *Versiculus Gloria Patri*, etc. etiam si *Versiculus* immediate praecedens fuerit a choro pariter decantatus; idem servatur in ultimis versibus Hymnorum. Sed advertendum erit, ut, quandocumque per organum figuratur aliquid cantari, seu responderi alternatim versiculis Hymnorum, aut Canticorum, ab aliquo de choro intelligibili voce pronuntietur id, quod ob sonitum organi non cantatur. Et laudabile esset, ut aliquis cantor conjunctim cum organo voce clara idem cantaret.

7. In aliis autem horis canonicas, quæ in choro recitantur, non est consuetum interponere organum. Sed si in aliquibus locis consuetum esset organa pulsari etiam inter horas canonicas, aut aliquas earum, ut est hora Tertia; præsertim quando cantatur, dum Episcopus solemniter celebratur, capit sacra paramenta, poterit talis consuetudo servari.

8. In Vesperis solemnibus organum pulsari solet in fine cuiuslibet Psalmi; et alternatim in *Versiculis Hymni*, et *Cantici Magnifical*, etc. servatis tamen regulis supradictis.

9. In Missa solemnii pulsatur alternatim, cum dicitur *Kyrie, eleison*, et *Gloria in excelsis*, etc. in principio Missæ; item finita Epistola; item ad Offertorium; item ad *Sanctus*, etc. alternatim, ac deinceps usque ad *Pater noster*; sed ad elevationem Sanctissimi Sacramenti pulsatur organum graviori et dulciori sono: et post elevationem poterit immediate motettum aliquod opportunum cantari; item ad *Agnus Dei*, etc. alternatim ac deinceps usque ad Postcommunionem ac in fine Missæ.

10. Sed cum dicitur *Symbolum* in Missa non est alternandum cum organo, sed illud integrum per chorum cantu intelligibili proferatur.

11. Cavendum autem est, ne sonus organi sit lascivus, aut impurus, et ne cum eo proferantur cantus, qui ad officium, quod agitur, non spectent, nedum profani, aut ludicri ; nec alia instrumenta musicalia addantur, nisi de consensu Episcopi.

12. Idem quoque cantores, et musici observent, ne vocum harmonia, quæ ad pietatem augendam ordinata est, aliquid levitatis, aut lasciviæ præseferat, ac potius audientium animos a rei divinæ contemplatione avocet ; sed sit devota, distincta et intelligibilis.

13. In officiis Defunctorum, organa non pulsantur : in Missis autem, si musica adhibetur, silent organa, cum silet cantus ; quod etiam tempore Adventus, et Quadragesimæ in ferialibus diebus convenit adhiberi.

CAPUT XXIX.

Episcopus Missam privatam celebaturus, ex ipso altari sumit paramenta. Quæ, et ubi præparanda a Capellanis pro ipsius Missæ celebratione. Utatur paramentis coloris tempori congruentis. Munia Capellanorum in eadem Missa. Pacis osculum cum instrumento, per primum ex Capellanis deferatur Cardinali, Prælato, aut Principi, hujusmodi Missam audienti. Liber Evangelii, quo Episcopus in celebratione Missæ utitur, nemini osculandus deferratur, sed alius Evangelii liber. Quoties Episcopus in hac Missa lavet manus. Paramenta deponenda ante altare.

1. Cum Episcopus celebrabit Missam, convenit, ut paramenta Missæ non de Sacristia, sed ex ipso altari, in quo celebrabit, ordine disposita accipiat, postquam aliquo ejus familiari ministrante, laverit manus.

2. Calix igitur, Missale, et alia necessaria prout in rubricis Missalis Romani, et Canone pontificali, prius per aliquem ejus Capellanum, partim super ipso altari, partim super aliqua mensula præparabuntur. Ideo valde conveniens esset, ut duos saltem Capellanos, cottis mundis indutos, apud se ministrantes haberet, qui ea omnia disponere sciant, et possint.

3. Paramentis in Missa utetur coloris congruentis tempori, et festis, illis tantum, quæ in rubricis Missalis pro Prælatis expressa sunt, et non aliis indumentis pontificalibus, præter crucem pectoralem, et annulum.

4. Altare quoque, in quo celebraturus est, sit mundis tobaleis, et pallio condecenti ornatum, pro qualitate temporum, et festorum. Nam in festis solemnibus decet, in eo apponi quatuor candelabra cum candelis accensis, et in eorum medio erit crux argentea, vel ex alia materia : in aliis festis non ita solemnioribus, et feriis, sufficiunt duo candelabra.

5. Præfati duo Capellani servient ei in Missa, in respondendo, in transferendo librum ab uno latere altaris ad aliud, cooperiendo, et discooperiendo calicem, cum opus fuerit, in porrigendo mantili, cum lavat manus, in ministrando ampullas, et in ceteris omnibus faciendis usque ad finem Missæ necessariis.

6. Si erunt tres Capellani, poterunt duo ex his, dum elevatur SS. Sacramentum, post Episcopum celebrantem, genuflexi a lateribus sustinere duos cereos majores accensos, tertius vero Episcopo assistere ; et cum opus erit, tintinnabulum tangere ; videlicet, ter dum elevatur Hostia, et toties dum elevatur Sanguis, et non ultra.

7. Si vero non adsint tres Capellani, poterunt ad cereos supplere duo scutiferi, aut alii familiares, arbitrio Episcopi, decenter vestiti ; sed, et si copia non esset eorum, qui sustinerent dictos cereos, poterunt iidem positi super duobus candelabris magnis accendi, dum elevatur Corpus, et Sanguis Domini, et post Communionem exstingui.

8. Si forte intersit aliquis Prælatus, Cardinalis, aut Princeps hujusmodi Missæ, primus ex dictis Capellanis, postquam Episcopus celebrans dixerit *Agnus Dei, etc.* accepto instrumento Pacis argenteo, cum velo appenso, genuflexus a dextero latere Episcopo offeret osculandum, cui Episcopus dicit *Pax tecum*, et ille respondet *Et cum spiritu tuo*, deinde idem instrumentum cum Pace portat osculandum Prælato uni, vel pluribus, aut Principibus præsentibus, dicens unicuique *Pax tecum*, qui respondent *Et cum spiritu tuo*. Sed advertat, ut nullatenus genuflectat, nec se inclinet, nec ullum reverentiæ signum faciat alicui ex dictis Prælatis, aut Principibus, antequam dictam imaginem eis porrexerit osculandam, sed tantum post illam osculatam, quia ante non habe-

tur consideratio ipsius ministri deferentis, sed Pacis, quæ a Sacrificio altaris ad illum defertur; post vero datam Pacem, convenit ministrum, pro qualitate Prælati, aut Principis, reverentiam facere genuflexum, vel inclinatum.

9. Liber Evangelii, celebrante Episcopo, nulli, etiam magno Principi, aut Prælato, Missæ præsenti, datur osculandus post lectum Evangelium; sed si adesset aliquis maximus Princeps, vel S. R. E. Cardinalis, cui liber Evangelii osculandus, porrigendus esset, non utique liber Evangelii, quo utitur Episcopus, sed alius liber consimilis illi porrigatur.

10. Episcopus manus bis lavat in hujusmodi Missa; videlicet, post Offertorium, et post Communionem; et semper in lotione, familiaris aliquis ministrat aquam, et pelvum, Capellani vero mantile.

11. In fine Missæ Episcopus celebrans dabit benedictionem, more Episcopali dicens: *Sit nomen Domini benedictum, etc.* sed non utitur in ea baculo, nec Mitra, nec cruce, si sit Archiepiscopus. Cetera omnia Episcopus celebrans servat, prout alii sacerdotes observare consueverunt, nempe juxta rubricas Missalis.

CAPUT XXX.

Quo ritu Episcopus in locis suæ jurisdictionis Missam audiat. Liber Evangeliorum, finito Evangelio, ei osculandus defertur. Si adsint cum eo Prælati exteri, aliique eo majores liber primo osculandus defertur majori, vel digniori eorum. Si plures æquales fuerint, nulli deferatur. Qui ordo servandus in Pace danda. Extra propriæ jurisdictionis loca rubricæ Missalis ritus tantum adhibendus.

1. Episcopus præsens Missæ per alium celebratæ, juxta ea, quæ præscribuntur in rubricis Missalis de Missa, quæ coram Episcopo celebratur, genuflectit super genuflexorio, sibi parato ante medium altaris, vel e regione in cornu Epistolæ, nisi aliud situs loci suadeat; et sic genuflexus, audit totam Missam, nec surgit, nisi cum dicitur Evangelium, et defertur ei liber Evangeliorum, deosculandus per Capellanum, cotta indutum, qui Missæ assistit.

2. Et pariter post *Agnus Dei*, etc. ab eodem offertur ei Pacis instrumentum, quod Episcopus osculatur: semper tamen Capellanus, sive Evangelium, sive Pacem deferens observet, ne ullam prius reverentiam faciat Episcopum versus, aut alios, quam librum, aut instrumentum Pacis osculandum præbuerit.

3. Et si forte simul cum Episcopo adessent alii Prælati exteri, seu etiam ipso majores, ut Archiepiscopus, aut Cardinales, vel alii, de quibus in cap. XXIII. §. XXVIII. et XXIX. dictum fuit, liber Evangelii dabitur osculandus semper majori, seu digniori omnium; et, si essent plures æquales, nulli ipsorum; nec ipse Celebrans deosculatur. Pax vero primo digniori, deinde aliis juxta ordinem, et regulam in præcedenti cap. XXIV. lib. I. §. III. traditam. Ad Offertorium Episcopus non benedic aquam, nec in fine dabit benedictionem, sed Celebrans, qui antequam in fine Missæ benedicat, faciet Episcopo profundam reverentiam.

4. Et hæc intelligantur, exsistente Episcopo in sua Diœcesi, vel Archiepiscopo, aut Legato in sua Provincia, alias servabitur ordo rubricarum Missalis.

CAPUT XXXI.

Qui ritus, et cæremoniæ adhibeantur pro celebratione Synodi Provincialis, vel Diœcesanæ. Dies futuræ Synodi denuntiandus intra Missarum solemnia in festo Epiphaniæ. Per duos, vel saltem unum mensem ante inchoationem, schedula inductionis affigatur valvis Ecclesiæ Metropolitanæ, et Cathedralis. Dies Synodi denuntiatur etiam per tres proximiores Dominicæ in ipsa Metropolitanæ a Concionatore, et in singulis Parochiis a Parochiis, qui populum ad orationes, jejunia, perceptionem sacramentorum Pœnitentiæ, et Eucharistiæ, aliaque pia opera hortentur. Modus vivendi eorum, qui Concilio interfuturi sunt. Ecclesia ornanda solemní, et festivo ritu. Sedilia in Concilio Provinciali, quomodo disponenda. Sedes Metropolitanæ, ubi collocanda. Quando item assideant, qui Synodo Diœcesanæ intersunt. Campanæ omnes civitatis ante diem Synodi, et ipsa die sequenti, quando, et quomodo pulsandæ. Quæ paramenta sumenda ab iis, qui interesse debent, tam Concilio Provinciali, quam Diœcesano. Cujus coloris esse debeant. Quo ritu ad Synodum procedatur. Missa ab Archiepiscopo, et Episcopo cantanda. Ordo sedendi et proferendi vota. Laudabile est, ut singulis quintis feriis, tempore Synodi, Missa de Spiritu Sancto cantetur. Qui ministri in Concilio deputandi. Quo ritu Concilium absolvatur.

1. In Synodo Provinciali, quæ a Patriarcho, Primate,

vel Metropolitano, ac etiam in Synodo Diœcesana, quæ a proprio cujusque Diœcesis Episcopo congregatur, nonnulli ritus, et cæremoniæ sunt observandæ, ultra illas, quæ in Pontificali Romano sub rubrica de ordine ad Concilium Provinciale, seu Synodum celebrandam, explicantur, quas juxta sanctorum Patrum traditiones, diversorumque Conciliorum decreta, retineri maxime decet.

2. Omissis igitur his, quæ potius ad legem jurisdictionis Diœcesanæ pertinent, quam ad cæremonias, videlicet, quando, et quoties, tam Provinciales, quam Diœcesanæ Synodi indici debeant; quæ personæ convocandæ sint; quo anni tempore; qui in eis consultivum, vel decisivum votum habeant; quæ in his tractanda sint; et his similia, quæ cum ex aliis, tum ex Sacro Tridentino Concilio, diversisque Sacrorum Canonum interpretibus intelligi possunt.

3. Primo erit advertendum, præsertim in Concilio Provinciali habendo, ut dies inchoationis hujusmodi Concilii per publica documenta, omnibus, qui de jure, vel consuetudine interesse debent, denuntietur, et ut plenius divulgetur, in die Epiphaniæ, dum frequenti populo intra Missarum solemnia festivitates ejus anni solemniores denuntiantur, poterit loco suo inter ipsos dies festos pronuntiari, et promulgari, tam in Ecclesia Metropolitana, quam in quibuscumque aliis Cathedrilibus ei subjectis, et per duos, aut saltem unum mensem, ante dictam diem, schedula manu Notarii, seu Cancellarii, subscripta, Ecclesiæ Cathedralis valvis affigi sub hujusmodi, aut simili tenore: *Concilium Provinciale, seu Synodus Diœcesana N. per Reverendissimum Dominum D. N. Archiepiscopum, vel Episcopum N. indictum, vel indicta hoc anno etc. mense etc. die etc. Deo adjuvante in Metropolitana, seu Cathedrali Ecclesia inchoabitur.*

4. Rursus tribus proximis diebus Dominicis, ante dictam diem, conveniens erit, si tam in ipsa ecclesia Metropolitana per concionatorem, quam in singulis Parochialibus per parochos iterum, atque iterum, denuntietur, populique fideles ad devotionem, orationes, jejunia, sacramentum Pœnitentiæ, sanctissimæ Eucha-

ristiæ sumptionem, aliaque pia opera adhortentur ; ut actio hujusmodi, Deo opitulante, dignum sortiatur exordium, felicemque, et fructuosum progressum, et exitum habeat.

5. Illi vero, qui in ipso Concilio interfuturi sunt, moneantur ut ea sedulo curent observari, quæ persancte præfatum Concilium Tridentinum in sessione secunda salubri decreto statuit, nempe de modo vivendi, et aliis in Concilio servandis.

6. Cum autem prædicta Concilii dies appropinquaverit, ornabitur ecclesia, ubi Synodus habenda est, festivo, et solemnri ritu, modo, et forma *in cap. XII, lib. I. de ornatu ecclesiæ* contenta.

7. Sedilia in ea disponentur ; in Provincialibus quidem capacia pro numero Episcoporum, Abbatum, aliorumque ecclesiastica dignitate fulgentium, item pro Canonicis, ac etiam pro laicis, si qui interfuturi sunt.

8. Sedes Metropolitani collocabitur apud altare, ut in indicato Pontificali habetur ; et ante faciem ipsius, sedilia Episcoporum per gyrum ; deinde conduplicatis sedilibus post Episcopos, ceteri proximiores, vel remotores, pro graduum diversitate, ut mox dicetur.

9. In Diœcesanis vero, quia non interveniunt Episcopi, disponentur Dignitates, et Canonici Ecclesiæ Cathedralis parati hinc inde a lateribus Episcopi, vel ante Episcopum, semicirculum facientes.

10. Pridie ejus diei, qua Synodus inchoanda erit, debent campanæ ecclesiæ Cathedralis, aliarumque ecclesiarum, in eadem civitate exsistentium, solemnri ritu pulsari a primis Vesperis per totam diem, et ipsa die sequenti, quousque Archiepiscopus, vel Episcopus ingressus fuerit ecclesiam.

11. Ipsa die inchoationis Concilii, summo mane, congregatis Episcopis, et aliis, qui Concilio interesse debent, in domo ipsius Archiepiscopi, vel alio convenienti loco, Episcopi capiant sacra paramenta, hoc est, supra rochettum, amictum, pluvialia, et mitras auriphrygiatas uniformes. Archiepiscopus vero Concilio præ sidens, indutus erit amictu, alba, cingulo, stola, et

mitra pretiosa ; abbates benedicti pariter cum pluvialibus, et mitris simplicibus ; Dignitates, et Canonici pluvialibus, planetis, et dalmaticis, pro qualitate ordinis eorumdem, ut dictum fuit *cap. XV. lib. I. §. VI.* Paramenta omnia erunt coloris rubri.

12. Ibunt autem omnes supplicantes, psallentesque processionali modo, prout in processionibus, quæ Litaniæ appellantur, ut suo loco dicitur, campanis, et organo in ecclesia continuo pulsatis, ac resonantibus.

13. Quibus omnibus ecclesiam ingressis, et ostensis, si ostendendæ erunt, Reliquiis, cantabitur Missa de Spiritu Sancto solemniter per Archiepiscopum, qui in ea utetur pallio, cum cæremoniis *in cap. VIII. lib. II.* explicatis ; vel, eo impedito, ab antiquiore ejusdem Provinciae Episcopo ; et si Festum erit duplex, vel Dominica, sine commemoratione illorum, et sine Evangelio Dominicæ in fine.

14. Qua finita, non autem data benedictione, quæ datur in fine sessionis semper, Archiepiscopus, depositis paramentis, Missæ propriis, usque ad tunicellam inclusive, et accepto pluviali, genuflexus ante altare super genuflexorio ibi parato, omnibus aliis etiam genuflexentibus, incipit Antiphonam *Exaudi, Domine, etc.* deinde successive fiet, prout in Pontificali Romano.

15. In sessione vero, et ordine proferendi vota, observatum est, ut Episcopi præcedant, juxta ordinem eorum promotionis, nullo habito respectu ad dignitatem, vel præminentiam ecclesiarum. Dignitates, et Canonici Cathedralis ecclesiae, cum capitulariter procedunt, aut sunt, præferuntur ceteris omnibus ; alias Abbates titulares, et habentes usum mitræ præcedunt, et post eos Commendatarii, deinde Dignitates, mox Procuratores Capitulorum ecclesiarum Cathedralium, deinde ceteri pro cujusque dignitate, et gradu, ut *cap. XXIII, et §. XIX. lib. I. de ordine Thurificandi colligere licet.*

16. Eadem omnia fere observantur, quoties in Concilio habetur sessio, non tamen necessaria est solemnis

supplicatio, nisi prima vice : et si ultra tres sessiones fiant, repetentur eadem Evangelia, quæ in Pontificali posita sunt.

17. Durante autem Concilio, decens est, ut singulis quintis feriis in ecclesia Cathedrali cantetur Missa solemnis de Spiritu Sancto, ut in Concilio Tridentino eadem sessione secunda sancitum fuit.

18. Officiales quoque, et ministri necessarii deputandi sunt in hujusmodi Conciliis, veluti Notarii, Ostiarii, Magistri Cæremoniarum, et alii, ut habetur in Concilio Toletano quarto, Canone quarto.

19. In fine Concilii Provincialis, post ejus approbationem, dicto per Diaconum *Recedamus in pace*, et factis acclamationibus, omnes Episcopi surgentes, accedunt ad osculum Pacis a Metropolitano accipiendum, quod deinceps inter se dant, et accipiunt, ut caritatem, conjunctionemque animorum ostendant. Quod in dicto Concilio Toletano quarto similiter statutum legitur.

20. In Synodis autem Diœcesanis magis deceret, ut acclimationes, et oscula Pacis omitterentur.

Caeremonialis Episcoporum

LIBER SECUNDUS.

CAPUT I.

Episcopus in crastinum Missam solemnem celebraturus, pridie Vespertas solemnes ipse peragat. Qui sint dies, quibus ab Episcopo Vesperarum solemnia sunt peragenda. Quo ordine ad ecclesiam procedat. Quo loci Episcopi, et Canonici parentur, et quibus paramentis induantur. Ritus incipiendi Vespertas, et præintonandi Antiphonas, et sedendi ad Psalmos. Capitulum a quo, ubi, et quo ordine cantandum. Hymnus, et Antiphona Cantici, a quo præintonentur. Incensum quomodo ministrandum. Quo ordine ad incensandum altare Episcopus procedat, et ab eo redeat. Quomodo, et a quo Episcopus incensetur. Quomodo item reliqui. Oratio quomodo dicenda. Quo ritu benedictio danda. Si Cardinalis præsens est, vel Metropolitanus, urbaniter benedictionem ab Episcopo dandam, remittat. Paramenta, quando, et quo loci deponenda.

1. Sacræ solemnitates regulariter a primis Vesperis initium sumunt. Explicatis igitur in superiori libro his, quæ ad divina officia in ecclesia præparanda pertinent, consequens est, ut de ipsis Vesperis nunc loquamur.

2. Si ergo Episcopus erit solemniter Missam sequenti die celebraturus, Vesperæ solemnius peraguntur, quam si non esset celebraturus. Quod præcipue in his Vigiliis observari solet, videlicet, Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Ascensionis, Pentecostes, SS. Apostolorum Petri et Pauli, Assumptionis beatæ Mariæ Virginis, Omnis Sanctorum, Dedicationis Ecclesiæ, Sancti Titularis Ecclesiæ, et Patroni Civitatis.

3. Secundæ Vesperæ poterunt etiam per Episcopum eadem solemnitate celebrari, saltem in Dominica Resurrectionis, et in die Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, ac in festo sancti Titularis Ecclesiæ, et Patroni Civitatis.

4. Postquam ergo Episcopus ad ecclesiam pervenerit, orationemque ante sanctissimum Sacramentum, et altare majus fecerit, ordine superius *in cap. XV. §.*

V. lib. I, narrato: quo tempore Canonici sument paramenta, scilicet amictum super cottam, aut rochettum, et alia; paratisque omnibus Canonicis amictibus, et sacris paramentis, juxta normam in eodem Capite §. VI. traditam, ipse Episcopus pauxillum sedet in sua sede; deinde surgens, deponet cappam, capietque sacra indumenta, ordine sumpta ex altari ab acolythis, et ministris, videlicet, primo amictum, quem in medio, ubi est parva crux, osculatur, deinde albam, tum cingulum, mox crucem pectoralem, et stolam a collo pendentem, quas similiter osculatur in medio, deinde pluviale cum pectorali in conjunctura illius, et sedens, mitram pretiosam, ac annulum: quibus omnibus paramentis induitur per Diaconos assistentes paratos, præter annulum, qui imponitur ei per Presbyterum assistentem. Interim, si adest organum in ecclesia, pulsatur.

*5. Cum Episcopus sic paratus, paululum sederit, surgit, deposita mitra, surgentibus omnibus; versus ad altare dicit secreto *Pater noster, etc. et Ave, Maria, etc.* integre; et tenens sinistram manum infra pectus, dextera aperta facit sibi crucis signum a fronte ad pectus, cantans intelligibili voce *Deus, in adjutorium meum intende.* Et pro unoquoque verbo tangit manu, primo frontem, deinde pectus; mox humerum sinistrum, ultimo dexterum, et in fine jungit manus ante pectus.*

*6. Cum chorus cantat Versiculum *Gloria Patri, etc.* Episcopus, et omnes caput inclinant versus Crucem super altari usque ad Versiculum *Sicut erat, etc.**

*7. Interim Cæremoniarius dicit Subdiaconum, vel alium, ad quem de ecclesiæ consuetudine spectat, intimare Antiphonas in habitu in quo reperitur ante Episcopum, factis debitiss reverentiis altari, et Episcopo, cui, dicto per chorum Versiculo *Sicut erat, etc.* et *Alleluia* vel *Laus tibi, Domine, etc.*, Subdiaconus præintonat primam Antiphonam, et donec per Episcopum non fuerit præintonatio repetita, Cæremoniarius, et Subdiaconus præintonator exspectant, ibidem stantes: ea autem repetita intelligibili voce, sive ex libro, sive memoriter, prout magis Episcopo placuerit, factis iterum debitiss reverentiis Episcopo, et altari, ad sua loca redeunt. Episcopus vero*

sic perstat, donec expleta per chorum Antiphona, incep-tus fuerit Psalmus ; tunc sedet, accepta mitra leviori, si placeat, et omnes pariter sedent.

8. Psalmi decantari debent a choro, et ab ipsismet Canonicis, et Beneficiatis, aliisque de Capitulo in tono, et cantu Gregoriano cum gravitate, et decore ; ita ut eorum verba ab omnibus intelligantur ; sed Versiculus *Gloria Patri*, etc. poterit solemniori vocis modulatione recitari, ad quem Episcopus cum mitra, et omnes alii, detectis capitibus, sedentes, vel, prout reperiuntur, se inclinant : et si placuerit finito quolibet Psalmo, poterit Antiphona per organum repeti, dum tamen per aliquos mansionarios aut alios ad id deputatos, eadem Antiphona clara voce repetatur. Et si quis adesset, qui cum organo cantare vellet, nihil aliud cantet, quam ipsam Antiphonam, ut latius *in cap. XXVIII. lib. I. §. VII. et VIII. de organo, et organista, etc.* explicatur.

9. Reliquæ quatuor Antiphonæ juxta debitum, decentem ordinem, ritumque antiquum, per eundem Subdiaconum, seu alterum, ad quem spectat, præintonari debent, hoc ordine, videlicet, secunda Diacono assistenti a dexteris Episcopi ; tertia Presbytero assistenti ; quarta primo Canonico in choro manenti, sive ille sit Archidiaconus, sive Archipresbyter, sive Presbyter ; quinta Diacono assistenti a sinistris Episcopi.

10. Eadem omnia etiam in præintonatione aliarum Antiphonarum observantur, quæ in prima servari debere dictum est ; nisi quod erga Canonicos parcior fiet reverentia, videlicet, sola capitis inclinatione. Surgente autem Canonico, cui præintonatur Antiphona, Canonici, et omnes alii in Choro præsentes surgunt ; sed quando præintonatur alicui ex assistantibus Episcopi, surgunt tantummodo alii coassistantes.

11. Expleta Psalmorum, et Antiphonarum decantatione, ducitur per Cæremorialium idem Subdiaconus, seu aliis, cui, ex consuetudine ecclesiarum, Capitulum cantare convenit, in habitu, in quo reperitur, factis debitiss reverentiis, ad locum, ubi decantari solet Epistola in Missa, qui tenens sibimet librum, cantabit Capitulum alta et æquali voce, ad quod Episcopus cum mitra,

reliqui omnes, detecto capite, surgunt ; et responso per cantores *Deo gratias*, ducitur per Cæremoniarium aliquis Canonicus, seu alius, ad quem de ecclesiæ consuetudine spectat, qui præintonat Episcopo, cum mitra stanti, Hymnum ; et Episcopus statim, deposita mitra, præintonationem Hymni repetit, quem chorus prosequitur in cantu plano, vel musicali, prout magis placuerit ; dummodo verba distincte intelligantur, cui etiam intermiseri organum poterit ; dum tamen verba ipsa Hymni clara voce per aliquos ad id deputatos, repetantur, vel cum organo cantentur.

12. Si vero fuerint Hymni *Veni, Creator Spiritus*, aut *Ave, maris stella*, dum Episcopus intonat, omnes genuflectunt, et statim ipse quoque Episcopus ibi in suo genuflexorio ante altare, si adest, genuflectit, sin minus in sua ipsa sede super aliquo pulvino, ad id parato, permanens in genuflexione usque ad finem primi versus ; quo finito, surgit, surgentibus omnibus, et stat, quousque perficiatur Hymnus, cum Versiculo et Responsorio. Tunc per Cæremoniarium ducitur idem Subdiaconus, seu alter, qui prius Antiphonas Psalmorum præintonavit, cum eisdem reverentiis ante Episcopum, cui stanti adhuc sine mitra præintonat Antiphonam Cantici *Magnificat*, qua repetita, Episcopus sedet, et accipit mitram pretiosam, et pariter omnes sedent. Et dum cantatur per chorum Antiphona, imponit thus in thuribulum, per acolythum thurifera-rium allatum, Presbytero assistente naviculam thuris porrigente, sub ea forma, et verbis quæ in cap. XXIII. §. I. lib. I. explicantur.

13. Interim duo acolythi præcedunt ad altare, elevantes hinc inde anteriorem partem superioris tobaleæ, seu veli, super altare positi, illamque conduplicant usque ad medium.

14. Cum vero chorus incipit Canticum *Magnificat*, surgit Episcopus cum mitra, omnibus surgentibus, et facto sibi crucis signo a fronte ad pectus, acceptoque sinistra manu baculo pastorali, medius inter Diaconos assistentes, pluviale hinc inde elevantes, pergit ad altare, ante cuius infimum gradum, depositis baculo, et mitra, et facta Cruçi, super altari positæ, reverentia, ascendit

ante medium ipsius altaris, et eo osculato, capit de manu Presbyteri assistentis thuribulum, quod ipse assistens de manu thuriferarii acceperat, et thurificat crucem, et altare, Diaconis assistantibus fimbrias pluvialis elevantibus. Qua autem forma dictum thuribulum ad manus Episcopi porrigatur, ac rursus, quo ordine, et modo ipsum thuribulum sit ducendum, et altare thurificandum, *in dicto cap. XXIII. lib. I. laius demonstratur.*

15. Thurificato altari, ibique mitra, et baculo receptis, Episcopus redit ad sedem suam, ubi, stans cum mitra, ab assistente Presbytero thurificatur : et duo acolythi supradicti velum, seu tobaleam paulo ante plicatam reducunt, prout erat super altari ; ipse vero Episcopus, mitra deposita, retento tamen baculo inter manus junctas, stat usque ad finem Cantici, et Versiculi *Sicut erat, etc.*

16. Interim per Subdiaconum, seu alium, qui Antiphonas præintonavit, thurificatur primo Presbyter assistens, deinde Diaconi assistentes, mox Canonici, et alii, ordine suo, ut *in dicto cap. XXIII. §. XXVII. XXVIII.* explicatur. Quod si interim, expleto Cantico, Episcopus inciperet Versiculum *Dominus vobiscum* pro Oratione dicenda, debet cessare thurificatio : animadvertisendum tamen, ut cantus *Magnificat* ita dimetiatur, ut cum thurificatione simul terminetur. (*Cf. lib. II. cap. III. §. XIII.*)

17. Cum per chorūm repetitur Antiphona Cantici, Episcopus deponit baculum, sedet, et recipit mitram. Interim Cæremoniarius, medius inter duos acolythos ceroferarios, eos cum debitiss reverentiis dicit ante Episcopum, qui finita Antiphona, et organo silente, deposita mitra, surgit, et stans versus altare, ex libro, sibi per assistentem porrecto, cantat Versiculum *Dominus vobiscum*, deinde *Oremus*, et mox Orationem competentem, manibus junctis, omnibus iterum stantibus. Qua finita, dum repetit *Dominus vobiscum* Cæremoniarius cum ceroferariis, factis debitiss reverentiis, discedunt, et redeunt ad altare, et in suo loco reponunt candelabra.

18. Dicto per chorūm *Benedicamus Domino* a duobus

cantoribus, qui, secundum locorum consuetudinem, induiti erunt pluvialibus, vel cotta, dum respondeatur per eundem chorū, sive per organum *Deo gratias*, Episcopus, reassumpta mitra, stans in sua sede, si inde a populo commode videri potest, sin minus, accepto baculo pastorali, accedit ad altare, et facta ibidem profunda reverentia cum mitra, benedictionem dat, dicens *Sit nomen Domini benedictum*, juxta formam in cap. XXVI. lib. I. traditam.

19. Si vero sit Archiepiscopus, aut aliis utens cruce, allata illi per Capellānum, ante se, deposita mitra, illi caput profunde inclinat; mox benedictionem dat. Indulgētiæ in Vesperis numquam publicantur.

20. Si autem adesset Cardinalis non Legatus, vel Metropolitanus, Episcopus mittit ad eum Cæremoniarium, sive aliquem Capellānum, ut placeat illi benedictionem dare; quam Cardinalis non Legatus, seu Metropolitanus, remittit ex urbanitate, ab ipso Episcopo celebrante dandam: mox revertitur ad suam sedem, sive ad faldistorium, si eo utatur, ibique exiuitur suis paramentis, et pariter Canonici in suis locis deponunt paramenta sacra, quibus induiti erant, et deinde Episcopum saltem extra portam ecclesiæ comitantur, ut supra cap. XV. §. XI. lib. I. dictum fuit organo interim festiva modulatione continuo personante.

CAPUT II.

Episcopus, in crastinum non celebraturus, quomodo Vesperas, perficiat. Sacris paramentis induatur, in sede resideat, incipiat et absolvat Vesperas. Qui, et quomodo Canonici parari debeant. Antiphonæ a quibus præintonandæ sint. Capitulum a quo recitandum. Quid præstandum, si Episcopus hujusmodi Vesperis cum cappa intersit. Canonicus celebrans, ubi sedere debeat. Thurificatio quomodo perficiatur. Oratio a quo dicenda. Quo loci benedictio ab Episcopo danda.

1. Episcopus si, vel ob aliquod impedimentum, vel alia de causa in festis, in capite præcedenti enumeratis, vel in aliis festis, et Dominicis principalibus non sit ipsemēt solemniter Missam celebraturus, velit tamen Vesperis sive primis, sive secundis interesse, et officium

facere, observabit eadem fere omnia quoad se, ac si in crastinum esset celebraturus. Nam et eisdem sacris paramentis indutus erit, et in eadem sede residebit, incipiet, et perficiet Vesperas, prout dictum est.

2. Differentia solummodo erit in infrascriptis, quia hoc casu non omnes Canonici, sed quatuor, aut sex tantum cum pluvialibus parantur; assistentes vero Canonici Diaconi, hinc inde a lateribus Episcopi erunt in eorum habitu canonicali, sic et Presbyter assistens.

3. Antiphonæ vero non eodem ordine, nec per Subdiaconum, sed per aliquem ex Canonicis, aut alium, ad quem de consuetudine ecclesiæ spectat, præintonantur; primo ipsi Episcopo, deinde aliis Canonicis, incipiendo a dignioribus, prout ecclesiarum circa hoc usus observabit. Capitulum autem per aliquem ex cantoribus alta voce recitabitur in loco suo vel alio solito. Cetera omnia fiunt, et dicuntur, prout *in cap. I. lib. II. expositum* fuit.

4. Quod si Episcopus velit hujusmodi Vesperis interesse cum cappa, tunc minime convenit, ut ipse in tali habitu officium faciat, quia etiam ipsem sibi debet biretum imponere, et auferre. Sed Canonicus hebdomadarius indutus amictu, et pluviali supra cottam, seu rochettum, si illo utatur, totum officium faciet, petita prius ab Episcopo licentia, incipiendo *Deus, in adjutorium, etc.* usque ad finem, stans a latere Epistolæ, assistantibus sibi quatuor, aut sex Beneficiatis pro diversitate festivitatum, prout suo loco dicetur, pariter cum pluvialibus, quibus absque aliis paramentis simpliciter super cottam, vel rochettum induuntur. Episcopus vero in sua sede tantummodo benedicet incensum; et in fine solemnem benedictionem dabit.

5. Antiphonæ autem præintonantur ab aliquo ex dictis Beneficiatis paratis; primo ipsi Canonicco celebranti, deinde aliis Canonicis dignioribus, juxta morem ecclesiæ. Organi sonus eodem modo poterit intermisceri prout *in cap. XXVIII. lib. I. de organo, etc. declaratum* fuit.

6. Ipse celebrans Canonicus una cum quatuor, aut sex Beneficiatis assistantibus, dum Psalmi recitantur, sedere poterunt cooperio capite in aliquo sedili, seu

scamlio præparato, et ornato a latere Epistolæ ; videlicet, Celebrans in medio, primi assistentes vero hinc inde, vel alias, prout in illa ecclesia usitatum est : reliqui autem assistentes in scabellis, vel scamno contra altare.

7. Capitulum cantabitur ab aliquo cantore ; Hymnus, et Antiphona ad *Magnificat*, præintonatur ab eodem assistente ipsi Celebranti.

8. Dum cantatur per chorum Antiphona ad *Magnificat*, dignior Canonicus ex Presbyteris, accidente acolytho thuriferario, offert naviculam incensi Episcopo, qui imponit, et benedicit incensum more consueto.

9. Incepto Canticō prædicto, ipse Canonicus celebrans cum suis assistantibus surgit, et facta reverentia Episcopo, thurificat more solito altare ; quo thurificato, ipse, stans in cornu Epistolæ, capite detecto, ab altero ex dictis duobus Beneficiatis assistantibus, pluviali indulso, thurificatur dupli ductu thuribuli ; mox Episcopus stans, capite detecto, a Presbytero Canonicō assistente thurificatur apud suam sedem triplici ductu : et demum omnes Canonici, et alii ordine suo thurificantur.

10. Finito Canticō, et repetita per chorum Antiphona, Celebrans cantat Orationem, stans versus altare a latere Epistolæ, duobus acolythis ceroferariis, candelabra cum cereis accensis afferentibus et alio inter illos medio, librum tenente.

11. Qua finita, et dicto per chorum *Benedicamus Domino*, etc. Episcopus stans in sua sede, si inde a populo videri possit, alias apud altare, capite cooperto, nisi sit Archiepiscopus, aut aliis utens cruce, quia capite detecto versus crucem, quæ per aliquem ejus Capellanum genuflexum tenetur, solemniter benedicit : non tamen tunc utitur baculo pastorali quia non est paratus. Reliqua omnia fiunt, prout in antecedenti capite dictum fuit.

CAPUT III.

Quo ritu in Ecclesiis Cathedralibus, absente Episcopo, vel in Collegiatis, Vesperæ celebrandæ sint. Canonicus hebdomadarius pluviali paratus, una cum aliquot Presbyteris similiter paratis, et aliis ministris a Sacristia ad altare processionali ritu procedat. Ubi inchoandum officium Vesperarum Antiphonæ, et Psalmi, et Canticum *Magnificat*, a quibus intonentur. Ordo thurificationis. Orationes ubi dicendæ, et quomodo Vesperæ compleantur. In diebus solemnioribus sex Presbyteri cum pluvialibus parentur; in aliis non solemnioribus quatuor tantum; in Dominicis, et aliis Festis, duo.

1. In ecclesiis Cathedralibus, absente Episcopo, et in Collegiatis Canonicus hebdomadarius paratur in sacristia pluviali coloris tempori convenientis super rochetto, si eo utatur, aut super cotta, et cum eo parantur quatuor, aut sex Presbyteri de gremio ipsius ecclesiæ, non tamen Canonici; coadunatisque Canonicis, et aliis de clero, in chorum, prædictus Canonicus celebrans procedet e sacristia hoc ordine: præcedunt duo acolythi deferentes candelabra cum candelis accensis, deinde Cæremoniarius, et aliqui ministri cottis induti; mox Presbyteri, pluvialibus parati, bini et bini; ultimo loco Canonicus celebrans, pluviali indutus, medius inter duos ex dictis Presbyteris; qui fimbrias anteriores pluvialis ipsius parumper elevate; parati vero procedunt manibus junctis, et cooperto capite.

2. Cum perveniunt ante altare, stabunt omnes recta linea; ceroferarii erunt omnium postremi hinc inde a lateribus: in eorum medio Presbyteri pluvialibus parati, et inter ipsos medius Canonicus celebrans paratus, simulque omnes, detecto capite, genuflectent, genuflexique parumper orabunt, præter acolythos ceroferarios, et ministros supradictos, cottis indutos, qui statim discedunt ad latera altaris, ibique acolythi candelabra cum cereis extinctis super gradu, vel plano inferiori deponunt.

3. Presbyteri parati cum Canonicus celebrante, postquam oraverint, surgunt, et profunde altari caput, humerosque inclinant. Si vero sanctissimum Sacramen-

tum in eo asservetur, denuo genuflectunt, deinde salutant ab utraque parte chori Canonicos, capitis inclinatione.

4. Canonicus vero paratus celebrans, accedit ad scamnum, panno coopertum; in cornu Epistolæ præparatum, vel ad stallum, seu primam sedem chori ab ea parte, quæ eidem illa hébdomada obtigerit, in qua sede ponetur pulvinum, et alterum cum tapete super alio scanno, seu genuflexorio, ante se posito, super quo etiam ponitur liber, serico coloris ceterorum paramentorum tectus ; et ubi non adest tale scamnum, in aliquo legili, quod ponitur ante Celebrantem, et removetur prout opus est ; quo casu tapete sternitur ante ipsum Celebrantem.

5. Sedet ibi paululum, Presbyteri vero parati stant ante eum in plano, et cum per Cæremoniarium fit signum inchoandi, ipse Canonicus celebrans surgit, surgentibus omnibus de choro, qui secreto dicit *Pater noster, etc.* et *Ave, Maria, etc.* integre ; quibus dictis, elevatur ei pars dextera pluvialis aliquantulum per Cæremoniarium vel per primum assistentem præparatum, si sint in scanno ; et ipse se signat signo crucis a fronte ad pectus, dicens clara voce, et in cantu competenti *Deus, in adjutorium, etc.* prout supra, celebrante Episcopo, dictum est.

6. Tunc unus ex dictis Presbyteris paratis, facta altari reverentia, ac ducente Cæremoniario, accedit ante ipsum Canonicum celebrantem, et illi se profunde inclinat ; et expleto per chorū Versiculo *Sicut erat, etc.* et *Alleluia*, vel *Laus tibi, Domine, etc.* ipse stans, præintonat illi Antiphonam primi Psalmi, qua per Canonicum celebrantem repetita, ipse iterum facta reverentia, ante illum, et altare, ut prius, recedit cum Cæremoniario ad sedilia in plano chori disposita hinc inde contra altare, et ornata panno viridi, aut tapetibus, ubi sedet cum aliis Presbyteris paratis.

7. Expleta per chorū Antiphona, duo cantores, cottis induti, intonant Psalmos in medio chori, et incepto primo versu Psalmi, omnes sedent ; et sic remanent sedentes usque ad Capitulum, nisi quatenus pro intonatione Antiphonarum surgunt, ut mox dicetur.

8. Cum dicitur *Versiculus Gloria Patri, etc.* in fine cujuslibet Psalmi, omnes caput detegunt, illudque sedentes profunde inclinant, sic permanentes usque ad *Versiculum Sicut erat, etc.* Cantores duo prædicti, vel ultimus ex dictis Presbyteris, pluvialibus paratis, si sint plures quam duo, præintonant ceteras Antiphonas Canonicas ab utraque parte chori per ordinem, incipiendo a dignioribus : et cum aliquis ex Canonicas reassumpturus Antiphonam surgit, pariter omnes tam Canonici, quam alii de clero surgunt, et illo sedente, sedent.

9. Finitis Psalmis, duo acolythi simul deferentes candelabra cum candelis accensis, cum dictis Presbyteris paratis, accedunt ad *Canonicum celebrantem*, eique faciunt reverentiam, et hinc inde ad ejus latus assistunt in *plano chori* : ipse vero *Canonicus*, finita *Antiphona*, seu *sono organi*, surgit, capite detecto ; *junctisque manibus*, cantat *Capitulum* ; et, eo finito, primus ex dictis Presbyteris paratis, accedens propius ante ejus faciem, intonat illi *Hymnum* ; quo per eum repetito, prædicti acolythi, ac Presbyteri parati, facta *Canonicō reverentia*, recedunt ad loca sua, ubi parati stant, manibus *junctis*, donec perficiatur *Hymnus*.

10. Quo expleto, duo ultimi ex eisdem paratis, accedentes ad *medium chori* ante altare cum debita reverentia æqualiter ibi stantes, cantant simul versum voce altiori, quibus chorus respondet : primus vero ex ipsis rediens ante *Celebrantem*, cum debita reverentia præintonat illi *Antiphonam ad Magnificat*, qua per *Celebrantem* repetita, ipse *Celebrans*, et alii omnes in *choro* sedent : et cum inchoatur *Canticum Magnificat* quod a duobus cantoribus, cottis paratis, intonatur, omnes surgunt, et ipse *Celebrans*, salutans hinc inde *Canonicos capitibus inclinatione*, qui ei assurgere debent capitibus detectis, vadit ad altare cum dictis Presbyteris paratis, ordine, quo venerant, et faciunt altari profundam reverentiam : aut, si super eo sit *sanctissimum Sacramentum*, genuflectunt ante *infimum gradum* : *Celebrans* cum duobus ex dictis paratis ascendit ad *medium altaris*, quod osculatur, mox vertens se *versus cornu Epistolæ altaris*,

ubi thuriferarius ante eum stans inclinatus, offert illi thuribulum apertum cum prunis ardentibus, ministrante ei Presbytero parato, a dextera illius assistente, naviculam cum cochleari, imponit thus in thuribulum, et benedit more consueto ; acceptoque thuribulo de manu ejusdem Presbyteri parati, thurificat altare debito ritu ; mox thuribulum reddit eidem Presbytero parato, a quo acceperat, et ille thuriferario : et facta altari reverentia simul cum dictis Presbyteris paratis, ordine quo venerant, recedunt ad sua loca, salutatis iterum redeundo Canonicis, ab utraque parte chori; ut prius.

11. Canonicus celebrans, stans in loco suo, in choro, invitato prius ad honorem incensationis proximiore Canonicu, caput inclinando, aut, si absit, Vicario Episcopi, vel alio digniori, qui immediate post eum debeat incensari, incensatur a primo ex dictis Presbyteris paratis triplici ductu thuribuli, cum profunda capitis inclinatione ante, et post incensationem.

12. Thuriferarius, vel ultimus ex assistantibus paratis, quatenus sint sex, vel quatuor, accepto de manu ejusdem Presbyteri thuribulo, thurificat omnes Canonicos ordine suo cum reverentiis ante, et post, dupli ductu; deinde ceteros de choro unico ductu, primo tantum in ordine, capite inclinato.

13. Advertant interim cantores, et organista, ut cantum, et sonum invicem alternatim ita dimetiantur, ut ante repetitionem Antiphonæ incensatio sit expleta. Cum repetitur a choro Antiphona, omnes sedent. Interim acolythi duo cum candelabris, ac cereis accensis, et Presbyteri parati, accedunt ad Canonicum celebrantem, assistendo, ut supra, factis solitis reverentiis.

14. Expleta Antiphona, omnes surgunt ; Canonicus vero celebrans, stans junctis manibus, cantat *Dominus vobiscum, Oremus, et Orationem competentem cum sua conclusione, vel plures, pro qualitate temporum, secundum regulas, et rubricas Breviarii.*

15. Qua, seu quibus finitis, duo ex ultimis dictis Presbyteris paratis accedunt ad medium chori, ad altare versi, et ibi voce altiori cantant *Benedicamus, Domino, et redeunt ad Celebrantem, qui dicto Fidelium animæ, etc. si*

Completorium continuetur, salutatis Canonicis ab utraque parte chori, discedit cum prædictis paratis, ordine, quo venerat: si vero non sequatur Completorium, expletis a Celebrante Orationibus cum suis conclusionibus, ac eodem loci, dicto remissiori voce *Fidelium animæ, etc.* et secreto *Pater noster*, et in fine mediocri voce *Dominus det nobis suam pacem*, incipit Antiphonam B. Mariæ, stans ibidem, seu genuflectens, stantibus pariter, vel genuflectentibus omnibus, quando, juxta regulas Breviarii, standum, vel genuflectendum est, pro ratione temporis, quam postea submissa voce prosequitur, et in fine dicit voce item submissa Versiculum, Orationem, et *Divinum auxilium, etc.*, deinde discedit, ut supra.

16. Eodem modo, et ordine semper, diebus Dominicis, et festivis, quæ a populo observantur, a Canonico hebdomadario, tam in Collegiatis, quam in Cathedralibus ecclesiis, absente Episcopo, Vesperarum officia celebrantur; ea tamen moderatione adhibita, quod in festis solemnioribus, ut in Natali Domini Nostri Jesu Christi, Epiphania, Paschate Resurrectionis, Ascensione, Pentecoste, in Festo Corporis Christi, Sancti Joseph Sponsi B. M. V., Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, Assumptionis et Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, et Omnia Sanctorum, Sancti Titularis Ecclesiæ, et Patroni Civitatis, vel Ecclesiæ Dedicationis, sex pluvialia a presbyteris, seu clericis totidem, hebdomadario assistantibus, sumantur.

17. In aliis festis immediate subsequentibus diem Nativitatis Domini, Paschæ, et Pentecostes, item in festis Circumcisionis Domini, Purificationis, Annuntiationis, et Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, Sanctissimæ Trinitatis, et Sancti Joannis Baptistæ, quatuor tantum pluvialia sumantur; in Dominicis vero, et aliis festis, duo. In duplicibus autem minoribus, semiduplicibus, simplicibus, et feriis, non oportet Celebrantem, seu hebdomadarium esse paratum, nec fieri thurificationes.

CAPUT IV.

Episcopus, si Completorio intersit, et officium faciat, ubi consistere, et quo habitu, debeat. Quomodo inchoabit, et perficiet Completorium. Quæ dicenda sint a choro, et ab hebdomadario. Altaris thurificatio ad Canticum prætermittenda. Organum non adhibendum, nisi solemnius Completorium celebretur. Quæ præstanta sint ab hebdomadario versus Episcopum. Quo ritu Completorium dicendum in Collegiatis Ecclesiis.

1. Si Episcopus Completorio interesse, et Officium facere voluerit, assistet cum sua cappa in choro in suo loco, seu stallo, panno aliquo, vel tapete cum pulvinariis ornato.

2. Officium vero ipsius erit circa hæc ; videlicet, ut dicente cantore *Jube, domne, benedicere*, ipse stans, respondeat *Noctem quietam*, etc. et post lectionem brevem, *Adjutorium nostrum*, etc. deinde *Pater noster*, etc. tum confessionem, et absolutionem, et alia usque ad *Deus, in adjutorium*, etc. inclusive, et incepto *Psalmo* sedebit.

3. Cetera omnia dicentur per chorūm, et hebdomadarūm usque ad Orationem, quam ipse Episcopus cantabit, et demum benedictionem dabit, dicens *Benedicat, et custodiat nos omnipotens, et misericors Dominus*, etc. Nulla autem fiet altaris thurificatio ad Canticum *Nunc dimittis*, etc. nec organum pulsabitur, nisi forte in aliquibus ecclesiis hujusmodi hora solemnius celebrari aliquando consueverit, quo casu organum adhiberi poterit, juxta normam superius traditam.

4. Cum vero Episcopus præsens erit, et Officium non faciet, omnia prædicta per hebdomadarūm in suo habitu canonicali fient, observatis tamen debitiss reverentiis versus Episcopum : nam ipse hebdomadarius ad *Versiculum Indulgentiam*, et *absolutionem*, etc. in principio, et ad *Versiculum Benedicat*, et *custodiat nos omnipotens, et misericors Dominus*, etc. in fine, inclinabit se profunde versus Episcopum.

5. In Collegiatis Ecclesiis, vel absente Episcopo, eadem observantur per hebdomadarūm.

CAPUT V.

Quo ritu Episcopus ad Matutinum accedat, et illud incipiat. Antiphonæ a quo præintonandæ. Lectiones a Canonicis cantandæ, quomodo, et quo loci. Quæ differentia observanda in benedictionibus dandis. Nona lectio ab Episcopo cantanda, et quomodo. Hymnus *Te Deum* Episcopo præintonandus, si est celebraturus. Organum Hymno intermiscentum.

1. Quando in Matutinis Episcopo placuerit officium facere, hora competenti veniet cum sua cappa, associatus a Canonicis more solito : et factis orationibus ante sanctissimum Sacramentum, et altare majus, accedat ad chorum in loco suo jam ornato, ut supra, ubi sedebit aliquantulum, cucullo cappæ supra caput reducto, vel etiam cum bireto, prout magis placebit, aptatis in gyrum fimbriis cappæ per aliquem Capellanum, vel Cæremoniarum Magistrum. Apud eum nulli erunt Canonicci assistentes.

2. Post modicam moram Episcopus surget, surgentibus omnibus, et stans, capite detecto, versus altare, dicit secreto *Pater noster*, *Ave, Maria*, et *Credo*, integre : quibus completis, signans sibi cum pollice dexteræ manus labia parvo signo crucis, altiori voce cantando, dicit *Domine, labia mea*, etc. deinde *Deus, in adjutorium, etc.* quod cum dicit, facit sibi signum crucis a fronte ad pectus, prout supra in Vesperis dictum est : et sic permanet, stans, donec per chorum decantatum sit Invitatorium, cum *Psalmo Venite, exsultemus Domino, etc.* sed cum cantatur *Venite, adoremus, et procidamus ante Deum*, ipse, et omnes de choro ac alii ministri genuflectunt. Deinde surgunt, et stant, donec finiatur Hymnus, quem ipse Episcopus, decenter aliquo præintonante, competenti voce incipiet, si erit celebraturus, alias non.

3. Incepto primo Psalmo, sedebit, et omnes de choro ac alii ministri sedebunt. Psalmi decantabuntur cantu Gregoriano cum pausa ad puncta, et ad flexiones, et clara voce per Canonicos, et alios de choro reverenter ; et ad Versiculum *Gloria Patri*, etc. omnes se inclinabunt, prout supra in Vesperis dictum fuit.

4. Antiphonæ per aliquem Mansionarium, vel eum, cui ex consuetudine ecclesiæ competit, præintonabuntur Canonicis, incipiendo a dignioribus gradatim. Primæ autem sex lectiones a totidem Canonicis junioribus, incipiendo a juniore, prius a Cæremoniario instructis competenti voce, et tono recitabuntur, apud legile in medio chori collocatum ; septimam, et octavam cantabunt hi, qui futuri sunt assistentes a lateribus Episcopi in Missa, nona vero, et ultima lectio dicetur ab ipsomet Episcopo.

5. Igitur finitis tribus Psalmis primi Nocturni, cum cantatur Versiculus, omnes surgunt, detecto capite, etiam Episcopus, et Cæremoniarius dicit juniores Canonicum, qui est cantatus primam lectionem, ad legile, paulo ante cum libro lectionum præparatum in medio chori nudum, idest sine aliquo panno, vel coopertorio; et ibi facta reverentia altari, et Episcopo cum profunda inclinatione, respicit aliquantulum in libro lectionem, quam lecturus est, et sic stans, exspectat, donec Episcopus post cantatum Versiculum, et Responsorium, inceperit alta voce *Pater noster, etc.* et illud secreto perfecerit usque ad Versiculum *Et ne nos, etc.* et successive ex libro, sibi allato, aut memoriter cantaverit absolutionem, videlicet *Exaudi, Domine, etc.* cui responso per chorum *Amen*, ipse Canonicus stans apud legile, inclinat profunde se versus Episcopum, et petit ab eo intelligibili voce benedictionem, dicens *Jube, domne, benedicere, et non Domine*; ad quem sic inclinatum permanentem, Episcopus conversus, stans, respondet benedicens, videlicet *Benedictione perpetua, etc.* non tamen manu signans, et responso per chorum *Amen*, Episcopus sedet cooperto capite, et cappæ fimbriæ in gyrum aptantur, ut supra, et pariter omnes sedent.

6. Canonicus vero tunc, et non prius incipit, et prosequitur suam lectionem altiori voce, distinete, et modeste, in tono, prout suo loco, et in cap. XXVII. lib. I. indicatur. Qua finita, inclinat se profunde versus altare, dicit *Tu autem, Domine, etc.* et facta solita reverentia Episcopo, qui versus eum facit signum crucis,

revertitur ad locum suum, absque osculo manus Episcopi.

7. Idem per omnia facit secundus, et tertius Canonicus, ac successive alii in secundo, et tertio Nocturno, lectiones cantatur: idemque per Episcopum, et chorum observatur, quoad absolutiones, benedictiones, et alia, quæ occurunt, dum Psalmi, et Lectiones cantantur, quod in primo Nocturno servatum fuit: hoc tantum excepto, quod ad primam, quartam, et septimam benedictiones, Episcopus stat, prout stetit, cantans absolutiones; ad alias vero sedet, sedentibus etiam omnibus, præter lectionem cantaturum.

8. Cum cantatur per Canonicum textus Evangelii pro septima lectione, Episcopus, et reliqui omnes stant, donec dicatur per dictum Canonicum *Et reliqua*, et postea sedent. Ipse autem Canonicus non debet, recitando textum Evangelii, librum, nec seipsum signare, nec manus juntas tenere, sed super libro, prout in aliis lectionibus. Ad octavam lectionem Episcopus dat benedictionem, sedendo ut supra.

9. Nonam lectionem cantat ipse Episcopus, stans in sua sede pontificali cum cappa, detecto capite, conversa facie ad altare; ad quem tunc, et non prius, accedunt duo Diaconi assistentes, et minister de candela, et aliis de libro serviens. Episcopus autem, si non aderit in choro major se, stans, ut supra, dicit cantando versus altare *Jube, domine, benedicere*, et non *domne* cui absolute responderetur per chorum *Amen*. Si vero adesset Legatus, aut aliquis Prælatus se major, Episcopus versus ad illum, peteret benedictionem, ille vero stans in loco suo responderet *Ad societatem civium, etc.*, vel *Per Evangelica dicta, etc.*, factis tamen prius mutuis reverentiis inter Episcopum, et Legatum, seu alium superiorem majorem. Et dum Episcopus cantat suam lectionem, omnes pro ejus reverentia stant, detecto capite. Qua finita, Episcopus, profunde caput versus altare inclinans, dicit *Tu autem, Domine, etc.* et responso per chorum *Deo gratias*, accedit cum debitiss reverentiis prædictus præintonator ante Episcopum, et præintonat ei *Te Deum laudamus, etc.* si est celebraturus. Quo per Episcopum

repetito ex libro, vel memoriter, prout magis placuerit, chorus illum prosequitur, cui et organum intermisceri poterit, cum regula superius tradita; dummodo Versiculus *Te ergo quæsumus, etc* exprimatur voce clara, alioquin cum suavi harmonia sine organo. Qui Versiculus dum recitatur, Episcopus, et omnes genuflectunt in locis suis.

CAPUT VI.

Quo ritu Matutinum in Cathedralibus, et Collegiatis ecclesiis, absente Episcopo, sit celebrandum. Ordo ad Matutinum accendi. A quibus inchoandum. Psalmi cum suis Antiphonis quomodo cantandi. Quo pacto absolutio dicenda, lectiones, et responsoria cantanda. Nona lectio a quo dicenda, et quo ritu. Hymnus *Te Deum* a quo præintonandus.

1. In Cathedralibus, et Collegiatis ecclesiis, absente Episcopo, hora competenti congregantur in sacristia omnes Canonici, ubi induuntur suo habitu canonicali. Canonicus quoque, seu alius dignior Presbyter ecclesiae, Missam celebraturus, induitur eodem habitu Canonicali, vel alio suae dignitati convenienti, quo in ecclesia uti consuevit; qui sic congregati, incipiunt progredi versus chorum.

2. Praecedunt Magistri Cæremoniarum, deinde duo clerici cantores ; tertio loco Canonicus, seu Presbyter facturus Officium ; sequuntur alii Canonici seniores, et digniores, deinde juniores, et minus digni.

3. Cum pervenerint ante altare, omnes genuflexi aliquantum orent; Canonicus, seu Presbyter facturus Officium cum suis clericis post ipsum in plano chori, seu ante altare; alii hinc inde in eodem plano ab utraque parte chori.

4. Surgente Canonico, aut Presbytero prædicto cum suis clericis, omnes pariter surgunt. Qui, facta hinc inde Canonicis reverentia, ascendit chorum in primo stallo, seu sede ex ea parte, ubi ea hebdomada chorus assignatur. Sistit se, et prope ipsum stat unus Magister Cæremoniarum. Sub ipso in piano chori erunt duo cantores, qui simul venerant; alii omnes ad sua loca ascendunt.

5. Interim Canonicus facturus Officium, sedet in pulvinari, supra sedem suam posito, habens ante se tapetem super scabello cum pulvinari, super quo positus sit liber apertus, continens Antiphonas, Hymnum, et Orationem quæ legenda sunt, vel super legili, ut dictum est in Vesperis.

6. Postquam omnes venerint ad loca sua, indicante Cæremoniario, surgit Canonicus prædictus, ac dicit secreto *Pater noster, Ave, Maria, Credo*. Deinde signans sibi pollice dexteræ manus os, cantat in tono competenti *Domine, labia mea aperies*, et responso a choro *Et os meum annuntiabit laudem tuam*, eadem manu dextera producens sibi crucem a fronte ad pectus, eodem tono, dicit *Deus, in adjutorium meum intende*; cum dicitur Versiculus *Gloria Patri et Filio*, etc. tam ipse, quam alii omnes profunde se inclinant.

7. Cum dicitur *Sicut erat in principio, etc.* surgunt, et interim duo illi cantores accedunt ad medium chori, facta prius altari genuflexione, cantant ex libro super legili, ante se posito, *Invitatorium*, quod a choro resumitur, et *Psalmum Venite, exsultemus, etc.* Interim omnes stant usque ad primum Versiculum primi Psalmi Nocturni.

8. Cum cantatur *Venite, adoremus, et procidamus ante Deum*, tam ipsi cantores, et Celebrans, quam alii omnes genuflectunt, postea surgunt, et proseguuntur *Ploremus coram Domino, qui fecit nos, etc.* Repetito *Invitatorio*, duo illi cantores accedunt ad *Canonicum*, *Officium facientem*, et stantes in plano ante ipsum, facta ei profunda reverentia, unus ex illis a dexteris præintonat *Canonicum prædicto Hymnum*; quo per *Canonicum* intonato, chorus prosequitur ab eadem parte, ubi est *Canonicus*, officium faciens, deinde vicissim ex altera parte, donec *Hymnus absolvatur*. Et in fine cum nominatur *Sancta Trinitas*, omnes profunde se inclinant.

9. Expleto *Hymno*, idem cantor, qui intonavit *Hymnum*, stans ante *Canonicum*, facta illi profunda reverentia, præintonat ei *Antiphonam primi Nocturni*, quam ille intonat ex libro ante se posito. Qua intonata, duo illi cantores, facta reverentia, accedunt ad *librum Antiphonarum*.

phonarum in medio chori exsistentem ; et facta primum in plano genuflexione versus altare, expleta Antiphona, incipiunt Psalmos primi Nocturni, cantantes primum versum in tono Antiphonarii assignato. Quo primo versu Psalmi intonato, Canonicus faciens Officium, et ceteri omnes sedent : cantores iterum genu facta reverentia altari, redeunt ad suum locum in plano chori ante Canonicum facientem Officium, et ibi faciebus ad altare conversis, in scabello, parum oblongo, panno viridi cooperto, sedent.

10. Et circa finem cujusque Psalmi surgunt, et ambo accedunt ad alteram partem chori : cumque pertranseunt ante altare, in medio genuflectentes, reverentiam faciunt altari : deinde Canonicum in primo stallo, seu sede ab illa parte chori sedentem adeunt, et repetita prima Antiphona, facta ei debita reverentia, alter ex eis, ut supra, illi intonat secundam Antiphonam, et sic vicissim semper faciunt successive singulis Canonicis Antiphonas præintonantes : et semper post inchoatum Psalmum, ad suum scabellum redeunt, ubi sedent, dum Psalmus perficitur.

11. Circa finem tertii Psalmi cujusque Nocturni, surgunt, et accedunt ad librum, et ibi factis debitis reverentiis altari, et choro, cantant Versiculum, quo incepto, omnes surgunt ; et responso a choro, Canonicus faciens Officium intonat *Pater noster*, et reliquum dicit secreto.

12. Interim, dum cantatur Versiculus, Cæremoniarius accedit ad Canonicum juniores, qui lecturus est lectio- nem, et facta ei reverentia, ipsum dicit ad legile, ubi lectiones legi solent, quod locari debet in medio chori versus altare ; quo cum pervenerit, facit cum Cæremoniario debitas reverentias altari, et Canonicis, primum a parte chori, ubi est Canonicus faciens Officium, deinde ab altera parte ; et mox proprius accedit ad legile ; et cum tempus erit, petit benedictionem, caput profunde versus Celebrantem inclinans, cui ille, stans, benedicit, quod et in aliis benedictionibus servat, hoc est, ut stans, semper detecto capite, benedicat.

13. Lectiones leguntur, festis præsertim diebus, a Canonicis, incipiendo a junioribus ad seniores ; et quando non adsunt tot Canonicci, primas legunt alii

clericis in choro existentes. Legant autem distincte, et devote in tono consueto in Ecclesia Romana, prout supra cap. *XXVII*, §. *X*. lib. *I*. habetur.

14. Si noctu legantur, Cæremorialius adhibet parvam candelam, et alia fiunt, ut supra in Matutinis Episcopibus dictum est, præter osculum manus Canonici facientis Officium; sed lector cum dicit *Tu autem Domine, etc.* in fine lectionis genuflectit, si non est Canonicus, et factis debitis reverentiis iis, qui in choro existunt, discedit.

15. Circa finem tertii nocturni Canonicus, faciens Officium, accipit pluviale coloris tempori congruentis, et duo cantores similiter, vel plures, si sit consuetudo, induunt pluvialia: cum cantatur octavum Responsorium, duo acolythi sumunt candelabra duo, quæ cum candelis accensis deferunt ante Canonicum paratum, et ea tenent, donec legerit totam lectionem, et inceperit Hymnum *Te Deum laudamus, etc.* quem Hymnum primus ex dictis cantoribus paratis pluviali, facta illi debita reverentia, præintonat.

16. Cum dicitur *Te ergo quæsumus, etc.* genuflectit in suo loco, et alii omnes similiter. Hymno expleto, incipit Laudes, in quibus omnia servantur, quæ de Vesperis in Collegiatis solemniter celebrandis, superius in cap. *III*. lib. *II*. habentur. In festis autem non solemnibus, et diebus ferialibus, pluvialia indui non oportet.

CAPUT VII.

Laudes ab Episcopo celebrandæ quando in Matutino solemniter officium fecit. Quomodo inchoandæ. Antiphonæ a quibus præintonandæ. Quo ritu altaris thurificatio ad Canticum *Benedictus* facienda. Benedictio post orationem danda. Ad horas Canonicas Episcopus quomodo assistat.

1. Expleto Hymno *Te Deum laudamus, etc.* si Episcopus in Matutinis solemnne officium peregit, congruum erit ut etiam Laudes solemniter celebret: in quibus ea omnia fere servari conveniet, quæ dicta sunt in cap. *II*. hujus lib. *II*. de Vesperis solemniter per Episcopum celebrandis, ipso in crastinum Missam non celebraturo. Nam statim finito Hymno, Episcopus adhuc

stans in sua sede episcopali, capiet pluviale, et mitram, et alia paramenta, prout in dictis Vesperis dictum fuit, et cum eo quatuor, aut sex Canonici ex dignioribus capient pariter pluvialia, alii vero Canonici non parantur.

2. Episcopus igitur inchoabit Laudes, absolute cantando *Deus, in adjutorium meum intende*, signando se signo crucis a fronte ad pectus. Antiphonas eodem modo, et iidem præintonabunt Canonicis dignioribus, ut in dictis Vesperis: eademque observabuntur in sessione, surrectione, et reverentiis, dum Psalmi, et Antiphonæ decantantur, quæ ibidem dicta sunt. Sicut etiam quoad Capitulum, et Hymnum.

3. Et cum inchoatur Canticum *Benedictus, etc.* Episcopus, posito prius thure in thuribulum, dum per chorum cantatur Antiphona, surget cum mitra, factoque sibi signo crucis, et assumpto baculo, associatus a prædictis Canonicis paratis, thurificabit altare, et deinde thurificabitur ipse apud suam sedem, stans cum mitra, a digniori ex dictis Canonicis paratis, vel alio, cui competit, prout ibidem explicatum fuit.

4. Organum quoque ad Hymnum, et Canticum *Benedictus*, et in fine Psalmorum poterit adhiberi, modo superius tradito in cap. XXVIII. lib. I.

5. Denique dum repetitur Antiphona per chorum, finito Canto *Benedictus, etc.* Cæremoniarius cum ceroferariis accedit ante Episcopum qui cantabit Orationem; et mox dabit benedictionem, et denique omnia alia fient, prout ibi latius narratum fuit.

6. Pariter, absente Episcopo, et in ecclesiis Collegiatis eadem omnia servabuntur, prout in dictis Vesperis continetur.

7. Ad reliquas horas Canonicas Episcopus non solet intervenire: si tamen voluerit interesse, assistet in choro cum cappa, et nullum Officium faciet, sed omnia fient per Canonicos, et hebdomadarios, juxta stylum ecclesiarum.

8. Excipitur tantummodo hora Tertia, quam, si Episcopus est solemniter Missam celebraturus, pariter et ab illo celebrari convenit, prout latius in sequenti capite declarabitur.

CAPUT VIII.

Pro Missa solemni Pontificali ab Episcopo celebranda, decet, ut Sacellum deputetur in Ecclesia (ubi non adsit Secretarium) ad sacra indumenta accipienda. Quo ordine Episcopus ad Ecclesiam procedat. Quæ in Secretario præparanda, ac facienda sint. *Tertia* quomodo cantanda, et interim Episcopus parandus, et a quibus. Paramenta, qua ratione Episcopo præbenda. Ordo ad altare procedendi. Confessio quomodo facienda. Liber ab Episcopo osculandus, et altare thurificandum. Introitus quomodo legendus. Ad *Gloria in excelsis*, quo ritu standum. Oratio quomodo dicenda. Episcopus Epistolam, et Graduale legit. Subdiaconum Epistolæ benedicit. Quomodo Diaconus procedat ad Evangelium. Quid servandum, si fiat sermo. Benedictio post sermonem danda. Quæ ad *Symbolum* observanda. Quæ a Diacono, et a Subdiacono, finito *Symbolo*, peragenda. Altare post Offertorium thurificandum. Qui, post Oblata, incensandi. Ritus dicendi *Secreta, Præfationem* et *Canonem*. Ordo accipiendo ac dandi Pacis osculum. Quid servandum, si Communio generalis, vel particularis fiat. Quæ agenda post Communionem. Quomodo benedictio in fine Missæ danda.

1. Quo ordine, quove comitatu Episcopus ad Ecclesiam, sive pro Vesperis, sive pro Missa, aliisque officiis accedere debeat, superius explicatum fuit. Nunc videnda sunt ea, quæ ad Missam solemnem, ipso Episcopo celebrante, spectant; explicaturi postmodum suis locis in singulis festivitatibus, si quid addendum, minuendum, vel immutandum erit.

2. Jam diximus valde convenire, atque antiquæ Ecclesiasticæ disciplinæ consonum esse, ut in ecclesiis Cathedralibus locus aliquis, si sacellum non adsit, ab antiquis secretarium appellatum, deputetur, ad quem Episcopus solemniter celebraturus Missam, postquam sua cappa indutus, ingressus fuerit ecclesiam, sacrasque preces ad altare sanctissimi Sacramenti tantum, et non ad altare majus effuderit, cum suis Canonicis, et choro, conveniat.

3. Qui locus præparatus, ornatusque esse debet altari decenti cum cruce, et candelabris, ac cereis accensis, super quo erunt reposita sacra Missalia, indumenta pro Episcopo, suo ordine. Aderunt etiam ibi sedes pro Episcopo versus cornu dexterum, vel sinistrum altaris pro situatione, et commoditate loci, et sedilia pro Canonicis, et aliis cirumcirca.

4. In eum locum ingressus Episcopus, factaque reverentia cruci super altari prædicto exsistenti, orabit, ac inde sedebit aliquantulum super dicta ~~sæde~~, sibi præparata, donec Canonici extra illum locum capiant sacra indumenta, remanentibus duobus Diaconis assistantibus apud Episcopum, dum alii parantur, qui et ipsi postea accipiunt paramenta.

5. Quibus paratis, atque in eumdem locum ingressis, cum debitis reverentiis altari, et Episcopo, ac apud eorum sedilia stantibus, Episcopus surgit, et stans, capite detecto versus altare, dicet secreto totum *Pater noster* et *Ave, Maria*. Tum faciens sibi crucis signum a fronte ad pectus, ea forma, quæ superius expressa fuit, altiori voce incipit horam Tertiam, dicens *Deus, in adjutorium, etc.* Choro prosequente *Domine ad adjuvandum, etc.* et *Hymnum Nunc, Sancte, nobis, Spiritus cui organum intermisceri poterit, secundum regulam in capite XXVIII. § VIII. lib. I. de organo, et organista traditam.*

6. Quo Hymno finito, cantor dicit Antiphonam, atque incepto *Psaldo Legem pone mihi, Domine, etc.* Episcopus sedebit, sedentibus etiam Cononicis, exceptis his, qui Episcopo ministraturi sunt; chorus autem prosequetur *Psalmos*.

7. Tunc minister de libro serviens, cotta indutus, una cum altero candelam accensam tenente, accendent cum libro ante Episcopum, qui poterunt esse aliqui ex suis Capellanis; et qui de libro serviet, genuflexus manebit, dum Episcopus legit sedens, Episcopus vero sedens, legit Antiphonam *Ne reminiscaris, etc.* et *Psalmos consuetos, duobus Cononicis sibi a lateribus assistentibus, qui debent per totam Missam deservire, alternatim respondentibus. Interim Subdiaconus cantaturus Epistolam, qui simul cum Diacono Evangelium cantaturo, ac aliis Cononicis erit jam Subdiaconalibus paramentis indutus, dempto manipulo, ut in cap. IX. §. I. cap. XI. §. II. lib. I. de eorum officio dicitur, afferet ex credentia super bacili sandalia, et caligas, manibus velo coopertis, alio velo cooperta, ambabus manibus elevata, ante Episcopum, illaque, adjuvantibus duobus*

Episcopi scutiferis, qui ad abacum solent assistere, genuflexus indebat primo in dextero, deinde in sinistro pede Episcopi, detractis prius per scutiferum ordinariis calceis: eodemque tempore sex vel octo acolythi cum cottis genuflexi, fimbrias cappæ circumcirca elevant, et dilatant, cooperiendo dictum Subdiaconum, et scutiferos, quo commodius, et decentius officium suum peragere possint.

8. Quibus expeditis, Subdiaconus, et scutiferi prædicti recedunt ad loca sua. Acolythi, aptatis in gyrum cappæ Pontificalis fimbriis, ad altare redeunt, ut præsto sint pro paramentis, Episcopo deferendis. Episcopus prosequitur lectionem Psalmorum, quibus dictis usque ad *Kyrie, eleison, etc.* surgens, detecto capite, versus altare, dicit orationes. Chorus autem admoneatur, ut Psalmos Tertiæ lente prosequatur, interposito etiam, si opus videbitur, post quemlibet Psalmum organi sonitu, ita ut eodem tempore illos perficiat, quo Episcopus suos Psalmos cum suis Versiculis legerit, et paratus fuerit, ut infra.

9. Lectis Psalmis, et orationibus usque ad orationem, quæ pro lotione manuum dicitur exclusive, Episcopus deposita cappa, incipit legere vel memoriter dicere orationes, quæ pro paramentis induendis ordinatæ sunt, dicendo singulas orationes ad singula paramenta, cum illis induitur: excepta oratione, quæ dicitur ad manipulum, quæ statim post alias dicenda erit, cum dici non possit eo tempore, quo accipit manipulum.

10. Cum Episcopus exuit cappam, dicit orationem *Exue me, Domine, etc.* dicta per eumdem oratione *Da Domine, etc.* pro lotione manuum, extractisque ei per assistentes Diaconos annulis, lavat manus: et tunc laici tantum, et clerici omnes, præter Canonicos, et Prælatos debent genuflectere, nisi adesset Legatus, aut alter dignior Episcopo, quo casu non debet permettere, ut genuflectant.

11. Cum vero sumitur aqua ex abaco pro lotione manuum Episcopi ab aliquo nobili viro, poterit fieri prægustatio illius a ministris, vel scutiferis illam sug-

gerentibus, ut in cap. XI. §. XI. lib. I. dictum fuit. Sed si ipsi portantes aquam non sint ex nobilibus civitatis, sed ex scutiferis, seu familiaribus Episcopi, non utique ea forma portabunt, prout dicti nobiles, sed dextera manu urceum cum aqua, sinistra vero lancem, et cum fuerint ante Episcopum, genuflexi, infundunt pauculum aquæ super labio ipsius lancis, eamque, præsente Episcopo, degustant, tum aquam, supposita lance, super manus Episcopi infundunt : Presbyter autem assistens porriget Episcopo mantile ad tergendum manus ; quibus tercis, reponuntur ei annuli ab eodem Presbytero assistente : et hæc forma lotionis manuum servatur semper quando Episcopus intra Missarum solemnia, et in aliis quibusdam sacris actibus publice lavat manus.

12. Statim lotis manibus adsint acolythi præfati, qui afferunt ex altari paramenta Episcopi per ordinem, unus post alium ; videlicet, amictum, albam, cingulum, crucem pectoralem, stolam, pluviale, et mitram, quibus induitur Episcopus per Diaconum a dextris, et Subdiaconum a sinistris paratos, ut supra, hoc modo, videlicet : Diaconus et Subdiaconus capientes singula hujusmodi paramenta de manibus acolythorum, quisque eorum a latere suo adjuvat vestiendo Episcopum, sed principaliter Diaconus omnia operatur ; Subdiaconus vero solummodo coadjuvat, ubi opus est ; et primo offerunt Episcopo amictum osculandum in medio, ubi est designata parva crux, quam in parte prius osculatur etiam Diaconus ; mox illum diligenter aptant circa collum Episcopi, ita ut vestium summitates, quæ vulgo collaria vocantur, omnino tegat, deinde cordulas ex eo pendentes post tergum ductas, ante pectus reducetas, strictè colligant.

13. Accipiunt deinde albam, eamque circa collum, humeros, et brachia distendunt, et aptant. Tertio loco cingulum, quo albam constringunt, incipientes a tergo, et ante corpus illam religantes, tum albæ extremitates circumcirca acolythi sublevant, et aptant, ita ut æqualiter defluat, et vestes contegat.

14. Diaconus postea sumpta cruce pectorali, eamque

etiam in parte prius osculatam, ipsi Episcopo osculan-
dam præbet, et ejus collo imponit, ita ut ante pectus
pendeat; stolam deinde etiam in parte deosculatam,
Episcopo deosculandam offert, eamque super ejus hu-
meros applicat, ita ut, nec ejus collum tegat, nec
transversa sit in modum crucis, sed æqualiter ante
pectus pendeat: quod commodius fiet, si ei cordulæ
retro, et ante sint annexæ, quibus firmari possit, ne
huc, et illuc vagetur.

15. Demum Diaconus, vel Subdiaconus imponunt
Episcopo pluviale, et mitram, deinde recedunt ad
scamnum suum, et si Psalmi Tertiæ non sint perfecti,
sedet Episcopus exspectans, donec perficiantur, quibus
finitis, et repetita Antiphona, Subdiaconus, vel alter,
cui ex consuetudine ecclesiæ competit, in habitu, in
quo reperitur Capitulum cantabit in loco, ubi legi
solet Epistola, sibi ipsi librum tenens: dummodo nec
altari, nec Episcopo humeros vertat.

16. Tunc Episcopus surgit cum mitra, surgentibus
omnibus, versa facie ad ipsum Subdiaconum cantan-
tem Capitulum: et sic stat, donec cantores cantent
Responsorium ultimi Versiculi. Finito Capitulo, Sub-
diaconus reddit librum Cæremoniario, et vadit ad locum
suum.

17. Interea vero duo acolythi, acceptis duobus
candelabris cum cereis accensis, versis invicem facie-
bus, dummodo nec altari, nec Episcopo renes vertant,
accedunt.

18. Presbyter vero Assistens paratus, in eorum me-
dio, tenebit librum supra caput; et finito Responsorio,
Episcopus, deposita tunc mitra, stans, ut erat, cantat
in tono festivo *Dominus vobiscum*, et *Orationem*: et
dicto per chorum *Benedicamus Domino*, ipse Episcopus
deposito pluviali a Diacono, et Subdiacono induitur
tunicella, qui constringunt cordulas hinc inde super
humeros positas, et deinde eodem modo dalmaticam.

19. Tum Episcopus sedet, et imponuntur ei chiro-
thecæ per Diaconum in dextera, et per Subdiaconum
in sinistra, manibus illi prius, et mox chirothecis,
per eosdem deosculatis. Mox surgit Episcopus, et

induitur ab eisdem planeta, quæ hinc inde super brachia aptatur, et revolvitur diligenter, ne illum impedit.

20. Si Episcopus pallio uti possit, et eo die uti conveniat, affertur per aliquem Subdiaconum ex altari ambabus manibus, vel aliquo supposito, quod Diaconus capiens, Episcopo offert osculandum in cruce posteriori; et advertat, dum illud capit, ut partem duplificem pallii capiat dextera manu, simplicem vero sinistra, et dum illud imponit, Subdiaconus manu dextera elevat partem, quæ a tergo pendere debet, illudque aptat, ut humeros Episcopi æqualiter ambiat, et pars duplex pallii ponatur super sinistro humero Episcopi. Quo facto, idem Diaconus capit unam ex tribus spinulis per aliquem acolythum allatis, videlicet pulchriorem, eamque infigit cruci anteriori pallii ante pectus exsistenti, aliam in cruce sinistri humeri, tertiam Subdiaconus infigit cruci posteriori, quæ omnia ita infigantur, ut tertio transeant per crucem, in qua sint ocelli tres, seu ansulæ tres sericæ, ejusdem coloris nigri; ita tamen, ut nec crucem, neque pallium perforent, neque planetam tangant; et gemmæ spinulis appositæ, remaneant ad dexteram infigentis.

21. Tum sedenti Episcopo imponitur per Diaconum mitra pretiosa, sumpta de manibus Capellani, de illa servientis, Subdiacono vittas elevante.

22. Demum imponitur per Presbyterum assistentem annulus Pontificalis annulari digito dexteræ manus Episcopi, annulo prius, et manu postea deosculatis. Episcopo parato, accedunt ad eum Archidiaconus, et alter Diaconus, seu duo digniores Canonici Diaconi, parati dalmaticis, qui ei a lateribus assistunt a principio.

23. Diaconus vero, et Subdiaconus recedunt: et capiunt suos manipulos, et accidente acolytho thuriferario cum thuribulo, et navicula, ministranteque Presbytero assistente naviculam, Episcopus imponit, et benedicit thus, ut supra in cap. I. lib. II. §. XII. de Vesperis solemnibus, Episcopo celebraturo, dictum fuit. Deinde Episcopus cum suis ministris, facta reverentia cruci

super altari in dicto sacello, seu secretario existenti, processionali ritu procedunt ad altare, in quo Missa est celebranda, hoc ordine.

24. Thuriferarius cum thuribulo, deinde ceroferarii cum candelis accensis, medium habentes alterum Subdiaconum paratum tunicella, crucem deferentem : deinde Clerici, et Beneficiati ecclesiæ cum suis cottis, bini, et bini, incipiendo a junioribus, seu minus dignis. Hos sequitur reliquus clerus illius ecclesiæ suo ordine, ita ut digniores semper sint posteriores in processione. Canonici vero, qui sunt parati, antecedent Episcopum immediate.

25. Post Canonicos procedet Subdiaconus Epistolam cantaturus, gerens librum Evangeliorum clausum ante pectus, in quo includitur manipulus Episcopi, deinde Diaconus ad sinistram Presbyteri assistantis, pluviali induit, demum Episcopus cum baculo pastorali in manu sinistra, parte curva baculi ad populum versa, ac dextera benedicens, si sit in sua civitate, vel diœcesi, medius inter Diaconos assistentes paratos. Si autem Episcopus sumpsit paramenta in Presbyterio apud sedem, vel in faldistorio, non fit hujusmodi processio ; sed procedit Episcopus ad altare sine cruce, sine candelabris, et sine thuriferario, cum solis ministris paratis, ut supra, et quibusdam aliis.

26. Post Episcopum sequitur Capellanus serviens de mitra, et alii Capellani cum cottis, bini, et bini incedentes.

27. Si vero Celebrans fuerit Archiepiscopus, aut Archiepiscopo major, aut habens privilegium, ut crux ante se deferatur archiepiscopal, per Subdiaconum paratum, de quo supra, defertur ante Canonicos paratos tantum, non autem ante alios de clero, imagine crucifixi ad ipsum versa.

28. Cum Episcopus fuerit prope altare, salutat exigua capitis inclinatione Canonicos paratos, apud eorum sedilia stantes ; ipsi vero Canonici faciunt ei profundam reverentiam.

29. Si forte adesset Legatus Apostolicus, vel aliquis Cardinalis, aut Archiepiscopus, vel alii Prælati, vel

magnus Princeps loci, illos prius debet Episcopus cum mitra salutare, et illi Episcopo, aliquantulum assurgentes, denudato capite respondere, præter Cardinalem, qui non debet assurgere, sed tantum discoperire caput.

30. Cum vero Episcopus pervenerit ante infimum gradum altaris, redditio baculo pastorali ministro, qui de eo servit, et deposita ei per Diaconum mitra, facit profundam reverentiam cruci super altari positæ, simul cum suis ministris. Interim recedunt alii ministri, qui eum illuc usque sequuti fuerant, excepto eo, qui de baculo, altero, qui de thuribulo serviunt, duobusque Diaconis assistantibus, qui remanent. Episcopus vero habens a dexteris Presbyterum assistantem, et a sinistris Diaconum, et apud eum modicum retro Subdiaconum, qui tunc relinquit librum Evangeliorum in manibus Cæremoniarii facit cum eis Confessionem, junctis manibus, stans aliquantulum inclinatus. Interim cessat sonitus organorum, et Chorus incipit Introitum.

31. Dum Episcopus facit Confessionem, profert verba erga dictos ejus ministros, stantes apud eum, capite inclinato, in plurali dicens *Vobis, Fratres, et Vos, Fratres*, et *Misereatur vestri, etc.* illi vero erga Episcopum in singulari, idest, *Tibi, Pater, et Te, Pater, et Misereatur tui, etc.* quæ dum dicunt, caput versus Episcopum profundius inclinant.

32. Cum Episcopus dixerit *Indulgentiam, absolutionem, et remissionem, etc.* Subdiaconus capit manipulum, qui fuerat inclusus in libro Evangeliorum, et a latere manipuli osculatur, deinde porrigit Episcopo osculanum, ubi est signum crucis, mox applicat sinistro Episcopi brachio cum osculo manus, ipsumque stricte religat. Canonici parati, stantes in suis locis faciunt simul Confessionem bini ; similiter alii, si qui erunt parati, alias genuflexi, prout etiam laici omnes tunc genuflectunt.

33. Finita Confessione, Episcopus extendens, ac jungenis manus, clara voce dicit *Oremus*, et ascendens ad altare cum Diacono Evangelii a dextris, et Presby-

tero assistente a sinistris, dicit submissa voce *Aufer a nobis, etc.* deinde manibus junctis super altare, inclinatus dicit *Oramus te, Domine, etc.* prout habetur in Missali, et cum dicit *Quorum Reliquæ hic sunt, etc.* positis hinc inde super altari manibus extensis, osculatur illud in medio, nullam tamen ibi designans crucem ; et statim ambabus manibus tangens librum Evangeliorum, sibi a Subdiacono a sinistris stante oblatum, in folio Evangelii currentis, illum osculatur, adjuvante Presbytero assistente.

34. Tunc accedit ad altare thuriferarius cum thuribulo, et navicula, quam porrigit Diacono, et ille Episcopo, qui imponit, et benedicit thus more solito ; et accepto thuribulo de manu Diaconi, thurificat altare, prout in suo loco explicatur.

35. Reddit deinde thuribulum Diacono, et accepta mitra pretiosa a digniori Diacono, in officio assistentis serviente, stans in cornu Epistolæ manibus junctis, incensatur a Diacono triplici ductu thuribuli. Tum ex eodem loco facta cruci reverentia, in medio altaris positæ, acceptoque baculo in manu sinistra, medius inter Diaconos assistentes, (nam Diaconus et Subdiaconus remanent apud altare) vadit ad sedem suam, ubi stans, deposita mitra, et facto sibi signo crucis a fronte ad pectus, legit Introitum ex libro, quem sustinet Capellanus de eo serviens supra caput, altero candalam accensam tenente. Assistentes vero hinc inde ostendunt digito, quæ sunt legenda, et vertunt folia.

36. Deinde cum eisdem assistantibus dicit alternatim ter *Kyrie, eleison,* ter *Christe, eleison,* et ter *Kyrie, eleison.* Diaconus, et Subdiaconus idem dicunt inter se apud altare, sicut et ceteri in choro. Quo dicto sedet, accepta per primum Diaconum assistentem mitra auriphrygiata simplici, si hæc placeat, et gremiali, et pariter omnes sedent. Presbyter assistens sedet in scabello, prout in cap. VII. §. IV. lib. I. de Presbytero assistente, tam in Vesperis, quam in Missis dicitur. Diaconi assistentes sedent hinc inde a lateribus Episcopi in scabellis nudis : Diaconus vero, et Subdiaconus in Missa ministrantes, apud altare super aliquo scamno apud cornu Epistolæ sedent.

37. Cum cantatur a Choro ultimum *Kyrie, eleison*, surgunt omnes ministri circumstantes Episcopum : et aufertur Episcopo per assistentem a sinistris gremiale, et mitra ; pileolum vero per assistentem a dexteris, complanatis cum eo capillis, quod penes se retinet ; sed mitra, et gremiale ministris et servientibus traduntur.

38. Finito a Choro cantu *Kyrie, eleison*, surgit Episcopus ; adjuvantibus eum ministris assistantibus ; versa facie ad altare, et allato ante eum libro, et candela, si ea uti velit, cantat ex eo alta voce *Gloria in excelsis Deo* disjunctis, elevatisque manibus ad altitudinem humerorum ; ita ut vola unius manus respiciat alteram : quod semper in hujusmodi manuum elevatione observatur : et cum dicit *Deo*, jungit manus, et caput inclinat : librum vero sustinet supra caput Presbyter assistens paratus pluviali, quem regulariter sustinere eo modo debet, quoties Episcopus aliquid alta voce cantat ; quo casu minister, qui alias servit de libro, adjuvat ad sustinendum illum ; secus quando Episcopus submissa voce legit : Diaconi vero assistentes hinc inde indicant digito, quæ sunt legenda, et vertunt folia.

39. Postquam Episcopus incœpit, cantando præfatum Hymnum, prosequitur illum submissa voce cum suis ministris. Diaconus, et Subdiaconus, ac Prælati, et Canonici in suis locis idem bini simul faciunt ; et in fine Episcopus sedet, accepta mitra simplici, et gremiali ; et similiter sedent omnes, usquequo absolvatur cantus Hymni : quo finito, surgit Episcopus, deposita mitra, et gremiali, surgentibus omnibus, ut prius, et stans versus populum, elevatis, et statim junctis manibus, cantat *Pax vobis*, deinde conversus ad altare, extensis, et statim junctis manibus *Oremus* et iterum, extensis manibus, Orationem et cum dicit conclusionem ultimæ Orationis, idest *Per Dominum nostrum, etc.* denuo jungit manus, prout plenius circa hujusmodi junctionem, et disjunctionem manuum in Rubricis Missalis declaratur. Sedet deinde Episcopus, sedentibus omnibus.

40. Subdiaconus autem accipiens librum, factisque debitiss reverentiis altari, et Episcopo, comitante ad ejus sinistram Cæremoniario, et sibi ipse tenens librum, a

latere sinistro altaris, vel, ubi ita consuetum sit, in ambone, cantat Epistolam alta voce, qua finita, et factis debitis reverentiis, portat eodem modo, quo supra, ante Episcopum librum clausum, quem inclinatus, porrigit illi super ejus genibus, et manum dexteram illius, super libro positam, reverenter osculatur, et accepta benedictione ab Episcopo, redit ad scamnum suum apud altare, et ibi exspectat, donec fuerit tempus eundi ad Evangelium.

41. Osculata manu Episcopi per Subdiaconum, accedunt duo ministri servientes de libro, et candela ante Episcopum, qui sedens cum mitra, ex libro Missali legit Epistolam, Tractum, vel Graduale, vel *Alleluja*, vel *Sequentiam*, et alia usque ad finem Evangelii, quod antequam incipiat, junctis manibus dicit *Munda cor meum*, etc. et *Jube, Domine*, etc. et *Dominus sit in corde meo*, etc. et *Dominus vobiscum* : cui Diaconi assistentes respondent *Et cum spiritu tuo* ; et legens titulum signat pollice dextero textum Evangelii, deinde seipsum in fronte, ore, et pectore, mox, junctis manibus, prosequitur Evangelium. Quo finito assistentes respondent ei *Laus tibi, Christe*. Sed si Episcopus non sit in sua ecclesia, vel celebret apud faldistorium, Subdiaconus osculata manu Episcopi, tenet ante eum Missale apertum, ex quo Episcopus legit, ut supra, et interim omnes sedent.

42. Cum cantatur ultimus versus Gradualis, sive Tractus, seu *Alleluja*, vel *Sequentia* : Diaconus, sumpto libro Evangeliorum, factaque reverentia Episcopo, illum clausum, congruenti mora, affert ad altare, illi in infimo gradu se inclinans, tum ascendit, et collocat illum in medio altaris ; deinde facta altari reverentia, vadit ad Episcopum, cuius manum reverenter deosculatur ; tum reversus ad altare, in ejus inferiori gradu genuflexus, dicit secreto *Munda cor meum*, etc. et deinde capit librum, et illum portat ante pectus, et apud altare in cornu Epistolæ in plano exspectat.

43. Interim accedit Acolythus ad Episcopum cum thuribulo et navicula, et ministrante illam Presbytero assistente, Episcopus imponit, et benedicit incensum. Tum acolythus, recepta navicula de manu Presbyteri assisten-

tis, redit ad altare, et ibidem cum duobus aliis acolythis ceroferariis, Diacono et Subdiacono, exspectat, donec tempus sit eundi ad cantandum Evangelium.

44. Circa finem ultimi versus Gradualis, vel *Alleluja*, sive *Tractus*, vel *Sequentiæ*, *thuriferarius*, *ceroferarii*, *Subdiaconus*, et *Diaconus* portans librum Evangeliorum clausum ante pectus, facta prius altari reverentia, veniunt ante *Episcopum*, ubi *Diaconus* inclinatus, petit benedictionem, dicens intelligibili voce *Jube, domne, benedicere*, cui *Episcopus* respondet *Dominus sit in corde tuo, etc.* et facit super eum signum crucis. Tum *Diaconus* facit *Episcopo* profundam reverentiam ; ministri vero, qui cum eo sunt, permanent genuflexi, donec *Episcopus* benedixerit, et statim procedunt ad Evangelium cantandum, hoc ordine. *Præcedit Cæremoniarius*, mox *thuriferarius* cum *thuribulo* et *navicula*, sequuntur duo *ceroferarii* cum *candelabris* ac *cereis accensis*, deinde *Subdiaconus* manibus *juncis*, ultimo *Diaconus*, librum Evangeliorum clausum ante pectus portans. Et transeuntes ante altare, faciunt illi reverentiam cum genuflexione, *præter Diaconum et Subdiaconum*, qui cum sint *Canonici* non genuflectunt. Cum pervenerint ad locum, ubi solet Evangelium decantari, *Subdiaconus*, medius inter dictos *ceroferarios*, tenet librum Evangeliorum apertum ante pectus, vertens renes non quidem altari, sed versus ipsam partem dexteram, quæ pro *Aquilone* figuratur.

45. Si vero in ecclesia fuerint legilia, vel ambones, in illis poterit cantari Evangelium ; videlicet, si cantabitur in legili, seu pulpito, *Subdiaconus* stabit post illud, quod panno aureo, vel serico coloris ceterorum paramentorum coopertum, et ornatum esse debet, amplexens ipsum legile, et manibus hinc inde librum tangens ; quod si cantabitur in ambone lapideo, ad quod per gradus ascenditur, prout adhuc in pluribus ecclesiis juxta antiquam consuetudinem hujusmodi ambones reperiuntur, tunc *Subdiaconus* assistet et ministrabit Diacono opportune, stans a latere ejus dextero, videlicet porrigens *thuribulum*, et vertens folia libri Evangeliorum, cum opus erit.

46. Diaconus, cum tempus est, junctis manibus ante pectus, incipit Evangelium, et cum dicit *Dominus vobiscum*, Episcopus, depositis gremiali et mitra, surgit, et cum Diaconus dicit *Initium*, vel *Sequentia sancti Evangelii*, etc. signat librum, ubi est textus Evangelii, deinde seipsum in fronte, ore, et pectore. Episcopus autem, accepto baculo pastorali, eodem modo signat se in fronte, ore, et pectore; idem faciunt et omnes alii; tum ipse Episcopus retinet baculum inter ambas ejus manus junctas, stans versus Diaconum cantantem: et cum respondeatur a Choro *Gloria tibi, Domine*, etc. Cæremoniarius, accepto thuribulo de manu thuriferarii, ibi prope adstantis, illud offert Diacono, qui thurificat librum, primo in medio, deinde a parte dextera libri, mox a sinistra triplici ductu, et reddit thuribulum Cæremoniario: tum manibus junctis prosequitur Evangelium, et cum profert nomen JESU, vel MARIÆ, inclinat se, sed profundius, cum dicit JESUS; quod et omnes faciunt: Subdiaconus autem, et ceroferarii perstant, velut immobiles. Finito Evangelio, Subdiaconus, nulla facta reverentia, portat librum aperatum in folio, ubi est principium Evangelii cantati, et illum offert osculandum Episcopo, nulla ei facta reverentia, nisi postea, libro clauso.

47. Diaconus, et alii cum debitiss reverentiis eodem ordine revertuntur, et Presbyter assistens, accepto thuribulo de manu Cæremoniarii, vel thuriferarii, stans thurificat Episcopum stantem.

48. Si erit habendus sermo, quem, Episcopo celebrante, ab eo fieri convenit, vel ab aliquo Canonico Presbytero, si quidem Episcopus erit concionaturus, id faciet in propria sua sede, quando est versa ad populum, vel quando altare adhæret parieti, apud ipsum altare, sedens ibi super faldistorio, in suppedaneo ipsius altaris, versis altari renibus.

49. Sedeunt ad ejus dexteram Presbyter assistens, et modicum post eum Diaconus Evangelii, et primus Diaconus assistens: a sinistris vero sedebunt Subdiaconus, et alter Diaconus pariter assistens.

50. Expleto sermone, Diaconus, qui cantavit Evangelium, stans ad sinistram Episcopi aliquantulum incli-

natus, faciet Confessionem ante Episcopum, ut in *cap. IX. §. III. lib. I. de officio Diaconi in Missa solemini explicatur*, qua finita, Presbyter assistens pronuntiat Indulgentias, et Episcopus stans sine mitra in eodem loco, legit *absolutionem*, videlicet *Precibus, et meritis, etc.* et inde, accepta mitra, dat *denedictionem*; et, si est Archiepiscopus, vel alius utens cruce, portatur ante eum crux per Capellatum, qui eam tenet genuflexus spatio congruenti, imagine Crucifixi ad Archiepiscopum versa, cui ille caput inclinat, et detecto capite benedicit: statimque, si Episcopus ante altare sermonem habuit, revertitur ad sedem suam, ubi dicit *Credo, etc.* vel *Domini vobiscum*, prout convenit.

51. Si vero sermo habendus sit per *Canonicum*, qui eo casu debet esse in habitu ordinis, seu dignitatis suæ, suo tempore ibit ad osculum manus Episcopi, et ab eo profunde inclinatus petit *benedictionem*, et Indulgentias in forma, prout suo loco explicatur, et sic paratus ascendet pulpitum, sive *ambonem*, et faciet sermonem; ac deinde finita per *Diaconum Confessione*, in eodem loco publicabit Indulgentias in forma, prout suo loco dicitur. Episcopus vero legit *absolutionem*, et dat *benedictionem*, ut supra.

52. Quod si sermo habendus non sit, ipse Episcopus, statim incensatus post *Evangelium*, conversus ad altare, incipit, cantando ex libro per Presbyterum assistentem, aliis coadjuvantibus, ut supra, sustentato, *Credo in unum Deum*, quod cum suis ministris submissa voce prosequitur; pariter, et *Diaconus*, et *Subdiaconus* apud altare, et *Canonici* illud inter se dicunt, et ad *Versiculum* *Et incarnatus est, etc.* Episcopus genuflectit, et pariter omnes de choro genuflectunt.

53. Quo finito, sedet Episcopus cum mitra simplici, et omnes etiam sedent: et cum *prædictus Versiculus* cantatur a choro, pariter *Canonici* sedentes, capite detecto, et Episcopus cum mitra profunde inclinant caput versus altare, alii genuflectunt, donec perficiatur dictus *Versiculus*. In nocte vero, et die Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, ac die Annuntiationis Beatæ Mariæ Virginis, Episcopus cum mitra apud suam

sedem, et Canonici, ac omnes alii in suis locis genuflectunt, quando cantatur dictus Versiculus a choro, et eo finito, omnes sedent.

54. Diaconus, finito Versiculo, surgit, surgente etiam Subdiacono, et accedens ad abacum, capit bursam cum corporali, quam ambabus manibus elevatis usque ad oculos, cum decenti mora, et gressu, ac cum debitis reverentiis portat ad altare, ubi extrahit corporale, idque explicatum ponit super altare in medio, bursam vero seorsim in eodem altari collocat: ita ut non præbeat impedimentum: et statim reddit ad locum suum, et sedet, tunc sedet Subdiaconus, si forte exspectavit stans, ex consuetudine multorum.

55. Circa finem Symboli surgunt omnes ministri, eo vero prorsus a choro cantato, surgit Episcopus, depositis gremiali, et mitra; et stans in sua sede cantat versus populum *Dominus vobiscum*, et *Oramus*, manibus prius parumper extensis, et mox statim junctis, ut supra de Oratione dictum est.

56. Quod si sederet in fa'distorio, ut quia Legatus, vel Cardinalis adesset, ob cujus præsentiam abstineret a sua sede Episcopali, tunc servabit regulam vertendo se ad populum, vel ad altare, prout suo loco explicatur; legit mox Offertorium, submissa, sed intelligibili voce, ex libro, quem tenet Capellanus, de eo serviens.

57. Quo lecto, sedet, et accipit mitram pretiosam, deponitque annulum, et chirothecas, quæ omnia extrahuntur ab assistantibus Diaconis; et accidente scutifero, vel alio nobili, lavat manus, et præbente mantile Presbytero assistente, tergit, ut dictum est in principio hujus capitii. Assistens vero, vel statim postquam Episcopus legit Offertorium, præmittit ministrum, de libro servientem, qui eum ferat ad altare, vel ipse, ubi primum mappam porrexit, et recepit, portat illum cum pulvino cum debitis reverentiis, comitante eum Cæremoniario, illumque, supposito pulvino, reponit in cornu Evangelii apertum eo loco, in quo continentur ea, quæ Celebrans est lecturus, ibique, extra dictum cornu, exspectat Celebrantem.

58. Interim, dum hæc omnia fiunt, post cantum Offertorii pulsatur organum.

59. Episcopus statim, lotis manibus, reassumit annulum a Presbytero assistente porrectum, et surgit accipiens manu sinistra baculum pastoralem, et medius inter duos Diaconos assistentes, ac subsequente ministro, de mitra serviente, procedit ante infimum gradum altaris in medio, ubi depositis baculo et mitra, factaque profunda reverentia cruci, ascendit ad altare, auxiliantibus ipsis ascendentis gradus. Presbytero assistente a sinistris, si per alium præmiserat librum, Diacono vero Evangelii a dexteris; et cum fuerit ante altare, omnibus tunc in choro sedentibus, illud in medio osculatur, positis hinc inde manibus.

60. Subdiaconus postquam Episcopus lavit, et tersit manus, accedit ad abacum, ubi velum illud sericeum, quo calix, patena, et alia super ipsa mensa cooperiebantur, circumcirca humeros accipit, adjuvantibus acolythis, ita ut longius pendeat a parte dextera: deinde capit manu sinistra calicem cum patena, super qua duæ sint hostiæ mundæ, palla cooperiæ, ac dictam partem longiore veli super ea extendit; dexteramque supra ipsum velum, et calicem leviter apponit, ne aliquid decidat, et sic ad altare procedit, quem sequitur acolythus, urceolos vini et aquæ portans, sumptos ex eodem abaco, et prægustatos a credentiariis, ita ut eodem tempore cum Episcopo ad altare perveniant, ubi Subdiaconus calicem cum patena ponit in cornu Epistolæ, remoto velo.

61. Diaconus vero capit de manu Subdiaconi patenam cum hostiis, ex quibus unam accipiens, et cum ea tangens alteram ac patenam, et calicem intus, et extra, eamdem sacristæ, ibi præsenti, prægustandam præbet: mox patenam cum altera hostia ad manus Episcopi cum osculo porrigit, qui illam ambabus manibus ante pectus elevatam tenens, et oculos sursum dirigens, ac inde demittens, dicit *Suscipe, sancte Peter, etc.* et in fine faciens cum ea signum crucis, collocat hostiam super corporali versus se, patenam vero ponit ad dexteram sub corporali.

62. Interim Diaconus parum vini et aquæ **ex** ampullis, quas ibidem acolythus tenet, in aliquem cyathum infundit, ex quo sacrista illud bibit; mox calicem tergit purificatorio, et accepto de manu Subdiaconi urceolo vini, quem illi acolythus ministrat, imponit vinum in calicem, quantum sufficiat, Episcopo inspiciente, Subdiaconus vero urceolum aquæ parumper versus Episcopum elevans, dicit *Benedicite, Pater Reverendissime*. Episcopus autem, facto versus eum signo crucis, dum infundit pauculum aquæ in calicem, dicit Orationem *Deus, qui humanæ substantiæ, etc.*

63. Diaconus deinde porrigit Episcopo celebranti calicem cum osculo calicis, et manus, quem Episcopus ambabus manibus capiens, dextera scilicet nodum, sinistra pedem, illum offert simul cum Diacono tangente pedem calicis, seu brachium dexterum Episcopi sustentante, simulque cum illo dicit Orationem *Offerimus tibi, Domine, calicem, etc.* Qua dicta eumdem calicem, facto cum eo signo crucis, ponit Episcopus super corporali in medio, retro hostiam, ita ut hostia sit inter seipsum Celebrantem, et calicem, quem Diaconus palla cooperit. Tum idem Diaconus capiens patenam, ponit illam in manu dextera Subdiaconi, ac extremitate veli ab ea parte pendentis contegit, quam Subdiaconus, stans post Episcopum, et Diaconum, spatio congruenti, sustinet elevatam usque ad *Pater noster*, ut infra dicitur.

64. Prosequitur interim Episcopus cum cæremoniis, prout in Missali, Orationes, videlicet *In spiritu humilitatis, etc.* et *Veni, sanctificator, etc.* et cum dixerit *Benedic hoc sacrificium tuo sancto nomini preparatum*, ministrante Diacono naviculam, et dicente *Benedicite, Pater Reverendissime*, acolytho vero thuribulum sustinente, dicit *Per intercessionem, etc.* et alia, prout in Missali: et accipiens thuribulum de manu Diaconi, thurificat oblata, et altare, juxta formam in suo particuliari cap. XXXIII. §. IX. lib. I. traditam, dicens interim Versiculum *Dirigatur, Domine, oratio mea, etc.* Quo thurificato, reddit thuribulum Diacono in cornu Epistolæ, dicens *Accendat in nobis Dominus, etc.* Et accepta mitra pretiosa ab assistantibus,

vel ipsis deficientibus, de manu Cæremoniarii, vel alterius, thurificatur in eodem loco stans, a Diacono triplici ductu, et statim lavat manus, more solito, dicens Psalmum *Lavabo, etc.* ministrante mappulam pro illis tergendis Presbytero assistente.

65. Diaconus vero interim thurificat Prælatos, Dignitates, Canonicos, Magistratus, et alios de choro, ordine, prout late suo loco explicatur.

66. Postquam Episcopus laverit, et absteserit manus, aufertur ei mitra a præfatis assistantibus, vel illis absentibus, a Cæremoniario, vel altero, qui eam illi proxime imposuit, quam minister de ea serviens reportat ad abacum. Episcopus vero rediens ad medium altaris, inclinatus, et junctis manibus, dicit Orationem *Suscipe, sancta Trinitas, etc.* qua dicta, osculatur altare, deinde erectus, convertit se junctis manibus ad populum per latus suum dexterum, dicens voce intelligibili, ac manibus parumper extensis *Orate, fratres,* et statim eas jungens, perficit circulum, prosequendo *ut meum, ac vestrum, etc.* Tum manibus ante pectus extensis, ut fit ad Orationem, stans in medio altaris versus librum, dicit absolute, sine *Oremus,* et sine alia interpositione, Orationem, vel Orationes secretas. Cum dicit *Per Dominum, jungit manus :* et cum dicit *Jesum Christum, caput inclinat, quod facit in prima Oratione, et in ultima, si plures sint dicendæ.*

67. Cum autem pervenerit in fine ultimæ Secretæ ad *Per omnia sœcula,* exclusive, stans in medio altaris, positis hinc inde super altari manibus, clara voce cantando, illa profert, deinde *Dominus vobiscum,* cum Præfatione competenti, et dicens *Sursum corda,* manus aliquantulum elevat ; ac dicens *Gratias agamus, etc.* manus elevatas jungit in verbo *Deo nostro,* oculos elevans, et statim caput aliquantulum inclinans, mox disjungit manus, easque expansas tenet usque ad finem Præfationis ; et iterum cum dicit, *Sanctus, Sanctus, etc.* illas jungit, capite aliquantulum inclinato, prosequens cetera cum ministris, submissa voce, videlicet, assistente Presbytero, et Diacono, qui tunc ad eum accedit. Et cum dicit *Benedictus qui venit, etc.* erigens se, facit sibi

signum crucis a fronte ad pectus, sinistra infra pectus, posita : tum manibus junctis, et super altari positis devote inclinatus, extollit ad crucem oculos, et eos statim demittit, et incipit, ac prosequitur secrète totum Canonem, illumque adjuvat Diaconus, elevando dalmaticam ad brachium, et discooperiendo, et cooperiendo, calicem, dum signat, et alios actus faciet, prout in Missali, attente, et devote usque ad elevationem. Presbyter vero assistens advertat ad illa verba *Una cum famulo tuo, etc. et Antistite nostro, etc.* ut ea proferat secundum regulas in Rubricis Missalis positas, videlicet *Me indigno servo tuo, etc.*

68. Dicto *Sanctus, etc.* vel incepto Canone, quatuor, sex, aut ad summum octo ministri, cottis induiti, afferant totidem funalia ceræ albæ accensa, et factis debitibus reverentiis, collocant se genuflexi hinc inde a lateribus Subdiaconi, tenentis patenam, vel si magis commodum, ad latera altaris.

69. Tunc vero omnes, tam in choro, quam extra genuflectunt, præter Presbyterum, et Diaconos assistentes, et Diaconum, ac Subdiacontum, qui nonnisi cum Celebrante genuflectunt : Cum Celebrans profert verba Canonis *Quem oblationem, etc.* et dum elevatur sanctissimum Sacramentum, Diaconus accedit ad ejus dexteram, advertens ad discooperendum, et cooperendum calicem, cum Episcopus supèr eo signat, et cum sanctissimum Sacramentum elevatur, genuflexus sublevat extremitatem planetæ Episcopi celebrantis, prout de his plenius in cap. IX. lib. I. §. V. de officio Diaconi dictum fuit.

70. Interim Cæremoniarius, seu aliquis acolythus, imposito a se ipso, vel ab alio, thure absque benedictione in thuribulum, thurificat Sacramentum Corporis, et Sanguinis Domini, dum elevatur, ter pro unoquoque ducens thuribulum. Chorus prosequitur cantum usque ad *Benedictus, qui venit, etc.* exclusive ; quo finito, et non prius, elevatur Sacramentum. Tunc silet chorus, et cum aliis adorat. Organum vero, si habetur, cum omni tunc melodia, et gravitate pulsandum est.

71. Elevato Sacramento, chorus prosequitur cantum *Benedictus, qui venit, etc.* ; ministri funalia habentes, sur-

gunt, et factis debitibus reverentiis discedunt, ac funalia extra presbyterium extinguunt, (nisi facienda sit communio; quia tunc remanent genuflexi cum funeralibus accensis usque ad finitam communionem) et pariter tunc omnes surgunt, et stant usque ad communionem inclusive. Celebrans continuat Canonem Missæ cum signis et cæremoniis, prout in Missali. Diaconus vero advertit ad detegendum calicem, cum opus est, aliaque facienda, quæ latius *in superiori capite de officio Diaconi in Missa solemni* explicantur.

72. Cum Celebrans pervenerit ad Versiculum *Per omnia sæcula, etc.* manibus super altari hinc inde intra corporale positis, dicit intelligibili voce *Per omnia sæcula sæculorum*; cum dicit *Oremus*, jungit manus, caput Sacramento inclinans: cum vero incipit *Pater noster*, elevat illas ante pectus, easque sic elevatas, extensaque tenet usque ad finem dictæ Orationis Dominicæ.

73. Cum dicit *Et dimitte nobis, etc.* Subdiaconus, facta altari reverentia cum genuflexione, accedit cum patena cooperta ad cornu Epistolæ altaris, ubi Diaconus, remoto velo ex patena, illam capit de manu Subdiaconi, quam abstergit, osculatur, et cum manus osculo porrigit Episcopo celebranti, statim finita Oratione Dominicæ, qui illam inter indicem, et digitum medium dexteræ manus capiens absque eo, quod indicem a pollice disjungat; incepta Oratione *Libera nos, quæsumus, etc.* antequam dicat verba *Da propitius pacem, etc.* signat se cum ea a fronte ad pectus, et reliqua dicit et facit, quæ in Missali ponuntur.

74. Subdiaconus statim, reddita patena Diacono, deponit velum ad manus Cæremoniarii, vel alicujus acolythi, qui illud ad abacum reportat, ipse vero ad locum suum retro Celebrantem redit.

75. Cum Celebrans dixerit *Hæc commixtio, etc.*, dicit *Agnus Dei, etc.* simul cum Assistente et Diacono: quibus dictis, Presbyter assistens, facta genuflexione Sacramento, accedit ad dexterum latus Celebrantis, Diaconus vero similiter ad sinistrum, ubi supplet ad librum loco Assistentis; ipse vero Assistens, dicta per

Celebrantem Oratione Domine Jesu Christe, qui dixisti, etc. genuflectit, et statim surgit, osculatur altare simul cum Celebrante, a quo dicente ei *Pax tecum*, accipiet pacem, cui ipse respondet *Et cum spiritu tuo*; dumque pacem accipit, appropinquat sinistram genam suam sinistræ Celebrantis, ita ut se invicem leviter tangant; et iterum ante Sacramentum genuflectens, ac statim surgens, recedit, et comitante Cæremoniario, pacem in choro distribuit, sicut in *cap. XXIV. §. III. lib. I. de ordine dandi pacem*, plene demonstratur.

76. Quo facto, revertitur ad locum, et officium suum. Interim Diaconus supplet ad librum loco Presbyteri assistentis a sinistris, et Subdiaconus a dexteris servit discooperiendo calicem, et alia faciendo, quæ erunt opportuna, donec Episcopus communicet. Celebrans prosequitur Missam, prout in Missali; et cum sacram communionem Corporis et Sanguinis Domini sumpserit, ac se purificaverit, digitosque abluerit, accedit acolythus de mitra serviens, illamque porrigit Diacono, et Diaconus eam imponit Celebranti, fimbrias elevante Diacono assistente, vel Cæremoniario, qui stans in cornu Epistolæ, lavat manus, afferente lances scutifero, seu nobili, ordine superius dicto; et Presbyter assistens transfert librum ex latere Evangelii ad latus Epistolæ, nisi jam translatus fuerit a Diacono.

77. Subdiaconus vero complicat corporale; tergit, et mundat calicem, et omnia, quæ prius attulerat, colligit, et componit, velum et bursam super calicem reponendo, eaque ad abacum reportat, sine tamen velo humerali, per gradus anteriores altaris, facta illi reverentia.

78. Episcopus vero, ter sis manibus, deponit mitram, legitque Communionem ex libro, quæ etiam cantatur a choro post *Agnus Dei*, postquam Episcopus sumpserit communionem; et ea cantata, Episcopus accedit ad medium altaris, quod osculatur more solito, et vertens se ad populum per latus suum dexterum, cantat *Dominus vobiscum*, et reversus ad librum per eamdem partem, dicit *Oremus*, versa facie ad crucem altaris; deinde Orationem, seu Orationes competentes; quibus cum sua conclusione finitis, reddit iterum ante medium alta-

ris, quod, ut prius, osculatur, et rursus ad populum versus, cantat *Dominus vobiscum*, et responso per chorūm *Et cum spiritu tuo*, Diaconus vertit faciem ad populum, renes autem Celebranti, vel alias juxta dispositionem altaris, et regulariter stat versus, prout Celebrans, et cantat *Ite, Missa est* in tono festivo ; quo dicto, ipse, et Celebrans simul vertunt se per latus *Epistolæ* ad altare, et Celebrans dicit *Placeat tibi, sancta Trinitas*, etc.

79. Quo dicto, si adsit Cardinalis non Legatus, seu Archiepiscopus suus, aut alias Superior, retrocedit paululum ad latus *Epistolæ*, quasi benedictionem ipsi Superiori dandam remittens ; ipse tamen Superior omnino illam ipsi Episcopo relinquat. Sed præsente Legato de latere, convenit, ut ipse Legatus benedicat, etiamsi Episcopus sit Cardinalis. Cum vero Episcopus benedictionem daturus est, sumpta mitra, in medio altaris, benedit more solito, prout in Vesperis dictum fuit.

80. Et si Indulgentia non fuit publicata post sermonem, publicatur ibi tunc per Presbyterum assistentem in cornu *Epistolæ* versus populum : qua publicata, Episcopus, deposita mitra, dicit versus cornu *Evangelii* *Dominus vobiscum*, submissa voce, et facto signo crucis super altari, dicit *Initium sancti Evangelii secundum Ioannem*, quod prosequitur, sumpta mitra, et baculo, procedendo ad locum, ubi a principio accepit paramenta, associatus a Canonicis ; ibique per eosdem ministros exiutur sacris paramentis : Canonici vero deponunt sua paramenta ibidem in locis suis.

81. Si Celebrans sit Archiepiscopus, dat benedictionem sine mitra versus ad suam crucem, et deponit pallium super altari, ac postea dicit *Initium sancti Evangelii*, etc.

82. Quod si in hujusmodi Missa esset facienda communio generalis, vel particularis aliquorum, observabuntur ea, quæ in cap. XXIX. hujus libri II. §. III. de *Missa solemni in die Paschæ*, Episcopo celebrante, dicuntur.

CAPUT IX.

Missæ solemini quomodo Episcopus assistat. Convenit, ut sacra indumenta adhibeat in festis solemnioribus pro eadem assistentia. Diaconi assistentes in habitu Canonicali inservire debent. Ordo procedendi ad ecclesiam. Quando Episcopus assistat cum cappa. Quid servandum, si Missa celebretur per alium Episcopum, seu Suffraganeum. Thurificatio, qua ratione facienda.

1. Quemadmodum superius de Vesperis solemnibus coram Episcopo celebrandis diximus, Episcopum pluviali, ac aliis paramentis ibidem expressis indutum, convenienter interesse, et officium facere ; sic etiam, cum ipsem non erit celebraturus, sed Missæ per alium celebrandæ intererit, iisdem sacris indumentis vestitus esse poterit, eodemque modo, ordine, et loco, ea sumere, prout ibidem demonstratum fuit.

2. Quo casu debent assistere duo antiquiores Diaconi, sive ex Dignitatibus, sive, his deficientibus, ex Canonicalis, et his deficientibus, juniores Presbyteri in eorum habitu canonicali, sed sine sacris paramentis.

3. Ordo autem, quoad accessum in ecclesiam, deductionem, et obviationem Canonicorum, ac redditum in fine, idem erit, prout supra *in cap. XV. §. I. et XI. lib. I.* declaratur.

4. In solemnioribus festivitatibus Episcopus erit semper cum pluviali, ut supra dictum est. Poterit tamen, si magis placuerit, hujusmodi Missæ in festis minus solemnibus cum sua cappa pontificali interesse, et tunc etiam debent ei assistere præfati duo Diaconi, et Presbyter assistens.

5. Quæ autem ab Episcopo agenda exercendave erunt in hujusmodi Missa, diverso modo statuuntur. Nam, aut Missa celebrabitur per aliquem alium Episcopum, seu Suffraganeum, et tunc Episcopus proprius interesse debet cum cappa, et omnia deferre Episcopo celebranti, præter absolutionem, et benedictionem post sermonem, ac Indulgentiarum concessionem, quæ omnino ab ipso proprio Episcopo peragenda sunt.

6. Cetera in Missa occurrentia, ut benedictionem incensi, et aquæ, benedictionem Diaconi ante Evan-

elium, deosculationem manus, quæ fit ab eodem Dia-
cono et Subdiacono, benedictionem in fine Missæ, et
imilia relinquunt Episcopo celebranti, qui in benedictione
solemni in fine Missæ vertens se versus Episcopum,
quasi veniam petet, et ipse nutu annuet. Circuli tamen
canonicorum fient ante ipsum Episcopum proprium,
uamvis cappa indutum.

7. Sed si Episcopus proprius forte vellet esse para-
us in hujusmodi Missa, ab alio Episcopo celebrata,
quod non convenit, nisi Celebrans sit Suffraganeus, vel
alias subditus Episcopo, deberet omnia prædicta ipse
acere.

8. Si vero Episcopus intererit Missæ celebratæ per
aliquem inferiorem Episcopo, sive cum pluviali, et
mitra, sive cum cappa, omnes præminentia, honores,
et actus præfati convenienti ipsi soli Episcopo, excepto
quoad thurificationem, -quia quando non est paratus,
et supra, non debet thurificari, nisi post thurificationem
oblatorum tantum.

9. An autem, quomodo, et a quibus Episcopo non
celebranti fiat assistentia, tam presbyteralis, quam
diaconalis, suis locis explicatum fuit.

CAPUT X,

esperis Defunctorum in eorum generali commemoratione Epi-
scopus assistit cum cappa lanae Pontificali. Quo ritu Episcopus
in iisdem Vesperis, et in Matutinis Officium faciat. Quæ ser-
vanda ad Laudes, et ad Canticum *Benedictus*. Ordo celebrandi
Vesperas, et Matutinum Defunctorum aliis temporibus.

1. Quia in officiis Defunctorum diversæ ab aliis cære-
moniæ in multis observantur, ideo de eis est subjun-
endum. Et primo de Vesperis, et Matutinis, quæ
celebrantur quotannis pro commemoratione, et suffragiis
omnium fidelium Defunctorum, immediate post secun-
das Vesperas festivitatis omnium Sanctorum, quæ simul,
et junctim in multis ecclesiis recitari solent ; hoc est,
sciatim post Vesperas omnium Sanctorum, Vesperæ, et
Matutinæ Defunctorum, ad hoc, ut populi commodius,
et frequentius illis interesse possint. Et tunc, si Epi-

scopus ipsem et erit in crastinum celebraturus Missam solemnem pro Defunctis, debebit etiam et in his Vesperis, et Matutinis officium facere ; et quidem hoc pacto.

2. Postquam enim in secundis Vesperis omnium Sanctorum observaverit ea omnia, quæ supra expressa sunt in cap. I. hujus libri II. de Vesperis solemnibus, Episcopo in crastinum celebraturo ; et ipsis secundis Vesperis expletis, si eis Episcopus interfuerit cum pluviali, et mitra, ea deponit, et assumit cappam pontificalem laneam, et descendens ad suam sedem choralem, ibi parumper sedebit, nullis tamen tunc ei Canonicis a lateribus assistantibus ; sed tantummodo aliquibus Capellanis, ministris cum cottis, præsertim, qui de libro serviunt, et cum eis Cæremoniario, indicante quid, et quomodo agendum sit : et cum opus est, cappæ fimbrias aptant, atque interim mutari poterit pallium altaris, et candelæ ; videlicet, remotis albis, apponi ex cera communi. Interim dum Episcopus et Canonicī paramenta deponunt. Mansionarii, seu Capellani, vel Seminaristæ in secretario recitabunt Completorium.

3. Post pauculum moræ surget Episcopus, et detecto capite, versus altare, absolute chorus incipit Antiphonam *Placebo Domino, etc.* illam integre recitando : qua finita, et incepto Psalmo *Dilexi, etc.* Episcopus caput cooperit, et sedet, et sic sedens manet, quoque inchoetur a choro *Magnificat, etc.* tunc surgit, et stat, detecto capite, usque in finem, et cum repetitur per chorūm Antiphona post *Magnificat*, sedet ; et ea finita, surgit, detecto capite, et competenti voce dicit *Pater noster*, quod secrete compleat genusflexus, genusflexentibus omnibus.

4. Interim duo acolythi ceroferarii accedunt ante Episcopum cum candelabris et cereis accensis, qui solent fieri ex cera communi, et inter eos erit medius Capellanus de libro serviens, Episcopus alte pronuntiat ea verba Orationis Dominicæ, videlicet *Et ne nos inducas, etc.* cum aliis Versiculis, respondente choro, quæ habentur in Breviario post Vespertas Defunctorum, et inde surgens ad *Dominus vobiscum*, dicit Orationem *Fidelium Deus, etc.* qua finita, subjunget Versiculum *Requiem æter-*

nam, etc. Choro respondentे Et lux perpetua, etc.; deinde, chorus Requiescant in pace, etc.

5. Quo dicto, sedet Episcopus, cooperto capite, et post modicam moram surgit, capite detecto, absoluteque, chorus incipit Invitatorium *Regem, cui omnia vivunt, etc.* pro Matutinis cum *Psaldo Venite, exsultemus Domino, etc.* Cum chorus incipit Psalmum primi Nocturni, Episcopus sedet, cooperto capite, et sic manet, quousque dicatur per chorum Responsorium Versiculi ante primam lectionem primi Nocturni; tunc surgit, et detecto capite, dicit secreto *Pater noster, usque in finem: mox* sedet, capite cooperto, quousque dictum fuerit Responsorium Versiculi ante quartam lectionem secundi Nocturni; et tunc pariter surgit, detecto capite, dicens *Pater noster, mox sedens, prout in primo Nocturno;* idem facit post Responsorium Versiculi tertii Nocturni ante septimam lectionem.

6. Lectiones ipsæ cantantur per cantores, vel per Canonicos, juxta consuetudinem loci, in tono consueto Lectionum, et Responsoria Lectionum per chorum. Dicuntur deinde Psalmi cum suis Antiphonis pro Laudibus; et cum inchoatur Canticum *Benedictus, etc.* Episcopus surgit, detecto capite, usque in finem, et cum repetitur Antiphona, sedet, cooperiens caput.

7. Interim accedunt duo ceroferarii cum Capellano, librum tenente ante Episcopum, et omnia fiunt, prout supra dictum fuit in fine Vesperarum hujusmodi. Quibus finitis, Episcopus discedit cum aliis ad suas mansiones, nec datur benedictio, nec publicantur Indulgentiae.

8. Si autem Episcopus officium faciet in sua sede pontificali, tunc ad *Preces* Episcopus cum Capellanis descendit ad faldistorium, ubi cum illis, et reliquis de choro, dicens *Pater noster* genuflectet; et ad *Dominus vobiscum* solus surget, et cantabit Orationem, ad quam acolythi cum ceroferariis necessarii non erunt.

9. Cum vero Vesperæ, et Matutinæ hujusmodi recitandæ erunt aliis temporibus, quam prædicta die anniversaria omnium Defunctorum, tunc servandæ erunt Rubricæ positæ in Breviario, in ipso officio Defuncto-

rum, nisi essent celebrandæ pro anniversario Episcopi prædecessoris, vel pro aliquo summo viro Principe, vel Prælato proxime defuncto, quo casu quædam specialia observantur, quæ suo loco explicantur.

10. Hæc, ut dixi, servantur, si ipse Episcopus sit in his Vesperis, et Matutinis officium facturus; sin minus, posset manere cum cappa in choro in loco suo, et Canonicus hebdomadarius, paratus pluviali nigro supra rochettum, vel cottam, aut saltem stola nigra, faceret, aut diceret omnia prædicta. Neque hoc casu requiritur, ut aliqui Canonici, vel Beneficiati cum eo parentur, prout in aliis Vesperis solemnibus. Et idem fiet in Collegiatis, vel Cathedralibus, absente Episcopo.

CAPUT XI.

Quæ præparanda ad Missam Pontificalem pro Defunctis. Ceræ qualitas. Episcopus sandaliis, et chirothecis, et baculo pastorali non utitur. Psalms pro præparatione omittit. Habitus ministrorum assistentium. Manus Episcopi non osculandæ. Epistola, et Evangelium, ubi cantentur. Candelæ quando distribuendæ, et accendendæ. Thurificatio quomodo facienda. Exsequiæ ad tumulum, seu castrum doloris, quo ritu peraguntur. Ordo absolutionis pro Summo Pontifice, S. R. E. Cardinalibus, Archiepiscopis, Episcopis et Principibus. Ministri pro hac ipsa absolutione, et eorum indumenta. Incensum quomodo ministrandum. Oratio in fine dicenda. Ordo recedendi. Quando hæ absolutiones faciendæ sint.

1. Si velit Episcopus celebrare die anniversaria omnium Defunctorum, vel alias quandocumque pro Defunctis, hæc præparentur, et fiant: videlicet altare nullo ornatu festivo, sed simpliciter, et nullis imaginibus, sed sola cruce, et sex candelabris paretur; et duo super credentia cum candelis ex cera communi; super ea nulla ornamenta ponantur, sed tantum, quæ sunt necessaria, videlicet bacile, et buccale simplex, Missale, vas aquæ benedictæ cum aspersorio, thuribulum cum naviella, item pannus niger, extendendus pro absolutione facienda, finita Missa, nisi adesset lectus, seu lectica mortuorum, aut castrum doloris; gradus altaris, et tolam presbyterium sit nudum, excepto, quod unum tapete sub faldistorio, et aliud super primo gradu sup-

pedaneo apud altare ponetur ; omnia paramenta, tam altaris, quam Celebrantis, et ministrorum, librorum, et faldistorii sint nigra, et in his nullæ imagines mortuorum, vel cruces albæ ponantur. Canonici parentur paramentis sacris, prout in aliis Missis, celebrante Episcopo.

2. Episcopus ipse non utatur in hac Missa sandaliis, et chirothecis, nec baculo pastorali : non dicet Antiphonam *Ne reminiscaris*, nec leget Psalmos *Quam dilecta, etc.* nec Orationes, quæ in aliis Missis dicendæ sunt, antequam induatur, sed dicet tantummodo Orationes pro paramentis, incipiendo ab ea *Exue me, Domine, etc.* et lavabit manus, ac parabitur, dicendo ad aquam, et indumenta, consuetas Orationes, exceptis, quæ dicuntur pro sandaliis et chirothecis.

3. Diaconus, et Subdiaconus utentur tunicella, et dalmatica, et Assistens pluviali ; et aderunt Capellani soliti cum cottis, et scutiferi pro lotione manuum apud abacum, prout in aliis Missis.

4. Cum Episcopus accedet ad altare, finita confessione, non osculabitur liberum, sed altare tantum, et statim redibit ad sedem suam ; nec altare, nec ipse thurificabitur, sed apud sedem versus altare legit Introitum.

5. Ministri aliquid dantes, vel ministrantes Episcopo in tota Missa, numquam ejus manum, aut rem osculentur. Quando dicuntur Orationes, tam ante Epistolam, quam post communionem, omnes genuflectunt, præter Celebrantem, et ministros ; videlicet, Diaconum et Subdiaconum, ac assistentes. Epistola, et Evangelium non legantur in ambone, sed in presbyterio in loco convenienti. Subdiaconus, cantata Epistola, non osculetur manum Episcopi.

6. Si distribuendæ sunt candelæ, tunc post Epistolam, dum cantatur Prosa, idest, Sequentia distribuantur, quæ accendantur ad Evangelium, ad elevationem sanctissimi Sacramenti, ac finita Missa, dum fit absolutio. Lecta Epistola cum cantatur ultimus versus Sequentiæ, Diaconus affert liberum ad altare, in cuius medio illum collocat statim, sine osculo manus Episcopi, in supremo gradu genuflexus, dicit *Munda cor meum, etc.* non petat

benedictionem pro Evangelio, nec deferantur luminaria, nec incensum, sed accepto ab altari libro, procedet ad cantandum Evangelium cum ministris, ordine infra- scripto ; videlicet, primo Cæremoniarius, tum ipse Diaconus, quem sequitur Subdiaconus, ultimo loco duo Capellani. Finito Evangelio, Episcopus non osculabitur librum, sed statim dicet *Dominus vobiscum et Oremus pro Offertorio* : deinde lavabit manus more solito, et ad altare accedet : non benedicet aquam ponendam in Calicem pro oblatione ; nec Subdiaconus sustinebit patenam : imponet tamen post Offertorium Episcopus thus in thuribulum more solito, cum benedictione *Per intercessionem, etc.* et thurificabit oblata, et altare, et demum ipse solus accepta mitra, thurificabitur a Diacono.

7. Dum dicitur *Sanctus, Sanctus, etc.* quatuor Capellani, cum quatuor funialibus ex eadem cera communi accensis pro elevatione SS. Sacramenti accedunt, et genuflectunt more solito, similiter omnes genuflectunt, sic permanentes usque ad *Per omnia sæcula, etc.* ante *Pax Domini, etc.* ; Capellani vero cum funalibus usque post communionem,

8. Subdiaconus ad elevationem, imposito per aliquem acolythum thure in thuribulum, thurificabit SS. Sacramentum, genuflexus in cornu *Epistolæ*. Non datur pax, nec percutitur pectus ad *Agnus Dei*.

9. In fine Missæ non datur per Celebrantem benedictio, nec publicantur Indulgentiæ, sed Diaconus dicat *Requiescant in pace versus altare* ; et Episcopus, dicto in altari *Placeat tibi, sancta Trinitas, etc.* incipiet more solito Evangelium S. Joannis, quod prosequitur mitratus, redeundo ad sedem suam ; et ibidem deposita planeta, ac etiam, cum manipulo, dalmatica, et tunicella, capiet pluviale nigrum, Diacono, et Subdiacono paratis remanentibus, depositis tamen manipulis, et Episcopum ad exuendam planetam, et induendum pluviale, adjuvantibus.

10. Si sermo habendus erit in laudem Defuncti, pro quo Missa celebrata erit, tunc ea finita, ante absoluti onem accedet sermocinaturus, vestibus nigris indutus sine cotta, et facta Oratione ante medium altaris, nulla

petita benedictione ab Episcopo, sed facta ei profunda reverentia, vel genuflexione pro qualitate personæ ascendet pulpum, panno nigro coopertum, ubi facta iterum Episcopo reverentia, signans se signo crucis, faciet sermonem. Quo finito, vel si sermo non sit habendus, statim finita Missa, accepto pluviali per Episcopum, ut supra, ante infimum gradum solii extendetur pannus niger; vel portabitur lectica mortuorum pro absolutione facienda ante infimum gradum presbyterii, nisi alias lectus mortuorum, vel castrum doloris adsit in medio ecclesiæ; quo casu Episcopus pluviali paratus, ibidem, vel solus, vel cum aliis quatuor absolventibus, ut infra dicetur, illuc præcedentibus Canonis, qui ibidem in suis scannis consistent, accedere deberet.

11. Si vero Episcopus erit in faldistorio, tunc pannis niger ante infimum gradum altaris extendetur, vel ibidem portabitur lectica mortuorum, pro absolutione facienda.

12. Interim, dum extenditur pannus, vel portatur lectica, Episcopus sedet, et cantores incipiunt Responsorium *Libera me, Domine, etc.* et dum repetitur dictum Responsorium, accedunt ad Episcopum duo acolythi, unus cum thuribulo, et navicula, alias cum aspersorio, et vase aquæ benedictæ. Tunc Episcopus, ministrante naviculam Presbytero assistente a dextris sine osculis, imponet thus in thuribulum cum benedictione, et statim, si est in faldistorio, accedit ad altare, ubi antequam a choro dicitur *Kyrie, eleison,* deponet mitram, et stans versus altare, dicit intelligibili voce *Pater noster.* Si vero erit in sua sede, surget, et deposita mitra, dicto ultimo *Kyrie, eleison,* versus altare dicet similiter *Pater noster,* quod secrete complendo, ministrante eodem Presbytero assistente aspersorium, et elevantibus hinc inde assistantibus oras pluvialis, Episcopus stans aspergit ter super pannum nigrum, vel lecticam mortuorum: et redditio aspersorio Presbytero, et ab eodem accepto thuribulo, thurificabit eo modo, ter thuribulum dicens super pannum, vel lecticam, ministris oras pluvialis similiter elevantibus. Tunc accedunt duo acolythi cum

duobus candelabris, et candelis accensis, et sistent ante pedes Episcopi, qui ex libro sibi per ministrum solitum in capite posito, leget Versiculum *Et ne nos, etc.* et alios Versiculos, et Orationem Missæ, pro qua nullus tunc genuflectet, et in fine repetet Versiculum *Requiem æternam, etc.* et cantores dicent *Requiescant in pace,* et Episcopus tunc producet signum crucis versus panum : inde, depositis paramentis, ubi fuerunt accepta, factaque Oratione, discedit.

13. Si aderit in ecclesia lectus mortuorum, seu castrum doloris, et Missa celebrata sit pro anima alicujus Summi Pontificis, vel S. R. E. Cardinalis, seu Metropolitani, aut Episcopi proprii, seu Imperatoris, Regis, vel Ducis magni, aut Domini loci, conveniens est, ut fiant absolutiones apud castrum doloris, tam ab ipso Episcopo celebrante, quam ab aliis quatuor Episcopis, vel Prælatis, si adsint ; et in defectum Episcoporum, a quatuor primis Dignitatibus, vel Canonicis, ordine infrascripto ; videlicet, finita Missa, et sermone, si habitus sit, quatuor Prælati, seu Dignitates, vel Canonici præfati accedant ad sacristiam, vel alium locum convenientem, et propinquum, ubi quilibet eorum accipiat super rochettum, vel super cottam, si sit Religiosus, amictum, stolam, et pluviale nigrum, ac mitram simplicem, si ea uti possint ; sin minus biretum : et omnes, sic parati, convenient apud Episcopum celebrantem paratum, ut supra, cum quo ibunt ad feretrum, seu castrum doloris, hoc ordine.

14. Præcedunt duo acolythi, unus cum thuribulo, et navicula, et aliis cum vase aquæ benedictæ, et aspersorio ; tum duo alii acolythi cum duobus aliis candelabris, et candelis accensis, in quorum medio erit Subdiaconus, qui in Missa cantavit Epistolam, paratus, deferens crucem ; post eum Canonici parati, inde duo juniores Prælati, ac dein duo seniores, et quilibet eorum habebit penes se unum Capellatum, superpelliceo indutum, qui de mitra serviet, et unum scutiferum, qui cereum accensum portet ; ultimo loco incedet Episcopus celebrans, inter duos assistentes, et ante eum Presbyter assistens indutus pluviali nigro, et alii Capellani cum cottis.

15. Cum pervenerint ad castrum doloris, seu locum destinatum pro absolutionibus faciendis, thuriferarius cum alio acolytho, deferente aquam benedictam, firmabunt se in capite loci a parte dextera ; acolythi vero ceroferarii, ac Subdiaconus cum cruce ibunt ad pedes loci ; et Subdiaconus cum cruce collocabit se in medio eorum : nisi fiat absolutio præsente corpore, seu cadavere, quo casu Subdiaconus cum cruce collocabitur ad caput Defuncti, quicumque ille sit, prout in Rituali Romano.

16. Junior Prælatus sedebit in scabello in angulo castri doloris ad pedem dexterum, alias post eum in angulo ad humerum sinistrum, tertius in angulo ad pedem sinistrum, quartus, qui erit senior, in angulo ad humerum dexterum. Celebrans vero sedebit in faldistorio in capite loci in medio, ita ut crucem directe semper respiciat.

17. Omnibus sic ordinatis, surget Celebrans, detecto capite, omnibus similiter surgentibus, Presbytero assistente ante pectus librum tenente, incipiet in tono lectionis absolute *Orationem Non intres in judicium*, etc. qua finita, omnes sedebunt, coopertis capitibus, et cantores incipient *Responsorium Subvenite, Sancti Dei*, etc. tunc duo acolythi cum thuribulo, et navicula, et aqua benedicta, et aspersorio, una cum Diacono accedent ad angulum dexterum capitis, ubi est dignior Prælatus, et se ad ejus dexteram collocabunt.

18. Incepto Versiculo *Requiem æternam*, etc. acolythus dabit naviculam Diacono, et ipse accedet cum thuribulo ante dictum digniorem Prælatum, qui ministrante Diacono naviculam, et dicente *Benedicite, Reverendissime Pater*, imponet thus in thuribulum, more consueto, dicens *Ab illo benedicaris*, etc. producens signum crucis super incensum thuribulo impositum. Cum per chorum dicetur primum *Kyrie, eleison*, surgent omnes, detectis capitibus ; et prædictus dignior Prælatus voce intelligibili dicet *Pater noster*, quod secrete complebit : et interim, accepto aspersorio cum aqua benedicta de manu Diaconi, asperget lectum circumcirca, ambulans, incipiens a sua parte dextera, ter aspergens quamlibet

lecti partem lateralem ; Diacono a dexteris comitante, et fimbrias pluvialis sublevante : et dum transibit ante alios Prælatos, illos salutabit ; similiter cruci reverentiam faciet, transiens ante illam ad pedes lecti.

19. Postquam cum aspersorio circumierit lectum, et ad locum suum redierit, reddit aspersorium Diacono, et is acolytho servienti de aqua benedicta : ac ibidem ab eodem capiet thuribulum, et lectum similiter circumcirca thurificabit, ter in qualibet parte laterali thuribulum ducens.

20. Cum redierit post thurificationem ad locum suum, ante scabellum stans, dicet Versiculos *Et ne nos, etc.* et alias Versiculos, et Orationem *Deus, cui omnia vivunt, etc.* prout in Pontificali Romano.

21. Qua finita omnes sedent cum mitra, et cantores incipient Responsorium *Qui Lazarum resuscitasti, etc.* dum dicent Versiculum *Requiem æternam, etc.* ut supra, ministri accedent ad secundum dignorem Prælatum, sedentem in angulo ad sinistrum pedem, qui, imposito thure, ut de primo dictum est, deposita mitra, surget ; et dicto a choro *Kyrie, eleison,* omnibus similiter surgentibus, dicet *Pater noster,* asperget, et thurificabit lectum, ut supra, et demum dicet Versiculos, et Orationem *Fac, quæsumus, Domine, etc.* qua finita, omnes similiter sedebunt, et cantores cantabunt Responsorium *Domine, quando veneris, etc.* Tertius dignior Prælatus, sedens ad sinistrum humerum, servabit omnia, quæ superius primus, et secundus servaverunt, et demum dicet Orationem *Inclina, Domine, aurem tuam, etc.* Qua similiter finita, quartus, et junior Prælatus sedens in angulo ad dexterum pedem, faciet similiter, et in fine dicet Orationem *Absolve, quæsumus, Domine, etc.* ut in *resurrectionis gloria, etc.*

22. Demum cantato a choro Responsorio *Libera me, Domine, de morte æterna, etc.* Celebrans ipse, imposito thure in thuribulo, ut supra, dicto *Pater noster,* asperget, et thurificabit lectum, prout de primo, et aliis dictum est ; et in fine, dictis Versiculis, dicet Orationem *Absolve, quæsumus, Domine, etc.* ut *defunctus sæculo, etc.* et responso per chorum *Amen,* ipse Episcopus dicet *Requiem æternam,*

etc. ; demum duo cantores dicent *Requiescant in pace,*
etc.

23. Quo dicto, receptis ab omnibus Prælatis mitris, seu biretis, si mitris non utantur, omnes eo ordine, quo venerant, revertuntur ad sacristiam, vel alium locum deputatum, et ibidem depositis paramentis, quilibet recedit ad propria.

24. Si loco Prælatorum quatuor adsint tantum Canonicæ, solus Episcopus debet incensum benedicere ; nec aderunt Capellani de mitra, et scutiferi qui ferant candelas ; et tunc, cum quilibet facit suam absolutionem, deponet biretum in manibus cuiusdam clerici, sicut et candelam. Si defunctus sit Episcopus, aut Prælatus Sacerdos, et corpus sit præsens, faldistorium Episcopi celebrantis parabitur ad pedes ejus, non vero ad caput, ut in Rituali Romano ; alias semper parabitur ad caput lecti, seu castri doloris.

CAPUT XII.

Missæ solemni pro Defunctis Episcopus assistere potest cum cappa, vel cum pluviali nigro, seu violaceo. Confessio ubi fiat. Sedes parata sit ex panno violaceo. Ad Orationem, quo loco Episcopus genuflectat. Thuriificatur post oblata a Presbytero assistente. Dicto *Sanctus*, ubi, et quamdiu genuflectat. Quomodo procedatur ad sermonem, et ad absolutionem faciendam.

1. Si Episcopus noluerit celebrare, sed hujusmodi Missæ pro Defunctis, per alium celebratæ, interesse, eadem norma in omnibus servabitur, quæ expressa est in *capite præcedenti* ; ipse vero Episcopus, cum cappa, vel cum pluviali nigro, seu violaceo, facta confessione cum Celebrante, ibit cum suis assistantibus ad sedem suam, quæ debet esse parata ex panno violaceo, non autem ex serico.

2. Cum Celebrans dicit *Dominus vobiscum*, ante Orationem, Episcopus veniet ad faldistorium ante altare, ibi ad *Oremus* genuflectet capite detecto, sic manens usque ad finem Orationis. Qua finita, redibit ad sedem suam, et tunc, et non prius, Presbyter assistens ibit ad scabelum assistantiæ.

3. Ad offertorium Episcopus, more solito ministrante naviculam Presbytero assistente, imponet thus in thuribulum, dicens *Per intercessionem, etc.* et thurificatis Oblatis, et altari, thurificabitur Celebrans a Diacono, et Episcopus a Presbytero assistente, more solito.

4. Dicto *Sanctus, etc.* Episcopus ibit ad faldistorium, ubi genuflexus, permanebit usque ad *Agnus Dei* exclusive, et tunc redibit ad sedem, et dicet *Agnus Dei, etc.* cum suis assistantibus, non percutiendo pectus, nec fiunt in hac Missa circuli; et iterum ad Orationem post Communionem redibit ad faldistorium, et genuflectet, similiter omnibus genuflectentibus, quoties Episcopus genuflectet.

5. Finita Oratione, Episcopus redibit ad sedem, et non dabit benedictionem: nec publicabuntur Indulgenciæ.

6. Finita Missa, si sermo habendus sit, sermocinator accedet, et absque aliqua benedictionis petitione, facta tantummodo altari reverentia debita, et Episcopo, ibit ad pulpitum, ubi sermonem recitat. Quo finito, si Episcopus voluerit ipse absolvere, deposita cappa apud sedem, capiet amictum supra rochettum, sive supra cottam, si sit Regularis, crucem pectoralem, et stolam, et demum pluviale nigrum, et mitram simplicem, et omnia fient, quæ superius in *præcedenti capite* dicta sunt. Si vero Episcopus absolvere ipse noluerit, vel hujusmodi Missæ non intersit, Celebrans, finita Missa, et lecto Evangelio secundum Joannem, faciet omnia, prout in *capite XXXVII. hujus lib. II.*

CAPUT XIII.

Quæ servanda in Vesperis, et Missis solemnibus in Adventu Domini. Episcopus, si Missam solemnem celebret, paramenta apud sedem sumere potest. Subdiaconus Epistolæ, Diaconi assistentes, Diaconus Evangelii utantur planetis violaceis plicatis ante pectus. Color paramentorum Episcopi, et Canonicorum sit violaceus. Episcopus in Missa non dicit *Pax vobis, sed Dominus vobiscum,* Subdiaconus cantat Epistolam sine planeta. Diaconus item Evangelium, sed cum alia convoluta. Subdiaconus reassumit planetam, post cantatam Epistolam, Diaconus vero post communionem Episcopi. Quid præstandum ab Episcopo, si Missæ assistat. Paramenta in tertia Dominica Adventus violacea sint,

sed sumptuosiora. Diaconus, et Subdiaconus utuntur dalmatica, et tunicella in Dominica quarta Adventus, si in ea occurrat Vigilia Nativitatis Domini.

1. In Vesperis, et Missis solemnibus in singulis Dominicis Adventus, eadem omnia servabuntur, Episcopo celebrante, quæ superius expressa fuerunt, dum generaliter de his disseruimus, exceptis infrascriptis.

2. Quia primum ecclesia, altare, et chorus simpliciori apparatu ornantur : item, celebrante Episcopo Missam solemnem, non erit opus, paramenta sacra pro Missa sumere in sacello, seu secretario supra memorato, sed apud sedem suam, ubi cappa indutus, incipit Tertiam ; et incepto primo Psalmo, sedet, accipit sandalia, legit Psalmos, et Versiculos, ac Orationes consuetas, et in fine cantat Orationem pro Tertia, Canonico Presbytero assistente, librum supra caput tenente in suo habitu canonicali.

3. Subdiaconus cantaturus Epistolam, paulo ante quam Episcopus in chorum veniat, capiet omnia paramenta sibi convenientia, præter manipulum, et planetam ante plicatam, quæ capiet postea.

4. Diaconi assistentes capiunt sua paramenta, idest planetam ante plicatam supra cottam, vel rochettum circa finem Tertiæ, antequam Episcopus cantet Orationem, et cum eis Diaconus cantaturus Evangelium, qui accipit amictum, albam, cingulum, et stolam.

5. Dum prædicti Diaconi assistentes parantur, assistunt Episcopo duo alii Diaconi, illis proximi, in suo habitu canonicali, et in eorum defectum, duo ultimi Presbyteri.

6. Finita Tertia, præfati duo Diaconi assistentes cum Diacono cantatro Evangelium, jam parati, revertuntur ad Episcopum, dum lavat manus, ministrante Presbytero assistente in habitu canonicali.

7. Episcopus autem postquam laverit manus, more consueto, accipit paramenta consueta, quæ esse debent violacei coloris. Subdiaconus, et Diaconus capiunt manipulos, et planetas ante pectus plicatas, et tunc pariter omnes Canonici capiunt in suis locis paramenta, ipsis convenientia, ejusdem coloris.

8. Episcopus ante Orationem dicit *Dominus vobiscum,*

non autem *Pax vobis*. Subdiaconus, dum Episcopus celebrans cantat ultimam Orationem, deposita planeta, accipit librum Epistolarum, et cantata Epistola, osculataque manu Episcopi, planetam reassumit.

9. Diaconus, ante primum *Alleluja* post Graduale, deposit et ipse suam planetam, quæ convolvitur, vel alia jam convoluta, et complicata super ejus sinistrum humerum ponitur, et sub ejus brachio, stricte chordulis, ad id aptatis, colligatur, ne decidat, et sic permanet, quousque Episcopus sumpserit sacram communionem. Tunc reassumit planetam ante pectus plicatam, deposita alia, quæ erat super humerum sinistrum. Cætera omnia fiunt, prout in suis locis explicatum fuit.

10. Si vero Episcopus non celebret, sed intersit Missæ solemni, eadem observantur, quæ *cap. IX. bujus lib. II. de Missa solemni*, quæ coram Episcopo celebratur, dicta sunt.

11. In tertia Dominica eadem observantur, nisi quod paramenta altaris, et Celebrant̃ adhiberi solent aliquanto sumptuosiora, sed coloris violacei, in defectu rosacei; et ministri, videlicet Diaconus et Subdiaconus utuntur dalmatica, et tunicella; et idem in quarta Dominica, quando in ea inciderit Vigilia Nativitatis Domini; sed paramenta sint coloris absolute violacei. In Collegiatis pariter idem observatur.

CAPUT XIV.

Missæ solemnis celebrandæ usus in Vigilia Nativitatis Domini, si occurrat in Dominica. Vesperæ solemnes statis horis ea die peragendæ. Præparanda pro Matutinis, et Missa in nocte Nativitatis. Matutinum quomodo celebrandum. Episcopus quando, et a quibus accipiet sandalia. Nonam lectionem cantat. Ubi induatur paramentis Missalibus, et Matutinum perficiat. Quid in Missa de nocte cantanda observare debeat.

1. In die Vigiliæ Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, sive venerit in Dominica, sive alio die, celebrari solet Missa solemnis in paramentis violaceis, juxta regulas in *præcedenti capite* de Dominicis Adventus traditas, hoc tantum excepto, quod Diaconus, et Subdiaconus utuntur dalmatica et tunicella, prout in tertia Dominica Adventus.

2. Hora Vesperarum cantantur Vesperæ solemnes pari-

ter secundum regulas superius in Cap. I. hujus lib. II. et sequenti de *Vesperis* positas.

3. Nocte sequenti, hora competenti, prout ab Episcopo fuerit praeordinatum, celebrantur Matutinæ, prout in cap. V. ejusdem lib. II. de *Matutinis* dictum fuit. Hæc tamen particularius in his Matutinis observanda erunt. Primo ultra luminaria solita altaris et abaci, præparanda erunt sex, vel octo funalia ceræ albæ, vel quot erunt necessaria pro consuetudine, et dispositione loci ad illuminandum chorum, et tribunam, seu presbyterium, quæ super totidem candelabris ferreis magnis, spatiis æqualibus inter se distantibus, collocabuntur; præparabuntur etiam aliquot parvæ candelæ albæ pro Episcopo, et Canonicis cantaturis lectiones.

4. Super aliqua mensa separata ab abaco, collocari poterunt paramenta omnia pro Episcopo, Missam celebraturo, et pluviale album pulchrius pro eodem, cantaturo *Orationem* in fine Nocturnorum. Sed si Episcopus non erit celebraturus primam Missam, non erunt ibi præparanda Missalia indumenta, sed tantum pluviale; nam aliis, celebraturus Missam, sive Prælatus, sive Canonicus, capiet paramenta in sacristia una cum suis ministris; sed celebraturo Episcopo, ipsi ministri, idest Diaconus, et Subdiaconus utique in sacristia parari poterunt: Presbyter autem assistens in loco suo una cum ceteris Canonicis in choro.

5. Item celebraturo primam Missam Episcopo, præintonatur *Hymnus Jesu, Redemptor omnium*, etc. quem, dum Episcopus repetit, elevat, et jungit manus, caput versus altare inclinans, ob reverentiam divinæ Incarnationis.

6. Cæremoniarius, quoties dicit aliquem *Canonicum* ante pulpitum, seu legile nudum, ubi cantare debet lectionem, gerat manibus parvam candelam, nec ab ipso legili longius discedat, donec cujusque Nocturni lectiones recitatæ fuerint.

7. In tertio Nocturno, cum dicitur a choro *Psalmus Misericordias Domini*, etc. si Episcopus est primam Missam celebraturus, duo ex suis scutiferis, clericali habitu induitis, sine cottis, subeuntes fimbrias cappæ *Episcopalibus*, imponent illi caligas, et sandalia, sublevantibus fimbrias in

gyrum Capellanis, seu acolythis, cottis superindutis, ac genuflexis : interim accedunt duo Canonici assistentes ad Episcopum, necnon duo Capellani, alter de libro, alter de candela serviens ; ac librum apertum ante Episcopum sustinent, ex quo ipse Episcopus legit Antiphonam *Ne reminiscaris, Domine, etc.* et Psalmum *Quam dilecta, etc.* cum ceteris Psalmis, Versiculis, et Orationibus, prout supra cap. VIII. hujus lib. II. § VII. explicatum fuit. Quibus per Episcopum lectis, duo illi Canonici assistentes, ac alii ministri recedunt.

8. Diaconus, et Subdiaconus ministraturi in Missa, nisi quis eorum, vel ambo sint cantaturi lectiones ultimi Nocturni, præveniunt ad sacristiam, ubi capiunt sua paramenta. Advertatur tamen, ut tempus commode dispensemetur, hoc est, ut finitis tribus Psalmis ultimi Nocturni a choro, pariter Episcopus se expediatur a lectione Psalmorum, et Orationum prædictarum ; ut præsto sit ad absolutionem *A vinculis peccatorum, etc. dicendam*, benedictionemque dandam Canonico cantaturo primam lectionem tertii Nocturni.

9. Cantata nona lectione per Episcopum, ad quem iterum duo assistentes Diaconi in suo habitu chorali debent accedere, et Hymno *Te Deum laudamus, etc.* per eum inchoato, eo modo, quo in dicto cap. V. lib. II. §. IX. de *Matutinis* dictum fuit, Episcopus descendens paululum e sede, in plano solii pontificalis deponit cappam, et stans, lavat manus, accendentibus tunc, et adjuvantibus Diacono et Subdiacono paratis ; et ab eisdem induitur paramentis Missalibus, et aliquanto celerius solito, præter chirothecas, et annulum, et tunicellam, ac dalmaticam, et planetam, cuius loco induitur pluviali ; denuo sedem ascendit, ubi stans sine mitra, exspectat finem Hymni prædicti, qui decantari poterit prolixiori nota, et cum organi interpositione, ut commodius interim Episcopus, et omnes Canonici indui possint suis paramentis. Quo finito, accedunt duo acolythi cum candelabris, et cereis accensis, et medius inter eos, alter de libro serviens Episcopo, adhærente alio cum candela parva accensa, qui versus populum cantat *Dominus vobiscum*, deinde versus altare *Oremus*, junctis manibus, deinde Orationem

Concede, quæsumus, etc. cum sua conclusione : et iterum repetito Dominus vobiscum, dum chorus cum organo prosequitur lente *Benedicamus Domino*, et *Deo gratias* ipse, deposito pluviali, et stans, accipit tunicellam, et dalmaticam, et sedens chirothecas ; deinde stans planetam, et rursus sedens mitram pretiosam, et ultimo loco annulum, demum accedit ad infimum gradum altaris pro Missa inchoanda.

10. Quæ Missa in omnibus, et per omnia celebratur, prout in prædicto *cap. VIII. hujus lib. II.* explicatum fuit, excepto, quod cum in Missa cantatur a Choro Versiculus *Symboli Et incarnatus est*, etc. Episcopus cum mitra apud sedem suam, et ceteri in propriis locis genuflectere debent usque ad terram, hac nocte, et die sequenti in Missa majori, prout etiam in die Annuntiationis.

11. Episcopus vero non sumet purificationem, et in fine post benedictionem non dabit Indulgentiam, quia in tertia Missa, quam omnino cantabit Episcopus in die, erit Indulgentia publicanda. Cetera omnia, ut in supradictis capitibus, tam celebrante, quam non celebrante Episcopo, respective, erunt observanda.

12. In Laudibus tandem, quæ post hanc Missam solemniter cantari debent, serventur omnia, quæ in superiori *cap. VII. hujusmet lib. II.* præscripta leguntur.

CAPUT XV.

In festis a die Nativitatis ad Purificationem, major vel minor solemnitas servanda, juxta qualitatem festi. In die Circumcisionis Domini Episcopus Missæ intersit, paratus pluviali. In die Epiphaniæ, si poterit, ipse celebret. Hac die festa mobilia prænuntiantur post Evangelium Servanda ab Episcopo in aliis festivitatibus.

1. Festa, quæ occurrunt post diem Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi usque ad diem Purificationis beatæ Mariæ Virginis, celerabuntur magis, vel minus solemniter, prout Episcopo videbitur, juxta qualitatem festi, et consuetudinem loci.

2. In die tamen Circumcisionis Domini, Episcopus debet interesse Missæ, paratus cum Pluviali.

3. In die vero Epiphaniæ deberet ipse celebrare, si

poterit, quod valde conveniens esset. Quo die, cantato Evangelio, aliquis Canonicus, vel Beneficiatus, aut alius, juxta consuetudinem loci, paratus pluviali, ascendet ambonem, vel pulpitum, et ibidem populo publicabit festa mobilia anni currentis in forma, prout in Pontificali Romano.

4. In aliis vero festivitatibus prædictis poterit Episcopus interesse cum cappa, vel prout ipsi melius videbitur, et omnia servabuntur, quæ superius expressa sunt in præcedentibus *cap. nempe VIII. hujus lib. II. de Missa solenni per Episcopum celebranda, et IX. ejusdem libri de Missa, quæ coram Episcopo celebratur.*

CAPUT XVI.

Quæ præparanda pro benedictione candelarum in festo Purificationis. Paramenta sint coloris violacei Ordo procedendi per Episcopum ad benedictionem. Diaconi et Subdiaconi planetis plicatis ante pectus utantur. Quo ritu Episcopus benedictionem faciat. Quis Episcopo candelam benedictam tradat. Quo ordine Episcopus candelas distribuat. Cantanda in ipsa distributione. Præmittenda ante processionem. Candelæ quando accendantur. Ordo processionis. Paramenta Episcopi et ministrorum pro Missa sint alba, nisi in Dominicis Septuagesimæ et Quinquagesimæ Purificatio occurrat. Missa quomodo celebretur, assistente Episcopo. Quid servandum, si Episcopus ipse celebret.

1. Quia a Vigilia Nativitatis Domini nullæ occurrunt festivitates, quæ in Vesperis et Missis quoad cæmonias indigeant speciali declaratione, cum ex regulis in superioribus capitibus traditis et aliis generalibus, quæ in libro superiori abunde explicata fuerunt, sumi possint : videndum est de festo Purificationis beatæ Mariæ Virginis, in quo plura adhuc, neque in Missali, aut Pontificali Romano declarata, recensenda veniunt.

2. Præparanda igitur in primis erit candelarum ceræ albæ ea copia, quæ sufficiens videbitur pro ecclesiæ qualitate, ac Canonicorum, aliorumque de gremio ecclesiæ numero, nec non et pro laicis, quibus juxta consuetudinem ecclesiæ distribui soleant. Hæ omnes collocari poterunt super aliqua mensa inter altare, et sedem Episcopi, ita ut Episcopus in sua sede stans, commode possit eas aspergere et thurificare post illarum benedictionem.

3. Paretur etiam abacus, juxta consuetum, a latere Epistolæ, super quo ponantur, ultra duo candelabra cum luminaribus, et alia consueta et ordinaria, quæ superioribus capitibus demonstrata fuerunt, nempe vas aquæ benedictæ cum aspersorio, thuribulum cum navicula, vasa ad abluendum manus cum medulla panis, mantile ad extergendum, mappa altera linea pulchre laborata apponenda super gremio Episcopi, cum incipit candelas distribuere.

4. Super altari ponentur per sacristam paramenta pro Episcopo, suo ordine, coloris violacei, videlicet amictus, alba, cingulum, crux pectoralis, stola, pluviale, et mitra simplex: ipsum vero altare habeat duo pallia, videlicet alterum album, et supra illud alterum violaceum, removendum post processionem; nisi festum venerit in Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ, vel Quinquagesimæ, ut infra dicemus.

5. Deputentur custodes, qui populum arceant, si forte tumultuosius irrueret, nec indecenter Episcopum opprimat.

6. His præordinatis, hora competenti Episcopus in sua cappa a Canonicis associatus, veniet ad ecclesiam; et facta Oratione, accedet ad sedem suam, ubi deposita cappa, accipit paramenta supradicta, suo ordine, afferentibus ea ab altari acolythis, seu ministris, cottis indutis; exceptoque pluviali et mitra, sedet. Interim Canonici omnes in locis suis stantes, seu in sacristia, si prope est, accipiunt sacra paramenta eis convenientia, prout superius declaratum fuit; eo excepto, quod Diaconi, aut Subdiaconi non quidem dalmaticis, et tunicellis, sed planetis ante pectus plicatis in hujusmodi officio utuntur, cum sit feriale; et si commode paramenta haberi nequeant pro omnibus Canonicis, quatuor, aut sex digniores saltem, induantur pluvialibus, ut ibidem dictum fuit.

7. Quibus paratis, Episcopus in dicta sua sede; deposita mitra, stans, benedictionem candelarum faciet, Capellano, qui ei de illo servit, librum sustinente manibus; incipiens competenti voce in tono feriali benedictionem dicit *Dominus vobiscum*, cum Orationibus,

prout in Missali, et respiciens aliquantulum versus candelas. Cum incipit ultimam Orationem, accedunt ad eum duo acolythi, unus cum thuribulo, et navicula, alter vero cum vase aquæ benedictæ, et aspersorio.

8. Finita benedictione, Episcopus, ministrante naviculam Presbytero assistente parato, qui tunc cum præfatis ministris accedit, imponit incensum in thuribulum, et benedicit more solito: deinde, accepto aspersorio de manu ejusdem assistantis, aspergit in medio, a dextris, et a sinistris ter candelas, et ab eodem accipiens thuribulum, simili modo ter illas thurificat; tum sedet accepta mitra, et dignior Canonicus paratus accipit de manu sacristæ sive camerarii candelam pulchre ornatam, et cum debita reverentia illam osculatam dat in manu Episcopi, quam pariter osculatur; Episcopus vero illam tradit alicui ex suis Capellanis tenendam prope altare.

9. Tunc elevatis hinc inde fimbriis pluvialis Episcopi per Diaconos assistentes, ponitur super ejus gremio per duos Capellanos mappa prædicta, et statim per Capellanos, sive acolythos capiuntur de mensa, sive de manu camerarii aut sacristæ, aut alterius ad eam curam deputati, candelæ grandiores pro Canonicis, et porriguntur ad manus Diaconi assistantis ad sinistram Episcopi, qui illas continuo ministrat Episcopo, eodemque tempore dignior ille Canonicus, pluviali indutus, facit reverentiam, primo altari, deinde Episcopo, ascendit ad eum, et accipit ab eo candelam, osculando illam, et manum Episcopi reverenter: et tunc cantores incipiunt cantare Antiphonam *Lumen ad revelationem Gentium, etc.*

10. Similiter, et alii Canonici parati ordine suo, accipiunt candelas: post eos Magistratus, et Officiales majores civitatis, deinde alii Presbyteri, acolythi, et clerici de gremio ecclesiæ, et Capellani Episcopi, cottis induti: demum alii nobiles civitatis, nisi adisset laudabilis consuetudo, ut clerici omnes tam parati, quam cum cottis acciperent candelas ante laicos, quæ servanda esset, et familiares ipsius Episcopi, et alii de populo, quibus, et quot Episcopo placuerit dare; non

tamen mulieribus, quæ a seniore Dignitate, vel Canonicu-
no cum cotta, et stola parato, seorsum illas accipiunt.

11. Sed Canonici parati non genuflectunt ante Epi-
scopum, quando capiunt candelas, sed tantum profunde
inclinant : alii vero ecclesiastici cum cottis, et laici
genuflexi, capiunt, et manum Episcopi cum candela
osculantur.

12. Interim aliquis de Capitulo, ad quem spectat, si
Episcopo placuerit, et sit consuetudo ecclesiæ, seorsum
distribuit candelas minutiores populo utriusque sexus.

13. Finita distributione Episcopus, portante lances
nobili, seu scutifero, lavat manus more solito, prout
supra de Missa dictum fuit, et amovetur de ejus gremio
mappa prædicta, et interim cantores cantant *Exsurge,*
Domine, etc. cum *Psalmo* ; et repetita *Antiphona*, ipse
surget, deposita mitra, et versus altare cantat *Oremus*,
et si fuerit post Septuagesimam, et non in Dominica,
Diaconus assistens a dextris dicit alta voce *Flectamus*
genua, et omnes genuflectunt alter a sinistris *Levate*,
et omnes surgunt, et Episcopus cantat *Orationem*
Exaudi, quæsumus, Domine, etc. cum sua conclusione,
prout in Missali, accendentibus acolythis cum candelab-
bris, ut alias.

14. Qua finita sedet, et accipit mitram, et iterum
imponit incensum in thuribulum, ministrantibus Pres-
bytero assistente, et acolytho, ut supra.

15. Interim accenditur candela Episcopi, quam tenet
ejus cubicularius, seu Capellanus, ut supra, et pariter
omnium aliorum ; maxime de clero, nisi a principio
fuissent accensæ : et ordinatur per Cæremoniarium
processio circumcirca ecclesiam, vel alias juxta ritum
ecclesiarum, in qua, post dictum a primo Diacono
Assistente *Procedamus in pace*, alta et sonora voce versus
populum ; et responso a Choro *In nomine Christi. Amen*,
ante crucem præcedit thuriferarius, et ante thurifera-
rium cantores ; post thuriferarium duo acolythi cum
candelabris, et cereis ardentibus, et inter eos medius
Subdiaconus, paratus planetæ ante pectus plicata super
albam sine manipulo, portans crucem ; post crucem
Beneficiati, et alii de clero cum cottis bini : et post

eos Canonici parati, pariter bini ; et mox Episcopum cum mitra, medius inter duos Diaconos aßsistente paratos, pluvialis latera elevantes, omnesque suas candelas accensas, manibus propriis deferentes ; Episcopum suam candelam sinistra gerit, et dextera benedicit. Quod si erit Archiepiscopus, crux portabitur solummodo ante Canonicos tantum.

16. Interea, dum fit processio, Canonicus, aut aliud Missam celebraturus cum Diacono et Subdiacono capiunt sua paramenta convenientia, idest albi coloris et Diaconus et Subdiaconus accipiunt dalmaticam et tunicellam ; pariter mutantur paramenta altaris, et sedis episcopalis, et amovetur abacus, et loco illius ponitur mensula, ut supra suo loco dictum fuit esse faciendum, non celebrante Episcopo.

17. Sed si hujusmodi Festum venerit in Dominica, Septuagesimæ, Sexagesimæ, vel Quinquagesimæ, non mutantur paramenta altaris, nec Episcopi, sed remanent eadem violacea ; et Diaconus et Subdiaconus utuntur dalmatica et tunicella, quia fit de Missa dominica, secundum regulam in Rubricis Missalis, super hoc Festo positam, et candelæ amplius non accenduntur neque ad Evangelium, neque ad elevationem sanctissimi Sacramenti.

18. Finita processione, et Canonici chorum ingressus deponunt paramenta, et candelas extinguunt.

19. Episcopus vero, cum pervenerit ad altare, ait infimum gradum, si Missa fiat de festo, deponit pluviale, et paramenta violacea, et accipit alba, et incipit confessionem, stans a sinistris ejus Celebrans, aliquando retro ipsum Episcopum. Missa vero continuatur, prout in capite IX. hujus lib. 11. de Missa, quæ coram Episcopo celebratur, excepto quod, dum inchoatur Evangelium Episcopus, et omnes capiunt suas candelas accensas et manibus usque ad finem Evangelii, et iterum ad elevationem sanctissimi Sacramenti eas tenent accensas usque post communionem ; si vero fieret Missa dominica, ut supra, candelæ non accenduntur.

20. Sed si Episcopus vellet etiam Missam celebrare quod convenit, præcipue si festum Purificationis s

Titulus ecclesiæ, non removetur abacus, et Episcopus stans, incipit Tertiam, ut alias, deinde accipit caligas, et sandalia, legit psalmos *Quam dilecta, etc.* et omnes Orationes sequentes ; tum lavat manus, et deposito pluviali, cingulum album, et stolam albam accipit, cingulo ac stola violaceis depositis, tum tunicellam, dalmaticam, chirothecas, planetam, mitram, annulum, et baculum pastoralem, ut supra in *Cap. XIV. §. IX. hujus lib. II. de Vigilia Nativitatis Domini, etc.* Canonici etiam in reditu a processione debent eo casu, depositis paramentis violaceis, accipere alba, et illa retinere per totam Missam.

21. In reliquis, ut supra, et Missa celebratur cum cæremoniis et solemnitatibus prout in *capite VIII. hujus lib. II. de Missa solemni Episcopo celebrante.*

CAPUT XVII.

In Cathedralibus, absente Episcopo, et in Collegiatis, quæ præparanda pro benedictione candelarum in festo Purificationis. Quis benedictionem faciat. Candelæ quomodo distribuantur. Processio quomodo fiat. Candelæ quando accendantur.

1. Absente Episcopo, etiam in Collegiatis paretur altare, ut in *præcedenti capite* dictum est : candelæ vero benedicendæ collocentur in cornu Epistolæ super aliqua parva mensa : ibidem ponatur vas cum aqua benedicta, et aspersorio, ac thuribulum cum navicula, et incenso ; et hora competenti, idest, dicta Tertia, Canonicus hebdomadarius, sive Dignitas, vel alias, ad quem de consuetudine ecclesiæ celebrare spectat, paretur in sacristia amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali violaceo, una cum duobus aliis Canonicis habitu diaconali et subdiaconali, ejusdem coloris indutis, excepto manipulo, videlicet cum planetis plicatis ante pectus ; et considentibus omnibus aliis Canonicis habitu canonicali indutis, hinc inde in locis suis, una cum Beneficiatis, seu Mansionariis, et clericis, accedet dictus Canonicus celebraturus cum ministris, et transiendo, salutat hinc inde chorum, ac inde, facta reverentia altari cum genuflexione, si ibi aderit sanctis-

simum Sacramentum, sin minus cum profunda capitatis inclinatione ascendet ad altare, et ibidem in cornu Epistolæ stans, assistantibus Diacono et Subdiacono, benedicet candelas, prout in Missali, et finita ultima Oratione, Celebrans, ministrante Diacono, imponet thus in thuribulum ; quo imposito, accipiet de manu ejusdem Diaconi aspersorium cum aqua benedicta, et candelas asperget ; et mox accepto thuribulo, triplici ductu illas thurificabit. Quo facto, retrahat se ante medium altaris, renes eidem vertens, et stabit medius inter Diaconum et Subdiaconum.

2. Tunc primus Sacerdos de choro, sive Vicarius, sive Dignitas, vel Canonicus, accepta una ex candelis benedictis, illam cum debita reverentia deosculatam dabit in manu Celebrantis, qui illam tradet alicui Capellano tenendam ; et statim ministrante Diacono, ipse Celebrans stans, incipiet distribuere candelas, primo eidem digniori, deinde Diacono et Subdiacono paratis, si sint Canonici ; mox aliis omnibus Canonicis per ordinem, habitu canonicali indutis, qui bini accedant ad Celebrantem, et inclinati, ab eo candelas accipient, quas acceptas deosculabuntur.

3. Beneficiati vero, seu Mansionarii, et Clerici, et ceteri omnes similiter bini accedent, et genuflexi candelas accipient, illas, ac etiam manus Celebrantis deosculantes.

4. Cum inchoatur distributio candelarum, cantores incipient Antiphonam *Lumen ad revelationem Gentium*, etc.

5. Circa finem distributionis Magister cærimoniarum curet, ut accendantur candelæ pro processione, quæ fiat per ecclesiam, ut in *præcedenti capite* dictum fuit : et interim, dum fit processio, removeatur paramentum violaceum ab altari, et remaneat album, nisi hujusmodi festum venerit in Dominica Septuagesimæ, Sexagesimæ, vel Quinquagesimæ, quo casu fiat, ut dictum est in *capite præcedenti*.

6. Finita processione, Canonici chorum ingressi, extinguent candelas, et Celebrans, qui stat medius inter Diaconum et Subdiaconum, ante infimum gradum altaris, facta debita reverentia altari, et choro, retrahit se ad

cornu *Epistolæ*, ubi deposito pluviali capiet planetam albam, seu violaceam, juxta regulam superius traditam, similiter et ministri dalmaticam et tunicellam ejusmodi coloris, et inchoabitur *Missa*, quæ juxta solitum perficietur, in qua hoc solum erit speciale, quod *Canonici*, et ceteri de choro, dum cantatur *Evangelium*, accendunt candelas, et illas accensas tenent usque ad finem *Evangelii*, et iterum ad elevationem usque post *communionem*.

CAPUT XVIII.

Præparanda pro benedictione cinerum in feria quarta initio *Quadragesimæ*, *Episcopo* celebrante, vel non celebrante, sed præsente. Quid observandum, si publice poenitentes expellendi sint. *Diaconus* et *Subdiaconus* utuntur planetis plicatis ante pectus. *Ordo* procedendi ad *Ecclesiam*, et benedicendi cineres, cantandi *Orationes*, et imponendi singulis eosdem cineres. *Oratores Regum* et *Principum*, post *Canonicos* paratos cineres accipiant. *Magistratus* et *laici* post omnes de *clero*. *Impositione* cinerum expleta, *Episcopus* lavat manus, et *Orationem* cantat. *Missæ* hujus diei quomodo *Episcopus* assistat; quoties, ubi, et quando genuflectat. Quæ *observanda*, si *Episcopus* velit *solemniter* celebrare.

1. Quarta feria ante primam *Dominicam Quadragesimæ*, quæ a *Cinerum aspersione*, *Cinerum* appellatur, quia officium, et *Missa* est de feria, altare, et tribuna, et omnia simplicius parantur, quam in festis solemnioribus; et si *Episcopus* non sit *Missam* celebraturus, nulla paratur mensa, sive abacus a cornu *Epistolæ*, ut alias, sed tantum parva mensula a latere *Evangelii*, ubi ponuntur vasa pro abluendis manibus, cum mica panis, mappa pro abstersione manuum, et altera ponenda super genibus *Episcopi* in distributione cinerum; vas autem aquæ benedictæ cum aspersorio, et thufibulum cum navicula, poterunt poni super angulo altaris; et super eodem altari in medio ponitur parvum vas argenteum cum cineribus mundis ex ramis olivarum, benedictis anni præteriti, combustis: item paramenta pro *Episcopo* suo ordine coloris violacei, prout in die *Purificationis beatæ Mariæ Virginis*, ita ut dictum vas non cooperiant, nec impediant.

2. In ecclesiis, ubi viget consuetudo expellendi solem-

niter pœnitentes, servetur forma in Pontificali Romano posita, præsertim in casibus gravioribus.

3. Hora competenti Canonicus celebraturus Missam cum Diacono et Subdiacono capiunt paramenta violacea. Diaconus et Subdiaconus utuntur planetis ante pectus plicatis, et exspectantes adventum Episcopi, sedent in aliquo scamno pro ipsis parato, ac viridi panno cooperto a latere Epistolæ; cui advenienti assurgunt, et faciunt reverentiam, Canonicus celebrans videlicet, caput profunde inclinando, ministri vero genuflectentes, si non sint Canonici.

4. Episcopus associatur more solito ad ecclesiam, factisque consuetis Orationibus, stans apud sedem suam, accipit paramenta eodem ordine, quo in die Purificationis beatæ Mariæ Virginis dictum est; et pariter omnes Canonici capiunt sua, prout ibi dictum fuit.

5. Quibus paratis, Subdiaconus, qui est cantaturus Epistolam in Missa, sive aliis ex Beneficiatis ecclesiæ, paratus planeta violacea, ante pectus plicata, accedit ad altare cum debitis reverentiis; et capit vas illud cum cineribus, ambabus manibus, quod elevatum portat ante Episcopum, ubi genuflexus, illud retinet usque in finem distributionis, ad dexteram Episcopi.

6. Tum Episcopus, accedente Capellano cum libro, et altero cum candela, assistantibus Diaconis, hinc inde, legit sedens Antiphonam *Exaudi nos, Domine, etc.* qua cum Psalmo repetita, deposita mitra surgit, et manibus junctis, dicit *Dominus vobiscum, Oremus ac Orationes benedictionis cinerum, quæ sunt quatuor, prout in Missali.*

7. Quibus finitis, et jam ante eum stantibus, Presbytero assistente parato, et acolythis cum thuribulo, navicula, et aspersorio cum aqua benedicta, imponit incensum in thuribulum, more solito aspergit, et thurificat cineres triplici ductu.

8. Tum sedet sine mitra, et sine bireto; et Canonicus celebraturus Missam, solus accedit ad eum, facta altari et Episcopo reverentia; et imponit cineres in caput ipsius sedentis, dicens *Memento homo, quia pulvis es, etc.*

9. Quo facto, Episcopus accipit mitram, et extenditur

super ejus gremio mappa munda per duos acolythos, et imponit cineres eidem Canonico celebranti, ante se inclinato, dicens *Memento homo, etc.* ut supra. Celebrans, acceptis cineribus, sine osculo manus Episcopi, revertitur ad suum locum.

10. Tunc incipiunt venire omnes Canonici parati ad capiendos cineres, eodem modo, incipiendo a dignioribus, cum debitis reverentiis altari, et Episcopo; et chorus incipit *Immutemur habitu, etc.* cum sequentibus.

11. Si quis Prælatus alias supra Canonicos stare vel sedere soleat, ei dabit Episcopus cineres stanti; si aliquis Princeps, vel Oratores Regum, vel Principum maximorum, aut Rerumpublicarum liberarum laici ades- sent, capiunt hac die cineres post Canonicos paratos: Magistratus vero, et Officiales, ac alii laici post omnes de clero.

12. Quod sic observatur hac die, et feria sexta in Parasceve in adoratione crucis, ut ibi dicetur, ex antiqua laudabili ecclesiastica disciplina, propter humilitatem, quæ in hoc actu repræsentatur iis diebus. Ideoque promptius, libentiusque laicis in his cedere debent omnino ecclesiastici, prout etiam respective observatur per Imperatores, Reges, et Principes in capella Sanctissimi Domini Nostri Papæ.

13. Prælati, et Canonici parati, capiunt cineres inclinati; reliqui vero, tam clerici, quam laici genuflexi; et omnes sine osculo manus, cum commode osculum exhiberi nequeat in hoc actu.

14. Datis cineribus, Episcopus sedens, in eodem loco, lavat manus, more solito; mox deposita mitra, surgit et cantat manibus junctis *Dominius vobiscum, Oremus, et Orationem Concede nobis, Domine, etc.* ad quam more solito veniunt duo acolythi cum candelabris, et cereis accensis, et finita Oratione, discedunt.

15. Quibus expeditis, si Episcopus non est celebraturus Missam, prout regulariter hac die non solet, Canonici omnes deponunt sua paramenta; Episcopus autem retinebit sua paramenta, quod magis conveniens est, vel illa deponet, et accipiet cappam, prout magis libuerit, observans tamen regulam superius traditam;

et descendens de sua sede, faciet confessionem cum Celebrante; qua finita, revertitur ad suam sedem, ubi statim cum ministris, et cæremoniis solitis imponit incensum in thuribulum, et thurificatur altare per Celebrantem, et mox ipse Celebrans.

16. Tum Episcopus legit Introitum ex libro, et dicit *Kyrie, eleison*, cum Canonicis in circulo stantibus; et Celebrans in Missa dicit tres Orationes, prout in Missali, in æquali cantu feriali: et antequam dicatur. *Dominus vobiscum*, ante primam Orationem, Episcopus descendet e solio ad faldistorium, in quo, simul ac eo pervenerit, deposita mitra, genuflectet ad *Oremus*, omnibus pariter cum eo genuflectentibus, exceptis Celebrante, Diacono et Subdiacono, qui in hac Missa non genuflectunt, nisi ad Versiculum *Adjuva nos, Deus, etc.* ut infra dicetur. Dicta ultima Oratione, Episcopus surgens, et accepta mitra, redit ad sedem suam, et iterum antequam inchoetur Versiculus *Adjuva nos, Deus, etc.* descendit ad faldistorium, et genuflectit, retenta mitra, sic manens usque ad finem versus, genuflectentibus etiam Celebrante, ac ministris altaris.

17. Quo versu dicto, et non prius, Diaconus cum solitis ministris, deposita jam planeta plicata, et eadem, vel alia jam involuta, et complicata super sinistrum humerum, et super stolam posita, et sub ejus brachio stricte chordulis colligata, nec decidat, accedit ante ultimum gradum sedis Episcopi, et ab ipso sedente petit benedictionem pro Evangelio recitando; quo finito, Episcopus deosculatur textum Evangelii, sibi a Subdiacono delatum, et adhuc stans sine mitra, a Presbytero assistente thurificatur.

18. Tunc accedit, qui sermonem, vel concionem habiturus est, et petit benedictionem, et Indulgentias ab Episcopo; et alia fiunt, prout in cap. XXII. lib. I. de concionibus, et sermonibus explicatum fuit.

19. Finita Præfatione, et dicto per Episcopum cum Canonicis ad circulum venientibus *Sanctus, Sanctus, etc.* iterum Episcopus descendit ad faldistorium, et ibidem genuflectit, et deponit mitram, sic manens usque ad *Per omnia saecula, etc.* ante *Pax Domini, etc.*, et tunc mi-

tratus revertitur ad sedem suam, et iterum deposita mitra, dicit *Agnus Dei*, cum *Canonicis*, qui similiter veniunt ad circulos. *Subdiaconus* in hac *Missa* sustinet patenam, prout in aliis *Missis*, et *Diaconus* et *Subdiaconus* cantatur *Evangelium* et *Epistolam* respective, deponunt planetam, et osculantur manum *Episcopi*, prout in *Dominicis Adventus*.

20. Post *Communionem*, antequam *Celebrans* dicat *Dominus vobiscum*, *Episcopus* iterum descendit ad *faldistorium*, permanens genuflexus, ut supra, ad omnes *Orationes*, quæ post *Communionem* dicuntur. Dicta ultima post *Communionem*, *Diaconus* vertit se ad populum, et dicit *Versiculum Humiliate capita vestra Deo*, *Episcopo*, et aliis genuflexis manentibus, et capita inclinantibus : finita ultima *Oratione*, *Episcopus* cum mitra revertitur ad sedem suam, et ibidem dat benedictionem solemnem more solito.

21. Quæ dicta sunt superius circa genuflexiones ad *Orationes*, et post *Præfationem*, servabuntur in omnibus aliis *Missis* ferialibus, tempore *Quadragesimæ*, et *Vigiliarum*, præsente *Episcopo*.

22. Si vero *Episcopus* vellet hac die solemniter celebrare, finita *Oratione* post *cinerum aspersionem*, sedet aliquantulum, et mox surgens sine mitra, incipiet *Deus, in adjutorium, etc.* pro *Nona* ; et cum inchoatur *Psalmus Mirabilia testimonia tua, etc.* sedet cum mitra, et legit *Psalmum Quam dilecta, etc.*, et interim imponentur eidem sandalia, *Canonicis* et aliis omnibus remanentibus paratis.

23. Finita *Nona*, ut alias, *Episcopus* lavabit manus cum cæremoniis consuetis, prout finita *Tertia* in aliis *Missis*, per ipsum celebrandis ; et dum lavat manus, accedet *Presbyter* assistens cum *pluviali*, et adjuvabit, incipiendo servire *Episcopo* in officio *assistantiæ*. *Lotis manibus*, *Diaconus* *Evangelii* et *Subdiaconus* parati usque ad planetam exclusive absque manipulis, induent *Episcopum* paramentis *Missalibus*, adjuvantibus duobus *Diaconis* *assistantibus*, cum planetis plicatis ante pectus.

24. Parato *Episcopo*, *Diaconus* et *Subdiaconus* capient planetas plicatas, et manipulos pro *Missa*, et fiet processio

ad altare, et inchoatur Missa, in qua omnia servantur, quæ in *cap. VIII. hujus lib. II. de Missa solemnii, Episcopo celebrante*, explicata sunt, exceptis his, quæ hac die particulariter facienda sunt, ut supra narratum est.

25. Ante primam Orationem Episcopus non dicet *Pax vobis, sed Dominus vobiscum*, et cum dicitur *Versiculos Adjuva nos, Deus, etc.* Episcopus genuflectet, non in faldistorio, sed apud sedem suam. In reliquis omnia sicut, ut supra explicatum est, et prout dicitur in dicto *cap. VIII. de Missa solemnii, Episcopo celebrante*.

CAPUT XIX.

In Collegiatis, et absente Episcopo, Feria quarta Cinerum, Celebrans, et ministri, ubi, et quibus paramentis induantur. Quæ præparanda ab acolythis super altare. Ordo benedicendi cineres, et eos singulis imponendi.

1. Eadem omnia, quæ superius in *præcedenti capite* expressa sunt, exceptis his, quæ ad Episcopum pertinent, præparentur, et serventur, absente Episcopo, et in ecclesiis Collegiatis, paucis infrascriptis mutatis.

2. Nam Celebrans parabitur cum ministris in sacristia, et accedet ad altare cum debitiss reverentiis, ut dictum fuit in *cap. XVII. hujus lib. II. de festo Purificationis B. Mariæ Virginis, absente Episcopo*.

3. Ministri vero erunt hac die, tam in benedictione cinerum, quam in Missa cum planetis plicatis, quas, quando tempus erit, in Missa deponent, et reassument, juxta regulas traditas in *capitibus de Dominicis Adventus, et de Dominicis Quadragesimæ*.

4. Vas cum cineribus collocabitur super altare a latere Epistolæ, vas autem cum aqua benedicta, et aspersorio, ac thuribulum cum navicula, et incenso, ponentur in angulo altaris super parva mensa. Celebrans, stans in cornu Epistolæ, benedicet cineres, prout in Missali, et imponet incensum, et illos asperget aqua benedicta, et thurificabit, prout de candelis dictum fuit. Et similiter, finita benedictione, medius inter Diaconum et Subdiaconum stabit, et Diaconus tenebit vas cum cineribus.

5. Tunc accedit dignior Sacerdos de choro, et cineres

Celebranti, capite inclinato, imponet, dicens *Memento homo, quia pulvis es, etc.* et statim Celebrans eidem digniori stanti, capite similiter inclinato ante ipsum Celebrantem, cineres imponet; mox Diacono et Subdiacono paratis, si sint Canonici, et ceteris Canonicis per ordinem; qui omnes in habitu canonicali, capite inclinato, stantes, a Celebrante cineres accipient; Beneficiati, seu Mansionarii, et clerici, et ceteri omnes, genuflexi.

6. Finita distributione, Celebrans, deposito pluviali, lavabit manus private in angulo altaris, et statim, accepta planeta in plano ad cornu *Epistolæ*, incipiet, et prosequetur Missam, prout in Missali, servatis circa genuflexiones, ad Orationes, et ad Versiculum *Adjuvanos Deus, etc.* omnibus, quæ in *præcedenti capite* expressa sunt.

7. Post Evangelium fiet sermo, seu habebitur concio, nulla tamen petita per sermocinaturum benedictione.

CAPUT XX.

Quæ observanda sint in Dominicis Quadragesimæ circa altarium, ecclesiarum, ministrorum ornatum, cæremonias Missæ, et ~~tantum.~~

1. In Dominicis Quadragesimæ eadem omnia serventur, tam circa ornatum ecclesiæ, et paramenta altaris, ac ministrorum, quam circa cæremonias in Missa, quæ superius expressa fuerunt in *cap. XIII. hujus lib. II. de Vesperis, et Missis in Dominicis Adventus, sive ab Episcopo, sive ab alio, præsente Episcopo, celebrandis.*

2. Quæ autem ibidem dicta sunt de Dominica tertia Adventus, circa paramenta altaris, et ministrorum, observantur eodem modo in quarta Dominica Quadragesimæ.

3. Ad primas autem Vesperas Dominicæ, quæ de Passione dicitur, cooperiantur, antequam officium inchoëtur, omnes cruces, et imagines Salvatoris Nostri Jesu Christi per ecclesiam; et super altare nullæ ponantur imagines Sanctorum.

4. Cantores vero ab hac Dominica Passionis usque ad *Gloria in excelsis Deo* Sabbati sancti, excepto hymno

angelico feriæ quintæ in Cœna Domini, utantur cantu Gregoriano vel figurato polyphono.

CAPUT XXI.

Ordo Officii in Dominica Palmarum. Altaris ornatus qualis esse debeat. Præparanda pro benedictione palmarum. Quis earum ornatus. Ordo in benedictione, et distributione earum servandus. Palma Episcopo, a quo, et quomodo tradenda. Ordo processionis, et Missæ hujus diei. Numerus, et munus eorum, qui cantaturi sunt Passionem. Quomodo assistentes ad Passionem stare debeant. Ritus cantandi verba *Altera autem die in tono Evangelii.*

1. Officium in Dominica Palmarum, hoc est benedictio et distributio illarum, ac deinde processio, simile est fere in omnibus officio, quod fit in die Purificationis beatæ Mariæ Virginis, in benedictione et distributione candelarum, et demum in processione. Remissius tamen aliquanto hac die paratur altare et tribuna, quam illa.

2. Præparentur igitur in mensa apud altare et sedem Episcopi, ut de candelis dictum fuit, palmæ seu rami olivarum benedicendi, inter quos, si palmæ haberi non possent, ornentur et aptentur aliquot ex dictis ramis olivarum, flosculis, et parvis crucibus de palmarum foliis compositis, ut speciosiores ceteris appareant, pro Episcopo, Canonicis, et Magistratibus ; et saltem palmæ perquirantur pro Episcopo, Prælatis, et majoribus Magistratibus, aut aliquibus magnis viris, si aderunt. Abacus quoque a latere Epistolæ, ea omnia, quæ in dicta die Purificationis beatæ Mariæ Virginis enumera vimus, continens, accommodetur.

3. Super altari etiam ponentur eadem paramenta pro Episcopo, eodem ordine, ut ibi dictum fuit : ante altare pallium violaceum, Custodes etiam, si opus erit, adhibeantur, qui populi pressuram cohibeant.

4. Episcopus hora competenti, eodem modo, et ordine, cum cappa veniet ad ecclesiam, orabit, ascendet ad sedem suam, capiet paramenta, et pariter Canonici, prout ibidem latius explicatum fuit. Quibus expeditis, cantatis Epistola et Evangelio, prout in Missali, ab iis ministris, qui in Missa ministraturi sunt ; et iis om-

nibus, quæ cantantur ab Episcopo in sua cathedra sedente, lectis, adhuc stans in sua sede sine mitra, incipiet benedictionem palmarum, manibus junctis, dicens *Dominus vobiscum*, Capellano librum sustinente ; deinde cantans *Orationes*, et in tono feriali incipiens ab ea, videlicet *Auge fidem*, etc. tum *Præfationem*, et alias quinque *Orationes* sequentes.

5. Cum dicitur quinta *Oratio*, videlicet *Deus, qui per olivæ ramum, etc.* accedunt duo acolythi, unus cum thuribulo, et navicula, alter cum vase aquæ benedictæ, et aspersorio ad Episcopum cum debitiss reverentiis ; qui, dicta per eum sexta *Oratione*, videlicet *Benedic, quæsumus, Domine, etc.* imponit thus in thuribulum, cum solita benedictione aspergit palmas, et thurificat, ministrante Presbytero assistente parato, ut ibi ; tum adhuc stans eodem vocis tono dicit *Dominus vobiscum*, et septimam *Orationem*, videlicet *Deus, qui Filium tuum, etc.* qua completa, sedet, et accipit mitram.

6. Tunc dignior ex *Canonicis* præbet ei palmam pulchriorem, acceptam de manibus *sacristæ*, vel alterius ad id deputati, osculando palmam, et manum, quam *Episcopus* tradit tenendam alicui suo *Capellano* : nec refert, an dicta palma pro commoditate *Episcopi* sit brevior, vel longior ceteris, dummodo sit pulchrior ornatu : ponitur deinde mappa per acolythos ex abaco allata, super gremio *Episcopi* quam ipsi hinc inde genuflexi, tenent usque ad finem distributionis palmarum ; et elevantur hinc inde fimbriæ pluvialis ipsius per *Diaconos* assistentes. *Episcopus* tunc incipit palmas distribuere *Canonicis*, et aliis eodem ordine, prout de candelis dictum fuit, et chorus tunc incipiet *Antiphonam Pueri Hebræorum, etc.*

7. Finita distributione, *Episcopus* more consueto lavat manus, accedunt ad eum duo acolythi ceroferarii cum candelabris, ac cereis accensis ; ipse vero, deposita mitra, surgit, et cantat ex libro *Dominus vobiscum*, deinde *Orationem ultimam*, videlicet *Omnipotens sempiterne Deus, etc.*

8. Qua finita, sedet, accipit mitram, ponit thus in thuribulum, ministrantibus Presbytero assistente, et

acolytho ; et dicto per primum Diaconum *Procedamus in pace*, ordinatur per Cærenoniarium processio circum ecclesiam eodem ordine, prout ibi dictum fuit, et omnes gerunt suas palmas in manibus ; Episcopus autem illam sinistra defert, et dextera benedicit. Exire debet processio extra portam ecclesiæ ; et antequam crux processionis ingrediatur dictam portam, præveniunt aliqui cantores, illam ingredientes, et mox claudentes, et versus ipsam processionem cantantes *Versiculum Gloria, laus, et honor, etc.* respondentibus aliis cantoribus extra portam, prout traditur in Missali.

9. Cantatis omnibus Versiculis, vel eorum parte, prout tempus et occasio postulabit, Subdiaconus portans crucem, tangit cum illius hasta portam, quæ statim aperitur, et processio ingreditur, choro cantante *Antiphonam Ingrediente Domino, etc.*

10. Interim Canonicus, Missam celebraturus, cum Diacono et Subdiacono debent esse parati : et remota mensa, Canonici, ingressi chorum, deponunt paramenta et palmas, quas resumunt, dum cantatur *Passio, et Evangelium,*

11. Proceditur ad Missam, et omnia observantur, prout in dicta die *Purificationis beatæ Mariæ Virginis* dicitur, sive celebraturus sit Episcopus, sive non, ut ibi.

12. Differentia erit tantum, quod Diaconus et Subdiaconus hac die utuntur planetis ante pectus plicatis, et observant regulam, illas deponendo, et accipiendo, prout supra in *cap. XIII. hujus lib. II. de Vesperis, et Missis in Dominicis Adventus*, dictum fuit.

13. Cum Subdiaconus in Epistola pronuntiabit verba illa *Ut in nomine JESU omne genu flectatur*, Episcopus, et omnes usque ad terram genuflectunt, et permanent genuflexi usque ad illa verba *Et inferorum* inclusive.

14. Tres, qui Passionem sunt cantaturi, dum cantatur Epistola, et Tractus, parantur amictu, alba, cingulo, manipulo, stola ab humero sinistro pendente, coloris violacei, in sacristia ; et circa finem Tractus procedunt a sacristia hoc ordine.

15. Antecedit Cærenonarius, tum ille, qui Evange-

listæ personam agit, portans sibi librum, deinde, qui Turbarum, ultimo, qui Christi, sequentibus tribus Capellani cum cottis sine candelabris, et sine incenso ; et factis altari, et Episcopo debitiss reverentiis, accedunt ipsi tres ad osculum manus Episcopi, eodem ordine ; nullam tamen petunt benedictionem ; deinde descendunt ad locum, ubi cantant Passionem versus cornu Evangelii, seu in pulpito, secundum consuetudinem ecclesiarum. Et Capellani tres antedicti stant contra illos, quorum qui est medius, tenet librum, quem inter se mutuant æquali spatio, dum recitatur Passio, prout Cæremoniarius eos prius admonuit, et in ipso actu, cum tempus est, eisdem significat nutu.

16. Cum Passio inchoatur, Celebrans cum suis assistentibus legit Passionem, tenens palmam in manibus, et stans in cornu Epistolæ : et Episcopus, et omnes surgunt, detecto capite, palmas manibus tenentes usque ad finem Passionis, in qua, dum recitatur *Jesus autem exclamans voce magna, emisit spiritum*, Episcopus in sua sede, et omnes in suis locis genuflectunt, etiam ipsi cantores, et Capellani ; deinde surgunt, et is, qui Evangelistam agit, perficit suam lectionem, iisdem comministris astantibus, ut prius ; qua finita, Episcopus sedet, et accipit mitram, deposita palma.

17. Tum Diaconus Evangelii, deposita planeta, eaque, sive alia duplicata super humerum sinistrum posita, et sub brachio dextero colligata, portat librum ad altare, mox vadit ad osculum manus Episcopi, ducente Cæremoniario, et revertitur ad altare, dicens genuflexus *Munda cor meum, etc.*

18. Interim Episcopus, ministrante acolytho, vel Cæremoniario, ac Presbytero assistente, imponit incensum more consueto.

19. Diaconus cum libro ante pectus, præcedentibus thuriferario, et duobus acolythis sine candelabris, sub sequente Subdiacono, petit benedictionem, incensat librum, et cantat Evangelium *Altera autem die, etc.*

20. Ad elevationem solus Episcopus tenet palmam : cetera fiunt, ut in aliis Missis.

CAPUT XXII.

Altaris ornatus, ac cereorum numerus, et qualitas pro Matutinis tenebrarum. Archiepiscopus, et Episcopus quomodo ad Ecclesiam accedant pro peragendis Matutinis tenebrarum. Ordo inchoandi Matutini, dicendarum Lectionum, et exstinguendi cereos in triangulari candelabro. Quando, et quomodo abscondatur extremus cereus trianguli. Quomodo terminetur Matutinum. Episcopus extremam Orationem dicit. Fragor quando fiat. Sedes Episcopi, altare, tota tribuna, et pavimentum in his tribus Matutinis sint denudata. Qua hora hæc officia perficienda sunt.

1. Post Dominicam Palmarum nullæ occurunt solemnitates, quæ indigeant speciali declaratione, ante officium tenebrarum : nam licet tertia et quarta feria celebrari soleat Missa solemnis, et infra eam decantari Passio Domini Nostri Jesu Christi, celebrabitur secundum ritum, et cærimonias, quæ observari solent in diebus ferialibus, prout superius declaratum fuit, præsente, vel absente Episcopo.

2. Passio autem recitatitur, prout in præcedenti Dominica dictum fuit, tam quoad habitum, et numerum ministrorum, quam quoad alias cærimonias.

3. Ipsa vero quarta feria hora vigesima prima, vel circa, Episcopus veniet cum cappa ad ecclesiam, sequentibus Canonicis : et ingrediens ecclesiam cooperit sibi caput caputio cappæ ; et si erit Archiepiscopus, non defertur crux ante eum in Matutinis horum trium dierum.

4. Ecclesia autem, tribuna, altare, et sedes Episcopi poterunt remanere parata, prout fuerunt Dominica præterita, seu aliquanto parcus, vel remissius, et a latere Epistolæ ponitur candelabrum triangulare, accommodatum ad sustinendos quindecim cereos ceræ communis, singulos ponderis unius libræ, vel circa : qui paulo ante adventum Episcopi accenduntur simul cum cereis altaris, ex eadem cera communi.

5. Episcopus, factis solitis Orationibus, sibi ipsi trahens cappæ caudam per terram, accedit ad suam sedem, nullo sibi tunc Canonicō assistente, sed tantummodo aliquibus Capellanis cum cottis circa eum stantibus.

Quod si magis placeret accedere ad chorum apud Canonicos, esset laudabile.

6. Postquam Episcopus aliquantulum quieverit in sua sede, surgit, surgentibus omnibus, et detecto capite, dicit versus altare secrete *Pater noster, Ave, Maria, et Credo*, usque ad finem : tum sibi ipse caput tegit eodem caputio, et sic stat, quousque ad ejus nutum chorus dixerit Antiphonam *Zelus domus tuæ, etc.* qua finita, et incepto Psalmo, sedet, et Capellani aptant fimbrias cappæ ; similiter Canonici, et alii omnes sedent.

7. Finito quolibet Psalmo, Cæremoniarius, vel aliquis Capellanus accedit, cum debit is reverentiis, et cum instrumento, apto ad exstinguendum, ad candelabrum triangulare, et exstinguit cereum in illius extremitate positum a latere Evangelii ; deinde in fine alterius Psalmi alterum ab alio latere, et sic successive alternatim ab utroque latere, singulos cereos exstinguit in fine cujuslibet Psalmi, tam primi, quam sequentium Nocturnorum et Laudum.

8. Finita Antiphona tertii Psalmi in quolibet Nocturno, post Versiculos Episcopus surgit, surgentibus omnibus, caput detegit, et finito Responsorio, dicit secrete totum *Pater noster*, ut prius ; quo finito, tecto capite sedet, sedentibus omnibus.

9. Tunc cantores accedunt, cum debit is reverentiis altari et Episcopo, ad legile præparatum in medio chori, seu ad locum consuetum, secundum consuetudines ecclesiarum, et ibi cantant Lamentationes, quibus finitis, ac factis reverentiis altari et Episcopo, recedunt.

10. Lectiones secundi et tertii Nocturni, cantant vel ipsi cantores, vel Canonici pro more ecclesiarum, incipiendo a junioribus, singuli, singulas,

11. Ad *Benedictus* Episcopus surgit, detecto capite, surgentibus omnibus, et cum dicitur Versiculus *Ut sine timore, etc.* Cæremoniarius, seu aliquis Capellanus cum instrumento apto exstinguit singulatim ad quemlibet Versiculum singulos cereos altaris, alternatim incipiendo a cornu Evangelii, et pariter omnia alia luminaria, si qua sunt per ecclesiam, exstinguuntur, præterquam

ante sanctissimum Sacramentum, ita ut in fine *Benedictus* reperiantur omnia extincta.

12. Cum repetitur Antiphona post *Benedictus*, Cæremoniarius, sive alias Capellanus, removet ex candelabro triangulari unicum cereum accensum, in summitate trianguli positum, eumque accensum, elevata manu, sustinet super cornu Epistolæ altaris ; et cum inchoatur *Christus factus est pro nobis*, etc. illum sic accensum abscondit retro altare, vel alio modo.

13. Episcopus autem, dum prædicta Antiphona repetitur, descendit a sede, et dum inchoatur *Christus factus est*, etc. genuflectit super faldistorio præparato ante altare, omnibus genuflectentibus, et postea chorus incipit sub silentio *Pater noster*, mox *Psalmum Miserere mei, Deus*, etc. modulata, sed flebili voce.

14. Quo finito, Episcopus genuflexus, ac capite aliquantulum inclinato, vel ex libro, vel memoriter recitat clara voce Orationem *Respicere quæsumus*, etc. usque ad *Qui tecum* exclusive, quod secrete complet.

15. Qua Oratione finita, Cæremoniarius manu scabellum, seu librum percutiens, per breve spatum, strepitum fragoremque facit, et a ceteris similiter fit, donec Cæremoniarius cereum prædictum accensum, qui fuerat absconditus, in medium proferat, quo prolatu, omnes cessare debent a strepitu.

16. Finito strepitu, Episcopus, et omnes surgunt, et recedunt eodem modo, et ordine, quo venerant.

17. Eadem servantur in duobus sequentibus Matutinis tenebrarum ; hoc tantum excepto, quod altare, sedes episcopalnis, et tota tribuna, ac pavimentum sint penitus denudata : poterit tamen in sede Episcopi adhiberi pulvinar, pro ejus commoditate, si voluerit ; et advertatur, ut officium perficiatur hora tarda, hoc est, sole occidente.

CAPUT XXIII.

Quæ præparanda sint pro Missa, et Officio feriæ quintæ in Coena Domini. Sacellum pro recondendo sanctissimo Sacramento, et altare, quomodo ornandum. Quo ordine Episcopus ad ecclesiam hac die procedat. Altare ex duabus Hostiis consecratis, quando, et quomodo reponatur. Communio generalis totius cleri fiat,

Ritus genuflectendi apud altare post Communionem, et perficiendi Missam hujus diei. Ordo inchoandæ processionis, ponendi incensum in thuribulis, tradendi per Diaconum sanctissimum Sacramentum in manibus Episcopi. Quomodo in processione procedatur, et sanctissimum Sacramentum collocetur. Benedictio episcopalis quando danda. Si Episcopus non celebret, ille tamen sanctissimum Sacramentum ad præstitutum sacellum deferat.

1. Quia hac die plura occurrunt officia in Ecclesia Dei peragenda, scilicet, Pœnitentium reconciliatio, Oleorum consecratio, Missa, processio, ac repositio sanctissimi Sacramenti, ac demum Mandatum ; subjungimus ea tantum, quæ ad Missam, processionem sanctissimi Sacramenti, et Mandatum pertinent ; cetera namque in Pontificali late explicantur, unde sumi possunt.

2. Præparandum igitur, ornandumque erit aliquod sacellum intra ecclesiam, quo pulchrius magnificentiusque poterit, multis luminibus ornatum, in quo post Missam hujus diei recondendum sit sanctissimum Sacramentum : et in eo altare cum sex candelabris, ac cereis.

3. Præparetur etiam baldachinum album perpulchrum, thuribula duo cum navicula, velum unum parvum pro Sacramento, alterum magnum, et amplum, quod circum humeros Episcopi ponetur, dum Sacramentum portabit ; et ambo hæc vel sint sericea, vel aureata, aut pulcherrime ornata ; calix item amplior, et pulchrior ceteris, ubi sacratissima Hostia reponetur ; funalia, seu candelæ ceræ albæ in numero sufficienti pro Canonicis, et clericis ; una inter eas picta, et ornata pro Episcopo, quam unus ex suis Capellanis, vel scutiferis deferat in processione, accendendæ : item duæ hostiæ consecrandæ ; item vas argenteum, seu aureum cum multis particulis consecrandis, pro communicandis Canonicis, et clero.

4. Summo mane Episcopus, si ipsemet erit celebraturus, veniet ad ecclesiam ordine consueto cum cappa, associatus a Canonicis, parabitur in sacristia vel secretario, ut alias ; et interim, dum dicetur Nona, capiet sandalia, leget Psalmos sine *Gloria Patri*, et in fine cum dicitur a choro *Christus factus est*, etc. genuflectet ante altare, et finito *Psalmo Miserere mei, Deus*, etc. genuflexus, dicet Orationem *Respice, quæsumus, Domine*, etc. mox redibit ad sedem, deponet cappam, lavabit manus, accipiet para-

menta alba, ut alias ; et cum eo parabuntur Canonici ; et perficiet, si volet, ea, quæ supra dicta sunt, secundum Rubricas Pontificalis Romani circa reconciliacionem Pœnitentium, et Oleorum consecrationem ; procedetque in Missa cum solitis cæremoniis, et prout in Missali Romano, et ut dicitur *in cap. VIII. hujus lib. II. de Missa solemni, etc.*

5. Paulo ante communionem, Cæremoniarius, vel aliquis Capellanus portat ex abaco ad altare supradictum Calicem magnum vacuum, et dicta duo vela ; sumptaque communione Corporis, et Sanguinis, antequam se purificet Episcopus, reponet sanctissimum Sacramentum in Calice, quem Diaconus palla, et patena desuper posita, ac demum velo serico cooperit, et in medio altaris collocat reverenter.

6. Deinde antequam purificet, communicat primum Diaconum et Subdiaconum, deinde omnes Canonicos paratos, et alios Sacerdotes de ecclesia ; qui stolam a collo pendentem supra cottam habere debent, et denique omnes de clero, eo modo, et forma, prout latius explicatur *in cap. XXIX. hujus lib. II. de Missa in die Paschæ per Episcopum celebranda, et Communione generali.* Sed hodie Diaconus et Subdiaconus assistentes, et ceteri Canonici parati, faciem Episcopi celebrantis non osculantur.

7. Finita communione, Episcopus se purificat, et abluit digitos, et facta reverentia cum genuflexione sanctissimo Sacramento, retrahit se extra cornu Epistolæ, versa facie ad populum, ubi lavat manus sine mitra : et eundo, et redeundo ad altare, semper usque ad terram genuflectit ante sanctissimum Sacramentum : et dum vertit se ad populum dicturus *Dominus vobiscum*, non utique in medio altaris vertit renes Sacramento, sed in latere Evangelii.

8. Dicto *Ite, Missa est*, Episcopus sine mitra stans in latere Evangelii, et non perficiens circulum dabit benedictionem solemnem, sed Indulgentiæ publicabuntur in loco, ubi reponitur sanctissimum Sacramentum.

9. Cum Episcopus post Missam dicturus erit Evangelium *In principio erat Verbum, etc.* nullum signum faciet super altari, ut alias ; quo finito retrahens se ad suam

sedem deponit sacras vestes usque ad stolam exclusive, et accipit pluviale album.

10. Interim alter Subdiaconus accipit crucem velatam velo violaceo, acolythi sua candelabra cum cereis accensis, Canonici parati accipiunt cereos accensos, et digniores ex Beneficiatis, sive ex Mansionariis parati pluvialibus capiunt hastas baldachini.

11. Episcopus, accepto pluviali, et mitra, stans ponit incensum in duo thuribula absque benedictione, et sine osculo manus Episcopi, ministrante Presbytero assistente, ut alias.

12. Quo facto redit ad altare, ubi, nudo capite, genuflexus super pulvino, accepto altero ex dictis duobus thuribulis ab assistente Presbytero, incensat sanctissimum Sacramentum triplici ductu, dum imponitur super ejus humeros velum, et firmatur spinulis: et Diaconus assistens, et non aliis, cum debit is reverentiis capit sanctissimum Sacramentum de altari, et illud, stans, offert Episcopo genufexo, sine reverentia versus Episcopum, et sine osculo. Sed postquam illud in manibus Episcopi reliquit, genuflectit: Episcopus vero cum Sacramento surgit, et statim cantores incipiunt Hymnum *Pange lingua gloriosi, etc.* Ministri assistentes hinc inde elevate fimbrias anteriores pluvialis. Cæremoniarius vero, vel aliquis Capellanus, dum Episcopus ascendit, et descendit per gradus, elevat extremitatem vestis interioris a parte anteriori; et nobilior laicus, vel aliis, juxta consuetudinem loci, qui adest, subelevat pluviale a posteriore parte.

13. Episcopus intrat sub baldachinum portans sanctissimum Sacramentum devote. Canonici parati cum intorticiis praecedunt ordine solito; cum pervenerint ad sacellum, ubi Sacramentum deponi debet, relinquitur extra illud baldachinum, et cantores in cantu pio, et devoto, cantant *O salutaris Hostia, etc.* vel *Tantum ergo Sacramentum, etc.* donec Sacramentum fuerit per Episcopum repositum, et incensatum. Cum Episcopus erit ante supremum gradum altaris, Diaconus accipiet de manu ipsius stantis sanctissimum Sacramentum, genuflexus, sine osculo manus, quod deponet super altari in loco

præparato, cooperiens velo undique calicem : et interim Episcopus paulo retrocedens, stans, imponet incensum in altero ex thuribulis, et rursus genuflexus, Sacramentum incensabit triplici ductu, et clauso ostiolo per Diaconum assistentem, Episcopus ascendens altare, eodemque cum genuflexione deosculato, dabit benedictionem solemnem, stans sine mitra in latere Evangelii, accepto baculo pastorali, dum dicit *Pater, et Filius, etc.* et Presbyter assistens tunc publicabit Indulgentias quadraginta dierum, more solito. Demum Episcopus eodem ritu processionali redit ad sedem in choro, ubi ipse, et Canonici deponunt paramenta, et dicuntur Vesperæ ; quibus finitis, denudantur altaria, et omnia, et deinde fit Mandatum ut in *sequenti capite*.

14. Quod si Episcopus necessario impedimento præpeditus, non celebraret hanc Missam, sed illi per alterum celebratæ interesset paratus, ut alias, saltem non omittat portare sanctissimum Sacraementum in processione, quo casu Canonici accipient paramenta in fine Missæ ; et demum, reposito Sacramento, accedere ad Mandatum, et lavare pedes pauperum, vel Canonicorum, ut infra.

CAPUT XXIV.

Quæ paramenta ordinanda sint pro Mandato, seu lotione pedum. Circa personas, quæ lavandæ sunt, servetur usus ecclesiarum. Præparanda pro ipsa lotione. Qui lavandi erunt, vestibus albi coloris induti sint. Ordo cantandi Evangelium per Diaconum. Lotione quomodo ab Episcopo fiat. Observanda post lotionem. Si laventur pedes Canonicis, quo habitu ii induti esse debent.

1. Hora competenti Episcopus accedit ad locum præparatum pro Mandato, ubi induitur amictu, alba, cingulo, stola, pluviali coloris violacei, et mitra simplici. Diaconus autem et Subdiaconus, qui in Missa ministrarunt, eidem assistent cum paramentis albis, quibus præter manipulos parati erunt antequam Episcopus ad Mandati locum accedat, præsentibus etiam Canonicis, et Capellano cum cruce archiepiscopali, si Celebrans erit Archiepiscopus, ibique parati sint pauperes, quibus lavandi sunt pedes.

2. Sed quia circa hoc diversi sunt ritus ecclesiarum ; alicubi enim in usu est, vestire sumptibus Episcopi, vel

Capituli tredecim pauperes, eosdemque cibo et potu reficere, et mox suo tempore eisdem pedes lavare, et eleemosynam præbere : alibi, Episcopi lavant pedes tredecim ex suis Canonicis ; ideo relinquetur hoc faciendum juxta consuetudinem ecclesiarum, vel arbitrio Episcopi, si maluerit pauperibus lavare, etiam in locis, ubi sit consuetudo lavandi Canonicis ; videtur enim eo pacto majorem humilitatem, et caritatem præseferre, quam lavare pedes Canonicis.

3. Si igitur lavandi erunt pedes tredecim pauperibus, præparabuntur in ecclesia, ubi magis conveniret, seu in aula capitulari, vel alio loco consueto, et idoneo, infrascripta, videlicet faldistorium, seu sedes pro Episcopo in capite aulæ, abacus, seu mensa capax, mappa nitida superposita cum duobus candelabris, et cereis albis ardentibus, erunt super ea plures pelves, seu lances argenteæ, si haberi poterunt, cum urceis, aqua aliquantulum calida implendis, et ad minus duo ; alia lanx similis cum tredecim mappulis ad extergendos pedes, et alia cum pecuniis pro eleemosyna pauperibus donanda, pro unoquoque æquali portione divisis ; item linteum, quo Episcopus præcungi debet ; vas cum aqua calida, et aliud cum frigida : vasa etiam cum mantili pro lavandis manibus Episcopi post lotionem pedum ; thuribulum cum navicula, et incenso per acolythum tenendum ; vas cum carbonibus accensis : ipsa mensa jam dicta, ac vasa, et totus ille locus floribus et herbis odoriferis aspergatur.

4. Præparetur etiam pulpitum, seu legile pallio serico seu auriphrygiato coopertum, super quo liber Evangelii ponatur, cum illud cantandum erit, a latere sinistro Episcopi, et aliud nudum pro cantoribus ; liber Evangeliorum, liber pro Episcopo, repagula pro Episcopo, ne opprimatur ; scamnum oblongum, et præaltum a dextris, panno viridi coopertum, super quo sedebunt pauperes tredecim jam dicti, novis vestibus albi coloris induti, dexterum pedem denudatum habentes.

5. His omnibus præparatis, Episcopus, finitis Vesperis, vel a prandio, prout Episcopo commodius, et melius videbitur, paratus, ut dictum est, cum suis

ministris illuc accedit; sedet in sua sede, vel faldistorio, sibi parato. Tunc acolythus cum thuribulo, et navicula ad eum accedet; et Episcopus, ministrante Presbytero assistente naviculam, imponit incensum in thuribulum, et benedicit, more solito: quo facto, Diaconus, ut supra, gerens ante pectus librum Evangeliorum, accedit cum Subdiacono, et duobus ceroferariis ante Episcopum, a quo genuflexus, si non est Canonicus, simul cum aliis jam dictis, petit benedictionem, dicens *Jube, domne, etc.* cui Episcopus respondet *Dominus sit in corde tuo, etc.* Diaconus, benedictione accepta, surgit cum comministris suis, accedit ad locum Evangelii cantandi, et posito libro Evangeliorum super legili, quem Subdiaconus a tergo ambabus manibus retinet; et si erit Archiepiscopus, Capellanus crucem tenens, stabit prope ipsum Diaconum, facie crucifixi versa ad Archiepiscopum. Duo ceroferarii stabunt hinc inde a lateribus legilis, faciebus ad Diaconum cantantem versis. Tunc Diaconus dicit cantanda *Dominus vobiscum*, signat, incensat, et cantat Evangelium, more solito, videlicet *Ante diem festum Paschæ, etc.*

6. Quo finito, Subdiaconus portat librum Evangeliorum apertum, osculandum Episcopo, nullam ei reverentiam faciens, nisi post Evangelium deosculatum. Acolythi ceroferarii, factis debitiss reverentiis, reportant tunc candelabra ad abacum, et amovetur legile. Diaconus, capto thuribulo de manu thuriferarii, incensat Episcopum, stantem in sua sede cum suis solitis assistentibus hinc inde, triplici ductu; mox recedit cum Subdiacono ad partem; et cantores tunc incipiunt, et prosequuntur Antiphonam *Mandatum novum do vobis, etc.* prout in Missali.

7. Episcopus deponit pluviale, et accipit linteum ex abaco allatum per aliquem Capellatum, quo præcingitur; et retinens in capite mitram simplicem, accedit ante primum pauperem, et genuflexus super pulvino, quem Cæremoniarius, sive aliquis Capellanus continuo trahit, afferentibus pelvis, et urceos scutiferis, clericali habitu indutis, lavat illi pedem dexterum, quem lotum tergit, et osculatur, tradens ei eleemosynam;

idem facit successive singulis. Scutiferi autem si tot erunt, singuli pro singulis pauperibus serviunt; si pauciores, mutantur per vices.

8. Lotis omnibus, revertitur Episcopus ad sedem suam, ubi lavat manus, scutifero altero, seu nobili ante eum lanceum cum urceo portante cum solitis cæremoniis. Et illico adsunt duo ceroferarii cum candelabris, et cereis accensis, Cæremoniario eos ducente ante Episcopum, qui deposito linteo, et accepto pluviali; ac deposita mitra, surgit, et dicit voce intelligibili *Pater noster*, quod secrete complet usque ad Versiculum *Et ne nos, etc.* quem alte pronuntiat, respondentibus cantoribus, *Sed libera nos a malo*, deinde Versiculos, et Orationem prout in Missali.

9. Quibus finitis, Episcopus alte elevans manum, facit signum crucis versus omnes existentes in dicta aula, nihil dicens; et statim deponit sua paramenta, prout pariter ejus ministri, et recedunt.

10. Si Canonici erunt, quibus lavandi sunt pedes, sedebunt in dicto scamno in eorum habitu canonicali, denudatis pedibus dexteris, et Episcopus eodem ordine lavabit illis pedes, terget, et osculabitur, prout de pauperibus dictum est, incipiendo a digniori, sed non datur eleemosyna; in ceteris serventur omnia supradicta. Absente vero Episcopo, et in Collegiatis, serventur Rubricæ Missalis.

CAPUT XXV.

Præparanda pro officio feriæ sextæ in Parasceve, Episcopo celebrante. Altaris ornatus. Paramenta Episcopi, et ministrorum sint nigri coloris. Ordo procedendi ad Ecclesiam. Expleta Nona, Episcopus induitur paramentis Missalibus nigris. Orat diutius super nudo genuflexorio ante altare. Quomodo assistat Lectionibus, et Passioni. Diaconi munus circa ea, quæ dicenda sunt in tono Evangelii. Sermo quando habendus sit. Episcopus ubi cantet Orationes. Altare quomodo ornandum. Ordo detegendæ Crucis, et procedendi ad ejus adorationem. Processio ad accipiendum calicem cum sanctissimo Sacramento, quomodo ordinetur. Quæ observanda in loco, ubi repositum est sanctissimum Sacramentum, in ipsa processione, et apud altare. Incen-

sum quomodo ministretur. Ordo dicendi *In spiritu humilitatis* ; *Orate fratres* ; *Pater noster*. Quomodo facienda elevatio hostiæ, atque ea sumenda sit. Cetera quo ordine fiant.

1. Si Episcopus velit ipsemet celebrare in die Parasceve, serventur infrascripta ; videlicet, altare, sedes Episcopi, sedilia Canonicorum, et aliorum, ac tota tribuna sint penitus denudata.

2. In abaco mappa superponatur, sed a nulla parte pendeat, ubi erit tantum pelvis cum urceo ad lavandas manus, et alia ad recipiendum pecunias, quæ cruci offeruntur ; in ipso, et in altari candelæ ex cera communi exstinctæ super candelabris sint, sed nullæ imagines, aut alia ornamenta super altari collocentur, præter crucem, et candelabra, et hæc non sint argentea.

3. Præparetur pannus, vel tapes oblongus, seu pannus violaceus, extendendus suo tempore pro adoratione crucis ; magnus item pulvinus, ex serico villoso violaceo, auroque factus, ubi crux erit ponenda, et velum album, serico violaceo intertextum super eo explicandum ; faldistorium nudum, super quo Episcopus ante altare genuflectat.

4. Paramenta autem Missæ erunt nigri coloris, et pro Diacono et Subdiacono planetæ ante pectus pliatae ; et pluviale ejusdem coloris pro Presbytero assistente.

5. Hora competenti Episcopus veniet ad ecclesiam cum sua cappa, associatus more solito, ut in Matutinis hujus hebdomadæ : orat ante sanctissimum Sacramentum, et altare majus, et intrat secretarium, ubi pariter altare, et omnia nuda, præter crucem velatam, et cerei exstincti super ea ; ibi cum cappa ascendit ad sedem suam nudam, ibidem præparatam : et stans, detecto capite versus altare dicit secrete *Pater noster*. Quo finito, Chorus recitat Nonam. Incepto primo Psalmo, Episcopus sedet : interim Canonici Evangelium et Epistolam cantaturi, capiunt sua paramenta, præter manipulum et planetam, et sic in albis remanent, donec erit tempus parandi Episcopum.

6. Cum dicitur in fine Nonæ *Christus factus est, etc.*

Episcopus genuflectit ante altare super faldistorio nudo, capite detecto, et finito Psalmo *Miserere mei, Deus, etc.* dicit genuflexus Orationem *Respice, quæsumus, Domine, etc.* mox revertitur ad dictam sedem, deponit cappam, et sedens, lavat manus, more solito. Deinde per Diaconum et Subdiaconum paratur solitis paramentis, exceptis sandaliis, et chirothecis, quibus hodie non utitur: dicit Orationes solitas ad paramenta, non tamen Psalmum *Quam dilecta, etc.* cum aliis. Episcopus et omnes utuntur paramentis nigris, si haberi possint, et deficientibus nigris, coloris violacei.

7. Cum Episcopus incipit parari, Canonici pariter capiunt paramenta convenientia, prout suo loco dictum est. Diaconi habeant planetas ante pectus plicatas, et Canonicus Presbyter, digniori Presbytero proximus, servit hac die Episcopo in assistantia cum pluviali nigro. Episcopus paratus sedet aliquantulum; Diaconus et Subdiaconus capiunt manipulos, et planetas ante pectus plicatas.

8. Si erit Archiepiscopus, præcedet Capellanus cum cruce velata inter duos ceroferarios cum candelis extinctis, et sine incenso, et præcedentibus clero ante crucem, et post crucem, Canonicis paratis, procedet ad altare more solito. Si non erit Archiepiscopus, non portatur crux.

9. Episcopus ante altare procumbit, et genuflexus super nudo genuflexorio, deposita mitra, diutius orat, quod et omnes alii faciunt: et interim extenditur per acolythos, aut Cæremoniarios, mappa super altari.

10. Postquam Episcopus oraverit, surgit, osculatur altare, reassumpta mitra, sedet super nuda cathedra, seu faldistorio posito in cornu Epistolæ altaris, ita ut faciem vertat ad cornu Evangelii. Neque hac die umquam sedet in sede sua episcopali in hoc officio, nisi in fine, ut infra.

11. Presbyter assistens sedet super primum gradum ad pedes Episcopi, et post eum in eodem gradu Diaconus et Subdiaconus, et prope ipsos duo alii Diaconi assistentes, ubi solent assistere.

12. Tunc unus ex Beneficiatis cotta induitus, comi-
7 CÆREM. EPISCOP.

tante Cæremoniario, cum debit is reverentiis, sibi ipsi librum tenens, dicit primam Prophetiam sine titulo, in loco, ubi legitur Epistola, et sine osculo manus Episcopi.

13. Qua finita, relinquit librum in manu Cæremoniarii, et factis debit is reverentiis, revertitur ad locum suum. Episcopus vero, dum Tractus cantatur, legit ex libro dictam Prophetiam sine candela accensa, ministris tamen assistantibus circa eum stantibus.

14. Finito Tractu, Episcopus surgit, et omnes surgunt: amovetur faldistorium, et stans ibidem versus altare, dicit *Oremus*, et Diaconus post Episcopum, dicit *Flectamus genua*, et omnes genuflectunt, excepto Episcopo; Subdiaconus vero post Diaconum, dicit *Levate*, et omnes surgunt: et Episcopus dicit Orationem.

15. Interim Subdiaconus deponit planetam, et portans, et tenens librum, cantat Epistolam, sive alteram Prophetiam in loco jam dicto; qua finita, absque osculo manus, resumit planetam, et reddit ad locum suum. Episcopus sedet, et dum cantatur Tractus, legit Epistolam et Tractum, servientibus sibi solitis ministris.

16. Dum per chorum cantatur Tractus, tres Capellani, seu Cantores, qui Passionem sunt cantaturi, parantur in sacristia in habitu diaconali, præter dalmaticam, prout in Dominica præterita dictum fuit, coloris tamen nigri; et circa finem Tractus, procedunt eodem ordine cum tribus Capellanis sine candelabris, et incenso, et cantant Passionem, prout ibi dictum fuit, sed non osculantur manum Episcopi.

17. Episcopus, et omnes, cum inchoatur Passio, surgunt, et stant, detecto capite, usque ad ejus finem: et Episcopus apud altare in cornu Epistolæ legit secrete ex libro, super altare posito, Passionem usque ad finem, versus aliquantulum ad ipsos cantantes, et ministri sacri stant juxta Episcopum, dum legit Passionem, pro situ loci in plano, ordine suo.

18. Cum autem Cantores pervenerint ad ea verba *Et inclinato capite tradidit spiritum*, Episcopus, et omnes in locis suis genuflectunt, sic parumper manentes, vel

orantes, et surgente Diacono, seu Cantore, qui Evangelistæ personam gerit, omnes surgunt, stantes, et audientes reliquum Passionis, usquequo legendum sit in tono Evangelii. Tunc Episcopus, et omnes sedent, et Cantores, qui cantaverunt Passionem, cum debitis reverentiis discedunt.

19. Tunc Diaconus Evangelii, deposita planeta, et accepta altera complicata super humerum sinistrum, portat librum ad altare, dicit genuflexus *Munda cor meum, etc.* reassumit librum, et vadit cum Subdiacono, et duobus acolythis sine luminibus, et sine incenso, et nulla petita benedictione, cantat reliquum Passionis in tono Evangelii. Quo finito, Diaconus cum aliis, qui secum erunt, factis debitis reverentiis, revertuntur ad loca sua.

20. Tunc, si sermo est habendus, ducitur sermocinator in habitu convenienti ante Episcopum per Cæremoniarium, qui genuflexus petit Indulgentias absque benedictione, et cum debitis reverentiis vadit ad pulpitum, et habet sermonem. Episcopus tunc sedet in eodem cornu Epistolæ, sed versus ad sermocinatorem; alii omnes, sedente Episcopo, sedent. Statim, finito sermone, sermocinator pronuntiat Indulgentias, ab Episcopo concessas.

21. Non fit confessio, nec absolutio, nec datur benedictio, sed statim Episcopus surgit, deposita mitra, et remota cathedra, et stans in eodem loco cantat ex libro Orationes, ut in Missali. Diaconus dicit *Flectamus genua*, Subdiaconus vero *Levate*, advertendo, ubi dicendum erit, prout in Missali.

22. Finitis Orationibus, Episcopus deponit planetam apud faldistorium: et interim, dum dicuntur ultimæ Orationes, ministri extendunt tapete magnum, vel panum violaceum ante gradum altaris, vel presbyterii, et super primos ejus gradus ponunt pulvinar amplum, et super eo velum, seu mappam sericeam, ut supra, ubi ponenda erit crux.

23. Episcopus, deposita planeta, vadit ad angulum posteriorem cornu Epistolæ, facie ad populum versa. Tunc sacrista capiens crucem de medio altaris illam porrigit Diacono, qui eamdem dat Episcopo, qui eam

devote accipiens, manu dextera detegit illius summitatem usque ad transversum crucis, et ambabus manibus illam elevans, voce gravi cantat *Ecce lignum Crucis*, secundum notas, in Missali Romano appositas, Presbytero assistente librum tenente; quod cum dicit, omnes, detecto capite, surgunt: Cæremoniarius, et alii Capellani, qui circa altare manent, prosequuntur in cantu verba *In quo salus mundi pependit*, et chorus respondet *Venite, adoremus*, quo casu omnes genuflectunt, excepto Episcopo celebrante. Idem secundo facit, et cantat Episcopus discooperiendo brachium dexterum crucis, et caput figuræ crucifixi, procedens ad anteriorem partem anguli prædicti; et tertio discooperiendo totam crucem ante medium altaris, semper altius vocem extollendo, et idem respondetur per Capellanos, et chorus, ut prima vice: et pariter, ad illa verba *Venite, adoremus*, semper omnes genuflectunt.

24. Quibus peractis, ipse Episcopus celebrans, solus absque ministris procedit ad locum, ubi est positum pulvinar antedictum, portans crucem, ambabus manibus, elevatam devote, nullam tunc altari faciens reverentiam, et firmat chordulis, si opus est, supra dictum pulvinum, adjuvante Cæremoniario, qui paulo ante ponere debet prope ipsum pulvinum lancem ad dexteram adorantis, ubi pecuniæ, quæ cruci offeruntur, ponantur.

25. Deinde Episcopus redit ad suum faldistorium, ubi ministrantibus scutiferis, deponit calceos; et sic, detecto capite, descendit ad crucem adorandam, medius inter duos Diaconos assistentes, et gradiens per dictum tapete, seu pannum, ter cum debita distantia genuflectit ante crucem, aliquantulum pro unaquaque vice orando; et demum crucem osculatur: prius tamen offert, seu offerre facit in lancem, ibi positam, pecunias ad libitum.

26. Postquam Episcopus adoravit crucem, revertitur ad suum faldistorium in cornu Epistolæ, reassumit calceamenta, et planetam, et mitram, et sedens legit improperia, ministrantibus solitis Capellanis.

27. Interim Canonici, et alii Beneficiati, et de clero ecclesiæ, ordine eorum, deinde Officiales, et nobiles laici adorant ordine, prout in die Cinerum pro capiendis cineribus dictum fuit; quod si fortasse adesset Guber-

nator principalis, aut aliquis maximus vir, vel Princeps, qui alias soleat habere honorem ante Canonicos, in hoc actu ibit post Canonicos, sed ante alios de clero, quia est actus humilitatis, in quo laici debent clericis deferre.

28. Circa finem adorationis accenduntur cerei altaris, abaci, et tribunæ. Diaconus cum Subdiacono explicat mappam lineam super altari. Diaconus portat ex abaco corporalia cum purificatorio, quæ extendit super altari: tunc enim transfertur a ministro, vel Cæremoniario Missale ad cornu Evangelii cum cussino, vel legili. Finita adoratione, Diaconus reportat, nemini faciens reverentiam, crucem ad altare, omnibus genuflectentibus, ut supra.

29. Episcopus sedens lavat manus, et imponit thus in thuribuluni, more solito.

30. Interim ordinatur processio ad accipiendum sanctissimum Sacramentum de loco, ubi pridie repositum fuerat, eaque de causa jam præparata esse debent decem, seu ad minus octo funalia ceræ albæ, item baldachinum, et duo thuribula cum incenso, et igne. Præcedet Subdiaconus paratus cum cruce denudata, inter duos ceroferarios, cereos accensos deferentes, et sequuntur primo Clerici, et Beneficiati, seu Mansionarii, deinde Canonici bini, secundum eorum ordinem; vide-licet primo juniores, deinde digniores, tum Diaconus, et Subdiaconus cum Presbytero assistente, ultimo loco Episcopus cum mitra, medius inter Diaconos assistentes; et si fuerit Archiepiscopus, crux portabitur ante Canonicos: et cum discedunt, Episcopus, deposita mitra, et omnes reverentiam faciunt cruci cum genuflexione.

31. Cum Episcopus pervenerit ante fores sacelli, ubi est repositum sanctissimum Sacramentum, deponit mitram, et statim ingressus sacellum, genuflectit, et ante altare iterum genuflectit super pulvino, et orat parumper: mox surgit, et stans, imponit incensum, ministrante Presbytero assistente, in duo thuribula, nihil dicens; et rursus genuflexus super pulvino, incensat triplici ductu sanctissimum Sacramentum, sacrista [aperiente capsu

lam, ubi includitur : et statim apponitur velum perpulchrum circa humeros Episcopi, et acubus firmatur, ut æqualiter hinc inde pendeat : tunc primus Diaconus assistens, accipit sanctissimum Sacramentum de dicta capsula, illudque in manibus Episcopi, adhuc genuflexi, reverenter collocat, et statim genuflectit. Episcopus capit calicem, ubi est Sacramentum, velo ut pridie coopertum, ambabus manibus, velo, quod circum humeros habet, coopertis, et surgens illud portat reverenter sub baldachino, quod deferunt Beneficiati parati cum pluvialibus, si haberi poterunt, et his deficientibus, cum cottis, præeuntibus Capellanis cum funeralibus accensis, et duobus acolythis cum duobus thuribulis, continuo incensantibus Sacramentum, et revertitur ad altare eodem ordine. Cantores cantant Hymnum *Vexilla Regis prodeunt, etc.*

32. Cum autem pervenerit ad cancellos altaris, vel ubi non sunt cancelli, ad gradus presbyterii, removetur baldachinum, et Diaconus Evangelii genuflexus ante gradus altaris, accipit sanctissimum Sacramentum de manu Episcopi stantis, illudque reverenter collocat super altare. Episcopus, deposito velo, genuflectit super pulvino in primo gradu altaris, mox surgit, et ministrante Presbytero assistente, ponit incensum in thuribulum, absque benedictione, et iterum genuflexus, Sacramentum incensat triplici ductu, et ascendit ad altare : et extrahit Sacramentum de calice, ponit super patenam, quam Diaconus tenet, et accipiens patenam de manu Diaconi, sacram hostiam ponit super corporale, nihil dicens. Si tetigerit Sacramentum, digitos abluat in aliquo vase ; Canonici, et alii de choro, in dupli gyro, genuflectunt in piano ante altare : et Capellani hinc inde tenent funeralia accensa usque post communionem. Diaconus autem, observata cæremoria prægustationis vini et aquæ, ut habetur in *cap. VIII. §. LXII. hujus lib. II de Missa solemni, Episcopo celebrante*, ponit vinum in calicem, et Subdiaconus aquam, quam Episcopus non benedicit, nec dicit super eam Orationem consuetam, sed accipiens calicem a Diacono, ponit super altare, nihil dicens, et Diaconus illum cooperit palla.

33. Deinde Episcopus, ministrante Presbytero assistente, ponit incensum in thuribulo, absque benedictione, et incensat Oblata, et inde crucem, et altare, more solito, genuflectens, ante, et post, et quandocumque transit ante sanctissimum Sacramentum : cum incensat Oblata, dicit *Incensum istud, etc.* ; cum incensat crucem, et altare, dicit *Dirigatur, Domine, etc.* ; quando dat thuribulum Diacono, dicit *Accendat in nobis, etc.* et ipse non incensatur.

34. Postea aliquantum extra altare in cornu Epistolæ lavat manus, nihil dicens ; deinde in medio altaris inclinatus, junctis manibus, dicit *In spiritu humilitatis, etc.* ; deinde versus ad populum in cornu Evangelii, dicet more solito *Orate, fratres,* et per eamdem viam revertitur, non perficiens circulum ; et statim, omissis aliis, dicit in cantu feriali *Oremus : Præceptis salutaribus, etc.* et dicto sub silentio *Amen* eadem voce, qua dicit *Pater noster*, absolute dicit *Libera nos, etc.* Mox genuflexus supponit patenam Sacramento, quod dextera accipiens, elevat, ut videri possit a populo, et statim supra calicem dividit in tres partes, quarum ultimam mittit in calicem, more solito, sed sine signo crucis, nihil dicens. *Pax Domini, etc.* non dicitur, nec *Agnus Dei, etc.*, neque pacis osculum datur.

35. Postea, prætermissis duabus primis Orationibꝫ, dicit tantum *Perceptio Corporis tui, etc.* tum genuflectit, et accipit patenam, cum *Corpore Christi* ; et maxima humilitate, ac reverentia dicit *Panem cœlestem accipiam, etc.* postea signat se 'Sacramento, dicens *Corpus Domini nostri, etc.* et sumit *Corpus* reverenter : deinde, omissis omnibus, quæ dici solent ante assumptionem Sanguinis, immediate particulam hostiæ cum vino reverenter sumit de calice, et more solito facta ablutione digitorum, infundente vinum Diacono, et sumpta purificatione, in medio altaris inclinatus, manibus junctis, dicit *Quod ore sumpsimus, etc.* et non dicit *Corpus tuum Domine, etc.* nec *Postcommunio*, nec *Placeat tibi, etc.* nec datur benedictio ; sed statim Episcopus vadit ad cornu Epistolæ ; ibique cum mitra lavat manus cum solitis cæremoniis : deinde ascendit ad sedem suam episcopalem nudam,

ubi deponit sacra paramenta, et assumit cappam laneam violaceam : interim omnes alii deponunt paramenta, et postea statim dicuntur Vesperæ ; et in fine Episcopus descendit, et genuflectit ante altare supra genuflexorio nudo, cum dicitur *Christus factus est, etc.* et finito Psalmo *Miserere mei Deus, etc.* dicit Orationem *Respice, quæsumus, Domine, etc.* et revertitur ad domum suam; ordine, quo venit.

CAPUT XXVI.

Quæ præparanda pro officio seriæ sextæ in Parasceve. Episcopo tantum præsente, seu absente, et in Collegiatis. Accessus Episcopi ad ecclesiam, et Celebrantis ad altare. Episcopus nulli benedit, nec osculum manus recipit hac die. A quo, et ubi Epistola, et prima Prophetia cantentur. Secunda Prophetia cantanda a Subdiacono Quomodo, et a quibus procedatur ad cantandam Passionem. Quo habitu Diaconus reliquam Passionem cantet. Sermocinator Indulgentiam tantum ab Episcopo petat. Ubi Celebrans dicat Orationes. Ordo denudandæ crucis, et procedendi ad ejus adorationem. Processio ad recipiendum sanctissimum Sacramentum, quod gestare debet Episcopus, et Celebrans super altari collocare. Cetera, quæ a Celebrante explenda sunt. Vesperæ quomodo compleantur. Indulgentia, si non est habitus sermo, quando publicanda.

1. Præparentur, et serventur omnia in præcedenti capite expressa, si Celebrans sit Prælatus, habens insignia pontificalia, exceptis Diaconis assistantibus : si vero non sit Prælatus, sed aliquis Canonicus, omnia prædicta similiter parentur, præter faldistorium, et abacum ; et ipse Celebrans cum suis ministris paretur in sacristia ante adventum Episcopi, qui hora congrua, indutus cappa ex lana violacei coloris, associatus a Canonicis more consueto, venit ad ecclesiam, orat prolixius ante altare, super genuflexorio nudo genuflexus, et ad ejus sinistram aliquantulum post ipsum Celebrans super scabello nudo cum Diacono et Subdiacono in nudo solo genuflectentibus : cumque oraverint prolixius solito, Episcopus surget, ascendet ad sedem suam, cōmitantibus duobus suis Assistantibus, qui apud eum assistunt, more solito : et Celebrans vadit ad altare, et illud osculatur. Deinde, si sit Prælatus, ad suum faldistorium : sin minus, ad scannum nudum pro ipso, et suis ministris paratum.

2. Tunc vero per clericos, et ministros extenditur tobalea, seu mappa super altari, quæ parum hinc inde pendeat. Episcopus hac die nulli manu, nec verbo benedicit, neque recipit osculum manus ab aliquo, sed nec ipse osculatur textum Evangelii, nec incensatur, ut alias. Cum omnes considerint, aliquis ex Beneficiatis, vel Cantoribus cotta indutus, ducente Cæremoniario, sibi ipse librum deferens, cum debitiss reverentiis Celebranti, altari cum genuflexione, et Episcopo, accedit ad locum, ubi cantari solet Epistola, ubi alta voce cantat primam Prophetiam sine titulo, librum manibus tenens; qua finita, et factis iterum debitiss reverentiis, redit ad locum suum, relinquendo librum super abaco, vel mensa, et recitatur per chorum Tractus *Domine, audivi, etc.* post Prophetiam, quam simul cum Tractu legunt tam ipse Celebrans, quam Episcopus, sedentes in suis sedibus, servientibus Episcopo de libro solitis Capellani, Celebranti vero Subdiacono.

3. Finito Tractu per chorum, Celebrans surgit; et si est Prælatus, stans ante faldistorium versus ad altare, dicit *Oremus*, et Diaconus retro ipsum *Flectamus genua*, Subdiaconus vero *Levate*. Tunc Episcopus, et omnes genuflectunt, excepto Celebrante, et statim surgunt: si vero non est Prælatus, apud altare: Celebrans autem cantat Orationem *Deus, a quo et Judas, etc.* in tono uniformi, et feriali. Qua finita, sedet, sedente Episcopo, et omnibus.

4. Tunc Subdiaconus, deposita planeta plicata, sumptoque libro, vadit cum Cæremoniario, factis debitiss reverentiis, ad cantandum alteram Prophetiam in eodem loco; qua cantata, reassumit planetam plicatam, et Celebrans, ac Episcopus legunt ipsam Prophetiam, et Tractum, ut prius; et dum per chorum cantatur præfatus Tractus, tres Capellani, seu Cantores, qui Passionem sunt cantaturi, parantur in sacristia, et circa finem Tractus, ordine, prout in *capite præcedenti dictum est*, cantant Passionem.

5. Episcopus, Celebrans, et omnes, cum inchoatur Passio, surgunt, et stant, detecto capite, usque ad ejus finem: sed Celebrans stat apud altare in cornu Epistolæ, et legit secrete ex libro super altare posito Passio-

nem usque ad finem, versus aliquantulum ad ipsos cantantes, qui Passionem prosequuntur; et ea finita, Diaconus cantat Evangelium, seu reliquum Passionis in tono Evangelii, servatis omnibus, quæ superius expressa sunt.

6. Finito Evangelio, Diaconus cum suis sociis, factis debitis reverentiis, recedit, et manet in habitu, quo repetitur usque ad finem officii: et interim, si sermo est habendus, ducitur per Cæmoniarium sermocinaturus ante Episcopum, a quo petit tantum Indulgentias absque benedictione; et statim, finito sermone, illas pronuntiat, cum non fiat confessio, nec per Episcopum absolutio, nec benedictio.

7. His expletis, vel, si non fiat sermo, statim finita Lectione in tono Evangelii, Celebrans accedit ad altare in cornu Epistolæ cum suis ministris, et cantat Orationes, prout in Missali; advertendo, quando dici, et quando omitti debeat *Amen* per Chorum, et *Flectamus genua* per Diaconum: quæ verba *Flectamus genua* cum dicuntur, Episcopus, et alii, ut supra, genuflectunt, et surgunt, cum per Subdiaconum dicitur *Levate*.

8. Antequam dicatur ultima Oratio, ministri extendunt longum pannum, seu tapete ante gradus altaris, vel presbyterii cum pulvino, et mappa, ut in *præcedenti capite* dictum est.

9. Completis Orationibus, Celebrans si est Prælatus, accepta mitra, procedit ad faldistorium, ubi deponit mitram, et casulam, et vadit ad posteriorem partem cornu Epistolæ altaris; et, si non est Prælatus, deponit casulam in solito scamno, cui stanti post angulum dicti lateris altaris, facie versa ad populum, seu Chorum, Diaconus offert crucem velatam, de altari reverenter acceptam, qui eam devote accipiens, manu dextera detegit illius summitatem usque ad transversum crucis, prout supra dictum est: et dum Celebrans cantat *Ecce lignum Crucis*, tenet ei librum, si est Prælatus, Assistens; si vero non est Prælatus, Capellanus: et Episcopus tunc, et omnes detecto capite, surgunt; et semper dum Chorus respondet *Venite, adoremus*, Episcopus, et omnes alii, excepto solo Celebrante, genuflectunt.

10. Dicto tertio *Ecce lignum Crucis*, et servatis omnibus superius expressis, Celebrans ipse solus absque ministris procedit ad locum, ubi est positum pulvinar antedictum, portans crucem ambabus manibus elevatam cum reverentia, et devotione, nullam tunc Episcopo, neque altari reverentiam faciens, et eam genuflexus ponit, et firmat chordulis, si opus est, supra dictum pulvinum, adjuvante Cæremoniario, qui paulo ante ponere debet lancem prope ipsum pulvinum ad dexteram adorantis, ubi pecuniae, quæ cruci offeruntur, ponantur.

11. Deinde Celebrans facta reverentia Episcopo redit ad faldistorium, seu sedile, ubi deponit calceos, seu crepidas ; eodemque tempore Episcopus a suis scutiferis, oras cappæ a Capellanis elevatas subeuntibus, exalceatur ; qui fimbrias posteriores cappæ per terram trahens, anteriores vero sibi ipse elevans, detecto capite, descendit ad adorationem crucis, medius inter duos Diaconos assistentes, et gradiens per dictum tapete, ter cum debita distantia genuflectit ante crucem, aliquantulum pro unaquaque vice orando, et demum crucem osculatur, offerens tamen prius cruci pecunias, quas volet offerre : tum redit ad suam sedem, et accipit calceos, quos deposuerat, dictis scutiferis eodem ordine subeuntibus, ut prius ; et sedens coopertus legit improperia, quæ etiam interim per chorum cantantur in totum, vel in partem, prout numerus adorantium suadebit.

12. Post Episcopum immediate adorat Celebrans, deposita planeta, et retentis dalmatica, et tunicella, si sit Prælatus, et procedit medius inter duos digniores Canonicos ; et si non sit Prælatus, ibit ad dexteram dignioris Canonici, casula exutus : sequuntur postea Canonici, bini, qui omnes deponere debent calceos, et alii, prout supra expressum est in *capite præcedenti*, et circa finem adorationis accenduntur cerei, ut ibi ; et Diaconus portat bursam, explicat corporale super altari, et peracta adoratione, accipit crucem de pulvino, eamque reverenter portat ad altare, nulli reverentiam faciens : sed Episcopus, Celebrans, et omnes tunc cruci

genuflectunt, et statim surgunt, et removetur pulvinus, pelvis cum pecuniis, et tapete.

13. Mox ordinatur processio, prout ibi dicitur, et proceditur ad locum, ubi est repositum sanctissimum Sacramentum. Celebrans autem solus paratus procedit immediate ante Episcopum, qui dum ordinatur processio, deponat cappam, et accipiat amictum, et stolam supra rochettum, ac pluviale nigrum, et mitram simplicem.

14. Cum pervenerit ante fores sacelli, ubi est Sacramentum, deponit mitram, et statim ingressus sacellum, genuflectit ; mox surgit, et in primo gradu altaris iterum genuflectit super pulvino, et iterum surgit, et stans, imponit incensum in duo thuribula, nihil dicens, ministrante Presbytero assistente ; et rursus genuflexus super pulvino, incensat triplici ductu sanctissimum Sacramentum, sacrista aperiente capsulam, ut supra ; et statim apponitur velum circa humeros Episcopi, ita ut æqualiter hinc inde pendeat, ut supra.

15. Tunc Celebrans accipit sanctissimum Sacramentum de dicta capsula, illudque in manibus Episcopi collocat, et statim genuflectit. Episcopus capit ambabus manibus velo, quod circa humeros habet, cooperis, calicem, ubi est sanctissimum Sacramentum, velo cooperatum, et illud portat reverenter sub baldachino, quod deferunt Beneficiati cum cottis, præeuntibus Capellanis cum funeralibus accensis, et duobus acolythis cum duobus thuribulis, continuo incensantibus Sacramentum, et revertitur ad altare ordine, quo venerat, cantoribus Hymnum *Vexilla Regis prodeunt, etc.* cantibus.

16. Cum autem pervenerint ad cancellos altaris, vel ad gradus presbyterii, ut supra, removetur baldachinum, et Celebrans genuflexus ante gradus altaris, accipit Sacramentum de manu Episcopi stantis, illudque reverenter collocat super eodem altari.

17. Deinde, deposito velo, Episcopus genuflectit super pulvino in primo gradu altaris : mox surgit, et ministrante Presbytero assistente, ponit incensum in thuri-

bulum absque benedictione, atque iterum genuflexus, incensat sanctissimum Sacramentum triplici ductu, postea revertitur ad sedem suam, et stans, ponit denuo incensum in thuribulum, per Cæremoniarium allatum, ministrante Presbytero assistente, et demum genuflexus, permanet ita, donec perficiatur communio. Capellani autem cum funeralibus hinc inde, versis ad invicem faciebus, similiter genuflexi, tenent funeralia accensa usque post communionem.

18. Celebrans vero postquam Episcopus ad sedem suam pervenerit, extrahit sanctissimum Sacramentum de calice, et ponit super patenam, quam Diaconus, nihil dicens, et sine osculo, offert Celebranti, qui illud super corporale ponit, similiter nihil dicens : Diaconus autem ponit vinum, et Subdiaconus aquam in calice, quæ non benedicitur, nihil dicens ; deinde offert calicem Celebranti, qui illum ponit super altari, ut alias, nihil dicens, et palla tegitur per Diaconum,

19. Tunc, accepto thuribulo de manu Diaconi, quod Cæremoniarius ad altare detulit, facta prius genuflexione sanctissimo Sacramento, illud thurificat, inde crucem et altare, dicens omnes versiculos solitos, non tamen incensatur ipse Celebrans, neque Episcopus, sed incensato altari, Celebrans extra cornu Epistolæ stans versus populum sine mitra, si ea utatur, lavat manus, deinde ad medium altaris cum genuflexione reversus, dicit inclinatus, submissa, sed intelligibili voce, *In spiritu humilitatis, etc.*; dicit *Orate, fratres, etc.* non peragens gyrum, ut alias, non in medio, sed a latere, ut non vertat tergum sanctissimo Sacramento : deinde, omissionis omnibus aliis, absolute dicit in cantu feriali *Oremus* : *Præceptis, etc.* et chorus respondet *Sed libera nos, etc.* et postquam Celebrans secrete respondit *Amen*, prosequitur in tono feriali absolute, dicens *Libera nos, quæsumus, Domine, etc.* usque ad *Amen* exclusive, quod chorus alte respondet.

20. Quo dicto, Celebrans, facta usque ad terram reverentia, Sacramentum dextera accipit, quod elevat sola dextera altius solito, ita ut ab omnibus videri possit, sinistra super altari retenta ; et statim deponit

hostiam, illamque dividit in tres partes, quarum unam mittit in calicem, more consueto, sed sine signo crucis, nihil dicens : tunc secrete, ut alias, dicit *Perceptio Corporis, etc., Panem cælestem, etc.* et *Domine, non sum dignus, etc.* et continuat *Corpus Domini, etc.* quo dicto, signat se cum *Sacramento*; et illud sumit, et demum nihil dicens, sumit vinum, et aquam cum particula in calice exsistente : quo facto, exportantur funalia extinguenda, et omnes surgunt, et sedent.

21. Tunc Celebrans, si est Prælatus, accepta mitra, in cornu Epistolæ, ut alias, lavat manus : deposita mitra, versus ad medium altaris dicit, inclinatus, manibus junctis, *Quod ore sumpsimus, etc.* si vero non est Prælatus, non lavat manus, sed sumpto calice, dicit ut supra *Quod ore sumpsimus, etc.*; quo dicto, revertitur, si sit Prælatus, cum mitra ad faldistorium, si non sit Prælatus, ad sacristiam, et exuit se ; et interim Episcopus deponit pluviale, et accipit cappam, et inchoantur Vesperæ, ut in *capite præcedenti* dictum est : et in fine Episcopus descendit ad faldistorium, et dicit *Orationem Respice, quæsumus, Domine, etc.* ut ibi : qua dicta, si sermo non fuerit habitus, publicantur per Presbyterum assistantem Indulgentiæ.

22. Absente Episcopo, et in ecclesiis Collegiatis, servantur omnia supradicta, exceptis his, quæ ad Episcopum pertinent, et ad celebrantem Prælatum, et prout adnotatum legitur in Rubricis Missalis.

CAPUT. XXVII.

Sabbato Sancto altaria, et sedes episcopalibus dupli ornata, coloris albi intus, et violacei foris aptentur. Cereus Paschalis, quinque grana incensi, arundo cum tribus candelis præparanda. Ubi, et quo ritu novi ignis, et incensi benedictio fiat. Ubi item candelæ, et quomodo accendantur. Ordo cantandi Præconium per Diaconum, standi ad illud, et infigendi grana incensi in cereo. Quando Episcopus accipiat sandalia alba, faciat præparationem, et induatur una cum ministris paramentis pontificalibus violaceis. Ordo accedendi ad altare pro cantandis Prophetiis, standi ac genuflectendi ad *Orationes*. Ordo procedendi ad benedictionem Fontis, Episcopo baptizante vel non baptizante. Catechumeni baptizandi sunt aut ab Episcopo, aut a digniore Capituli. Ordo reduendi ad altare, cantandi Litanias, sumendi paramenta alba per Episcopum, et ministros, remo-

vendi ornamenta violacea ab altari, et a sede episcopali. Qui ritus servandus in principio Missæ. Campanæ quando pulsandæ. Subdiaconi verba post recitatum Epistolam. *Alleluia* quando, et qua modulatione intonetur. Ordo dicendi Evangelium, et prosequendi Missam, celebrandi Vespertas, incensum ministrandi, et perficiendi ipsam Missam.

1. Sabbato Sancto summo mane vestiuntur altaria, et sedes episcopalis ornatur cortinis duplicibus, vide-licet intus alba, exterius violacea : sic etiam duo pallia ad altare majus applicantur, et aptantur, ut, cum opus fuerit, faciliter removeri cito possit violaceum, et remaneat album, ut infra dicetur. Præparetur etiam cereus Paschalis prægrandis cum quinque granis incensi, in eo infigendis, qui ponitur in aliquo magno candelabro condecenti, regulariter in latere Evangelii, vel alibi pro situ loci ; et apud illum locatur pulpitum, sive legile coopertum panno albo serico, vel auriphrygiato. Item præparetur arundo cum tribus candelis albis in summitate positis.

2. In reliquis ornatur ecclesia, altare, abacus, et chorus, prout in Dominicis Adventus, et Quadragesimæ, sed cerei reliquuntur exstincti, donec erit tempus ascendendi, ut infra.

3. Dicta hora Sexta, excutitur e silice ignis extra Ecclesiam, et accenditur ; et per aliquem Sacerdotem, vel Canonicum paratum amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali violaceo, vel, si magis placet, quod melius erit, per ipsummet Episcopum paratum, ut supra, cum mitra, astantibus ministris cum cruce, vase aquæ benedictæ, et aspersorio, thuribulo, et navicula, et granis incensi supradictis in aliquo bacili argenteo, ubi haberit potest, benedicuntur novus ignis, et grana prædicta, prout habetur in Missali : deinde, si Episcopus benedixit, deposito pluviale, et accepta cappa, sedet in sua sede, benedicit, et imponit incensum in thuribulum, ministrante Presbytero assistente, more solito.

4. Si vero Episcopus ex aliqua causa urgenti non benedixit ignem, hora competenti, associatus more solito, venit ad Ecclesiam cum cappa, orat, ascendit sedem, imponit, et benedicit incensum, ut supra. Subdiaconus Epistolam cantaturus, paratus amictu, alba,

cingulo, et planeta violacea ante pectus plicata, capit crucem, et factis debitis reverentiis, vadit cum Diacono, et aliis ministris extra capellam ad capiendum grana incensi, et arundinem prædictam in sacristiam, vel alio, hoc ordine.

5. Præcedit aliquis mazzerius, seu minister cum baculo, tum Cæremoniarius ; sequuntur duo acolythi cum cottis, quorum, qui est a dextris, portat thuribulum cum navicula, alter a sinistris nihil fert ; post eos incedit Subdiaconus cum cruce, et post eum Diaconus paratus Dalmatica albi coloris, manibus junctis ; post Diaconum sequuntur duo, aut quatuor acolythi, seu Capellani cum cottis. Interim Episcopus, Canonici, et alii de choro sedent, exspectantes.

6. Cum pervenerint ad sacristiam, seu locum deputatum, ubi jam erunt præparata grana prædicta, et arundo cum tribus candelis, ac ignis novus, accenditur una parva candela ex dicto igne, quam portat Cæremoniarius. Diaconus capit arundinem, unus acolythus bacile cum quinque granis incensi, et revertuntur hoc ordine. Primo dictus mazzerius, seu minister cum virga, deinde duo acolythi ; videlicet, unus cum bacili, et granis incensi, quod portat ambabus manibus elevatum a dextris, et alter cum thuribulo, et navicula a sinistris ; tum Subdiaconus portans crucem ; post Diaconus cum arundine prædicta, ad ejus sinistram Cæremoniarius cum candela una parva, vel duabus accensis ; et ultimo duo, vel quatuor acolythi prædicti cum cottis.

7. Cum Diaconus ingressus fuerit ecclesiam, inclinat caute arundinem, et Cæremoniarius, deferens candelam accensam de novo igne, accedit unam ex tribus candelis, in summitate arundinis positis, et statim Diaconus arundinem elevat, et tam ipse, quam alii omnes, et Episcopus genuflectunt, præter Subdiaconum ferentem crucem, et Diaconus alta voce cantat *Lumen Christi*. Quo auditu, Episcopus, et omnes surgunt, et chorus respondet in eodem tono *Deo gratias*. Deinde, Diacono procedente ad medium ecclesiæ, iterum inclinat arundinem, et accenditur altera candela, ut prius et eodem

modo cum omnibus genuflexus, altiori voce cantat *Lumen Christi*, et similiter respondet per chorūm *Deo gratias*. Idem tertio fit, et dicitur ante altare, et accenditur tertia candela, et Diaconus adhuc altiori voce cantat, et respondet ei per chorūm ut supra.

8. Tunc Episcopus, et omnes sedent, ipsi vero ministri surgunt, et factis reverentiis altari, et Episcopo, secedunt ad locum, ubi cantandum est *Exsultet jam*, etc.

9. Diaconus vero, deposita arundine in manibus unius ex dictis acolythis, capit de manu Cæremoniarii l'brum, et accedens cum debitis reverentiis ante Episcopum, comitante eodem Cæremoniario, petit ab eo benedictionem absque osculo manus dicens *Jube, domine*, etc. cui Episcopus respondet *Dominus sit in corde tuo*, etc. prout in benedictione pro Evangelio recitando: sed loco Evangelii dicit *Paschale præconium*, etc. et manu benedicit.

10. Diaconus, habita benedictione, accedit, factis debitīs reverentiis, ad legile: ponit super eo librum apertum, quem adolet incenso triplici ductu, sed non signat librum, nec se, prout in Evangelio. Ministri circa legie locantur hoc pacto. Subdiaconus cum cruce versa ad Episcopum, et acolythus thuriferarius stant a dextris ipsits Diaconi: acolythus cum arundine, et alter cum granis incensi a sinistris, vertentes facies prout ipse Diaconus: et cum Diaconus incipit cantare *Exsultet jam*, etc. Episcopus, et omnes surgunt, detectis capitibus, Diaconus prosequitur cantum suum, et suo tempore infigit quinque grana incensi in cereo in modum crucis, quæ respiciat faciem Episcopi, et pariter suo tempore illuminat cereum cum una ex tribus candelis in arundine positis, prout in Missali: et advertat Diaconus quod si Imperator non est coronatus, debet dicere *Eccliam Imperatorem nostrum N.*

11. Finito cantu per Diaconum, omnes inde recessunt cum debitīs reverentiis: Diaconus vero, celebraturo Episcopo, deponit dalmaticam, sumpta stola violacea, et Subdiaconus planetam, et sic in albis accedunt ad Episcopum; qui stans, capite detecto, dicit secrete *Pater noster*, et mox sedet, et chorus recitat Nonam.

12. In fine Nonæ Episcopus descendit de sede, et cum dicitur *Christus factus est, etc.* procumbit super faldistorio, et genuflexus, dicit Orationem *Respice, quæsumus, Domine, etc.* Qua finita, surgit, et revertitur ad sedem suam, ubi sedens accipit sandalia alba, quia illa non mutat, legit Psalmum *Quam dilecta, etc.* cum *Gloria Patri, etc.* et alias Orationes, et Versiculos consuetos ; lavat manus, et paratur omnibus indumentis pontificalibus, et manipulo coloris violacei, non tamen pallio si sit Archiepiscopus, ac mitra simplici a dictis Diacono et Subdiacono in albis assistantibus ; et cum Episcopus accipit planetam, pariter Canonici capiunt paramenta ipsis congruentia, coloris violacei, et ipsi Diaconus et Subdiaconus planetas ante pectus plicatas, ejusdem coloris, ac manipulos ; et Canonicus Presbyter assistit cum pluviali ejusdem coloris : et alii duo Diaconi, ubi est consuetum, assistunt, ut alias.

13. Cum Episcopus fuerit paratus, descendit cum mitra, et baculo de sua sede, et comitantibus prædictis assistantibus, et ministris, accedit ad altare, quod sine mitra in medio osculatur, deposito interim baculo : et facta cruci reverentia, mox recepta mitra, et baculo, revertitur ad eamdem suam sedem : Diaconus vero Evangelii, et Subdiaconus de Epistola, si assistant alii duo digniores Diaconi, sedent in scamno, aut scabellis apud cornu Epistolæ, ut dictum fuit in cap. VIII. §. XXXVI. *hujus lib. II. de Missa solemni, Episcopo celebrante.* Locatur in medio chori, vel presbyterii pulpitum, sive legile nudum, et omnibus consedentibus, ducitur a Cæremoniario aliquis acolythus, sive cantor indutus cotta, qui factis debitis reverentiis altari, et Episcopo, cantat sine titulo primam Prophetiam : qua finita, accedit cum debitis reverentiis ad osculandam manum Episcopi, antequam surgat pro Oratione cantanda.

14. Tum Episcopus surgit, deposita mitra, dicens *Oremus, et Diaconus assistens ad ejus dexteram, dicit Flectamus genua, et omnes genuflectunt, excepto Episcopo ; alter vero ad sinistram Levate, et omnes surgunt. Ipse vero Episcopus prosequitur Orationem, stans manibus extensis, sustinente librum Presbytero assistente*

more solito : sed, ubi non assistunt prædicti duo antiquiores Diaconi, servient in hujusmodi ministerio, et aliis, prædicti Diaconus et Subdiaconus Evangelii et Epistolæ.

15. Cantantur deinde aliæ Prophetiæ ab acolythis, vel cantoribus eodem ordine ; et post quartam, octavam et undecimam Lectionem, seu Prophetiam, Episcopus legit ex libro Tractum dum cantatur a choro ; et pariter per eosdem Diaconos assistentes suo tempore dicitur *Flectamus genua, et Levate*, ut in Missali.

16. Finitis Lectionibus, si Episcopus voluerit ipsemet benedicere Fontem, quod valde convenit, deposita planeta, et sumpto pluviali violaceo, ac baculo, ibit, præcedente cruce, cum cereo benedicto accenso, qui portabitur immediate ante crucem, et Canonis paratis, ac aliis de clero, ad illum benedicendum, et alia fiunt, et cantantur, etiam circa Baptismum, prout in Missali.

17. Si vero non potuerit Episcopus id præstare, destinabit aliquem ex dignioribus Capituli, qui pluviali paratus, comitantibus aliquot acolythis, et ministris, cum cereo accenso, et cruce, ea omnia faciet.

18. Quibus peractis, si aderunt catechumeni, baptizentur more solito ab Episcopo, aut a digniore ex Capitulo, ut in *numero præcedenti*, et per octo dies ante in ipsa ecclesia, nisi periculum immineat, nullus infans baptizetur.

19. Si Episcopus id præstiterit, eodem ordine redibit ad altare majus, ubi deposito pluviali, cum mitra procumbit ante illud super faldistorio, et pariter omnes in suis locis genuflectunt : et duo Capellani, sive cantores genuflexi ante scabellum versus cornu Epistolæ retro Episcopum, habentes ante se librum, inchoabunt Litanias : et si aderunt ordinandi, prosternent se per gyrum, dum dicuntur Litaniae, et alia fient, prout in Pontificali Romano de *Ordinibus dandis*, respondente choro, et repetente omnia, quæ ipsi Capellani, sive cantores dicunt, et cum per ventum fuerit ad Versiculum *Peccatores*, Episcopus surgit, et ibidem stans, deponit paramenta violacea, et accipit alba, ac pallium, si est Archiepiscopus.

20. Diaconus autem et Subdiaconus, paulo ante depo-

sitis planetis violaceis ante pectus plicatis, assumunt dalmaticam, et tunicellam albas, ut præsto sint ad induendum Episcopum.

21. Interim removentur etiam ab altari, et sede Episcopi pallia violacea, et accenduntur luminaria. Capellani vero, sive cantores jam dicti proseguuntur Litanias usque in finem, respondente choro, ut supra, et in fine cantatur *Kyrie, eleison* cum pausa convenienti, donec Episcopus fuerit in sua sede ad cantandum *Gloria in excelsis Deo, etc.*

22. Episcopus, postquam est albis paramentis paratus, facit confessionem cum ministris, more solito, ascendit ad altare, illudque ad librum Evangeliorum osculatur, imponit incensum in thuribulum, et benedicit, incensat altare, et incensatur ipse a Diacono, et revertitur ad suam sedem, ubi dicto *Kyrie, eleison*, cantat *Gloria in excelsis Deo, etc.*

23. Tunc pulsantur campanæ, et organum, et prius debent moneri aliæ ecclesiæ civitatis, ne pulsent campanas, nisi prius auditio signo campanarum ecclesiæ Cathedralis.

24. Finito Hymno *Gloria in excelsis Deo, etc.* per cantores, Episcopus surgens sine mitra, dicit versus populum *Pax vobis, deinde Orationem Deus, qui hanc sacratissimam noctem, etc.*

25. Finita Epistola, Subdiaconus, dimisso libro in manu Cæremoniarii, immediate accedens ante sedem Episcopi, clara voce dicit *Reverendissime Pater, annuntio vobis gaudium magnum, quod est Alleluia*, et statim accedens, osculatur ejus manum. Tunc is, cui ex officio id incumbit, vel aliquis Canonicus præintonat Episcopo *Alleluia*, qui surgens sine mitra, ter cantat *Alleluia* semper elevando vocem gradatim : et chorus post quamlibet vicem repetit illud idem : et postea chorus prosequitur Versiculum *Confitemini Domino, etc.* Tunc Episcopus sedet, et prosequitur Missam, prout in Missali, servatis omnibus cæremoniis, quæ late explicatæ sunt in prædicto cap. VIII. lib. II. Ad Evangelium non portantur luminaria, sed incensum tantum ; et petitur benedictio : dicitur *Pax Domini sit semper vobiscum, sed non datur pacis osculum,*

nec dicitur *Agnus Dei*, etc. nec Postcommunio, sed tres Orationes ante Communionem dicuntur.

26. Post communionem Episcopus, facta purificatione, lavat manus, redit ad sedem, et chorus incipit *Alleluia* pro Vesperis, Episcopo sedente.

27. Ad *Magnificat* Subdiaconus præintonat ei Antiphonam, quam surgens, repetit; deinde sedet cum mitra, et imponit incensum more solito. Cum inchoatur *Magnificat*, Episcopus descendit ad altare, et deposita mitra, facit cruci reverentiam, osculatur altare, et illud incensat: mox revertitur ad sedem, et incensatur ipse, et alii, more consueto: et ipse stans sine mitra, exspectat finem cantici *Magnificat*.

28. Cum repetitur Antiphona, sedet, accepta mitra, et ea finita, descendit ad altare, dicit *Dominus vobiscum*, et Orationem, et Diaconus *Ite, Missa est* cum duplice *Alleluia*, datur benedictio, et publicantur *Indulgentiæ*, ut alias.

CAPUT XXVIII.

Sabbato Sancto, si Episcopus assistat, vel absit, omnia fiunt a Celebrante, prout in Missali. Ordo procedendi ad Ecclesiam, et benedicendi ignem, atque grana incensi. Celebrans ubi stare debeat, dum Diaconus canit *Præconium*. Quibus paramentis Celebrans, Diaconus, et Subdiaconus induantur, finito *Præconio*. Prophetiae ubi, et a quibus cantandæ sint, et quando genuflectendum ad Orationes. Ordo procedendi ad benedictionem Fontis, conficiendi Baptismatis, et redeundi ad altare. Ubi cantari debeat Litaniæ. Ubi, et quando Celebrans capiat paramenta alba cum ministris pro Missa. Quo ritu Missa celebretur, ac cetera perficiantur.

1. Si Episcopus nequiverit celebrare, sed officio, et Missæ, per alium celebratæ, interesse, præparantur omnia, quæ in superiori capite expressa sunt, et dicta Nona, canonicus, vel alius, qui erit officium facturus, paratus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali violaceo, in sacristia, vel in alio loco decenti, et consueto, benedic novum ignem, et quinque grana incensi, legendo absque cantu Orationes benedictionis, prout in Missali: quo facto, capiet Diaconus stolam, manipulum, et dalmaticam albam, Subdiaconus vero manipulum, et planetam

ante pectus plicatam coloris violacei, et sic parati, sedebunt in aliquo scamno a sinistris altaris, exspectantes adventum Episcopi, qui statim, finita prædicta benedictione novi ignis, veniet more solito cum cappa ad ecclesiam; orabit ante altare majus, et ascendet ad sedem suam cum suis Capellanis; et orante Episcopo, surget Celebrans cum ministris, qui, donec Episcopus orabit, stabunt, et, Episcopo sedente, sedebunt.

2. Cum Episcopus aliquantulum in sede sua quieverit, accedet ad eum acolythus, vel Cæremoniarius cum incenso, et ministrante solito Canonico Presbytero assistente naviculam, imponet et benedicet incensum, more solito.

3. Subdiaconus capiet crucem, et cum Diacono, et aliis ministris discedet versus sacristiam ad accipiendam arundinem cum tribus candelis, et quinque grana incensi; et alia omnia fient, quæ superius declarata sunt: Celebrante interim sedente in suo scamno, et surgente apud illud, cum opus fuerit, donec inchoetur Præconium *Exsultet jam, etc.* quo incepto, accedet ad altare, et ibi stabit, manibus junctis, in cornu Epistolæ, respiciens Diaconum cantantem.

4. Finito Præconio, Diaconus revertitur ad altare, et deposita dalmatica, et stola alba, capiet violaceam, et planetam ante pectus plicatam; et cum Subdiacono accedet ad Celebrantem, qui etiam in suo scamno induet planetam cum manipulo; ministri quoque manipulos habebunt.

5. Item locabitur in medio chori, seu presbyterii pulpitum nudum, et deducetur a Cæremoniario aliquis acolythus, vel clericus, sive cantor, cotta indutus, ad cantandam primam Prophetiam sine titulo; quam leget etiam Celebrans submissa voce apud altare, astantibus ministris, ut fit ad Introitum Missæ; et ea finita, accedet, qui illam cantavit, cum debitis reverentiis ad osculandam manum Episcopi; quo facto, Celebrans dicet *Oremus*, Diaconus *Flectamus genua*, et Episcopus, ac omnes genuflectunt, excepto Celebrante; et Subdiaconus *Levate*, et omnes surgunt: tunc Celebrans prosequitur Orationem, stans manibus extensis, Cantantur deinde eodem modo

aliæ Prophetiæ, quarum primas quatuor cantabunt cantores, vel acolythi, seu clerici, alias quatuor Beneficiati, seu Mansionarii, ultimas quatuor Canonici, vel alias, prout commoditas, et numerus clericorum, vel consuetudo ecclesiæ suadebit.

6. Post quartam, octavam, et undecimam Prophetiam, Episcopus leget ex libro Tractum, dum idem cantatur a choro, ministrantibus de libro, et candela solitis ministris; Celebrans vero apud altare illum leget: Diaconus et Subdiaconus suo tempore ad alias Orationes dicent *Flectamus genua, et Levate*, prout in Missali.

7. Finitis Lectionibus, Celebrans, deposita planeta, et accepto pluviali violaceo, præcedente cruce, clero, et Canonicis, et ante crucem, aliquo acolytho portante cereum benedictum accensum, medius inter Diaconum et Subdiaconum, et post ipsum sequente Episcopo, ibit ad benedicendum fontem baptismalem, choro interim cantante Tractum *Sicut servus, etc.* et omnia fient, et cantabuntur circa Fontis benedictionem, quæ habentur in Rubricis Missalis.

8. Quibus peractis, si aderunt catechumeni, baptizentur, more solito. Interim locatur ante medium altaris faldistorium pro Episcopo, et scabellum pro Celebrante ad sinistram partem.

9. Completa benedictione Fontis, et baptizatis catechumenis, si aderunt, ut in *præcedenti capite* dictum est, redeunt omnes eodem ordine ad altare, et Episcopus genuflectit super dicto faldistorio, capite detecto; Celebrans vero, deposito pluviali, ante dictum scabellum a sinistris Episcopi: Diaconus et Subdiaconus in albis post Celebrantem, et pariter omnes in suis locis genuflectunt.

10. Duo Capellani, sive cantores, genuflexi ante scabellum post Episcopum, et Celebrantem, habentes, ante se librum, inchoabunt Litanias, choro idem simul respondentे, prout in Missali. Cum perventum fuerit ad Versiculum *Peccatores*, surget Celebrans, et ibit ad sacristiam cum suis ministris ad accipendum paramenta alba pro Missa, nisi sacristia multum distet, quo casu parentur in solito scamno prope altare in cornu Epi-

stolæ, et eodem tempore per alios ministros removeatur ab altari pallium violaceum, et remaneat album, et accendantur candelæ altaris, ita ut hæc omnia fiant, antequam compleantur Litaniæ : quibus finitis, surgit Episcopus, et removetur faldistorium,

11. Celebrans vero accedit ad ejus sinistram, facit cum Episcopo confessionem, cantatur *Kyrie, eleison*, et *Gloria in excelsis Deo*, pulsantur campanæ, et perficitur Missa, secundum Rubricas Missalis, prout etiam in *præcedenti capite* legitur, et cum cæremoniis descriptis in *cap. IX, hujus lib. II. de Missa solemnii, quæ coram Episcopo celebratur.*

12. In ecclesiis Collegiatis eadem omnia servari debent, quæ in *hoc capite* expressa sunt, exceptis his quæ ad Episcopum pertinent, servatis in omnibus Rubricis Missalis ; et eadem fere omnia servantur in Sabbato Pentecostes.

CAPUT. XXIX.

Episcopus in die Paschæ Resurrectionis solemniter Missam celebrare debet, et sacram Eucharistiam administrare. Ordo dandæ communionis in hac Missa. Diaconus post sumptionem Sanguinis cantet confessionem in cornu Epistolæ. Quo ritu Episcopus Christi Corpus tradat. Qui hinc inde assistere debeant. Manus Episcopi ante sumptionem particulæ osculanda. Ordo accedendi ad communionem. Quid observandum, si aliquæ hostiæ consecratæ supersunt.

1. In die Paschæ Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi Episcopus, nisi aliquo legitimo impedimento fuerit præpeditus, Missam solemnem omnino celebrare debet, et in ea Communio generalis per ipsum Episcopum erit facienda, ordine infrascripto.

2. Nam servatis omnibus, quæ superius in *capite de Missa solemnii, Episcopo celebrante*, explicata sunt usque ad Offertorium, eo dicto, portatur ad altare per Subdiacorum vas argenteum, vel aureum cum multis particulis, prout populi frequentia requiret, coopertum, quod Diaconus collocat ante crucem ; ita ut non impedit thurificationem altaris ; et cum Celebrans dicit *Suscipe, sancte Pater, etc.* discooperit illud, et aliquantulum elevat, ac statim reponit super altare, et cooperit ; et iterum,

cum Celebrans profert verba consecrationis, Diaconus illud detegit, et post consecrationem cooperit.

3. Cum vero Episcopus Sanguinem Domini sumpserit, et mox Diaconum et Subdiaconum communicaverit, qui osculantur primo manum, deinde faciem Episcopi, qui eis dicit *Pax tecum*, et illi respondent *Et cum spiritu tuo*, ac etiam antequam se purificaverit, et digitos abluerit, retrahit se ad cornu Evangelii, versa facie ad cornu Epistolæ, et Subdiaconus stabit post ipsum : Diaconus vero stans in cornu Epistolæ versus Celebrantem aliquantulum inclinatus, ac manibus junctis, cantabit confessionem in tono, et notis consuetis, stantibus Canonicis, et clero, exceptis, his qui sunt communicandi, qui genuflectere debent, et tunc per Cæremoniarium vocantur. Episcopus vero celebrans, finita confessione, legit ex libro ante se allato, vel memoriter, voce intelligibili absolutionem, videlicet *Misereatur vestri*, etc. et *Indulgentiam*, etc. et faciet super populum signum crucis, et statim loca permūtat, videlicet, Celebrans cum Subdiacono accedunt cum debitibus genuflexionibus ante sanctissimum Sacramentum ad cornu Epistolæ, Diaconus vero, relicto dicto cornu Epistolæ, vadit ad cornu Evangelii, et capit cum debitibus reverentiis dictum vas, seu pyxidem coopertam, cum hostiis, et eamdem discooperit, et Episcopus firmat se in medio altaris, illi renes vertens, ad cuius dexteram stat Diaconus cum particulis consecratis, ad sinistram Subdiaconus cum Patena : eodemque tempore vocentur duo Capellani, seu acolythi, cottis induiti cum mantili albo, quod genuflexi sustinent ante communicandos, hinc inde ambabus manibus, per quatuor angulos, quousque perfecta fuerit communio : qui autem communionem sumpturi sunt, convenienter debent singuli cum debitibus reverentiis ante Episcopum accedere, et communione sumpta, per latus sinistrum Celebrantis discedant, et ibi in cornu Epistolæ accipient purificationem de manu sacristæ, vel ministri calicem cum vino, et mappula ad tergendum appensa ministrantis.

4. Cum autem communio exhibetur Canonicis, vel Magistratui, convenienter debet aliquis Canonicus, vel

eorum ultimus, dummodo tamen sit in Sacris constitutus, purificationem præbere, deinde pro reliquis Beneficiatis id munus exsequitur aliquis Beneficiatus; pro reliquo clero, et populo aliquis Capellanus; et ne confusio inter euntes, et redeuntes fiat, bonum erit adhibere aliquos de clero, ad id deputatos, ut omnes quiete, devote, et ordine suo progredi curent, et per latus sinistrum revertantur.

5. Si aliquis Prælatus, non tamen Episcopus consecratus, vellet communicare, debet ante communionem osculari manum Episcopi celebrantis, et, sumpta communione, faciem, et idem omnes Canonici parati observabunt: reliqui omnes, tam de clero, quam de populo, et etiam Magistratus osculantur manum Episcopi tantum ante communionem.

6. Ordo autem euntium ad communionem erit idem, qui servatur in distributione candelarum, et palmarum, ac incensi, ut suo loco diciatur.

7. Finita communione, reportantur funalia, quæ usque tunc fuerunt accensa, et Diaconus reposito vase, seu pyxide cum hostiis super altare, si quæ remanserunt, illam cooperit, et consignat alicui Presbytero parato cum stola, et cotta, seu pluviali, qui illam sub balda-chino, si commode fieri potest, præeuntibus clericis cum intorticiis, et aliquibus de clero comitantibus, portat ad locum, ubi asservatur sanctissimum Sacramentum.

8. Celebrans tunc, sumpta purificatione, lavat digitos, et sumit ablutionem: mox, sumpta mitra, lavat manus, et prosequitur Missam, ut in *præcedenti capite VIII. hujus lib. II. de Missa solemni, Episcopo celebrante, explicatum fuit.*

CAPUT XXX.

Ordo celebrandi Missam solemnem in die Paschæ Episcopo absente, in Cathedralibus, vel in Collegiatis. Aquæ benedictæ aspersio de more fiat. Celebrans communicet ministros, et ceteros communicare volentes ad Missam. Communio ceteris de Parochia, ubi, et a quo tradenda.

1. Absente Episcopo in ecclesiis Cathedralibus, et in Collegiatis, aliquis Canonicus, seu Dignitas, vel is, ad

quem de consuetudine spectat hac die celebrare in absentia Episcopi, paratur in sacristia more solito cum pluviali albo, et accedat ad altare, medius inter Diaconum, et Subdiaconum, paratos omnibus paramentis, ipsis convenientibus : et facta altari reverentia, ac salutis hinc inde Canonicis, accepto de manu Diaconi aspersorio cum aqua benedicta, dicens *Vidi aquam*, prout in Missali, asperget primo altare, deinde seipsum, mox Diaconum, et Subdiaconum, tum alias Canonicos, et omnes de choro et populo more solito.

2. Quo facto, deposito pluviali, capiet planetam, et facta iterum reverentia altari, et Canonicis, inchoabit Missam, quam prosequitur, more solito, secundum Rubricas Missalis.

3. Præparentur cum hostia consecranda particulæ in numero sufficienti, pro communicandis Canonicis, et aliis de clero, communicare volentibus, in vase aureo, vel argenteo, saltem intus deaurato, quod collocetur cum calice super altari, prout supra dictum est.

4. Postquam Celebrans Sanguinem sumpserit, et antequam se purificaverit, et digitos abluerit, dicta confessione per Diaconum, ut in *capite præcedenti*, communicabit primo Diaconum et Subdiaconum, si non sint Sacerdotes, qui hac die celebrent ; deinde singulos Canonicos, Beneficiatos, seu Mansionarios, Clericos, et cantores non Presbyteros, ac etiam suo loco Officiales, Magistratus, si adsint, et communicare voluerint in hac Missa.

5. Ceteri vero de parochia utriusque sexus communicari poterunt in alio altari, seu capella, ad hoc præparata, per Parochum, seu sacristam, ubi continue, tam ante Missam majorem, quam post, ac etiam dum Missa decantatur, secundum concursum, et frequentiam populi, adsit Curatus ecclesiæ, vel alias Sacerdos, qui communionem præbeat singulis accendentibus : qui locus, seu Capella, non debet esse in conspectu altaris majoris, sed in navi, seu loco separato, ita ut, quoad fieri possit, non videatur ab his, qui Missæ majori intersunt, ne continue genuflectere cogantur, propter reverentiam sanctissimi Sacramenti.

6. Finita communione, Celebrans se purificabit, et abluet digitos, et prosequetur Missam, more solito.

CAPUT XXXI.

Quid observandum, si Episcopus in Dominicis per annum celebret, aut Missæ assistat. Paramenta sint coloris temporis congruentis. Aspersio aquæ benedictæ ad Missam in Dominicis, quo ritu facienda. Si Episcopus celebret solemniter, hæc aspersio omittitur. Decens est, ut Subdiaconus Epistolæ, et Diaconus Evangelii in hac Missa communicent.

1. In Dominicis per annum, si Episcopus voluerit celebrare, aut Missæ solemni per alium celebratæ interesse, serventur omnia circa cæremorias, quæ superius expressa fuerunt in hoc eodem libro, *capite VIII. et IX.*

2. Paramenta tamen altaris, Celebrantis, et ministrorum sint coloris viridis, exceptis Dominicis Adventus, et a Septuagesima usque ad Pascha exclusive, quia tunc violacea; et tempore Paschali, quia tunc alba; ac infra octavas Festorum solemnium, quia tunc vel alba, vel rubra, prout solemnitates ipsæ requirunt, adhibentur.

3. Quia tamen in omnibus Dominicis per annum solet fieri aspersio aquæ benedictæ per Sacerdotem celebrantem, antequam Missa inchoetur, Canonicus, vel alius celebraturus in Dominicis prædictis, paratus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali, medius inter Diaconum et Subdiaconum paratos, accedit ad altare, ante quod in infimo ejus gradu genuflexus, medius inter prædictos duos ministros, accipiet ex manibus Diaconi aspersorium cum aqua benedicta, et intonando Antiphonam *Asperges me*, seu Antiphonam *Vidi aquam*, juxta temporum diversitatem, prout in Missali, ter altare asperget, et statim surgens, dum cantores prosequuntur Antiphonam cum suis Responsoriis, comitatus a Cæremoniario, et acolytho cum vase aqua benedicta pleno, accedit ad Episcopum, cui aspersorium, osculatum cum debita reverentia, et osculo manus, porrigit; ipse vero Episcopus primo seipsum, deinde Sacerdotem celebrantem, postea assistentes, et solii ministros asper-

get, et statim eidem reddit aspersorium, qui primo manum, deinde illud osculatur, et rediens ad altare, Diaconum et Subdiaconum paratos, deinde Canonicos, Beneficiatos, et Clericos ex utraque parte chori, omnesque alias in choro permanentes, et populum asperget; et reversus ante infimum gradum altaris ubi eum Diaconus et Subdiaconus exspectabunt, medius inter eos cantabit Versiculos, et Orationem, prout in Missali, ex libro, quem sustinebunt dicti ministri, vel super legili; qua finita, statim amovetur legile, et liber; et Celebrans in solito scamno, posito in cornu Epistolæ, deposito pluviali, capit manipulum et planetam, et cum Episcopo, qui a sede descendit ante altare, facit confessionem, et omnia fiunt, et servantur, ut in supradicta *cap. IX*, *hujus lib. II.*

4. Si Episcopus celebrare voluerit solemniter, non esset facienda hujusmodi aquæ benedictæ aspersio; absente vero Episcopo, et in Collegiatis, semper Dominicis diebus fit, ut supra dictum est: quo casu Celebrans statim atque altare asperserit, seipsum primo, deinde ministros paratos, mox, iisdem ministris comitantibus, et elevantibus fimbrias anteriores pluvialis, Canonicos, et alias de choro, ut supra, asperget, qui omnes aspersione hujusmodi durante, a principio usque ad finem stare debent, detecto capite, et dum ante ipsos Celebrans cum aspersorio accedit, debent illi caput inclinare, et aspersionem aquæ benedictæ reverenter recipere.

5. Memores etiam sint Diaconus et Subdiaconus, qui altari ministrant, Dominicis diebus valde decere, si etiam ipsi, postquam Celebrans communicaverit, communionem ex ejus manibus sumpserint, prout cavetur in *Concilio Tridentino cap. XIII. Sess. XXIII.*

CAPUT XXXII.

Litaniæ in festo S. Marci quomodo ordinandæ. Decet, ut Canonicæ Ecclesiæ Cathedralis paramentis Missalibus induantur, aut saltem eorum aliqui pluvialia capiant. Paramenta omnia sint coloris violacei. Episcopus paretur pluviali violaceo, et assistentes Diaconi dalmaticis item violaceis. Crux Archiepiscopalnis quomodo præferenda. Item Imagines, et Reliquiæ. Locus

Prælatorum, Magistratus, et nobilium in processione. Quæ Missa dicenda in ecclesia, ad quam fit Processio. Benedictio in fine Missæ per Episcopum danda, et Indulgentia publicanda. Quæ observanda in Litaniis Rogationum, et in aliis processionibus.

1. In die sancti Marci fiunt Litaniæ, quas majores vocamus. Dicta igitur die congregatur de mandato Episcopi totus clerus sæcularis, et regularis, ac etiam, ubi consuetum est, confraternitates laicorum, cum eorum insignibus ante fores ecclesiæ, unde processio discedere debet, seu etiam intra ecclesiam, si sit capax ; ibique exspectant, donec erit tempus : tunc incipiet a deputatis dirigi processio, ordine solito, in qua prius procedent confraternitates laicorum, deinde religiosi, postmodum clerus ecclesiæ Collegiatæ, et ultimo clerus ecclesiæ Cathedralis, cuius Canonici omnes, si commode fieri poterit, erunt parati paramentis sibi competentibus, quemadmodum solent, Episcopo celebrante, vel saltem sex, vel octo eorum erunt cum pluvialibus, paramenta tamen erunt coloris violacei ; et ultimo loco procedet Episcopus paratus pluviali similiter violaceo, et mitra simplici, medius inter duos Canonicos Diaconos 'assistentes, paratos dalmaticis, et manu sinistra baculum pastoralem gestabit, dextera vero populo benedicet.

2. Si erit Archiepiscopus, præbit crux archiepiscopalis ante Canonicos ecclesiæ Cathedralis, ut in *capitibus superioribus* dictum fuit : et si consuetum sit in hujusmodi processione portari aliquas Sanctorum Reliquias, et sacras Imagines, servabitur consuetudo : removendi tamen erunt a processionibus ludicri et indecori actus.

3. Hoc ordine ibit processio usque ad ecclesiam, ad quam juxta consuetudinem civitatis dirigitur, cuius ecclesiæ clerus, ubi ita consuetum est, procedet obviam, usque extra portam ecclesiæ, processioni, ibique stans, eam recipiet.

4. Per viam processionis cantentur Litaniæ, et alia, quæ in libro Ritualis Romani continentur, et nihil ultra ; ipsa via prius, de mandato Episcopi, ab omnibus in ea habitantibus mundetur.

5. Prælati, si qui aderunt, de gremio ecclesiæ, ibunt immediate ante Episcopum ; alii vero Prælati, Magistratus, et alii nobiles laici post Episcopum.

6. Cum autem Episcopus, et processio pervenerit ad dictam ecclesiam, celebretur ibi Missa solemnis Rogationum, et non S. Marci, nisi fuerit titulus ecclesiæ, vel ab Episcopo, vel ab aliquo Canonico coram eo cum solitis cæremoniis, ut supra suis locis dictum fuit : et in fine Episcopus dabit benedictionem solemnem, et faciet publicari Indulgentiam. Si autem haec Missa opportunius in regressu processionis in Cathedrali celebrari judicabitur, tunc in ecclesia, ad quam processio pervenerit, per Episcopum, vel per Celebrantem, cantata per cantores Antiphona de Beata Virgine, et de Sancto Titulari, subjungentur propriæ Orationes.

7. In processionibus vero, et Litaniis minoribus, quæ Rogationes vocantur, et fiunt tribus diebus ante Ascensionem Domini, eadem servantur, sed aliquanto remissius : convenit tamen in his Episcopum paratum cum ministris intervenire, vel saltem cum cappa.

8. Ad similitudinem harum processionum regulari poterunt et aliæ processiones extraordinariæ, quæ fieri quandoque contingit ad placandam iram Dei.

9. Si vero celebrandæ erunt processiones ex causa lætitiae, et pro gratiarum actione, aut etiam pro translatione aliquarum insignium Reliquiarum Sanctorum, ordinari poterunt ad exemplum processionis sanctissimi Sacramenti, de qua in *sequenti capite* dicetur : lumina tamen, seu funalia accensa deferri magis convenit, cum sanctissimum Sacramentum, vel saltem Reliquiæ in processionibus deducuntur.

CAPUT XXXIII.

Pro processione sanctissimi Sacramenti in festo Corporis Christi, quæ præmonenda ab Episcopo circa præcedentias. Viæ, et ecclesia quomodo ornandæ. Ordo processionis. Paramenta Capituli ecclesiæ Cathedralis in ipsa Processione. Funalia a quibus, et quo ordine portanda. Sanctissimum Sacramentum ab Episcopo quomodo gestandum. Locus, et habitus Legati a latere, Cardinalis, Nuntii Apostolici, Metropolitani, et aliorum Prælatorum. Nobiles viri etiam hastas baldachini deferant.

Præparanda pro ipsa processione. Accessus Episcopi ad ecclesiam. Agenda post communionem Celebrantis. Ordo inchoandæ processionis. Baldachini hastæ per ecclesiam a Beneficiatis deferantur. Psalmi, et Hymni ab Episcopo una cum ministris dicendi. Quid servandum ad altaria per vias erecta. Processio quo ritu perficienda. Benedictio cum sanctissimo Sacramento danda, et Indulgentiæ evulgandæ. Missa privata ab Episcopo hac die dicenda. Ritus exponendi sanctissimum Sacramentum super altari per totam octavam et processionem faciendi.

1. Ut processio, quæ hac die erit facienda, rite, et recte, ac secundum debitas cæremorias in honorem tanti Sacramenti fiat, et ad removendas omnes contentiones, et lites, quæ forsitan causa præcedentiæ oriri possent, et in ipso actu maxima cum indecentia, et scandalo processionem ipsam turbare, cura erit Episcopi pridie hujus diei, vel etiam per aliquos dies ante, demandare Magistris cæremoniarium, vel alteri, ad quem forsitan secundum loci consuetudinem hujusmodi cura spectabit, ut omnia decenter, et diligenter præparentur, et prævideantur.

2. Nempe, ut viæ, per quas processio transire debet, mundentur, et ornentur aulæis, pannis, picturis, floribus, frondibusque virentibus secundum posse, et qualitatem loci. Et ipsa ecclesia similiter per pulchre ornata, prout legitur in *cap. XII. lib. I. de ornato Ecclesiae*.

3. Item, ut fiat rotulus, in quo describantur per ordinem omnes, tam laicorum confraternitates, religiosi, et clerici, quam etiam alii quicumque, qui huic processioni interesse consueverunt, vel debent: ut secundum debitum ordinem, et absque aliqua contentione procedatur: apposita etiam aliqua poena pecuniaria, vel etiam, si Episcopo videbitur, poena excommunicationis, contra inobedientes, et procedere recusantes, secundum ordinem præscriptum in dicto rotulo.

4. Quod si aliqua præcedentiæ lis inter aliquos religiosos, confraternitates, seu laicos pendeat, quæ non ita de facili terminari valeat, poterit Episcopus mandare, ut absque præjudicio jurium ambarum partium, vel procedant secundum ordinem in dicto rotulo descriptum, vel oratione ab hujusmodi processione abstineant, donec lis fuerit determinata; et intimentur

omnes in rotulo descripti, ut ipsa die festivitatis sanctissimi Corporis Christi, summo mane ad ecclesiam Cathedralem conveniant, et ibidem, vel in aliquo ejusdem ecclesiæ atrio, seu platea congregentur, unaquæque religio, et confraternitas cum suis insignibus, et cruce, ac etiam funeralibus, seu candelis in Processione deferendis. Omnes enim tam religiosi, quam laici deberent, si fieri posset, in hac processione, si non funeralia, saltem candelas ceræ albæ, accensas manibus portare.

5. Ordo autem describendus in prædicto rotulo erit, ut præcedant confraternitates laicorum, deinde religiosi secundum ordinem antiquitatis, vel prout de jure, vel consuetudine præcedere solent ; postmodum Curiales, et Officiales portantes intorticia accensa, inter quos ultimo loco ibunt Nobiliores, et Magistratus, deinde clerus, hoc est, primo minister portans crucem ecclesiæ Cathedralis, medius inter duos Clericos portantes duo candelabra cum candelis accensis ; deinde, si aderunt, clerici seminarii, et post eos Curati ecclesiarum parochialium cum cottis ; tum ecclesiæ Collegiatæ cum eorum insignibus, si alias illa deferre solent ; et ultimo loco clerus ecclesiæ Cathedralis, cuius ecclesiæ saltem octo Beneficiati, seu Mansionarii erunt parati cum pluvialibus albis, pro deferendis hastis baldachini in principio processionis, ut infra dicitur, et deinde ibunt ante Canonicos, qui similiter omnes una cum Dignitatibus erunt parati paramentis albis, sibi competentibus, quemadmodum solent parari, Episcopo solemniter celebrante, incipiendo a junioribus, et inferioribus hoc ordine, videlicet, primo Subdiaconi, et Diaconi cum tunicellis, et dalmaticis, deinde Presbyteri cum planetis, ultimo loco Dignitates cum pluvialibus ; et si erit Archiepiscopus, portabitur immediate ante prædictos octo Beneficiatos paratos, et Canonicos, per aliquem Subdiaconum paramut, medium inter duos acolythos ceroferarios, crux archiepiscopal.

6. Ante Episcopum immediate ibit minister de baculo serviens, seu juxta loci consuetudinem, Dignitas, vel Canonicus paratus pluviali, baculum prædictum a terra

elevatum ambabus manibus portans, prout in *cap. XVII. § VI. lib. I. de mitra, et baculo pastorali dicitur.*

7. A lateribus hinc inde ibunt octo Capellani cum cottis, qui in Missa servierunt, quatuor pro qualibet parte, portantes eadem funalia accensa, quæ pro Missa servierunt ; et post eos duo acolythi cum duobus thuribulis, continue Ss. Sacramentum per viam thurificantes.

8. Sequetur Episcopus sub baldachino capite detecto, portans manibus suis sanctissimum Sacramentum in tabernaculo, sive ostensorio inclusum, medius inter duos Diaconos assistentes paratos, hinc inde pluvialis fimbrias elevantes.

9. Post Episcopum immediate minister, de mitra serviens, cum cotta, et velo ad collum, mitram ipsam manibus gestans.

10. Si aderit Legatus de latere, vel alius Cardinalis, aut Metropolitanus, seu Nuntius Apostolicus, habens facultatem Legati de latere ; vel alius Prælatus, ipso Episcopo superior, ibunt immediate post Episcopum cum cappa.

11. Alii vero Episcopi extranei, et Prælati post eos in habitu eorum ordinario, hoc est, mantelletto supra rochettum : et si una cum Legato, vel alio Cardinali adesset Metropolitanus, vel Nuntius, seu alius Prælatus, Episcopo superior, tunc solus Cardinalis, vel soli Cardinales, si plures essent, erunt cum cappa, ceteri vero omnes in habitu ordinario, ut supra.

12. Cavendum etiam erit, ne in hac processione actus scenici, vel ludrici, et indecori intermisceantur, prout in *capite præcedenti dictum fuit* ; sed omnia cum gravitate, et devotione fiant, et procedant.

13. Deputentur etiam nobiles viri, seu Barones, et alii, qui hastas baldachini per viam processionis portent, et qui illos in tempore, quando opus erit, vocet secundum regulam supra positam in *cap. XIV. lib. I. § II. de usu umbraculi.*

14. Ipsa die summo mane, præparetur per sacristam, vel alios ministros baldachinum album per pulchrum, super sanctissimum Sacramentum deferendum ; item

super credentia, ultra candelabra, et alia ordinaria pro Missa, tabernaculum pulchrum ex auro, vel argento, sive ostensorium, in quo sanctissimum Sacramentum ponendum, portandumque erit ; item duo thuribula cum naviculis, et thure ; item velum sericum album, amplum, auratum, seu perpulchre ornatum, ponendum super humeros Episcopi, dum Sacramentum portabit. Præparentur etiam funalia, et candelæ ex cera alba in numero sufficienti pro Canonicis, et aliis, deferenda in processione. Quæ omnia per Cæremoniarium prævideantur, an sint opportune, et ad usum necessarium præparata.

15. Omnibus paratis, Episcopus, quanto citius poterit, veniet ad ecclesiam, ordine, prout dicitur de accessu Episcopi ad ecclesiam, et ibidem Missæ, per primam Dignitatem, vel digniorem Canonicum celebrandæ, paratus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albo, et mitra assistit, in qua omnia servabuntur quæ in *cap. IX. hujus lib. II. de Missa solemni, quæ coram Episcopo celebratur*, expressa sunt ; ac etiam post communionem, cum cæremoniis, genuflexionibus, et reverentiis erga sanctissimum Sacramentum super altare positum, quæ explicantur in *cap. XXIII. § VII. hujus lib. II. de Officio, et Missa feriæ quintæ in Cœna Domini.*

16. Elevato sanctissimo Sacramento, vel etiam ante, si opus erit, junior Magister cæremoniarum curabit, ut processio, secundum ordinem in prædicto rotulo descriptum, dirigatur, et procedat.

17. Postquam Celebrans ipse communionem sumperit, et sanctissimum Sacramentum, in processione deferendum, in tabernaculo incluserit, Dignitates, et Canonici, ac octo Beneficiati supradicti, et si qui alii erunt, qui cum paramentis in processione ire debeant, unusquisque Canonicorum et Dignitatum in loco suo paramenta sacra albi coloris, sibi convenientia, induet ; Beneficiati vero prædicti extra chorum capient pluvialia ; et discedentibus duobus Diaconis assistantibus, ad se parandum in loco suo, duo ultimi juniores Canonici venient ad assistendum Episcopo, donec primi parati revertantur : quibus reversis, et ipsi ad se parandum ibunt.

18. Finita Missa, et data per Episcopum benedictione, Celebrans, discedens ab altari, ibit in sacristiam, ubi, depositis paramentis Missalibus, induet alia dignitati et ordini suo convenientia, deferenda in processione; et reversus, ibit ad locum suum inter alias Dignitates, seu Canonicos.

19. Interim accedent ad Episcopum duo acolythi cum duobus thuribulis, et ministrante naviculam Presbytero assistente, absque osculo cochlearis, et manus, Episcopus stans cum mitra, sine benedictione, imponet thus in prædictis duobus thuribulis. Quo facto, accedet ad altare, ubi deposita mitra, genuflexus super pulvino ante sanctissimum Sacramentum, accepto e manibus prædicti Presbyteri assistentis uno ex duobus thuribulis, thurificabit triplici ductu sanctissimum Sacramentum.

20. Tum per Magistrum cæmoniarum imponetur super humeros ejus velum perpulchrum supradictum, quod firmabitur spinulis, ne per viam decidat; et Diaconus assistens a dexteris accedet ad altare, et cum debitibus reverentiis accipiet tabernaculum, sive ostensorium cum sanctissimo Sacramento de altari, et illud in manibus Episcopi genuflexi collocabit, cui nec manum osculabitur, nec ullam tunc faciet reverentiam, sed statim atque in ejus manibus ipsum Sacramentum reliquerit, genuflectet: tunc cantores incipient Hymnum *Pange lingua gloriosi, etc.* et Episcopus cum sanctissimo Sacramento surget, et Diaconi assistentes hinc inde, fimbrias anteriores pluvialis elevabunt; et si contingat aliquos gradus ascendere, et descendere, Cæmonarius, vel aliquis Capellanus extremitates albæ, et vestes interiores ipsius Episcopi a parte anteriori elevabit; et aliquis Princeps, si adsit, vel nobilior laicus sublevabit, et portabit per totam processionem pluviale Episcopi a parte posteriori.

21. Octo vero Beneficiati prædicti, vel Mansionarii ex dignioribus parati, ut supra, accipiant hastas baldachini, quas portabunt per totam ecclesiam, et in porta ecclesiæ illas relinquunt in manibus laicorum, qui primo loco Barones, et Nobiliores, seu Magistratus esse debent,

deinde alii, ut supra dictum fuit. Ipsi vero Beneficiati præibunt ad locum suum, idest, ante Canonicos paratos.

22. Per viam processionis semper Episcopus aliquos Psalmos, vel Hymnos submissa voce recitabit, respondentibus Diaconis assistantibus : et ordine superius descripto, procedent per totam viam processionis ; quæ, si longior fuerit, poterit Episcopus in aliqua ecclesia, et super illius altare deponere sanctissimum Sacramentum, et aliquantulum quiescere; et ibidem, antequam discedat, thurificare sanctissimum Sacramentum, et Orationem de Sacramento cantare ; quod tamen non passim in singulis ecclesiis, vel ad singula altaria, quæ forsitan per viam constructa, et ornata reperiuntur, faciendum est, sed semel tantum; vel iterum, arbitrio Episcopi.

23. Dum processio erit in fine, idest, prope eamdem ecclesiam, a qua discessit, ante ejusdem ecclesiæ fores, iterum nobiliores laici, vel alii nobilitate eisdem æquales, hastas baldachini capient : et Episcopus sub baldachino ibit usque ad cancellos, vel presbyterium, vel ad gradus altaris, juxta ecclesiæ structuram, et situationem.

24. Postquam Episcopus pervenerit ad supremum altaris gradum, Diaconus a dextris cum debita reverentia, et genuflexione, ac sine osculo accipiet de manu ipsius Episcopi stantis sanctissimum Sacramentum ; et illud super altare collocabit.

25. Interim cantores in cantu pausato, et devoto cantabunt Versiculum *Tantum ergo Sacramentum*, etc.

26. Episcopus vero, deposito velo, genuflectet super pulvino in infimo gradu altaris : mox surget, et imponet incensum in altero ex duobus thuribulis, ministrante naviculam Presbytero assistente, et sine benedictione et osculo, ut supra, et iterum genuflexus sanctissimum Sacramentum triplici ductu, prout fecerat in principio, thurificabit.

27. Quo facto, duo cantores cantabunt Versiculum *Panem de cœlo*, etc. et chorus Responsorium *Omne delectamentum*, etc. Episcopus surgens, ex libro, quem Diaconi assistentes genuflexi hinc inde sustinebunt, cantabit Orationem *Deus, qui nobis sub Sacramento*, etc. qua finita,

accedet ad altare, et accepto tabernaculo, seu ostensorio cum sanctissimo Sacramento, illud ambabus manibus velatis elevatum tenens, vertens se ad populum, cum illo signum crucis super populum ter faciet, nihil dicens. Quo facto, iterum deponet sanctissimum Sacramentum super altare, deponet velum, et genuflectet, ut supra.

28. Tunc Presbyter assistens in cornu Epistolæ, stans versus populum, facta prius debita reverentia cum genuflexione sanctissimo Sacramento, publicabit Indulgentias, in forma consueta, a Summis Pontificibus, et ab Episcopo concessas omnibus, qui processioni interfuerunt.

29. Et advertatur, ut intorticia, et candelæ, quæ in processione delata fuerunt, non extinguantur, donec Episcopus cum sanctissimo Sacramento benedictionem, ut supra dictum est, dederit.

30. Omnibus expeditis, Episcopus, facta aliquantulum oratione ante sanctissimum Sacramentum, post debitam genuflexionem, atque accepta mitra extra cancellos, discedet cum Canonicis in sacristiam, ubi paramenta deponet, et solito more associatus ab eis, ad domum suam redibit.

31. Si vero Episcopus voluerit ex sua particulari devotione hac die celebrare, et sanctissimum Sacramentum pro dicta processione conficere, poterit summo mane Missam planam sine cantu legere, omissa pro hac die, propter processionem, ad celeriorem actus expeditionem, et ad evitandum calorem, Missa solemni: et in fine Missæ Canonici, et alii, ut supra, capient paramenta.

32. Episcopus vero, depositis manipulo, et planeta, capiet pluviale; et cetera omnia fient, quæ superius declarata sunt.

33. Et quia solitum est per totam hanc octavam ponere super altare tabernaculum cum sanctissimo Sacramento discooperto, dum Vesperæ, et Officia divina recitantur, ad quæ magna populi frequentia solet accedere, conveniens esset, ut ob reverentiam tanti Sacramenti, tam Episcopus, quam Canonici, et omnes præsentes, et in

choro assistentes, durante Officio, starent semper capite detecto, et numquam sederent. Quod si ob longitudinem Officii præstare non poterunt, non omittant saltem in signum reverentiae, detecto capite, exsistente sanctissimo Sacramento super altari, divinis Officiis assistere.

34. Solitum etiam est octava die hujus festi post Vespertas fieri processionem ad reponendum sanctissimum Sacramentum, quæ non tam solemnis, et longa via, ut prima, sed vel per ecclesiam, vel parum circa extra eam fieri debet, in qua, si Episcopus interesse voluerit, debet cum pluviali sanctissimum Sacramentum portare; et tam in principio, quam in fine processionis illud thurificare, et alia facere, quæ superius expressa sunt; et demum Diaconus debet in fine illud includere, et reponere in tabernaculo, ubi solet continue asservari.

35. Absente Episcopo, et in Collegiatis, Celebrans, finita Missa, et depositis planeta, et manipulo, capiet pluviale, et sanctissimum Sacramentum thurificabit, illudque sub baldachino portabit, et omnia ut supra fient, exceptis iis, quæ ad Episcopum proprie pertinent.

CAPUT XXXIV.

In quibus festis Episcopi solemniter celebrare soleant. Episcopus in crastinum celebraturus, Vespertas solemnies pridie agere ipse consuevit. In quibus festis Episcopi Missæ, et Vesperis solemnibus assistant.

1. Quia per annum plura festa occurrunt, ultra superius expressa, in quibus decet, vel Episcopum solemniter celebrare, vel saltem Vesperis, et Missæ solemniter per alium celebratæ, interesse, de his breviter aliquid dicendum est.

2. Celebrare igitur poterit Episcopus, nisi legitime fuerit impeditus, in die Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, in festo Epiphaniæ Domini, feria quinta in Cœna Domini, in Dominica Resurrectionis, in die Ascensionis, in Dominica Pentecostes, in festivitatibus Immaculatæ Conceptionis, Annuntiationis, et Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in festo S. Joseph Sponsi B. M. V., in festo Beatorum Apostolorum Petri et

Pauli, in festo omnium Sanctorum, in festo sancti Titularis Ecclesiæ, et Patroni, in die Anniversario Dedicationis Cathedralis Ecclesiæ, vel etiam arbitrio suo in aliis festivitatibus per annum, quæcumque ei placuerit, cum cæremoniis, et solemnitatibus, quæ supra in capite VIII. *hujus lib. II. de Missa solemni, Episcopo celebrante*, explicatæ fuerunt : ac etiam cum Vesperis solemnibus in vigilia, seu die, quæ festum præcedit, excepto Sabbato Sancto, quo die Vesperæ non dicuntur, nisi mane in fine Missæ, et vigilia S. Joseph et Annuntiationis Beatæ Mariæ, si venerit in Quadragesima, die feriato : quo casu Vesperæ non celebrantur in vigilia, sed tantum in die finita Missa : et tunc, ne istæ solemnitates sine Vesperis solemnibus transeant, poterit Episcopus, depositis Missæ indumentis, accipere pluviale, et celebrare Vesperas, Canonicis paratis remanentibus.

3. Sed, si hæc festa venerint feria secunda in Quadragesima, poterunt Vesperæ solemnes in Dominica præcedenti celebrari cum cæremoniis, prout supra dictum est in capite I. *hujus lib. II. de Vesperis solemnibus, Episcopo in crastinum celebraturo*.

4. In aliis autem festivitatibus, videlicet, in nocte Nativitatis Domini, Sancti Stephani, Sancti Joannis Evangelistæ, Circumcisionis Domini, feria secunda, et terlia Paschæ, Dominica in Albis, Dominica Sanctissimæ Trinitatis, in festo Sancti Joannis Baptistæ, in festo Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, in aliquibus principaliibus festivitatibus Ecclesiæ Cathedralis, et pro aliqua re gravi, ad universalem, vel propriam Ecclesiam spectante, vel alias quæcumque Episcopo placuerit, poterit, paratus cum pluviali et mitra, assistere Missæ, per aliquem Prælatum, Dignitatem, seu Canonicum celebrandæ, in qua omnia servabuntur, quæ supra explicata fuerunt in cap. IX. lib. II. *de Missa solemni, quæ coram Episcopo celebratur* : et si præcedenti die Episcopus Vesperis interesse voluerit, celebrentur similiter, prout dicitur in cap. II. *ejusdem lib. II. de Vesperis solemnibus, Episcopo in crastinum non celebraturo*. In aliis festivis, seu ferialibus diebus Episcopus, cum aderit, semper deferet cappam.

CAPUT XXXV.

Missæ solemnis, vel per Episcopum, vel per aliquam Dignitatem celebranda in diebus Electionis, et Consecrationis ejusdem. Paramenta sint coloris festo convenientis; si vero feriata dies sit, erunt alba. Collecta pro Episcopo in eadem Missa dicenda.

1. Singulis annis, in diebus anniversariis Electionis, et Consecrationis Episcopi, Missam solemnem, vel per ipsum Episcopum, vel per aliquam Dignitatem, seu Canonicum, ipso præsente, celebrari convenit; quæ, si dies Electionis, seu Consecrationis venerit in die aliquo festivo, celebrabitur de festo, cum paramentis festo convenientibus, et cum commemoratione pro Episcopo,

2. Si vero venerit in die feriato, celebrabitur, prout in Missali, cum paramentis albis, et una tantum collecta pro Episcopo, videlicet *Deus omnium fidelium Pastor, et Rector, etc.* et si Episcopus celebret, dicat in Oratione *Me indignum famulum tuum, quem huic Ecclesiæ, etc.* sed in reliquis omnia circa cæremonias servabuntur, quæ supra propriis in locis explicata fuerunt.

CAPUT XXXVI.

Anniversarium pro Episcopo proxime defuncto celebrandum. Missa solemnis pro Defunctis ea die coram Episcopo cantanda. Sermo post Missam omittatur. Absolutio in fine per Episcopum cum paramentis nigris fiat.

1. Episcopus vivens, Prædecessoris sui proxime ante ipsum defuncti memoriam habere debet, et pro ejus anima singulis annis in die obitus anniversarium celebrare, vel saltem Missæ pro ejus anima, ab aliqua Dignitate, seu Canonicæ celebrandæ, præsens assistere, et in fine absolvere.

2. Missa autem erit Defunctorum, et in ea omnia tam circa ornamento altaris, et indumenta, ac paramenta Missalia, quam circa genuflexiones, et cæremonias servabuntur, quæ supra declarata fuerunt in *capite XI. lib. II. de Missa Pontificali pro Defunctis, et in cap. XII. hujus ejusdem lib. de Missa pro Defunctis, quæ coram Episcopo celebratur.*

3. Non tamen post Missam sermo habendus erit; sed finita Missa, solus Episcopus, deposita cappa, apud sedem suam parabitur pluviali nigro cum ceteris indu- mentis, et habens ante se pannum nigrum extensem, seu lecticam mortuorum, absolvet, prout ibi dicitur.

CAPUT XXXVII.

Anniversarium omnium Episcoporum quotannis in Cathedrali faciendum. Quomodo Episcopus Missæ huic assistat, et absor- lutio facienda sit, vel ab ipso Episcopo, vel a Celebrante.

1. Aliquo die non impedito, infra octavam Defunctorum, arbitrio Episcopi, Canonicus aliquis, seu Dignitas ecclesiæ Cathedralis celebrabit Missam pro animabus omnium Episcoporum, et ecclesiæ Cathedralis Canoni- corum defunctorum, cum paramentis nigris, et cære- moniis, prout supra dictum est, cui Missæ Episcopus præsens erit cum cappa; et in fine, si voluerit, poterit, imo debebit, deposita cappa, et accepto pluviali, absolvere, prout dicitur *capite præcedenti*.

2. Quod si Episcopus hujusmodi Missæ præsens non erit, vel absolvere nequiverit, Celebrans, finita Missa, accedit ad cornu Epistolæ altaris, ubi in plano, depo- sita planeta, et manipulo, accipiet pluviale nigrum, et stans in dicto cornu Epistolæ, versus ad altare, exspec- tabit finem Responsorii, et interim clerici, seu alii extendent pannum nigrum ante gradus altaris, vel por- tabunt illuc lecticam mortuorum, nisi alias a principio Missæ fuerit accommodata.

3. Quando per cantores repetitur Responsorium, post Versiculum *Requiem æternam, etc.* accedit Cæremoniarius ad Episcopum, si aderit, cum thuribulo, et ministrante naviculam Presbytero assistente, Episcopus imponet thus in thuribulum cum benedictione solita, quod Cæ- remoniarius portabit ad altare, et alicui Capellano Cele- brantis consignabit, tenendum juxta cornu Epistolæ altaris, ubi etiam aliis Capellanus tenet vas aquæ benedictæ cum aspersorio.

4. Si vero Episcopus præsens non erit, ipse Cele-

brans imponet thus in thuribulum, ministrante navi-
culam Diacono.

5. Incepto *Kyrie, eleison*, surget Episcopus detecto capite: Celebrans vero, dicto ultimo *Kyrie, eleison*, stans, detecto capite, in dicto cornu versus ad altare, dicet intelligibili voce *Pater noster*, quod secrete complebit; et interim accedet ad medium altaris, et versus dictum pannum, seu lecticam mortuorum, ministrante Diacono aspersorium, asperget ter super eumdem pannum, seu lecticam: tum ministrante eodem Diacono thuribulum, simili modo ter thuribulum ducens, pannum seu lecticam thurisicabit; deinde conversus ad altare, ex libro, super illud posito, in eodem cornu *Epistolæ*, dicet *Versiculum Et ne nos inducas, etc.* et *alios Versiculos, et Orationem*, et in fine, *Versiculum Requiem æternam dona eis, Domine, etc.* et dicto per cantores *Versiculo Requiescant in pace*, Celebrans redibit in sacristiam, ad se exeundum.

CAPUT XXXVIII.

Episcopi ægrotantis, quæ cura, et studia esse debeant. Fidei pro-
fessionem emittat. A quo, et quomodo sacrum Viaticum susci-
piat. Veniam petat de negligentiis coram Capitulo, Parochis,
et Curatis, et rursus Fidei professionem faciat. Commendet eis
Ecclesiam, et pauperes, et bonum Successorem adprecetur.
Ecclesiæ res, et scripturas manifestet. Viri religiosi ad ejus
agonem assistant. Preces dicendæ statim ac vita excesserit.
Quæ præstanta a familiaribus circa defuncti corpus. Induatur
vestibus omnibus Pontificalibus violaceis. Ubi exponendum sit
ejus cadaver. Religiosi mendicantes per ordinem in ejus funere
vigilias Defunctorum cantent, et Prior eorum absolutionem
faciat. Ordo deferendi ejus corpus ad Ecclesiam. Octava, vel
alia die exsequiæ cum quatuor Absolutionibus celebrentur. Pro-
cessiones, et preces habendæ pro futuro Successore. Ad nun-
tium novi Electi gratiæ Deo agendæ, et Hymnus *Te Deum* in
Ecclesia cantandus.

1. Licet Episcopus, tamquam bonus pastor, et dili-
gentissimus villicus, omni tempore paratus esse debeat
ad reddendam rationem Domino suo de ovibus sibi
commissis, et de suæ administrationis officio, id tamen
diligentiori cura, et studio peragere debet, dum ægrotat,
quasi extremo vitæ suæ diei vicinior. Nam etsi semper
mortis periculum mortalibus immineat, propinquiores
tamen morti sumus, dum ægrotamus.

2. Curet igitur Episcopus, ut quanto magis dignitate ceteris præest, et majori studio ultimum hujus vitæ actum, quo solo coronari electi solent, cum laude perficiat. Quod si dum ægrotat, tamquam homo, morbi periculum non agnosceret, medici, domestici, familiares, et præcipue ejus confessarius secrete, et summa cum reverentia, et caritate eum de discrimine vitæ, in quo versatur, moneant, et hortentur, ut voluntati divinæ non invitus adhæreat, et quæ ad animæ salutem pertinent, peragere curet. Nam Episcopum decet, non solum verbo, sed etiam opere, et exemplo usque ad extremum vitæ spiritum alios docere, et ad viam salutis dirigere. Medici vero, et familiares, quæ ad corporis salutem pertinent, diligentissime current, et polliceantur Episcopo, se quantum humana potest industria, facturos, ut, si fieri poterit, pristinam sanitatem recuperet.

3. His verbis, et hortationibus excitatus Episcopus ægrotans, vel, quod melius esset, sua sponte cum extremum diem suum appropinquare cognoverit, primo peccata sua confessario diligentissime confiteatur, deinde tempore congruo sacrum petat Viaticum; et antequam communicet, indutus rochetto, et stola, præsente sanctissimo Christi Corpore, profiteatur catholicam fidem, ex formula ab Apostolica Sede præscripta, quam affirmet se semper inconcusse, et firmiter tenuisse, et credidisse, seque in ea velle vivere, et mori, cum Dœo placuerit.

4. Tum majori, qua poterit, devotione, et humilitate, sacrum sumat viaticum, quod illi deferat prima Dignitas, comitante Capitulo, et toto clero Cathedralis ecclesiæ in habitu ecclesiastico, et cum candelis accensis; et si fieri potest, Magistratus deferat baldachinum; moneatque Episcopus sacristam, seu curatum, ut cum tempus erit, extremæ Unctionis sacramentum sibi administret, et animæ commendationem faciat.

5. Convocet deinde Canonicos, Parochos, et Curatos omnes, dum adhuc sensus corporis integri sunt, et coram eis profiteatur iterum catholicam fidem ex prædicta formula, petat veniam de negligentiis, et imper-

fectionibus suis, et si quemquam umquam in sua administratione offenderit, roget, ut orent Deum omnipotentem pro anima sua; commendet illis ecclesiam, pauperes, viduas, orphanos, et loca pia; memoret eis, ut donec de Successore provideatur, continuas preces ad Deum fundant, ut eis bonum Pastorem concedere dignetur, qui eos uberior, quam ipse fecit, pascere noverit.

6. Aperiat etiam eis debita, et credita ecclesiæ, si quæ sunt; et notificet scripturas, jura, et actiones ejusdem ecclesiæ; condat, si velit, et si habeat ab Apostolica Sede facultatem, testamentum, et eligat sibi sepulturam.

7. Cum vero hora mortis appropinquat, petat, ut sibi administretur extremæ Unctionis sacramentum, et animæ commendatio fiat, prout in Rituali Romano. Viri pii, et religiosi continue assistant Episcopo animam agenti, cui crucem inspiciendam, osculandamque crebro offerant; redigantque ei ad memoriam Passionem Domini Nostri Jesu Christi. Nec desint Religiosi, et Sacerdotes, qui continue, dum adhuc exspirat, Psalmos, Passionem Christi Domini, et alias devotas Orationes legant.

8. Postquam Episcopus spiritum Creatori reddiderit, Canonici, qui aderunt, singuli super eum Versiculum *A porta inferi, etc.* cum *Oratione Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes, etc.* recitabunt. Cubicularii vero et familiares ipsius Episcopi defuncti corpus aqua calida cum vino, et herbis odoriferis lavabunt, et mundabunt; et si hæredibus videbitur, poterit etiam aperiri, et aromatibus condiri; quo casu intestina ejus statim sepeliantur in ecclesia.

9. Sed licet corpus non aperiatur, omnino agendum, et curandum est opportunis remedii, ut sine fœtore usque ad præstitutum tempus sepulturæ servari possit.

10. Lotò, et terso corpore, clerici familiares, seu alii ecclesiastici viri, cum Magistro cæremoniarum, induant illud primum vestibus ordinariis usque ad rochettum, deinde sacris vestibus, quibus vivens induebatur, dum solemniter erat celebraturus; hoc est caligis et sandaliis,

amictu, alba, cingulo, cruce pectorali, manipulo, stola, tunicella, dalmatica, chirothecis, planeta coloris violacei, annulo, et mitra simplici, ac etiam pallio, cum spinulis, si erit Archiepiscopus, vel alias utens pallio, et ponant super pectus ejus crucem aliquam, quam manibus teneat.

11. Corpus sic indutum donec præparetur lectus in aula majori, ut infra, ponatur super aliqua mensa, seu in terra super tapete, cum cereis ardentibus ad caput et pedes.

12. Interim ceteri Episcopi familiares, inferiores, et famuli totam domum denudent, et in aula majori palatii, sive domus, præparent lectum ex tabulis altitudinis palmorum sex, longitudinis ad minus palmorum duodecim, et latitudinis palmorum decem, vel ad minus octo, et super illud ponatur stratum ex lana, seu palea plenum, et cooperiatur panno serico nigro, vel saltem laneo. Ad lecti pedes præpæretur parva mensa mundo linteo cooperta, et super ea duo candelabra cum candelis accensis, liber Missalis, vas aquæ benedictæ cum aspersorio, thuribulum cum navicula, et incenso, ac unum superpelliceum cum stola, et pluviale nigrum ponatur.

13. Quibus omnibus sic paratis, corpus Episcopi defuncti, ut supra indutum, portetur in dicta aula, et super dicto loco collocetur, et ad pedes ejus ponatur pileus Pontificalis, floccis sericis viridibus ornatus, et hinc inde a lateribus ponantur scamna cum foraminibus pro funeralibus, seu intorticiis ponendis circa corpus, vel saltem, illis deficientibus, collocentur quatuor candelabra alta, cum quatuor intorticiis ardentibus ad quatuor lecti angulos.

14. Circumcirca per totam aulam disponantur sedilia pro Canonicis, Clericis, Magistratu, Civibus, et aliis qui venient ad honorandum funus.

15. Hora competenti, cum jam, si non omnes invitati ad funus, saltem eorum aliqui advenerint, Clerus sacerdotalis per ordinem, vel religiosi quatuor Ordinum Mendicantium, si in civitate adsint, qui invitari debent, vel alii per singula collegia, incipient vigilias, hoc est

Vesperas, et Matutinum cum Invitatorio, et tribus Nocturnis, ac Laudibus defunctorum.

16. Primi, idest inferiores, a quibus inchoandum est, nam ultimus locus dignioribus religiosis reservatur, inchoabunt Vesperas. Prior enim eorum, habens ante se legile cum libro, alta voce incipiet Antiphonam *Placebo Domino*, quam ceteri ejusdem Religionis Fratres, qui prope funus ante alios hinc inde stare debent, prosequentur: et, ea finita, sedentes, recitabunt alternatim Psalmos Vesperarum cum Antiphonis duplicatis, prout fieri solet in officio duplici: et dum inchoantur Psalmi, eisdem fratribus, qui cantant, candelæ distribuendæ sunt, prout et ceteris, quando Nocturnos, et Laudes cantabunt, ut infra.

17. Ad Canticum *Magnificat*, surgunt omnes, et Prior illorum religiosorum, qui Vesperas cantaverunt, accedit ad mensam ad pedes lecti, et ibidem a Cæremoniario, vel aliis clericis, induetur superpelliceo, stola, et pluviali, et imponet thus in thuribulum.

18. Finitis Canto *Magnificat*, et Antiphona, stans ibidem ad pedes lecti ante mensam prædictam, manibus junctis, dicet *Pater noster*; et interim, accepto aspersorio de manu Cæremoniarii, vel alterius clerici, incipiendo a parte sua dextera, asperget lectum, aspergendo ter in singulis lateralibus partibus tantum, et dum transibit ante Canonicos, illos capite aliquantulum inclinato salutabit. Et postquam reversus fuerit in eodem loco apud mensam, reddito aspersorio, capiet de manu ejusdem Cæremoniarii, vel alterius clerici thuribulum, et lectum similiter eodem modo thurificabit: quo facto, stans ante prædictam mensam, reddito thuribulo, et habens ante se librum apertum, ex eo leget Versiculos, et Orationem infrascriptam, **videlicet**

¶. *Et ne nos inducas in temptationem.* R. *Sed libera nos a male.* ¶. *A porta inferi.* R. *Erue, Domine, animam ejus.* ¶. *Requiescat in pace.* R. *Amen.* ¶. *Domine, exaudi orationem meam.* R. *Et clamor meus ad te veniat.* ¶. *Domine uisibicum.* R. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus. Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes, etc. R. *Amen.*

Deinde dicit Versiculum *Requiem aeternam, etc.* Demum duo ex fratribus cantantibus subjungunt *Requiescat in pace*, et ceteri respondebunt *Amen*.

19. Finitis Vesperis, Religiosi, qui illas cantarunt, discedunt, et vocantur alii Religiosi, qui Matutinum, hoc est, Invitatorium cum tribus Psalmis primi Nocturni, et Lectionibus cantabunt ; et dum cantatur Invitatorium, usque ad initium primi Psalmi, omnes stare debent.

20. Finitis Psalmis primi Nocturni, duo cantores, sive duo ex Fratribus, qui Nocturnum cantarunt, annuntiant Versiculum *A porta inferi*, et respondeatur *Erue, Domine, animam ejus* ; quo dicto omnes surgunt. Tunc unus ex eisdem Religiosis, Lectionem cantaturus, accedit ad pulpitiū, seu legile, et secreto dicto ab omnibus *Pater noster*, quod totum sub silentio completur, omnes sedent, ipse Lectionem incipit, et ea finita, cantores cantant Responsorium, et alii duo ex eadem Religione cantant secundam, et tertiam Lectionem.

21. Finita ultima Lectione, dum cantatur tertium Responsorium, Prior ejus Religionis, quæ Nocturnum cantavit, accedit ad mensam, induitur superpelliceo, stola, et pluviali ; et cum dicitur Versiculus *Requiem aeternam, etc.* imponit thus in thuribulum : et in fine, cum dicitur *Kyrie, eleison*, surgunt omnes, et Prior dicat *Pater noster*, aspergat, et thurificet lectum, ut supra in Vesperis, et cantet eosdem Versiculos, et Orationem, ut supra dictum est.

22. Quo facto, alii Religiosi vocentur, et cantent similiter secundum Nocturnum : et eo finito, alii, qui cantent tertium eodem modo, et forma, prout de primo dictum est. Demum ultimi, et digniores Religiosi cantent Laudes eadem forma, prout decantatæ fuerunt Vesperæ, et ad *Benedictus* et *Orationes etc.* omnes surgant, ut supra.

23. Quod si non adessent tot Religiones, quæ possent distincte Vesperas, et Nocturnos, et Laudes prædictas decantare, posset una cantare duos Nocturnos, vel plures : sed omnino in fine Vesperarum cuiuslibet Nocturni, et Laudum aspergendus, et thurificandus est

lectus, et dicendi Versiculi, et Orationes, ut supra. Et e contra, si essent plures Conventus, et Religiones, poterunt duo simul cantare unum Nocturnum, et alii alia, prout melius videbitur.

24. Dum cantantur Laudes, paretur feretrum : et illis finitis, ponatur corpus Episcopi defuncti super feretrum, et præcedentibus omnibus Religiosis, et clero, ordine suo, ad ecclesiam deducetur ; feretrum autem portabitur per Sacerdotes, cottis indutos. Canonici feretrum immediate præcedant, Magistratus vero, cum ceteris omnibus invitatis, et de civitate, sequantur.

25. Prædictum feretrum collocetur in medio ecclesiæ, et ibidem Prior, seu dignior Canonicorum, vel prima Dignitas, si adsit, indutus pluviali, faciet Officium, hoc est, dicet ad pedes feretri *Pater noster*, imponet thus, asperget, et turificabit, ut supra, et demum cantabit Versiculos, et Orationem supradictam. Quo facto cantetur Missa pro ejus anima (curæ namque sit Cæremoniariis, ut cadaveris delatio in ecclesiam semper de mane fiat) et in fine solitæ Absolutiones habeantur, ut in Pontificali ; hisque expletis, defuncti corpus de more, summa, qua decet, reverentia sepeliatur.

26. Si vero id tempus, et hora non ferant, octavo die, vel quando (non ultra tamen diem trigesimum) hæredibus, et exsecutoribus defuncti placuerit, in ecclesia celebrentur Exsequiæ cum quatuor Absolutiobus, et omnibus cæremoniis, quæ supra expressæ sunt in hoc eodem cap. XI. de Missæ Pontificali pro Defunctis.

27. Sepulto Episcopo, donec de novo Successore provisum fuerit, preces ad Deum continue offerendæ sunt pro opportuna novi Episcopi electione impetranda : et conveniret, ut singulis diebus, vel saltem semel in hebdomada, Religiosi processionaliter ad ecclesiam Cathedram accederent, Litanias cantantes, et ibidem pias, et devotas orationes recitarent, cum Canonicis, et clero ejusdem ecclesiæ Cathedralis, ut Deus illis quamprimum concedere dignetur novum, et bonum

pastorem, qui ecclesiam regere, et animarum curam digne, et fructuose habere valeat, et possit.

28. Qua electione obtenta, quamprimum de ea nuntium certum habuerint, singuli Religiosi ad ecclesiam Cathedralem accedentes, Deo gratias agent, et Hymnum *Te Deum*, etc. devote cantare poterunt in ecclesia.

CAPUT XXXIX. ET ULTIMUM.

Qua vocis modulatione confessio per Diaconum post sermonem recitanda sit, Forma Indulgentiæ publicandæ per sermocinatorem, ac benedictionis ab Episcopo post ipsum sermonem impertienda.

1. Statim finito sermone, Diaconus, qui cantavit Evangelium, stans ante infimum gradum solii, conversus ad Episcopum stantem cum mitra, capite inclinato, cantabit confessionem in tono, prout habetur in Rituali Romano, et dum dicet *Tibi*, *Pater*, et *Te*, *Pater*, si fuerit Canonicus, profunde se inclinabit, si non fuerit Canonicus, genuflectet.

Con-fi-te-or De-o omni-po-tenti, be-a-tæ
 Ma-ri-æ semper Virgi-ni, be-a-to Micha-e-li
 Archange-lo, be-a-to Jo-an-ni Baptistæ,
 sanctis A-posto-lis Petro et Paulo, omni-bus
 Sanctis, et ti-bi Pa-ter :

Quod dum dicit genuflectit, vel se inclinat, coram Pontifice ut supra : tum surgit, et continuat :

Qui-a pecca-vi nimis co-gi-ta-ti- o-ne, ver-bo
 et o-pe-re: me-a culpa, me-a culpa, me-a
 ma-xi-ma culpa. Id- e- o precor be- a-tam
 Ma-ri-am semper Virginem, be- a-tum Micha-
 e-lam Archangelum, be- a-tum Jo-annem Ba-
 ptistam, sanctos A-postolos Petrum et Paulum,
 omnes Sanctos, et te Pa-ter, o- ra-re pro me
 ad Dominum De-um nostrum.

2. Finita confessione per Diaconum, Episcopus sedet, et sermocinator, qui in pulpito, dum cantatur confessio, genuflectet, surgens publicabit Indulgentiam in forma sequenti, videlicet :

Reverendissimus in Christo Pater, et Dominus N. Dei et Apostolicæ Sedis gratia, hujus sanctæ Ecclesiæ Episcopus dat, et concedit omnibus hic præsentibus quadraginta dies de vera Indulgentia in forma Ecclesiæ consueta. Rogate Deum pro felici statu Sanctissimi Domini Nostri N. Divina providentia Papæ N., Dominationis suæ Reverendissimæ; et sanctæ Matris Ecclesiæ.

3. Publicata Indulgentia, Episcopus, deposita mitra, surget, et leget ex libro, per ministrum de eo servientem, supra caput sustentato, in tono Orationis versus ad populum, ut infra, videlicet :

Precibus, et meritis beatæ Mariæ semper Virginis, beati Michaelis Archangeli, beati Joannis Baptistæ, Sanctorum Apostolorum Petri, et Pauli, et omnium Sanctorum, misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam.

R. Amen.

Indulgentiam, absolutionem, et remissionem peccatorum vestrorum, tribuat vobis omnipotens, et misericors Dominus.

R. Amen. Deinde, reassumpta mitra, benedicens populo, more consueto, dicet *Et benedictio Dei omnipotentis Patris, et Fi † lii, et Spiritus † Sancti descendat super vos, et maneat semper.*

R. Amen.

4. Si autem erit Archiepiscopus, statim, publicata Indulgentia, Capellanus portabit ante illum crucem, quam genuflexus tenebit, et Archiepiscopus surgens deposita mitra, prius cruci caput profunde inclinabit, et deinde adhuc stans, prosequetur *Precibus, etc.* et sic detecto capite, solemniter benedicet.

Qaeremonialis Episcoporum

LIBER TERTIUS

SEU LEGES, ET INSTITUTA CÆREMONIALIA PRO
PROVINCIARUM PRÆSIDIBUS, GUBERNATORIBUS,
PRÆLATIS, ET APOSTOLICIS VICELEGATIS.

CAPUT I.

Quomodo se gerere debeat Præses, aut Gubernator seu Vice-Legatus in primo accessu ad suam Provinciam, vel Civitatem : et quid, dum in ea permanebit, erga illarum Antistites.

1. Statim ac Præses, vel Gubernator Prælatus venerit in provinciam vel civitatem temporali suæ jurisdictioni demandatam, dignorem de sua familia mittet ad Archiepiscopum sive Episcopum inibi residentem, adventum suum patefaciendo, simulque significando se curaturum quamprimum, ut eum solemniori, qua poterit forma, publice visitatum adeat.

2. Officio perhumaniter accepto, non immorabitur Antistes hanc Præsidis seu Gubernatoris publicam visitationem prævenire, invisens illum privatim amiceque sub noctu brevioribus indutus vestibus nigri coloris, ac inter eundum, ut quælibet Nuntii forma devitetur, sciscitari dumtaxat curabit, an domi exsistat ; quo comperto, ascendet ad illum, qui eodem prorsus habitu erit indutus. In discessu recuset omnino familiarium atque luminum comitatum, ut privatæ visitationis assumptam methodum non excedat.

3. Præses autem vel Gubernator pari sub forma Archiepiscopum seu Episcopum continuo revisitabit, quamvis paucos post dies de hoc eodem visitationis actu sit ei publice et solemniter satisfactorus.

4. Imminente itaque publicæ visitationis die, Præses aut Gubernator illam Archiepiscopo sive Episcopo, mane pro vespere, et vesperi pro subsequenti mane

renuntiabit ; et dum ad Episcopale Palatium se transferret, in limine portæ familiares, in summitate vero scalarum Antistitem ipsum, qui aliquos etiam gradus descendet, obviam habebit. Sicque comiter exceptus ad dexteram ipsius Antistitis in audientiæ aulam introducetur. Hinc, postquam ambo in æqualibus sedibus e regione locati assidentes mutuis sese officiorum colloquis ad libitum recreaverint, discedentem Præsidem aut Gubernatorem Archiepiscopus, vel Episcopus usque ad finem scalarum comitabitur, familiares vero ipsius ad currum usque, non recessuri donec Præses seu Gubernator prorsus abierit.

5. Præmisso item nuntio, ut dictum est supra, diutius haud differet Archiepiscopus sive Episcopus publicam restituere visitationem Præsidi seu Gubernatori, qui occurrendo tam per se, quam per familiares, sedendo, et comitando adamussim ea omnia servabit, quæ idem Archiepiscopus aut Episcopus in ejus visitatione secum peregerat.

6. Quod si, residente jam Præside in Provincia, vel Gubernatore in Civitate, ad eum primo accesserit novus illius ecclesiæ Antistes ; tunc istius erit ante de adventu suo certiorem reddere Præsidem ipsum vel Gubernatorem, qui hujusmodi recepto officio visitabit quantocius eum non jam private, sed enuntiata visitatione sub forma publica : et ita ab Archiepiscopo sive Episcopo subinde revisetur.

7. Adyentibus Natalitiis Domini Feriis, Præses aut Gubernator perget primus ad Archiepiscopum sive Episcopum, ut illas ei faustas felicesque adprecetur ; nec prætereundum quidquam tunc erit ex iis, quæ de prima publica visitatione dicta sunt. Idemque præstabit Archiepiscopus seu Episcopus, quando Præsidem aut Gubernatorem hoc nomine vicissim erit prosequuturus.

8. Quamquam superius statutum sit, quod Archiepiscopus aut Episcopus domi ponere debeat a dextris Præsidem seu Gubernatorem, secus tamen extra domum servabit : quia semper et in quocumque tertio loco cum ipse, tum ceteri Provinciæ Antistites dexteram supra Præsidem vel Gubernatorem retinebunt.

9. Quæ hactenus pro Præsidibus et Gubernatoribus præscripta fuere, a Vice-Legatis etiam tam erga Archiepiscopum, quam Episcopos non Cardinales in locis eorum ditioni subjectis erunt omnino adimplenda.

CAPUT II.

Quo habitu induti Archiepiscopi seu Episcopi, et Præsides sive Gubernatores mutuo publicas Visitationes exsequentur.

1. Quotiescumque Archiepiscopus vel Episcopus ad Præsidem seu Gubernatorem diverterit, ut eum visitet in forma publica, sive ut in execusionem pro prima tantum vice Litterarum Apostolicarum, oratorium privatum in palatio præfatorum Præsulum de novo erigendum approbet : supra talarum vestem capiet mozettam cum rochetto discooperto. Et domi eodem utetur habitu, dum accidentem ad se pro enuntiatis publicis visitationibus Præsidem seu Gubernatorem aut Vice-Legatum suscipiet.

2. Archiepiscopus autem utens Crucē, nullatenus illam ante se deferri permettit in consimilibus actibus.

3. Talari etiam veste, rochetto, et mantelletto, amictus erit Præses sive Gubernator vel Vice-Legatus publice invisens Archiepiscopum seu Episcopum ; et quando eum pro publica visitatione, aliave de causa in publica forma advenientem excipere debet.

CAPUT III.

De accessu Præsidis aut Gubernatoris una cum Archiepiscopo seu Episcopo cappa induto, ad Metropolitanam vel Cathedram ecclesiam pro publicis solemnibus functionibus explendis.

1. Annuis solemnioribus festis diebus recurrentibus, qui in *cap. I. Libri II. hujus Cærimonialis* enumerantur, videlicet : Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Ascensionis, Pentecostes, Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, omnium Sanctorum, Dedicationis Ecclesiae Metropolitanæ vel Cathedralis, sancti Titularis illarum Ecclesiarum, et Patroni Civitatis, vel Festivitatibus aliis

extraordinariis juxta peculiares locorum mores, et circumstantias, pari cum solemnitate celebrandis : Præsidis vel Gubernatoris erit sub hora ab Archiepiscopo seu Episcopo designata, et per certum nuntium ei patefacta, una cum Magistratu se conferre intra januam Episcopii. Eo quidem tempore, et nulla prorsus interposita mora Antistitem gradus scalæ descendantem adveniet, quem post debita urbanitatis verba vicissim expleta, ipso Magistratu præeunte, usque ad portam sive Metropolitanæ sive Cathedralis ecclesiæ comitabitur Præses seu Gubernator, semper ad ejus sinistrum latus incedendo.

2. Cum ambo in limine præfati ostii steterint, accipiet Archiepiscopus sive Episcopus aspersorium, et postquam se lustrali aqua munierit, de illa primum porriget per contactum aspersorii ipsi Præsidi vel Gubernatori : sicut ante ingressum cujuscumque alterius ecclesiæ, aut privati oratorii, pariter cum eo semper faciet : ac deinde Capitulum, Magistratum, et circumstantem populum asperget.

CAPUT IV.

De adoratione augustissimi Sacramenti, atque inde progressu ad Altare majus ; ubi de loco et sella Præsidis seu Gubernatoris, aut Vice-Legati : ac de recessu a Metropolitanâ vel Cathedrali, sacris actionibus absolutis.

1. Archiepiscopus sive Episcopus aspersione completa, eo, quo venerat ordine, Eucharisticum Sacramentum in ejus altari adoratum simul cum Præside vel Gubernatore progreditur. Intra capellam, ubi illud asservari solet, genuflectent ambo : Antistes super ligneo scabello (quod genuflexorium vocitatur) ante altare accommodato, panno viridi, seu violaceo pro qualitate temporum cooperto, appositis pulvinaribus superius, et inferius : Præses autem vel Gubernator in alio genuflexorio ex latere Evangelii præparato, violacei semper coloris panno, ac pulvinaribus instructo : non in æquali linea, sed per transversum locato : ac tali forma ut illud Archiepiscopi sive Episcopi respiciat ; ad Præsidis autem

vel Gubernatoris dexteram erit Magistratus directo ordine super pulvinaribus tantum genuflexus.

2. Post debitam Sacramenti venerationem, præstituto jam ordine procedetur ad altare majus : parum distans ab eo Archiepiscopus sive Episcopus mutuis consulationibus sese dividet a Præside vel Gubernatore, qui, dum ille iterum oraturus ad suum faldistorium ut in eo procumbat, accesserit, petet et ipse residentiam suam hacce sub forma comparatam.

3. Prope, et inter Solium Pontificale, ac immobile consuetum scamnum pro Magistratu constituetur suppedaneum ; unicus nempe ligneus gradus, in cuius planicie decens sedes cameralis collocabitur. A tergo autem ipsius sellæ attolletur postergale non præaltum plusquam palmorum septem aut octo, nec latum magis quam sex, quod panno coloris violacei, nulla auri, argenteive textura sive ornatu distincto, contegetur. Ante præfatam sedem congruum insuper apponetur genuflexorium, tapete, et pulvinaribus enuntiati violacei coloris non absimiliter stratum, super quo Præses, aut Gubernator queat submittere genua. Haud tamen stabilis umquam, fixaque detinebitur inibi hujusmodi residentia, sed sicut opportune apponenda, quoties Præses vel Gubernator sacris erit interfuturus actionibus, ita singulis vicibus illico removenda, functionibus ipsis expeditis.

4. Quando pro concionibus commodius audiendis, Archiepiscopo vel Episcopo discedendum erit a sua pontificali cathedra fixa, ut propiorem locum e conspectu suggesti comparatum adeat ; tunc si pro ipso Archiepiscopo seu Episcopo solium cum umbella fuerit ibidem erectum ; pariter et pro eodem Præside seu Gubernatore supradescriptum postergale cum gradu, et sella præstabitur. Si autem baldachinum nequaquam fuerit Antistiti exhibitum, tali casu parabitur absque postergali dumtaxat sella, alteri Antistitis prorsus uniformis, ac similis.

5. Quoniam vero juxta diversas locorum consuetudines contingere potest, ut seorsum Archiepiscopo aut Episcopo, vel ipso etiam astante, Præses seu Guberna-

tor, Divinis cum Magistratu interfuturus, ad aliquam ecclesiam a Cathedrali seu Metropolitana alienam divertere debeat; in hac etiam erit tuūc præfata residentia pro Præside vel Gubernatore comparanda, modo sit in illa pariter erectus, et comparatus thronus pontificalis pro Archiepiscopo sive Episcopo; adeo ut, non erecto pontificali solio, neque residentia umquam sit attolenda.

6. Ea tamen uti poterit Præses vel Gubernator, quoties alicujus thesis disceptationi, aut littérariis lusibus, consimilibusque publicis actibus tamquam præcipuus et principalis Patronus præerit, licet eo tempore nec apponendus umquam sit thronus pro Archiepiscopo seu Episcopo.

7. Post exactas sacras functiones, quibus una cum Archiepiscopo sive Episcopo cappa induto astiterit Præses vel Gubernator, repetendo augustissimi Sacramenti altare pro fundendis in gratiarum actionem novis precibus ante illud, quidquid de primo accessu statutum fuit, ad unguem servabitur. Nullatenus tamen in discessu sinet Archiepiscopus seu Episcopus, se a Præside vel Gubernatore rursus perduci usque ad januam proprii palatii, sed ab illo commeatum accipiet in limine ipsius ecclesiæ.

CAPUT V.

De Thure, ac Pace Præsidi seu Gubernatori aut Vice-Legato deferendis, ac insuper de loco eorum pro accipendiis candela, cineribus, et palma; nec non de adoratione crucis feria sexta in Parasceve.

1. Circa thus, et pacem omnimode servabitur dispositio Cærimonialis Episcoporum, et Præses vel Gubernator sive Vice-Legatus numquam erit thurificandus a Presbytero, Archiepiscopo, sive Episcopo assistente, qui Antistitem ipsum in Vesperis officium facientem, aut iis, vel solemnibus ab alio celebratis Missis, apud solium astantem thurificabit: sed dupli ductu ipsum Præsidem seu Gubernatorem aut Vice-Legatum post tres Canonicos in eodem solio assistantiam Archiepiscopo

vel Episcopo exhibentes, atque una cum eo individuum corpus efformantes, solum debebit incensare minister ille, cui subinde ceteros Canonicos de choro, licet sacris induitos paramentis, inherit onus thurificandi. Et iste modus, et ordo quoad locum, et personam servabitur in delatione pacis; eam etenim Præses vel Gubernator aut Vice-Legatus recipiet ab eo, qui distributurus mox erit illam enuntiatis Canonicis in choro exsistentibus.

2. Candelam in die Purificationis, et palmam in distributione earum Præsidi seu Gubernatori aut Vice-Legato dabit ipsemet Archiepiscopus sive Episcopus statim ac, propria recepta, alteram reddiderit digniori Canonico parato, a quo ipse suam prius receperat. Præses autem aut Gubernator seu Vice-Legatus, cum ascenderit ad Archiepiscopum vel Episcopum, ut ab illo candelam, seu palmam accipiat, non genuflectet, sed stans ipsam capiet cum debitis osculis tum illius, tum manus Archiepiscopi sive Episcopi eam sibi porrigitur.

3. Stans pariter recipiet cineres ab Archiepiscopo vel Episcopo, postquam hic eos imposuerit Canonico in illa die Missam cantaturo.

4. Feria sexta in Parasceve, non celebrante Episcopo, Præses vel Gubernator, aut Vice-Legatus ad Canonici officium facientis sinistram incedendo ad adorandam crucem procedet. Episcopo vero celebrante, ibit immediate post eum ante omnes Dignitates, et Canonicos.

CAPUT VI.

De generali Communione Feria quinta in Cœna Domini, quoad habitum, locum, et ritum Præsidis seu Gubernatoris vel Vice-Legati.

1. Quando Præses aut Gubernator vel Vice-Legatus sit in Sacro Presbyteratus, seu Diaconatus ordine constitutus; quia multum decet et convenit, ut cum aliis eo die communicet; advertante Communionis tempore, cottam superinduet rochetto, cum stolam sumere, et a collo vel ab humero sinistro pendentem etiam habere debeat, Communionem primus omnium accipiet, et

manum Archiepiscopi sive Episcopi ante illam osculabitur.

2. Si autem neutro fuerit charactere insignitus, cunctorum primus pariter ad communicandum procedet, rochetto et mantelletto tantummodo indutus.

CAPUT VII.

De mutuis reverentiis inter Ecclesiarum Antistites, et Præsidem sive Gubernatorem aut Vice-Legatum : deque salutatione Concionatoris erga alerntrum.

1. Pontificalis salutatio regulariter inter sacras actiones in eo consistit, ut manu aperta singulis benedicat : nihilominus, ut a communi ceterorum fidelium cœtu velut filiorum spiritualium Antistiti subjectorum distingatur Præses sive Gubernator vel Vice-Legatus : sicut erga Canonicos servari jubet hoc Cærimoniale *Libro I. cap. XVIII.* oportebit, ut Archiepiscopus seu Episcopus capitis inclinatione Præsidem vel Gubernatorem aut Vice-Legatum salutet, quoties ad sedem suam ascendere, seu ab illa descendere incipiet : eique Præses sive Gubernator vel Vice-Legatus protinus bireto deposito assurgens mutuam rependet salutationem, caput similiter inclinando.

2. Verum enim vero in hujusmodi consalutationibus exsequendis regula in supracitato capite designata omnino erit attendenda, videlicet : ut dignitate gradus minime attenta, sed præ oculis actionis modo, et commodo dumtaxat posito, reverentia semper fiat *a quo disceditur, et ultimo ei, ad quem itur : nullo habito respectu quis eorum sit major.* Sicque quælibet præminentiarum, et præcedentiarum discrepantia, quæ forsitan Canonicos inter et enuntiatos Præsules fuissest umquam exorta, prorsus dirimetur.

3. Quos quidem reverentiales mutuos actus omittere necesse erit in Matutinis Tenebrarum, per integrum Feriam sextam in Parasceve, ac Sabbato Sancto usque ad solemnem Missam exclusive : sicut etiam in singulis Mortuorum Officiis, quæ obvenire fortasse poterunt. Consentaneum quippe hoc erit legi, et praxi usque

adhuc servatæ, abstinendi in præfatis conventibus etiam a benedictionibus tum solemnibus, tum privatis, et cleri inferioris, et populi circumstantis, utpote quæ sunt actus potestatis et solemnitatis, luctuosis hisce actionibus repugnantes.

4. Concionator vero salutationem hujusmodi numquam prætermittet, sive eadem Feria sexta in Parasceve sermonem de Passione, sive de Laudibus alicujus Defuncti post mortualem Missam sit facturus : prout *Libro II. cap. XI. et XXV.* super utroque casu decernitur ; et ideo post illam primo loco debitam Episcopo vel Archiepiscopo, speciatim versus Præsidem seu Gubernatorem aut Vice-Legatum reverentiam aliam semper faciet.

CAPUT VIII.

Præsidi vel Gubernatori in incessu variatur locus, quando Episcopus vel Archiepiscopus fuerit sacris Paramentis indutus.

1. Quod in superiori capite tertio stabilitum, fixumque fuit circa locum Præsidis seu Gubernatoris accendentis cum Episcopo sive Archiepiscopo ad ecclesiam, et ab altari augustissimi Sacramenti divertentis ad principem aram, ut scilicet ad sinistram ipsius Antistitis incederet, est solummodo intelligendum, quando Archiepiscopus vel Episcopus fuerit sola cappa pontificali indutus. Nam de cetero, si sacris indumentis exornatus processerit, sive ut Deo sacrificium offerat, sive ut publicis solemnibusque supplicationibus cum pluviali intersit, ibit Præses aut Gubernator in habitu suo ordinario, hoc est mantelletto supra rochettum, non amplius ad sinistram, sed immediate post Archiepiscopum seu Episcopum.

CAPUT IX.

De Archiepiscopi sive Episcopi discessu in Ecclesiam per scalam interiorem, et privatam portam.

1. Si ob aëris intemperiem, aut peragendarum functionum qualitatem, seu ob aliam quamcumque causam,

aptiorem commodioremque adjudicaret Antistes descendens in Metropolitanam seu Cathedralem, tam obeundi gratia omnes illas sacras actiones a Cærimoniali circumscriptas, quam alias ab eo minime definitas, per scalam interiorem Palatii in ipsammet ecclesiam porrigitentem; Præsidis aut Gubernatoris tunc erit, præstutu sub hora una cum Magistratu ad eam accedere, et in illa Antistitem jam cappa indutum, descendenter officiosis verbis excipere, ac subinde comitari, prout supra fusius explicatum est. Quæ quidem obviatio a solo etiam Magistratu erit explenda, Præside aut Gubernatore absente.

CAPUT X.

Quo accedere debeat Magistratus, ut Archiepiscopo seu Episcopo inserviat, absente Præside vel Gubernatore; ac generatim de loco illius in incessu, adsit vel absit Præses aut Gubernator.

1. Magistratus sæcularis, quotiescumque legitimo impedimento detentus abfuerit Præses vel Gubernator, non ad ostium Episcopi tantum, sed superius ascendere debebit in aulam, seu cubiculum ab Archiepiscopo, vel Episcopo ad hoc destinatum: atque ibi præstolari, ut eum, postquam fuerit opertus cappa, progredientem ad ecclesiam comitetur et ducat; procedetque immediate ante illum, sit quidem præsens, aut absens Gubernator aut Præses.

2. Quod si fuerit Archiepiscopus utens cruce, tunc Magistratus ibit immediate ante ipsam crucem. Nullus enim inter eam, et Archiepiscopum incedere debet, cum sit peculiare ipsius insigne.

CAPUT XI.

Quid si Archiepiscopus vel Episcopus Cardinalitia præstet dignitate.

1. Si Archiepiscopus sive Episcopus non pontificali dumtaxat refulgeat potestate, sed præter hanc Cardinalatus superemineat dignitate, quoties Eminentia Sua erit descensura in ecclesiam, tempestive Præses aut

Gubernator aderit in ejus aula, seu cubiculo præsignato, ut in illius obsequiis comitatuque sit, cum progredietur: et tunc præeunte omnino Magistratu, permittet Cardinalis, ipsum Præsidem aut Gubernatorem ad sui sinistram incedere.

2. In limine ecclesiæ, postquam Cardinalis Episcopus seu Archiepiscopus lustrali se aqua signaverit, aspersorium tangendum porriget Præsidi, vel Gubernatori, qui deinde apud augustissimi Sacramenti aram genuflectet super unico tantum pulvinari, quod ei præstabitur in terra post Eminentiam suam in consueto genuflexorio procumbentem.

3. Postergali prorsus amoto, residentia pro ipso Præside vel Gubernatore apud altare majus relinqu poterit quoad cetera ornatus genera, prout in *cap. IV.* describitur.

4. Si audiendi causa conciones exegerit commoditas, ut pro Cardinali aliis aptetur locus sermocinaturo propinquior, Eminentiae Suæ præstanta quidem erit prænobilis sedes supra ligneum gradum tapete contectum, non omissa, ut desuper dependeat baldachinum. At Præsidi sive Gubernatori nil aliud quam inferior sella super nudo pavimento, et aliquantulum post illam Cardinalis locata, exhibebitur.

5. Consueta Concionatoris reverentia unice ad ipsum Cardinalem dirigetur: quod generatim, et universe ab aliis etiam, sermonem quacumque de causa habentibus, præsente Cardinali, erit inconcusse adimplendum.

6. Sacris actionibus expeditis, nisi aliter Archiepiscopo seu Episcopo Cardinali visum fuerit, et Præses vel Gubernator, et Laicus Magistratus Eminentiam Suam iterum comitabuntur ad cameram usque, sive cubiculum, unde procedentem susceperant.

INDEX CAPITUM.

LIBRI PRIMI:

	PAG.
Cap. I. De habitu, et aliis agendis per Episcopos nuper electos.	1
Cap. II. De primo accessu Episcopi, vel Archiepiscopi ad suam Diocesim, vel Provinciam.	2
Cap. III. De habitu ordinario Archiepiscopi, et Episcopi in sua Provincia, Diocesi, vel Civitate.	6
Cap. IV. Quomodo se gerere debeat Episcopus, vel Archiepiscopus circa benedictiones, et alia Episcopalia munia in sua Diocesi, vel Provincia; et quid si Legatus Apostolicus, aut Cardinalis non Legatus, vel Nuntius, aut aliquis Praelatus ibidem sit.	9
Cap. V. De Officio Magistrorum cæremoniarum.	11
Cap. VI. De Officio Sacræ.	15
Cap. VII. De Officio Presbyteri assistantis, tam in Vesperis, quam in Missis.	17
Cap. VIII. De assistantia duorum Canonicorum in habitu Diaconi, Episcopo celebrante, vel eo non celebrante, in habitu ordinario.	22
Cap. IX. De Officio Diaconi in Missa solemni, Episcopo celebrante.	25
Cap. X. De Officio Subdiaconi in eadem Missa Pontificali solemni.	30
Cap. XI. De numero, qualitate, et officio ministrorum servientium Episcopo in divinis, videlicet de libro, de candela, de Baculo, de Mitra, de thuribulo, de candelabris, de ampullis, et de abaco.	34
Cap. XII. De ornatu Ecclesie, et de præparandis in ea ante adventum Episcopi.	39
Cap. XIII. De sedibus Episcopi, Legati, Cardinalium, Prelatorumque, nec non Principum, Magistratum, virorumque illustrium in Ecclesiis collocandis, ordinandisque.	47
Cap. XIV. De usu umbraculi, seu baldachini.	50
Cap. XV. De habitu Ecclesiastico Episcopi, et Canonicorum, et de accessu ad Ecclesiam, et redditu eorumdem.	51
Cap. XVI. De Pallio, et ejus usu.	55
Cap. XVII. De Mitra, et Baculo pastorali.	57
Cap. XVIII. De reverentiis, et genuflexionibus, sessionibus, et assurgendi modis, observandis tam per Episcopum, et Canonicos, quam per alios quoscumque, sive in Ecclesia, sive extra eam: et de osculationibus manuum Episcopi, vel Celebrantis.	59
Cap. XIX. De ordine, et modo jungendi, disjungendi, elevandi, tendendique manus per Episcopum, vel alterum Celebrantem; et quoniodo vertere, et convertere se debeat ad Altare, vel Faldistorium, et e contra: et de osculatione Altaris.	63
Cap. XX. De libro tenendo apud Episcopum non celebrantem, sed in Vesperis, aut in Missa solemni praesentem; et quid ex eo legere debeat.	65

Cap. XXI. De circulis infra Missam solemnem, quæ coram Episcopo celebratur, faciendis ante Episcopum, qualiter, et quoties.	66
Cap. XXII. De concionibus, seu sermonibus infra Missam soleninem habendis, seu post Missam in funere Episcopi, aut alicujus magni viri; et de habitu sermocinantibus.	68
Cap. XXIII. De ordine, et modo imponendi thus in thuribulum, illudque benedicendi; et de thurificatione in Vesperis, et Missa solemnibus.	70
Cap. XXIV. De ordine dandi Pacem.	79
Cap. XXV. De forma dandi Benedictionem solemnem ab Episcopo, et publicandi Indulgentiam, ubi, quoties, et quando.	81
Cap. XXVI. De supplendis vicibus Canonicorum, aliorumque ministeriorum deficientium.	85
Cap. XXVII. De orationibus, seu collectis, et diversis earumdem tonis.	86
Cap. XXVIII. De organo, et organista, et musicis, seu cantoribus, et norma per eos servanda in divinis.	92
Cap. XXIX. De Missa, quæ sine cantu ab Episcopo celebratur.	94
Cap. XXX. De Missa, quæ sine cantu coram Episcopo celebratur in locis suæ jurisdictionis.	96
Cap. XXXI. De ritibus, et cæremoniis observandis in Synodo Provinciali, vel Dioecesana.	97

LIBRI SECUNDI.

Cap. I. De Vesperis solemnibus, Episcopo in crastinum celebraturo.	102
Cap. II. De Vesperis solemnibus, Episcopo in crastinum non celebraturo.	107
Cap. III. De Vesperis in Ecclesiis Cathedralibus, absente Episcopo, vel in Collegiatis, solemniter celebrandis.	110
Cap. IV. De Completorio.	115
Cap. V. De Matutinis, præsente Episcopo.	116
Cap. VI. De Matutinis in Cathedralibus, et Collegiatis Ecclesiis, absente Episcopo.	119
Cap. VII. De Laudibus, reliquisque Horis Canonicis.	122
Cap. VIII. De Missa solemnii, Episcopo celebrante.	124
Cap. IX. De Missa solemnii, quæ coram Episcopo celebratur.	146
Cap. X. De Vesperis, et Matutinis pro Defunctis.	147
Cap. XI. De Missa Pontificali pro Defunctis, per Episcopum celebranda, et de sermone, et Absolutione post Missam.	150
Cap. XII. De Missa pro Defunctis, quæ coram Episcopo celebratur.	157
Cap. XIII. De Vesperis, et Missis in Dominicis Adventus, sive ab Episcopo, sive ab alio, præsente Episcopo, celebratis.	158
Cap. XIV. De Vigilia Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, et de Matutinis et Missa in nocte celebranda.	160
Cap. XV. De Festis, quæ occurrunt usque ad diem Purificationis Beatæ Mariæ Virginis solemniter celebrandis.	163
Cap. XVI. De Festo Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, et Benedictione, ac distributione Candelarum.	164
Cap. XVII. De Festo Purificationis Beatæ Mariæ Virginis in Cathedralibus, absente Episcopo, et in Collegiatis.	169

Cap. XVIII. De Officio, et Missa in feria quarta Cinerum, Episcopo celebrante, vel non celebrante, sed præsente.	171
Cap. XIX. De eadem feria quarta Cinerum, Episcopo absente, et in Collegiatis.	176
Cap. XX. De Dominicis Quadragesimæ usque ad Dominicam Palmam.	177
Cap. XXI. De Officio et Missa in Dominica Palmiarum.	178
Cap. XXII. De Matutinis tenebrarum quartæ, quintæ, et sextæ feriæ majoris hebdomadæ.	182
Cap. XXIII. De Officio, et Missa feriæ quintæ in Cœna Domini.	184
Cap. XXIV. De Mandato, seu lotione pedum.	188
Cap. XXV. De Officio feriæ sextæ in Parasceve, Episcopo celebrante.	191
Cap. XXVI. De eodem Officio, Episcopo non celebrante, sed præsente, aut etiam absente, et in Collegiatis Ecclesis.	200
Cap. XXVII. De Sabbato Sancto, Episcopo celebrante.	206
Cap. XXVIII. De Sabbato Sancto, Episcopo non celebrante, sed præsente, vel absente, et in Collegiatis.	213
Cap. XXIX. De Missa solemini in die Paschæ, Episcopo celebrante, et de Communione generali.	216
Cap. XXX. De eodem Festo Paschæ, Episcopo absente, et in Collegiatis.	218
Cap. XXXI. De Dominicis per annum.	220
Cap. XXXII. De Litaniis, et Processionibus majoribus, et minoribus, quæ singulis annis fiunt.	221
Cap. XXXIII. De Festo Sanctissimi Corporis Christi, et Processione.	223
Cap. XXXIV. De aliis Festis in genere, in quibus solemniter est celebrandum, ultra superius expressa.	231
Cap. XXXV. De anniversariis diebus Electionis, et Consecrationis Episcopi, solemniter celebrandis.	233
Cap. XXXVI. De Anniversario Episcopi proxime Defuncti.	233
Cap. XXXVII. De Anniversario omnium Episcoporum, et Canonicorum Ecclesiæ Cathedralis defunctorum.	234
Cap. XXXVIII. De ægrotatione, morte, funere, et exequiis Episcopi, et de supplicationibus ad Deum, pro opportuna novi Episcopi Electione impetranda.	235
Cap. XXXIX. De tono Confessionis recitandæ per Diaconum post sermonem, et de forma Indulgentiæ publicandæ per sermocinatorem, ac de Benedictione danda per Episcopum post sermonem.	234

LIBRI TERTII.

Cap. I. Quomodo se gerere debeat Præses, aut Gubernator seu Vice-Legatus in primo accessu ad suam Provinciam, vel Civitatem ; et quid, cum in ea permanebit, erga illarum Antistites.	245
Cap. II. Quomodo induti Archiepiscopi, seu Episcopi, et Præsides sive Gubernatores mutuo publicas Visitations exsequentur.	247
Cap. III. De accessu Præsidis aut Gubernatoris una cum Archiepiscopo seu Episcopo Cappa induto, ad Metropolitanam vel Cathedram Ecclesiam pro publicis solemnibus functionibus explendis.	247
Cap. IV. De adoratione Augustissimi Sacramenti, atque inde pro-	

gressu ad Altare majus, ubi de loco, et sella Præsidis seu Gubernatoris aut Vice-Legati : ac de recessu a Metropolitanâ vel Cathedrali, sacris actionibus absolutis.	248
Cap. V. De Thure, ac Pace Præsidi seu Gubernatori, aut Vice-Legato deferendis : ac insuper de loco eorum pro accipiendis Candela, Cineribus, et Palma ; nec non de adoratione Crucis feria sexta in Parasceve.	250
Cap. VI. De generali Communione feria quinta in Coena Domini, quoad habitum, locum, et ritum Præsidis seu Gubernatoris, vel Vice-Legati.	251
Cap. VII. De mutuis reverentiis inter Ecclesiarum Antistites, et Præsidem, sive Gubernatorem, aut Vice-Legatum : deque salutatione Concionatoris erga alterutrum.	252
Cap. VIII. Præsidi, vel Gubernatori in incessu variatur locus, quando Episcopus, vel Archiepiscopus fuerit sacris paramentis induitus.	253
Cap. IX. De Archiepiscopi, sive Episcopi discessu in Ecclesiam per scalam interiorem, et privatam portam.	253
Cap. X. Quo accedere debeat Magistratus, ut Archiepiscopo, seu Episcopo inserviat, absente Præside vel Gubernatore ; ac generatim de loco illius in incessu, adsit vel absit Præses aut Gubernator.	254
Cap. XI. Quid si Archiepiscopus, vel Episcopus Cardinalitia præstet dignitate.	254

INDEX RERUM NOTABILIUM.

Abacus Episcopi, 37, ejus forma, ubi, et quomodo præparandus, 45.

Abacus in Ecclesiis Collegiatis, cuius formæ esse debeat, et quæ in eo ponenda sint, 46.

Abacus a latere Epistolæ ad benedictionem Candelarum, 165 et Palmarum, 178 V. **Mensa**.

Abbates benedicti quo ordine thurificandi, 77. Interveniunt Synodo Provinciali cum Pluvialibus, et Mitra simplici, 99.

Abbates Dicecesani mitrati, si divinis mysteriis intersint, locum non habent inter, nec supra Canonicos, 49.

Abbates mitrati in Synodis non præcedunt Canonicos procedentes capitulariter, 100.

Ablutio manuum Episcopi, 37. V. **Lotio manuum**.

Absolutio ante Lectiones in Matutino, quo ritu cantetur ab Episcopo, 117, 118.

Absolutio legitur ab Episcopo stante sine Mitra, expleto sermone, habito inter Missam solemnem, 136, 137. Concedenda ab Episcopo proprio, si assistit Missæ ab alio celebrate, 147.

Absolutio pro defunctis fit ab Episcopo post Missam, depositis sacris paramentis, et assumptis Pluviali nigro, 152. Diaconus, et Subdiaconus remanent parati depositis Manipulis, *ibid.* Episcopus paratus Pluviali, cum aliis quatuor item Pluviali paratis, procedit ad Absolutionem, *ibid.* Absolutio quo ritu facienda, si Episcopus sit in faldistorio, vel in sua sede, 153, et seq.

Absolutio facienda a primo et se-

cundo Prælato, 155. A tertio; et quarto, 156.

Absolutio solemnis ad castrum doloris pro Summo Pontifice, S. R. E. Cardinali, Metropolitano, Imperatore, Regibus, et Ducibus, quo ritu peragatur, 154. Quatuor Episcopi Pluvialibus parantur, seu quatuor Prælati, Dignitates, et Canonici, *ibid.* Ordo procedendi ad castrum doloris, *ibid.* Ubi se collocare debeat Subdiaconus cum Cruce, 155. Ordo sedendi apud castrum doloris, *ibid.* Quo ritu incipiatur Absolutio, *ibid.* Aspersio, et thurificatio quomodo fiat, 156. Terminatur a Celebrante, *ibid.* Depositione paramentorum, 157. Observanda si adsint tantum Canonici, *ibid.*

Absolutio in anniversario Episcopi defuncti, 234.

Absolute, quæsumus, etc., Oratio ultima dicenda a Celebrante in Absolutione solemni defuncti, 156.

Accedens Archiepiscopus sive Episcopus primo ad suam Ecclesiam, notificare debet adventum suum Præsidi vel Gubernatori, 246. Præses vel Gubernator idem tenetur præstare erga Archiepiscopum sive Episcopum, 245.

Accessus ad palatium Episcopale quomodo, et quando peragendus a præside vel Gubernatore in Visitationibus publicis, 245. In privatis, *ibid.* Una cum Magistratu in diebus solemnibus, 246. A solo Magistratu sive Gubernatore in iisdem solemnitatibus, 254. Ad Cathedram seu Metropolitanam, 248. Ad Altare Sanctissimi Sacramenti, 249. Ad Altare majus, *ibid.*

Accessus Archiepiscopi ad suam Provinciam, et Episcopi ad suam Dioecesim, 2, *et seq.*

Accessus Episcopi ad Ecclesiam. **V. Episcopus.**

Acclamations in Synodo Provinciali, 101. Omittendæ in Synodo Dioecesana, *ibid.*

Acolythi de ampullis officium, 37, 38.

Acolythi de gremiali officium, 37. **Acolythi** sex, vel octo cum cottis pro Missa solemni, 34, 127.

Acolythi afferunt ex Altari paramenta Episcopi per ordinem, 127. **Acolythus** pro ampullis, 32, 37, 139.

Acolythus thurificat SS. Sacramenta ad elevationem, 142. **V. Ministri.**

Adjutorium nostrum, etc. Distributio verborum ad benedictionem in fine Missæ inter crucis signum, 83.

Adjuva nos Deus, etc. Versiculus in Missa feriæ IV. Cinerum, genuflectitur cum dicitur, 174, 176, 177.

Adoratio Sanctissimi Sacramenti facienda ab Episcopo in primo ingressu Ecclesiae, 4. In accessu ad rem divinam faciendam, 51, 59.

Adoratio Sanctissimi Sacramenti ubi per Archiepiscopum sive Episcopum facienda, 248. Per Præsidentem vel Gubernatorem: 249. Per Magistratum, *ibid.* Crucis, Feria sexta in Parasceve, quo loco et ordine a Præside vel Gubernatore adimplenda, Episcopo celebrante, 251. Non celebrante, *ibid.*

Adventus Domini, 158. Servanda ab Episcopo in Vesperis, et Missis solemnibus hujus temporis, 159. Ornatus Ecclesiae simplicior esse debet, *ibid.* Episcopus, si Missam solemnem celebret, sumere non solet paramenta in Secretario, sed apud Sedem, *ibid.* **Tertiam** incipit more solito, *ibid.* Subdiaconus Epistolæ utitur Planeta plicata ante pectus coloris violacei, *ibid.* Diaconi assistentes inserviunt cum Planetis plicatis ante pectus, 159. Paramenta Pontificalia Episcopi, violacei coloris, *ibid.* Canonici sumunt paramenta sacra violacea, *ibid.* Episcopus ante primam Orationem dicit *Dominus vobiscum*, non *Pax vobis*, 159. Subdiaconus

cantat Epistolam sine Planeta, 160. Eam reassumit post Epistolam, *ibid.* Diaconus pro Evangelio cantando deponit Planetam, et aliam involutam accipit, quam tenet usque post Communione, *ibid. et seq.* Quid servandum si Episcopus tantum assistat, *ibid.* In tertia Dominica Adventus paramenta sint violacea, sed sumptuosiora, 160. Adhiberi possunt rosacea, *ibid.* In hac Dominica, et in vigilia Nativitatis Domini Diaconus, et Subdiaconus utuntur Dalmatica, et Tunica violaceis, *ibid.*

Ægrotatio Episcopi. V. **Episcopus ægrotans.**

Agnus Dei quomodo dicatur ab Episcopo. 143. In Missa Defunctorum dicitur sine percussione pectoris, 152. In Missa pro Defunctis, cui Episcopus assistit, dicitur ab Episcopo apud Sedem, 158. Non dicitur ad Missam Sabbato Sancto, 212.

Alba, quomodo aptanda Diacono, 25; qua ratione Episcopo aptetur, 127.

Alleluia legitur in Sede ab Episcopo in Missa solemnni, 134.

Alleluia annuntiatur, et praaintonatur Episcopo Sabbato Sancto, 212. Ter, elevando gradatim vocem cantatur, *ibid.*

Alleluia pro Vesperis Sabbati Sancti, 213.

Altare osculandum ab Episcopo post primum ejus ingressum, 5. Osculum quoties Celebrans ante Altare stans se vertit ad populum, vel a Sede sua ad Altare accedit, 65.

Altare SS. Sacramenti statuendum est in aliquo Sacello, 40. Ad illud Vespertas, et Missam solemnem Episcopus celebrare non solet, *ibid.* Si contingat ibidem celebrari, transferenda est alio Eucharistia, *ibid.* Sumptuosius ornandum diebus festis, 43.

Altare majus, diversum ab Altari

SS. Sacramenti, 40. In celebritatis quomodo ornetur, 42.

Altare majus diebus caeteris solemnibus sumptuosius ornandum, 43.

Altare thurificatur ad Canticum *Magnificat*, 105, 109, 112.

Altare in Secretario, 124.

Altare denudatum in Parasceve, 192.

Altaria diebus solemnioribus, quomodo ornanda, 42, *et seq.*

Altaris apparatus pro matutinis tenebrarum, 182, 185.

Altaris ornatus in Missa solemnni pro Defunctis, 150.

Altera autem die in Dominica Palmarum, quo ritu cantetur; 181.

Ambones pro Epistola, et Evangelio decantandis, 44. Eorum ornatus, *ibid. et 135.*

Amictus in medio crucis figura care non debet, 25.

Amictus, quomodo induendus a Diacono ante Missam solemnem, 25.

Amictus quomodo Episcopo praebatur, et aptetur, 127.

Ampullæ, V. **Acolythus pro ampullis.**

Ampulla vini in Missa Pontificali a Subdiacono traditur Diacono, 32, 140.

Anniversarium electionis, et consecrationis Episcopi, 233. In die anniversario electionis, et consecrationis Missa solemnis ab Episcopo est celebranda, vel a Canonico, Episcopo praesente, *ibid.* Si dies venerit in aliquo festo, dicitur Missa de festo cum commemoratione pro Episcopo, *ibid.* Si die feriato, prout in Missali cum una collecta pro Episcopo, *ibid.*

Anniversarium Episcopi proxime defuncti, 233. Quotannis in die ejus obitus Missa Defunctorum celebranda est ab Episcopo, vel a Canonico, Episcopo assistente, 233. Ipse Episcopus in fine facit Absolutionem, *ibid.*

Anniversarium omnium Episco-

porum, et Canonicorum Ecclesiæ Cathedralis, 234. Celebrari debet infra octavam omnium Defunctorum, cum Missa, cui Episcopus assistit, *ibid.* Celebrans, finita Missa, facit Absolutionem, *ibid.* Episcopus benedicit incensum, et imponit in thuribulum, 234. Ritus hujus benedictionis facienda, *ibid.*

Annulus Episcopo Vesperas celebranti imponitur a Presbytero assistente, 17.

Annuli, cum Episcopus solemniter paratur, extrahuntur per Diacontos assistentes, 126. Reponuntur Episcopo a Presbytero assistente, 129.

Annulus Episcopi post Offertorium extrahitur per Diaconos assistentes, 138.

Annulus porrectus a Presbytero assistente reassumitur ab Episcopo post lotionem manum ad Offertorium, 139.

Annuntiatio B. M. V. genuflexio ad *Et incarnatus*, 137.

Antiphona prima ad Vesperas, 17 et 103. Antiphonæ reliquæ a quo et quibus præintonentur, *ibid.* Possunt per organum et aliquos cantores repeti, 104. Quomodo intonentur et quo ritu cantentur in Cœli-giatis et Cathedralibus Episcopo absente, 111.

Antiphona, dum uni ex assistentiis præintonatur, coassistentes surgunt, 104.

Antiphona ad **Magnificat** præintonatur Episcopo stanti sine Mitra, 105.

Antiphonæ, Episcopo in crastinum non celebrante, per aliquem Canonicum, aut alium præintonantur, non per Subdiaconum, 108 et seq.

Antiphonæ Psalmorum in Matutinis præintonandæ Canonicis, 117.

Aqua infundenda in Calicem, a Subdiacono Episcopo ostenditur, 32. Quo ritu infundatur, 140. Non benedicitur, dum infertur in Calicem in Missa Defunctorum, 152.

Aqua benedictæ aspersio ad Mis-

sam cantatam diebus Dominicis, 54. Quo ritu fiat, *ibid.* V. **Asper-sio.** Est porrigenda Præsidi vel Gubernatori per contactum ab Archiepiscopo, sive Episcopo, 248. Antequam de illa aspergatur Canoni, et circumstantes, *ibid.*

Aqua prægustatio pro ablutione manuum Episcopi, a quibus facienda, 126. V. **Prægustatio.**

Archiepiscopus, quibus vestibus domi utatur, 6.

Archiepiscopi cum Pallio sepi- liuntur, 56.

Archiepiscopi translati ad aliam sedem Metropolitanam, petant novum Pallium, 56.

Archiepiscopus ante primum ingressum ad suam Ecclesiæ, Indulgentiam plenariam a Summo Pontifice pro populo, sūæ primæ Missæ praesenti procuret, 2. Ubi ingreditur suam Proviciam, Crucem ante se deferri faciat, 3. Sibi occurrentes benedicat, *ibid.* In sua provincia Crucem sibi præferri facit, *ibid.* Dum Pallium prima vice accipit, juramentum fidelitatis Romano Pontifici præstat, 55.

Archiepiscopus quando thurifice- tur, 76.

Archiepiscopus hospes thurifica- tur post proprium Episcopum, 76.

Archiepiscopus tripli ductu thurificatur, 78. Dat benedictionem solemnem in conspectu Crucis, et sine Mitra, 83, 137. Interest Synodo cum paramentis Pontificalibus, 99. Prima die Synodi Missam cantat cum Pallio, 100, et seq. V. **Metropolitanus, Pallium.**

Archiepiscopus sive Episcopus tenetur adventum suum in Civitatem primo notificare Præsidi vel Gubernatori, 245. Visitatur semper primus ab eo in publica forma, *ibid.* Visitat private sub noctu Præsidem vel Gubernatorem primo advenientem in Provinciam vel Civitatem, *ibid.* Debet tamen prius accipere Nuntium ab eodem de suo accessu, *ibid.* Domi ponit

illum a dextris, 246. Secus extra domum, et in quocumque tertio loco, *ibid.* Visitans eum publice abstinet a delatione Crucis Archiepiscopalnis, 247. Divertendo ad Ecclesiam pro Sacris functionibus persolvendis, excipi debet a Præside sive Gubernatore, et a Magistratu intra januam Palatii Episcopalis, 248. Quid servandum, quando descendit ad illam per scalam interiorem, 253. Orat in Faldistorio seu Genuflexorio solus, 248. Salutat capit is inclinatione Præsidem seu Gubernatorem quoties ascendit ad Sedem Pontificalem, vel ex illa descendit, 252. Sacris actionibus peractis reversurus ad propria, dimittit Præsidem sive Gubernatorem in Ecclesiae janua, 250.

Archiepiscopus ægrotans, V. Episcopus ægrotans.

Arundo cum tribus candelis Sabato Sancto, 207, 214.

Aspersio ad absolutionem pro defunctis, 153, 154, 155.

Aspersio aquæ benedictæ ad Altare, et per chorum in Dominicis per annum 220. Omititur, si Episcopus celebret solemniter, 221. Quomodo aspergantur Canonici, *ibid.*

Aspersorium, a quo porrigendum Episcopo ingredienti Ecclesiam, 4, 52. V. **Cardinalis**.

Assistentes Diaconi, V. **Diaconi assistentes**.

Assistens presbyter, V. **Presbyter assistens**.

Aufer a nobis, quomodo dicendum, et quid faciendum ad hanc Orationem in Missa solemnii Pontificali, 132.

Auge fidem, etc., Oratio in benedictione Palmarum, sub quo ritu cantanda, 179.

Ave maris stella, cum intonatur, omnes genuflectunt, 105.

Baculo pastorali Episcopus utitur in sua Civitate et Dicecesi, vel ex speciali permissione Ordinarii loci,

etiam alibi, 58. Quando eo utatur, *ibid.* A quo præferatur, *ibid.*

Baculo Episcopus non utitur in Missis pro defunctis, 59 et 151.

Baculus, V. Minister de baculo.

Baculus pastoralis in Missis, et Vesperis, 58.

Baculus pastoralis in Processione ad Missam solemnem, 130. Teneatur in manibus ab Episcopo, dum cantatur Evangelium, 59, 136.

Baculus pastoralis post Offertorium, 139. In Processione Corporis Christi, 225.

Baldachinum in porta civitatis pro recipiendo Episcopo, 3. Super Altari majori, 43, et Sede Episcopali, 47. Ejus forma, et color, *ibid.* et 50.

Baldachinum gestatorium supra Episcopum, et in processionibus, 4 et 50. Sex, vel octo hastas habeat, *ibid.* Defertur ab nobilioribus laicis, *ibid.* Baldachini color in Processionibus SS. Sacramenti sit albus, *ibid.* Ordo gestandi hastas, *ibid.*

Baldachinum in Processione Corporis Christi, 226.

Baldachinum si non dependeat super Thronum Pontificalem, nec præstandum tunc est Præsidi seu Gubernatori Postergale, 249. Erigendum est semper, quando ipsi Gubernatori seu Præsidi paratur ipsum Postergale, *ibid.* Excepto casu alicujus publicæ Thesis, 250.

Baptismus in Sabbato Sancto, 211, 215.

Barones accipiunt Pacem cum instrumento, 80. Quando thurificandi, 77.

Benedic, quæsumus, Domine, etc. Oratio sexta in benedictione Palmarum, qua dicta imponitur thus et benedicuntur Palmæ, 179.

Benedicamus Domino in Vesperis, quo ritu dicatur, 106 et 109. In Vesperis, absente Episcopo, vel in Collegiatis cantatur ab ultimis duobus Presbyteris assistantibus paratis, 113.

Benedicamus Domino in fine Tertiæ, 128.

Benedicat et custodiat nos, etc. formula benedictionis ab Episcopo proferendæ, cum ipse Officium Completorii facit, 115. Cum vero solum assistit, benedictio danda est ab hebdomadario, *ibid.*

Benedicite, Pater Reverendissime, profertur a Subdiacono, priusquam immittat aquam in Calicem, 32, 140.

Benedictio danda subditis occurrentibus Episcopo ingressuro Diocesim, 3.

Benedictio solemnis danda est ab Episcopo in fine primi ingressus in suam Ecclesiam, 5.

Benedictio ab Episcopo interambulandum, seu equitandum quando dandæ, et quando omittenda, 9 et 10. Quando item dum celebrat, præsentibus Cardinalibus, et aliis Prælatis se majoribus, 10.

Benedictio solemnis cum indulgentia, quo ritu detur ab Episcopo. 81 et seq. Dari solet finito sermone, *ibid.* Ejus forma 83. Ritus, *ibid.* et seq. et 243, 244.

Benedictio Episcopalis in fine Missæ solemnis, 83 et seq. In fine Missæ private, 46. In Vesperis, horis canonicas, et in Processionibus, 107, 123. Archiepiscopalis in fine Missæ, 83 et seq. In Vesperis, 107.

Benedictio in fine Missæ non datur in Missa Defunctorum, 152 et 158.

Benedictio Episcopalis, præsentibus aliis majoribus Episcopo, a quo, 84, 145 et quomodo danda, 84. Dum habetur Synodus, datur in fine sessionis, 100. In Vesperis, Cardinale, vel Metropolitano præsente, ex eorum nutu, ab Episcopo danda, 107.

Benedictio pro eantando Evangelio, et concione habenda, 68, 134. Non petitur in Missa Defunctorum, 152; nec ad concessionem in laudem defuncti, *ibid.* 158.

Benedictio cum SS. Sacramento, 229.

Benedictio thuris ad incensationem, quomodo facienda, 76.

Benedictio candelarum per Episcopum in die Purificationis B. M. V., 164 et seq. Quomodo fit in Cathedralibus, absente Episcopo, et Collegiatis, 169 et seq.

Benedictio cinerum V. **Feria IV. Cinerum.**

Benedictio et distributio Palmorum, V. **Dominica Palmorum.**

Benedictio danda ab Episcopo post repositionem SS. Sacramenti feria V. in Coena Domini, 187.

Benedictio fontis baptismalis, a quo peragenda, 211, 215.

Benedictio Episcopi, quo ritu petatur a cantantibus lectiones in Matutino, celebrante ipso Episcopo, 118. Quomodo detur ab Episcopo, *ibid.* Quomodo petatur ab ipso Episcopo, ad lectionem nonam præsente Legato vel alio majori, 118. Quo ritu petatur et detur absente Episcopo et in Collegiatis, 121.

Benedictiones solemnes et privatas non impertitur Episcopus in Officiis Mortuorum, 252. In Matutinis Tenebrarum, Feria sexta in Parasceve, Sabbato Sancto usque ad solemnem Missam exclusive, 253.

Benedictus, qui venit, etc. quando cantetur a choro, 142.

Benedictus ad Laudes Defunctorum, 149. Ad Laudes, 123.

Beneficiati transeundo ante Altare, et Episcopum genuflectunt, 60.

Biretum Episcoporum Regularium, nigrum, 2.

Biretum Episcopo ante impositi-
nem Mitræ semper imponendum et vice versa, 23, 24. A quibus hæc fiant, *ibid.*

Bugia quando Episcopus utatur, 65.

Bursa cum corporale, 27, 138.

Cæremoniarius in Missa solemni comitatur Presbyterum assisten-

tem, 20. Accipit Pacem, 21. Librum Evangeliorum tenet, 32. Comitatur Subdiaconum cantantem Epistolam, 32. Adjuvat Subdiaconum, 32. Dicit concionatorem ad osculum manus Episcopi, 69. Comitatur Pacem ferentes, 79. Dicit præintonantes in Vesperis, 103. Instruit et dicit Canonicos ad cantandas lectiones in Matutino solemni celebrato ab Episcopo, 117. Item absente Episcopo vel in Collegiatis ecclesiis, 122. Ejus officium in Laudibus ab Episcopo celebratis, 123; absente Episcopo et in Collegiatis, *ibid.*; item ad Evangelium in Missa solemni, 134 *et seq.* Incensat Sanctissimum ad elevationem in Missa Pontificali, 142. Tenet candelam in officio solemni in nocte Nativitatis Domini celebranda, 161. Dicit Acolythus ad cantandas Prophetias Sabbato Sancto, 210, 214. Ejus officium in ordinandis iis, quæ ad processionem solemnem cum SS. Sacramento in festo Corporis Christi spectant, 227.

Cæremoniæ Magistri, V. **Magistri.**

Caligæ quando afferantur Episcopo, 31.

Caligæ pro Missa solemni, 125. In nocte Nativitatis Domini, 161.

Calix ab Episcopo offerendus, quomodo et a quibus præparetur, 28, 32.

Calix cum Patena in Missa Pontificali defertur ad Altare per Subdiaconum Epistolæ, 139. Reportatur per eundem ad Abacum, 144.

Calix cum Patena, et bursa præparatur per Clericos in mensa apud Altare, 54. Quomodo sustentetur ab Episcopo, dum dicit *Offerimus*, 140. Quomodo collocetur super Corporali, *ibid.*

Calix amplior, et magnus feria V. in Coena Domini pro reponenda Sacratissima Hostia, 185.

Campanæ quando pulsandæ in

accessu Episcopi ad Ecclesiam, 52.

Campanæ Cathedralis pro Synodo habenda, quando pulsandæ, 100.

Campanæ quando pulsandæ Sabato Saneto, 212, 216.

Candela, V. **Minister de candela.**

Candela etiam adhibendæ absente Episcopo, vel in Collegiatis, quando Matutinum noctu cantatur, 122, 162.

Candela quo loco et ritu accipiatur a Præside seu Gubernatore in die Purificationis, 251.

Candelabra sex super Altari majori, 43. Eorum forma, *ibid.* Non argentea in Parasceve, 192.

Candelabra septem super Altari, Episcopo celebrante solemniter, 42; sed tantum in Missa solemni pro Defunctis, 150.

Candelarum Benedictio, et distributio in die Purificationis, 164 *et seq.* Absente Episcopo, in Cathedralibus, et in Collegiatis, 169 *et seq.*

Candelæ quando distribuantur, et accendantur in Missa Defunctorum, 151.

Candelæ ex cera communi in officio Defuctoruni, 148, 150.

Candelæ, quot sufficient diebus festis minoris gradus, 47. Quot adhibendæ in officio solemni in nocte Nativitatis Domini, 161 *et seq.*

Candelæ denuo benedictæ in festo Purificationis accenduntur ad Evangelium et elevationem in Missa solemni, 167, 171.

Canon quomodo ab Episcopo legitur, 142. Quomodo mutet verba, *Antistite nostro*, *ibid.*

Canonici, et Capitulum extra portam civitatis Episcopum in primo ingressu exspectare debent, 3.

Canonici Regulares promoti ad Ecclesiam Episcopalem utuntur Rouchetto, 2. Vèstes induunt coloris violacei, sed Mantelletum, loco Mozzettæ, 2.

Canonici quo habitu eant ad acci-

piendum Episcopum rei divinæ interfuturum, 51. Quomodo comitentur Episcopum in reditu ab Ecclesia, 54.

Canonici in Collegiatis, quo ordine procedant ad celebrandas Vesperas solemnnes, 54, 110. Item ad Missas, *ibid.*

Canonici pro Vesperis solemnibus quando sumant paramenta, 53. Eorum saltem quatuor aut sex induantur Pluvialibus, *ibid.*

Canonici non parati procedunt post Episcopum, 53.

Canonici in accessu ad Altare una cum Episcopo pro Oratione facienda, 59. Dum Episcopus orat quid agere debeant, 60. Quoties transiunt ante Altare, et ante Episcopum, profunde se inclinant, *ibid.* Quomodo circulos faciant circa Episcopum, 66 *et seq.* Thurificantur in Vesperis ab Acolytha, in Missa a Diacono Evangelii, 76. Quo ordine thurificandi, 76. Thurificantur dupli ductu, 77, 78. Si absint a divinis officiis sine justa causa, arbitrio Episcopi multantur, 85. Deficiente Dignitate, et Canonico, proximior ejus succedit pro inseriendo Episcopo, 86 *et seq.* Interventus Synodo in paramentis sacris, 99. Quando parari debeant pro Vesperis celebrandis, 102. Episcopum comitantur saltem extra portam Ecclesiæ expletis Vesperis, et depositis paramentis, 107.

Canonici quatuor, aut sex tantum parantur Pluvialibus ad Vesperas, Episcopo in crastinum non celebrante, 108. Quot parentur in Laudibus ab Episcopo celebrandis, 122. Sex, aut quatuor saltem, si non omnes, induantur Pluvialibus, pro benedictione et distributione candelarum ab Episcopo facienda in festo Purificationis, 165.

Canonici juniores quo ritu cantent lectiones in Matutinis, 117, *et seq.*

Canonici in Missa solemnni sacra paramenta sumunt extra Secretarium, 125.

Canonici in Processione ad Altare pro Missa Pontificali, 130, incedunt parati immediate ante Episcopum, *ibid.*

Canonici parati faciunt simul bini Confessionem in Missa solemnni, 131. In Missa solemnni pro Defunctis parentur sacris paramentis nigris, 151. Faciunt Absolutionem defuncti ad castrum doloris, 156.

Canonici assistentes Episcopo apud Solium, thurificandi sunt ante Praesidem seu Gubernatorem, 250. Astantes in Choro post illum thurificantur, etiam si sacris induiti sint paramentis, 251. Dignior ex illis, qui Candelam, et Palmam obtulit. Antistiti in distributione earum, alterutram habet ab Episcopo ante Praesidem, seu Gubernatorem, 251. Celebrans in Feria quarta Cinerum, recipit eos ante ipsum Praesidem, *ibid.* Et Feria sexta in Parasceve procedit ad adorandam Crucem a dextris illius, *ibid.*

Canonicus dignior post Dignitates assistit, sine paramentis Episcopo Missæ, et Vesperis solemnibus praesenti, 22.

Canonicus superveniens, divinis Mysteriis inchoatis, quid agere debeat, 60.

Canonicus surgente ad intonandum Antiphonam, reliqui surgunt, 104.

Canonicus dum reassumit Antiphonam in Vesperis, ceteri surgunt, 112.

Cantor aliquis conjunctim cum organo cantet ea, quæ ob sonitum organi non a toto choro proferuntur, 93.

Cantores ubi intonent Psalms ad Vesperas, 111.

Cantores, qui praintonant Antiphonas ad Matutinum, 120.

Cantores a Dominica Passionis ad Sabbatum Sanctum utantur cantu Gregoriano, 177.

Capellani Episcopi in Missa privata, 94.

Capellani cum cottis in Missa Defunctorum, 151.

Capellanus defereins Crucem Archiepiscopalem, 3. 107, 109.

Capellanus assistens cum Pluviali Missæ per Prælatum celebratae, Pacem Episcopo præsenti defert, 80.

Capellanus serviens de Mitra, in Processione ad Missam solemnem incedit post Episcopum, 130.

Capillorum complanatio, 23 et 133.

Capituli digniores deferunt primo loco hastas Baldachini in Processionibus Sanctissimi Sacramenti, 51. Dignior porrigit aspersorium Episcopo, 52.

Capitulo significandus adventus novi Episcopi vel Archiepiscopi, 3.

Capitulum debet processionaliter extra portam civitatis proficisci ad recipiendum Episcopum, 3.

Capitulum Tertiæ cantatur a Subdiacono, vel ab alio in loco, ubi legi solet Epistola, 128.

Capitulum Vesperarum a quo, ubi et quo ordine sit cantandum, 104.

Capitulum ad Vesperas in Cathedralibus, absente Episcopo, et in Collegiatis cantatur a Canonico celebrante, 110.

Cappa Pontificalis Episcopi, coloris violacei, 2. Episcopi Regularis sit coloris habitus sui, *ibid.*

Cappa Episcopi in propriis Ecclesiis, vel ex lana, vel ex camelotto, coloris violacei esse debet, 7. Pelliculæ Albæ assutæ, quando removantur, *ibid.*

Cappa Episcopi Regularis esse debet coloris, proprie religioni convenientis, 8. Suffulta sit pellibus, seu serico lano ejusdem coloris, *ibid.*

Cappa Clericorum Regularium, Canonicorum Regularium, et Presbyterorum Ordinum militarium, 8.

Cappa Episcopi non utuntur, nisi in sua Ecclesia, et Diœcesi, ac Romæ, dum Romano Pontifici, vel Sacro Cardinalium Collegio in divinis Officiis assistunt, 8.

Cappa Episcopi ad Completorium, 115. Ad Matutinum, 116.

Cappa quando exuenda pro Missa solemni, 126.

Cappa lana Pontificalis, cum qua Episcopus facit officium in Vesperis Defunctorum, 148.

Cappa Episcopi pro assistentia in Missa Defunctorum, 157.

Cappa Episcopi in Matutinis tenebrarum, 182. Episcopus caput Cappæ sibi cooperit caput, *ibid.* Cappæ caudam sibi trahit, *ibid.*

Cappa indutus Episcopus ponit ad sui sinistram Præsidem seu Gubernatorem, 247.

Caput, quando inclinandum ab Episcopo vel alio Celebrante, 63.

Caputium Cappæ, 182.

Carbones pro usu thuribuli, 45.

Cardinali accessuero ad civitatem, quomodo obviam eatur ab Episcopo vel Archiepiscopo, 11.

Cardinali Legato præsente simul cum Episcopo in ejus Diœcesi, vel cum Archiepiscopo in ejus Provincia, non datur benedictio episcopalis, nec præfertur Crux Archiepiscopalis, 9. V. **Episcopus**.

Cardinali non Legato accessuero ad Ecclesiam occurritur ab Episcopo ad majorem portam ipsius Ecclesiae, 52. Aspersorium porrigitur a prima Dignitate, jubente Episcopo, *ibid.*

Cardinali Legato, vel non Legato, venturo ad Ecclesiam, obviam eatur ab Episcopo ad portam majorem Ecclesiae, 52. Episcopus ipse porrigit Legato aspersorium cum ejus osculo, et manus Legati, *ibid.*

Cardinalis Archiepiscopus, vel Episcopus non celebrans, præsente alio Cardinali, munia omnia Archiepiscopalia, vel Episcopalia exerceat, 10 *et seq.*

Cardinalis Legatus, vel non Legatus ex urbanitate Episcopo permittet, ut munia Episcopalia exerceat, 10.

Cardinalis Legatus divinis officiis assistens, ubi sedeat, 44.

Cardinalis Episcopus, non celebrans, præsente Cardinali Legato, sedet æqualiter prope ipsum Legatum, 48. Ordo in sedendo, si plures Cardinales divinis mysteriis adsint, *ibid.*

Cardinalis Episcopus, præsentibus aliis Cardinalibus, si dignior ex eis benedictionem solemnem dare nolit, ipse eam ad Altare dat, 49.

Cardinalis Legatus, vel non Legatus, quando thurificetur, 77. Stans thurificatur, 74. Triplici ductu thurificatur, 78.

Cardinalis Episcopus suffraganeus thurificandus est ante suum Metropolitanum, 77.

Cardinalis non assurgit Episcopo accedenti ad Altare pro inchoanda Missa solemni, 131. Discooperit caput, *ibid.*

Cardinalis Legatus Missæ solemni præsens benedicit, 145.

Cardinalis Episcopus vel Archiepiscopus unde suscipitur a Præside seu Gubernatore, 254. Solus a Concionatore salutatur, 255. Reducendus a Præside sive Gubernatore usque ad cameram, nisi alias sibi visum fuerit, *ibid.*

Castrum doloris, 153 *et seq.* V. **Absolutio.**

Catechumenorum Baptismus, 211 *et 215.*

Cathedra episcopalis, 47. V. **Sedes Episcopalis.**

Cauda Cappæ trahitur ab ipso Episcopo in Matutinis tenebrarum, 182. Et ad adorationem Crucis, 203.

Caudatarii officium, 51.

Celebrans triplici ductu thurificatur, 78.

Ceræ qualitas in Missa Defunctorum, 150.

Cerei trianguli, et Altaris in Matutinis tenebrarum, 182, 183.

Cereus trianguli ultimus accensus, quando removendus et abscondendus in Matutinis tenebrarum, 184.

Cereus Paschalis, 207. Quomodo benedicitur, 209. Accenditur cum una ex tribus candelis in arundine positis, *ibid.* Defertur ad benedictionem Fontis, 210.

Ceroferariorum munus, 36. in Vesperis solemnibus, 106, 111. In Matutino solemni, 116. In Laudibus, 122. Ad Evangelium in Missa solemni, 135 *et seq.* In Vesperis Omnium Defunctorum, Episcopo celebrante, 148.

Chirothecæ a quibus Episcopo imponantur, 128. Deponuntur post Offertorium, et extrahuntur per Diaconos assistentes, 27, 138. Non adhibentur in Missa Defunctorum, 151.

Chorus V. Canonici, Matutinum, Vesperæ. Missa solemnis, Magistri cæremoniarium.

Christus factus est, etc. In Matutinis tenebrarum, quo ritu ab Episcopo dicatur, 184.

Ciborium Altaris, 43.

Cineres benedicendi prima die Quadragesimæ, ubi collocentur, 171. Deferuntur ante Episcopum a Subdiacono Epistolæ, 172. Ritus benedictionis, *ibid.* Ordo dandi Cineres, *ibid.* Missa hujus diei, V. **Feria IV. Cinerum.**

Cineres recipit Præses seu Gubernator post Canonicum illa die celebrantem, 251.

Cingulum pro religanda Alba, 127.

Circuli sunt a Canonis circa Episcopum quoties sacræ paramentis induitur, 66. Ordo in iisdem circulis, *ibid.* Quater fiunt in Missa solemni, Episcopo assistente, *ibid.* Fiunt solum in Missis quibus Episcopus interest, et ante proprium Episcopum, 67. In Missis Defunctorum, et feria VI. in Parasceve, ac præsente Legato, seu Prælato superiore omittuntur, *ibid.* Non fiunt in Missa pro Defunctis, cum Episcopus assistit, 158.

Circuli Canonorum in Missa feriae IV. Cinerum, 174.

Circumcisio Domini, 163.
Claviger, seu Mazzerius, 38.
Clerici transeuntes ante Altare, et ante Episcopum proprium genuflectunt, 60.
Clerus totus processionaliter extra portam civitatis proficisci debet ad recipiendum Episcopum, 3.
Cochlear ad thus accipendum quomodo offeratur Episcopo, 70.
Cœna Domini, V. **Feria V.** in **Cœna Domini**.
Collaria, 127.
Collecta pro Episcopo V. **Oratio**.
Collector generalis, 10.
Collegiatae, V. **Vesperæ**, **Canonici**.
Color vestitus episcopalis mutatur diversis temporibus, 6 *et seq.*
Color ornatus Ecclesiæ, 39. Et Altaris, 42, 43.
Color paramentorum in Dominicis Adventus violaceus, 160 *et seq.* Item in benedictione candelarum in Purificatione B. M. V. 164 *et seq.* In die Cinerum, 172. In Dominica Palmarum, 178.
Communio Episcopi in Missa solemni, 144.
Communio generalis in Missa solemni, 29, 145. Feria V. in Cœna Domini quo ritu fiat, 185, 186. Quo ritu tradatur a Celebrante die Paschatis, 219. Quomodo ceteris præbeatur, *ibid.*
Communio Diaconi, et Subdiaconi in Missa solemni, 30, 33 *et 221.*
Communionis tradendæ per Episcopum ritus, 216. Acolyti tenent hinc inde mantile album, 217. Purificatio post Communionem, 218. Canonici et Magistratus purificantur a Ministro in sacris constituto, *ibid.* Manus Episcopi osculanda, *ibid.* Diaconus reponit Pyxidem, *ibid.* Presbyter eam defert ad suum locum, *ibid.*
Communio quo ritu et habitu sumatur a Præside vel Gubernatore in Sacerdotali vel Diaconali ordine constituto, 251. Et quo, si neutro fuerit sacro charactere insignitus, 252.
Completorium quomodo dicendum, si Officium faciat Episcopus, 115. Episcopus Completorio assistit cum cappa, *ibid.* Cantore incipiente *Jube, Domne, etc.*, Episcopus surgit, ac prosequitur reliqua usque ad primum Psalmum, *ibid.* Cantat Orationem, et benedictionem dat, *ibid.* Non fit thurificatio, *ibid.* Si Episcopus tantum assistat, omnia per hebdomadarium fient cum debitiss reverentiis versus Episcopum, *ibid.*
Completorium quando, et ubi cantandum post secundas Vespertas omnium Sanctorum, 148.
Concilium Provinciale, vel Dioecesanum. V. **Synodus**.
Concio in Missa solemni post Evangelium, 20, 68 *et 136*. Habenda, vel ab Episcopo, vel ab aliquo Canonico Presbytero, 136. Habenda est de Evangelio currenti, 68. Si habetur per Canonicum, is debet esse in habitu suæ dignitatis, 69, 137.
Concio in laudem defuncti habenda post Missam, ante absolutionem, in habitu nigro, 69, 152. Sermocinator vestibus nigris indutus sit, *ibid.* Non petit benedictionem, *ibid.* Habetur in pulpito, panno cooperito, 153.
Concionanti Episcopo qui assident, 137.
Concionator salutare debet post Episcopum immediate Gubernatorem vel Præsidem, 253. Si Episcopus fuerit Cardinalis, hanc salutationem Præsidis omittit, 255.
Concionator Clericus quo habitu induatur pro concione in Missa Pontificali, 68, 137.
Concionator quomodo benedictionem, et indulgentias petat ab Episcopo, 68 *et 137*. Indulgentias publicat e pulpito, 82 *et 137*.
Concionator ante concionem recitat salutationem Angelicam, non

Regina cœli, 69. Publicat Indulgencias, *ibid.*

Concionatoris Regularis hábitus pro concione in Missa solemni, 68.

Conclusiones Orationum quomodo cantandæ, 86, 88.

Confessio ad Introitum in Missa solemni, 19, 25, 131.

Confessio ad Communionem cantanda per Diaconum Evangelii, 29.

Confessio finito sermone, 27 *et* 69. Cantanda per Diaconum, *ibid.* *et* 136.

Confessio in Missa Defunctorum, Episcopo assistente, fit ab ipso Episcopo una cum Celebrante, 157.

Confessio, seu Martyrium quomodo ornetur, 44, 45.

Confessionis a Diacono post sermonem cantandæ ritus, 242.

Confraternitates Laicorum in Processione Corporis Christi, 225 *et seq.* Deferant funalia accensa, vel saltem candelas, *ibid.*

Consecratio Episcopi, 231. In anniversario consecrationis Episcopi Missa solemnis est celebranda, *ibid.* V. **Anniversarium.**

Corona electi in Metropolitanum, vel Episcopum, qualis esse debet, et cujus formæ, 1.

Coronides ligneæ ne ducantur circa Altaris angulos, 42, 44.

Corporale cum bursa defert ad Altare, et explicat Diaconus Evangelii, 27 *et seq.* Quomodo collogetur, et explicetur super Altare, 138. Quando complicetur, 144.

Corporalia in die Parasceve, 196.

Corporis Christi festum. V. **Processio.**

Cotta non utantur familiares sive cubicularii Episcopi adstantes ad abacum in Missis solemnis, 34.

Cotta quando utatur Præses in Communione feriae quintæ in Cœna Domini, 251.

Credo in unum Deum, ubi dicitur in Missa Pontificali, 27 *et* 31. In Missa solemni intonatur ab Episcopo in Sede, 137. Submissa voce ibi compleetur, *ibid.* Liber pro eo legendo sustentatur a Presbytero assistente, *ibid.* Ad versiculum, *Et incarnatus est*, quando submissa voce ab Episcopo, et a Canonicis dicitur, Episcopus, Canonicæ, et omnes de Choro genuflectunt, *ibid.* Cum verba illa cantantur a Choro, Episcopus, et omnes de Choro caput inclinant, *ibid.* In nocte et die Nativitatis, et in die Annuntiationis ad cantum hujus versiculi Episcopus, et omnes genuflectunt, 137, 163.

Credentia in cornu Epistolæ, 178.

V. **Abacus, Mensa.**

Cruces quando cooperiantur, 177.

Crucis denudatio; et adoratio feria VI. in Parasceve, 195, 196 *et* 202.

Crucis signum ab Episcopo producitur super circulos Canoniconrum, 66. Super thurificantem, 74.

Crucis signum quomodo facienda sit in fine Missæ solemnis ad benedictionem, 83.

Crux osculanda ab Episcopo ante ingressum Civitatis, 4.

Crux deferenda est ante Archiepiscopum, quando ingreditur suam Provinciam, 4.

Crux quo loco adoranda a Præside feria sexta in Parasceve, 251. Archiepiscopalis non est deferenda ante Archiepiscopum, cum publice inviserit Præsidem vel Gubernatorem, aut Vice-Legatum, 247. Inter illam, et ipsum Præsulem nullus incedere debet, 254.

Crux Archiepiscopalis in concessione Indulgentiae, 135.

Crux Archiepiscopalis, quando deferenda, aut non deferenda est, 9 *et seq.* Quomodo deferatur, 52, 53, 107 *et* 109. In benedictione solemni in Missa solemni tenetur a Capellano genuflexo, 82 *et* 83, item in Vesperis, 109. In processione ad Missam solemnem defertur ante Canonicos paratos, 53 *et* 129.

Crux Archiepiscopalis velata in die Parasceve, 193. Non defertur ante

Archiepiscopum in Matutinis tenebrarum, 182.

Crux super Altari, 42. Ejus forma, et locus, *ibid.*

Crux Altaris triplici ductu thurificatur, 71.

Crux Capituli ad Missam Pontificalem a quo deferatur, et quo ordine, 53.

Crux pectoralis, quomodo Episcopo imponatur, 127.

Custodes ad cohibendam pressuram ad benedictionem Palmarum, 178.

Dalmatica a quibus Episcopo aptetur, 128.

Dalmatica Diaconi in tertia Dominica Adventus, et in vigilia Nativitatis Domini, 160.

Dalmatica Diaconi in quarta Dominica Quadragesimæ, 177.

Defuncti. V. Vesperæ, Missa pro Defunctis.

Deus in adjutorium, etc., quomodo intonandum ab Episcopo Vespertas celebraturo, 103.

Deus, qui humanæ substantiæ, etc., Oratio dicenda in commixtione vini et aquæ ad Missam, 140.

Deus, qui per olivæ ramum, etc., Oratio quinta in benedictione Palmarum, 179.

Deus, qui Filium tuum, etc., Oratio in benedictione Palmarum, quæ dicta distribuuntur Palmæ, 179.

Diaconi assistentes ex cœtu Canonorum assistunt Episcopo, solemniter celebranti, 22 et 23. Ubi sedeant, 23. Procedunt a Secretario ad Altare una cum Episcopo, *ibid.* Quando debeat assistere in habitu Diaconali, *ibid.* Fimbrias antiores Pluvialis Episcopi sublevant, et aptant, *ibid.* Mitram imponunt, et auferunt Episcopo, 33 et 27. Si Episcopus non celebret; aut Officium non faciat, assistunt in habitu Canonicali, 24. Accipiunt Pacem ab Episcopo, 80. Elevat fimbrias Pluvialis, dum Episcopus in Vespe-

ris thurificat Altare, 106. Medium tenent Episcopum, dum procedit a Secretario ad Altare, 129. In Missa Pontificali sedent hinc inde a latere sedis Episcopalis, 132. Quando sumant paramenta in Dominicis Adventus, 159.

Diaconus assistens dignior imponebit Mitram pretiosam Episcopo ad Introitum, 132. Et auriphrygiatam post *Kyrie, eleison*, 133.

Diaconus Evangelii in Missa Pontificali, 25. Ex Canonis Diaconis sit, *ibid.* Quando induat paramenta, suo Ordini convenientia, *ibid.* Episcopum sacris paramentis induit, *ibid.* 126 et 127. Procedit ad Altare ante Episcopum ad sinistram Presbyteri assistantis, 25. Ejus officium in Missa Pontificali, *ibid.* et seq. Evangelium cantat, 26, 136 et seq. Quando recitet confessionem, 26 et 81. Bursam cum corporali defert ad Altare, 27 et 138. Quando Mitram Episcopo auferat, et imponat, 27. Hostiam prægustandam Sacristæ præbet, 28. Vincum in Calicem infundit, *ibid.* Calicem Episcopo offert, et quo ritu, *ibid.* Thuribulum ponit in manibus Episcopi, *ibid.* Ejus munus dum Oblata thurificantur, *ibid.* Ejus officium inter Canonem, *ibid.* Quando accipiat Patenam de manu Subdiaconi, 29. Accipit Pacem ab Episcopo, *ibid.* In Communione generali cantat confessionem, *ibid.* Communione accipit ab Episcopo, *ibid.* Pallium Archiepiscopo extrahit, 30. Episcopum sacris paramentis exuit, *ibid.* Postea sua deponit, *ibid.* Thurificat Episcopum, dum est apud Altare, et apud faldistorium, 76. Facit confessionem cum Episcopo, 131. Dum Episcopus sed in cathedra Pontificali, sedet in scanno apud cornu Epistolæ, 132. Quo ritu sumat librum Evangeliorum, 134. Thurificat librum triplici ductu, 136. Post versiculum, *Et incarnatus est*, capit bursam cum corpo-

rali, et explicat illud super Altare, 138. Hostiam, vinum, et aquam prægustandam præbet Sacristæ, 140. Patenam offert Episcopo, *ibid.* Imponit vinum in Calicem, *ibid.* Porrigit Calicem Episcopo, *ibid.* Ministrat naviculam ad Oblata, *ibid.* Post Oblata thurificat Episcopum, Prælatos, et omnes de Choro, 141. Adjuvat Episcopum ad Canonem, 142. Discooperit, et cooperit Calicem, *ibid. et seq.* Post *Agnus Dei* supplet ad librum loco assistentis, 143. Imponit Mitram Episcopo post purificationem, 144. Thurificat Episcopum in Missis Defunctorum post Oblata tantum, 152. Porrigit Crucem velatam Episcopo feria VI. in Paracese, 195. Extendit Mappam, et Corporale super Altari, 197. Reportat Crucem ad Altare, *ibid.*

Diaconus Evangelii in Missa pro Defunctis, vel in Collegiatis, vel absente Episcopo, 30.

Diaconus utitur planeta plicata, 159, 165 *et seq.*, 172, 176, 180.

Diaconus Evangelii in Missis tempore Adventus. V. **Adventus.**

Dies publicæ visitationis indicenda est mane pro vespere, et vespere pro sequenti mane, 245. Solemnies pro sacris functionibus, qui sint, 247.

Dies, quibus ab Episcopo Vesperarum sunt peragenda, 102.

Dies, quibus Archiepiscopus Pallio uti potest, 56.

Dignior ex Capitulo, quid agere debeat et quomodo sit indutus in accipiendo Episcopum ingredientem Civitatem et Ecclesiam, 4 *et seq.* Porrigit Episcopo intranti Ecclesiam aspersorium, 51.

Dignior de sua familia mittendus est a Præside seu Gubernatore cum Nuntio ad Antistitem, 245. Et viceversa ab Antistite ad Præsidera, *ibid.*

Dignitates, et Canonici, si impediti fuerint, alii proximiores Episcopo in divinis Officiis iuserviant, 85 *et seq.* V. **Canonici.**

Dirigatur, Domine, etc., quomodo proferendum in incensatione Altaris, 73.

Disjunctio manuum. V. **Manus.**

Domicelli quando thurificandi, 78.

Dominica **tertia** Adventus: quænam observanda circa paramenta sacra et ornatum Altarium, 160.

Dominica de Passione: in primis Vesperis cooperiuntur Cruces, et imagines, 177.

Dominica, Lætare, Jerusalēm, 58.

Dominicarum **Pálmarum**: quomodo ordinetur benedictio, et distributio ipsarum Pálmarum, 178. Altaris, et tribunæ ornatus, *ibid.* Mensa apud Altare pro Palmis collocandis, *ibid.* Palmæ ornatae pro Episcopo, Prælatis, Canonici, et Magistratu, *ibid.* Abacus a latere Epistolæ, *ibid.* Paramenta pro Episcopo super Altare, *ibid.* Custodes ad cohibendam pressuram, 178. Episcopi accessus ad Ecclesiam, *ibid.* Sumit paramenta apud Sedem, *ibid.* Canonici item parantur, *ibid.* Epistolæ, et Evangelii cantus, *ibid.* Episcopus ea omnia legit in Sede, 179. Ibidem incipit benedictionem Pálmarum, *ibid.* Aspergit, ac thurificat Palmas, *ibid.* Palma Episcopo traditur a digniore ex Canonici, *ibid.* Eam tradit tenendam Capellano, *ibid.* Pálmarum distributio per Episcopum, 179. Mappa super gremio Episcopi in distributione, tenenda per Acolythos, *ibid.* Initium Antiphonæ *Pueri Hebræorum*, *ibid.* Lotio manuum, et ultima Oratio, *ibid.* Ordo Processionis, *ibid.* Palmæ tenentur ab omnibus in manibus ad Processionem, 180. **Gloria, Iaus etc.**, quo ritu cantetur, *ibid.* Subdiaconus defrens Crucem, tangit cum illius hasta portam Ecclesiæ, *ibid.* Depositio paramentorum per Canonicos, *ibid.* Palmæ assumendæ ad Passionem, et Evangelium, 181: In

Missa servanda omnia, ut in die Purificationis, 180. Diaconus, et Subdiaconus utuntur Planetis ante pectus plicatis, *ibid.* Ordo Passionis cantandæ, *ibid.* Palma tenenda in manibus ab Episcopo, et ceteris, dum cantatur Passio, 181. Ad Passionis cantum omnes stant, 181. Ritus canendi verba, *Altera autem, etc.* in tono Evangelii, *ibid.* Ad Elevationem solus Episcopus, tenet Palmam, *ibid.*

Dominicæ per annum, 220. Si Episcopus celebret, vel assistat, paramenta sint coloris tempori congruentis, *ibid.* Aspersio aquæ benedictæ, *ibid.* Omittitur, Episcopo celebrante, 221.

Dominicæ Quadragesimæ, 177. In his servantur ea, quæ præscribuntur de Vesperis, et Missis in Dominicis Adventus, *ibid.* Quarta Dominica Quadragesimæ eadem servantur circa paramenta, quæ in tertia Dominicæ Adventus, *ibid.*

Dominus vobiscum post *Credò*, quando cantetur ab Episcopo, 138.

Dominus vobiscum, non autem *Pax vobis* dicitur ab Episcopo in Dominicis Adventus solemniter celebrante, 159. Item in Quadragesima, 176.

Dominus vobiscum, tonus, in quo cantetur, 87.

Ecce lignum Crucis, Feria VI. in Parasceve, 196, *et* 203.

Ecclesia V. Ornatus Ecclesiæ. **Electi** ad Ecclesias Patriarchales, vel Metropolitanas, Patriarchæ, vel Archiepiscopi appellari non possunt, nisi post receptionem Palii, 56.

Electio Episcopi. **V. Anniversarium.**

Electus ad Ecclesiam Metropolitanam, Episcopalem, vel majorem, statim amplam coronam in capite sibi formari faciat, 1.

Electi vestis inferior sit talaris, 1. Sit coloris violacei, *ibid.* Mantelletum super talari ueste induunt

coloris violacei, *ibid.* Vestes Electi sint, vel ex lana, vel ex camelotto coloris violacei, *ibid.* Si in Curia præsens est, aдеat quamprimum Summum Pontificem, *ibid.* Ei gratias agat de sua promotione, *ibid.* Rochettum accipit a Romano Pontifice, *ibid.* Visitabit singulos Cardinales, *ibid.* Eis suam Ecclesiam commendabit, *ibid.*

Electus absens a Romana Curia, uestem talarem, mantelletum coloris violacei, et Rochettum induat, 1. Commendationis officia per litteras ad Summum Pontificem, et S. R. E. Cardinales præstet, *ibid.* Et si erit in propria Dioecesi, seu Provincia, loco mantelletti, utatur mozzetta, 2. Galerum nigrum lanum, viridi serico ornatum cum floccis coloris viridis deferat, *ibid.*

Elevatio Sanctissimi, 142, 199 *et* 205. **V. Sacramentum.**

Elevatio manuum, quando et quomo modi facienda ab Episcopo vel alio Celebrante, **V. Manus.**

Epiphaniæ festo Episcopus celebret solemnitatem, 163. Festa mobilia ex ambone hac die post cantatum Evangelium annuntiantur, 164.

Episcopalis Sedes. **V. Sedes Episcopalis.**

Episcopus vel Archiepiscopus Provinciae etiam extra suam Dioecesim habere debet locum digniorum supra Præsidem Provinciae in quocumque tertio loco, 247. Occurrentis Præsidi vel Gubernatori ad se venienti pro visitatione publica, descendere debet aliquot gradus scalæ, 246. Et discedentem comitari usque ad finem illius, *ibid.*

Episcopus domi ponit ad sui dexteram Præsidem, Gubernatorem, et Vice-Legatum, 246. Extra domum, in quocumque tertio loco illam non cedit, 247. Manus osculanda est a Præside in receptione Candelæ, Palmæ, 251, et Communionis, 252.

Episcopi extra Dioecesim propriam mozzetta supra mantelletum uti

possunt, si ibi est hæc consuetudo, 2. Cardinali Legato, vel non Legato præsente, mozzetta in propria Dicecesi uti possunt, 11.

Episcopi Gubernatoribus præcedunt, 11.

Episcopi oratio in accessu ad Ecclesiam, et quo ritu, 51, 52 et 59.

Episcopi Regulares non mutant habitum suæ Religionis, 8.

Episcopi pro re divina peragenda ad Ecclesiam accessus cum cappa, 51.

Episcopi accessus ad Ecclesiam, cum Vesperas solemnes est celebratus, 51, 102 et seq. Quibus paramentis induatur, 103. V. **Vesperæ et Thurificatio.**

Episcopi processio ad Altare e Secretario, 52.

Episcopi hospites habent digniorum locum in Missis, et Vesperis post Episcopum Dicecesanum, 48 et seq.

Episcopo inter divina officia surgente, ceteri surgunt, 61.

Episcopo non celebrante, sed tantum præsente Missæ per alterum cantatæ circuli fuit a Canonicis, 67. V. **Circuli, Canonici.**

Episcoporum vota in Synodis, 100, et seq.

Episcopus quid agat in primo ingressu ad suam Ecclesiam, 2 et seq. Ante primum ingressum ad suam Ecclesiam Indulgentiam plenariam pro populo, suæ primæ Missæ assistenti obtineri curet a Summo Pontifice, *ibid.* Provideat sibi cappam Pontificalem coloris violacei, *ibid.* Galerum Pontificalem cum floccis sericis viridis coloris, equi, seu mulæ ornamenta, libros Pontificale Romanum, Cærimoniale Episcoporum, et sacra paramenta, *ibid.* Ubi approximat ad propriam civitatem, suum adventum bidui vel unius diei spatio ante significet Vicario suo, Capitulo, et Magistratui civitatis, *ibid.* Præmittat unum ex suis familiaribus pro necessariis ad ingressum parandis, *ibid.* Ubi in-

grediens suam Dicecesim, subditos sibi occurrentes benedicat, *ibid.* Approximans civitati deponit habitum itinerarium et induet cappam pontificalem ac galerum solemniorem. 4. In primo ingressu ad suam Ecclesiam, deposita Mitra, genuflectit ante SS. Sacramentum, 5. Si transeat per aliquem locum insignem suæ Dicecesis, a quibus visitetur, *ibid.* In sua Dicecesi utitur rochetto discooperto, 6. In Congregationibus Concilii Provincialis defert mozzettam cum rochetto discooperto, *ibid.*

Episcopus, præsente Cardinali Legato, vel non Legato, omnia munia Episcopalia eisdem exercenda remittet, 9. Adveniente suo Metropolitanu cessat a benedictionibus privatis, alio Episcopo adveniente omnia munia exerceat, sed domi ponat eum ad dexteram, 10.

Episcopus, præsentibus in divinis officiis Nuntio Apostolico cum facultate Legati, Nuntio simplici, Collectore generali, seu Nuntio extra limites suæ jurisdictionis, vel Visitatore in loco demandatæ visitationis, quid agere debeat, *ibid.* et seq. Quomodo obviam ire debeat Cardinali Legato, vel non Legato, 11. Principi, Prælato, vel Nuntio Apostolico, *ibid.* Divinis Mysteriis præsente aliquo Cardinali, sedet in Faldistorio in cornu Epistolæ, 48, et seq. In divinis Mysteriis peragendis, ubi sedeat, 47, et seq. In vestibulo Ecclesiae quomodo aspergat, 52.

Episcopus die festi Vesperas celebratus capit paramenta in sede sua, 53. Quot Canonici parati requirantur et quando paramenta sumant, *ibid.* Item 103, et seq. Incepito officio per Episcopum, Subdiaconus præintonat Episcopo Antiphonam primam, *ibid.* Psalmi decantantur a choro sedendo et capitibus detectis, 104. Ordo præintonandi reliquas Antiphonas, *ibid.* Subdiaconus a latere Epistolæ stans, can-

tat Capitulum; ad quod omnes cum Episcopo surgunt, *ibid.* Quo finito, *Hymnus Episcopo a. Canonico preintonatur*, 105. Finito *Hymno*, *Versiculo et Responsorio*, *Subdiaconus praeintonat Episcopo Antiphonam ad Magnificat*, qua repetita, Episcopo porrigitur a Presbytero assistente navicula ad benedicendum et imponendum incensum, 105. Incepto *Cantico Magnificat*, Episcopus cum mitra et baculo pastorali aggreditur Altare ad thurificandum, *ibid.* Altari thurificato, Episcopus per Presbyterum, assistentem, reliqui per Subdiaconum incensantur, 106. Episcopus prouuntiat *Orationem*, *ibid.* In fine benedictio solemnis, *ibid.* Episcopus deponit paramenta in sede sua, 107. Canonici, depositis paramentis in suis locis, comitantur Episcopum saltem extra portam Ecclesiae, *ibid.*

Episcopus Missam solemnem celebratus, post orationes ante SS. Sacramentum ingreditur *Sacerdotiam*, vel *Secrétaire*, 53. Induitur illic sacris paramentis, et interim *Tertia cantatur*, *ibid.* In diebus solemnioribus fas est, ut intersit Missæ, et Vesperis indutus paramentis Pontificalibus, 54. Quomodo convertere, et vertere se debeat ad Altare, 64. Quomodo ad Legatum, vel *Cardinalem*, 64. Celebrans in faldistorio quomodo se vertere debeat, *ibid.* In Missa solemnii, quam celebrat, sermonem habere solet, 68. Dum thurificatur non inclinet caput versus thurificantem, sed manu super eum signum Crucis faciat, 75. Thurificatur triplici ductu, 72. **V. Missa solemnis Pontificalis, etc.**

Episcopus hospes thurificatur post proprium Episcopum, 77.

Episcopus numquam Reges, Principes, aut Legatos thurificat, 76.

Episcopus in Vesperis thurificatur a Presbytero assistente, 18, 76 et 106. In Missa privata bis lavat ma-

nus, 96. Quomodo det benedictio nem in fine Missæ, *ibid.* In locis suis jurisdictionis quomodo Missam audiat, *ibid.* Quomodo liber Evangeliorum osculandus et Pax deferrantur, *ibid.* Quid, cum plures Praelati, etiam exteri, maiores, vel æquales adsunt? 97.

Episcopus in crastinum non celebratur, peragit Vespertas cum sacris paramentis, 107. Incipit, et perficit Vespertas, 108. Presbyter, et Diaconi assistentes erunt in habitu canonicali, *ibid.* Canonici quatuor, aut sex tantum parantur Pluvialibus, *ibid.* Antiphonæ præintonantur ab aliquo Canonico, aut alio, non a Subdiacono, *ibid.* Capitulum recitat per aliquem ex Cantoribus, 108. Si Vesperis assistat cum cappa, non facit Officium, *ibid.* Canonicus *Hebdomadarius* indutus Pluviali incipit Vespertas, *ibid.* Episcopus in sua Sede benedic incensum, *ibid.* Assistunt Celebranti quatuor, aut ex Beneficiatis cum Pluvialibus, 108. Antiphonæ præintonantur ab aliquo ex his Beneficiatis, *ibid.* Celebrans, et Beneficiati sedent in scanno a latere Epistolæ, 109. Capitulum cantatur a Cantore, *ibid.* *Hymnus*, et Antiphona præintonantur ab uno ex Beneficiatis assistantibus, *ibid.* Inchoata Antiphona ad *Magnificat*, dignior ex Canonis Presbyteris Episcopo offert naviculam incensi, *ibid.* Celebrans thurificat more solito Altare, *ibid.* Presbyter assistens Episcopum, *ibid.* Aliæ thurificationes flunt secundum ordinem, *ibid.* Celebrans a latere Epistolæ cantat orationem inter duos ceroferarios, *ibid.* Omnibus peractis Episcopus solemniter benedicit, sed absque baculo pastorali, 109.

Episcopus, quomodo se gerat et quæ perficiat, quando Officium in Completoorio facere voluerit, 116. Quid, si tantum assistat? *ibid.* Quid ad Matutinum, ad Laudes? **V. Matutinum, Laudes.**

Episcopus ad horas canonicas post Laudes non solet intervenire, 123. Si velit eis interesse, assistet, in Choro cum cappa, et nullum officium faciet, *ibid.*

Episcopus in processione ad Missam Pontificalem quomodo incedat, 130. Cum est prope Altare salutat Canonicos paratos, 130. Et Legatos, Cardinalem, ac alios, *ibid.*

Episcopus dioecesanus præsens Missæ per alium Episcopum celebratæ, assistit cum Cappa, 147.

Episcopus celebrans coram Episcopo dioecesano, 147.

Episcopus quo ritu thurificet oblatæ, 28, 72.

Episcopus, quando adeat Missæ, per alium celebratæ, thurificatur, præterquam, si adasset Cardinalis, 73. Quibus paramentis utatur, 146. Quinam ei assistant, 146. Quaenam deferat Episcopo celebranti, 147.

Episcopus in Missa Defunctorum non thurificatur ad Introitum, 151.

Episcopus ægrotans quomodo ad mortem se parare debeat, 235. *et seq.* Medici, et familiares eum de mortis periculo moneant, 236. Confessionem peccatorum faciat, *ibid.* Petat Viaticum, et illud sumat indutus stola, et rochetto, *ibid.* Fidei professionem prius emitat coram SS. Sacramento, *ibid.* Viaticum ei deferatur a prima Dignitate, comitante Capitulo, et Clero Cathedralis, *ibid.* Magistratus deferat baldachinum, *ibid.* Sacramentum Extremæ Unctionis petat, *ibid.* Canonicos, Parochos, et Curatos convocet, ab eis veniam petat, ares Ecclesiasticas, et pauperes illis commendet, 237. Fidem coram eis iterum profiteatur, *ibid.* Si habet facultatem, condat testamentum, *ibid.* Religiosi, et Sacerdotes ad ejus agonem assistant, *ibid.* Orationes dicendæ post ejus obitum, *ibid.* Corpus a cubiculariis, et familiaibus layetur, aut aromatibus conditatur, *ibid.* Intestina in Ecclesia statim sepeliantur, *ibid.* Clerici fa-

miliares, seu viri Ecclesiastici caderer induant sacris paramentis Pontificalibus, coloris violacei, *ibid.* Si erit Archiepiscopus, ei imponatur Pallium, 238. Super pectus colloetur aliqua Crux, *ibid.* Circa caput et pedes sint ceras ardentes, *ibid.* Domus Episcopalis denudetur, *ibid.* Lectus in aula majori Palatii paretur, *ibid.* Cooperiatur panno serico, vel laneo nigro, *ibid.* Mensa ad pedes lecti, cum duabus candellis accensis, libro Missali, aqua benedicta cum aspersio, navicula incensi, thuribulo, superpelliceo, stola, ac pluviali nigro, *ibid.* Pileum Pontificale sericis viridibus floccis ornatum ad Episcopi pedes ponatur, *ibid.* Intorticia circa lectum, *ibid.* Religiosi Ordinum mendicantium alternatim accedant ad cantandum Vespertas, et Matutinum cum Laudibus Defunctorum, *ibid.* Ritus celebrandi haec officia, 239. Feretrum, in quo ponitur corpus Episcopi, deferatur a Sacerdotibus, 241. Canonici immediate præcedunt feretrum, *ibid.* Magistratus cum ceteris omnibus sequatur feretrum, *ibid.* In medio Ecclesiae feretrum collocetur, *ibid.* Prima Dignitas, seu Canonorum dignior indutus Pluviali, faciet officium, *ibid.* Missa cantetur, antequam corpus sepeliatur, *ibid.* Exsequiæ cum quatuor absolutionibus, quando celebrentur, *ibid.*

Episcopus Regularis pro absolutione facienda sumit cottam, et super eam Pluviale nigrum, 158.

Episcopus. V. Missa privata. Completorium. Matutinum. Laudes. Missa solemnis.

Episcopus electus. V. Electus.

Epistola legitur in Sede ab Episcopo in Missa solemni, 134.

Epistola in Missa Defunctorum non legitur in ambone, sed in Presbyterio, 151. *et seq.* V. **Subdiaconus Epistolæ.**

Equites S. Jo. Hierosolymitani ad Episcopatum evecti, vestes Episco-

pis proprias induunt, sed insignia sui Ordinis non deferunt, 2. Uti possunt ad collum Crucis ejusdem Ordinis, *ibid.*

Equites S. Jacobi, et aliorum Ordinum militarium, si ad Ecclesiæ Episcopales assumantur, vestes ceteris Episcopis permissas deferre possunt, 2. Non licet insignia sui Ordinis in vestibus figere, *ibid.* Crucem ordinibus propriam ad collum gestare possunt, *ibid.*

Equus Episcopi, 3, quomodo ornandus, 2 *et* 11.

Et incarnatus est, etc. in Symbolo, 137, 163.

Eucharistiae custodia committitur in Ecclesiæ Cathedralibus et Collegiatis Sacristæ sacerdoti, 15.

Evangelia cantanda in Synodis, 100 *et seq.*

Evangelii textus signatur, cum incipit legi ab Episcopo, et cantari a Diacono, 134, 135. Eo lecto, Episcopus tantum ipsum osculatur, 136.

Evangelium, quomodo legatur ab Episcopo celebrante non in sua Ecclesia vel apud faldistorium, 134. Quomodo cantandum a Diacono in Missa pontificali, 134; et ad Mandatum feria V. in Coena Domini, 189.

Evangelium quomodo cantetur a Diacono, 26, 32. Legitur in Sede ab Episcopo in Missa solemnii, 134. In Missa Defunctorum non in ambo cantatur, sed in Presbyterio, 151. V. **Liber Evangelii.**

Exaudi, Domine, etc. Antiphona post Missam de Spiritu Sancto incipienda a congregatis ad Synodum Provincialem vel Diocesanam, 100.

Exsequiae. V. **Absolutio.**

Expositio Ss. Sacramenti per totam Octavam Corporis Domini ad Vesperas, 230.

Exsurge, Domine, etc. Antiphona, quando cantanda post solemnem distributionem candelarum in die Purificationis, 167.

Exsultet jam, etc. Quomodo can-

tetur a Diacono Sabbato Sancto, 209, 214.

Facies Episcopi osculatur a Diacono et Subdiacono, 217; a Prælatis et a Canonicis paratis, 218.

Faldistorii apparatus in Officio, et Missa Defunctorum sit niger, 151.

Faldistorium, quomodo parandum ad lectum, seu castrum doloris, 157.

Faldistorium, seu genuflexorium Episcopi in solemnitatibus quomodo cooperiendum, 40.

Faldistorium pro Missa Pontificali, ubi collocandum, 40 *et seq.* Qua materia, et colore contegatur, 42.

Faldistorium, 41. Episcopus aliquando sedens in eo, celebrat, 42, 47 *et* 64. Episcopus stans in faldistorio, 134. Quid servare debeat in vertendo se ad populum, 138.

Familiares Episcopi, qui in Vesperis, et in Missa inserviant, 34, 37, *et* 38. Genuflexunt ante Episcopum, 38. Eorum locus, *ibid.* Præeunt, quando ipsi ad Ecclesiam accedit, 52. V. **Scutiferi.**

Familiares accedenti pro visitatione privata non obviant, nec discedentem deducunt, 245. In visitatione publica occurunt in porta Palatii, 246. Et comitantur usque ad currum, *ibid.* Dignior seu nobilior ex ipsis deferre debet nuntium de primo adventu, *ibid.*

Feretrum, seu Castrum doloris, in absolutione solemnii, 155. V. **Absolutio.**

Feretrum Episcopi, 241.

Feriae Natalis Domini felices, faustæque implorari debent Antistiti per Præsidem primum, 246 *et seq.* Mox illas Antistes ipsi Praesidi apprecabitur, *ibid.*

Feria IV. Cinerum, 171. Altare, et tribuna hac die simplicius paranda, *ibid.* Nulla mensa, aut abacus in cornu Epistolæ deponitur, sed tantum mensula a latere Evangelii, *ibid.* Vas aquæ benedictæ, thuribu-

lum, et navicula super angulo Altaris, et in medio Cineres ponuntur, *ibid.* Paramenta pro Episcopo super eodem Altari, *ibid.* Celebrans in paramentis violaceis, 172. Diaconus, et Subdiaconus cum Planetis plicatis ante pectus, *ibid.* Episcopus accipit paramenta apud Sedem, *ibid.* Canonici item parantur, *ibid.* Subdiaconus defert Cineres ante Episcopum, *ibid.* Quo ritu Episcopus Cineres benedicat, *ibid.* Celebrans imponit Cineres Episcopo sedenti, 172. Episcopus eos imponit Celebranti primum, deinde Canonicis inclinatis, *ibid.* Ceteris de Clero dat Cineres genuflexis, 173. Reges, Principes, et eorum Oratores capiunt post Canonicos paratos, *ibid.* Magistratus, et Officiales post omnes de Clero, *ibid.* Quo ritu Episcopus Orationem dicat post distributionem Cinerum, 173. Hac die Episcopus non solet celebrare, *ibid.* Canonici deponunt paramenta, *ibid.* Episcopus retinere potest sua, et facit confessionem cum Celebrante, 174. Legit Introitum, *ibid.* Genuflectit in faldistorio ad Orationem ante Epistolam, *ibid.* Et ad *Adjuta nos, Deus, etc.*, *ibid.* Item ad Orationes post Communionem, 175. Cetera in Missa quomodo fiant, *ibid. et seq.* Servanda, si Episcopus hac die velit celebrare, 175.

Feria IV. Cinerum, Episcopo absente, et in Collegiatis, 176. Celebrans paratur Pluviali in sacristia, et Ministri accipiunt Planetas platicatas ante pectus, *ibid.* Benedictio Cinerum fit ad Altare, stantibus hinc inde ministris, *ibid.* Diaconus tenet vas cum Cineribus benedictis, *ibid.* Dignior Sacerdos de Choro imponit Cineres Celebranti, *ibid.* Celebrans imponit Cineres Ministris, et Canonicis inclinatis, ceteris de Choro genuflexis, 177. Depositio Pluvialis, et lotio manuum Celebrantis, finita distributione, *ibid.*

Sermo post Evangelium, nulla petitia benedictione, *ibid.*

Feria V. in Cœna Domini, 185. Fit reconciliatio pœnitentium, et Oleorum consecratio, *ibid.* Sacellum ornandum pro recondendo Sanctissimo Sacramento, *ibid.* Baldachinum album pro Processione, 185. Thuribula duo, *ibid.* Vela duo, alterum parvum, alterum magnum, *ibid.* Calix amplior pro reponenda Sanctissima Hostia, *ibid.* Finalia ad processionem pro Canonicis, et Clericis, *ibid.* Candela ornata pro Episcopo, quæ defertur a Capellano, vél scutifero, *ibid.* Hostiæ duæ consecrandæ, *ibid.* Vas argenteum cum particulis pro communicandis Canonicis, et Clero, *ibid.* Accessus Episcopi ad Ecclesiam summo mane, *ibid.* Præparatio ad Missam, *ibid.* Paramentis albis induitur, *ibid.* Canonici item parantur, 186. Missa quo ritu celebretur, *ibid.* Repositio Sacratissimæ Hostiae in Calicem, *ibid.* Palla et patena cum velo cooperit a Diacono, *ibid.* Communio ministrorum, ac ceterorum, *ibid.* Reverentiae ante Sanctissimum, *ibid.* Ad Evangelium S. Joannis Episcopus non facit signum super Altari, *ibid.* Depositio paramentorum usque ad stolam, 187. Sumit Pluviale album, *ibid.* Subdiaconus cum cruce velo violaceo velata, acolythi cum candelabris, Canonicci et alii clerici parati cum cereis pro inchoanda processione, *ibid.* Imponitur incensum in duo thuribula, *ibid.* Incensatur Sanctissimum Sacramentum, *ibid.* Diaconus capit Sacramentum, et stans, offert Episcopo genuflexo, *ibid.* Incipitur a Cantoribus *Pange lingua*, *ibid.* Laicus nobilior sublevat Pluviale Episcopi, *ibid.* Processio ad sacellum, *ibid.* Ritus reponendi Sanctissimum Sacramentum, *ibid.* Tantum ergo. Sacramentum in repositione cantatur, *ibid.* Benedictio solemnis in eodem loco, 188. Publicatio Indulgentiarum

188. Canonici deponunt paramenta, et procedunt ad Vesperas, *ibid.* Denudatio Altarium post Vespertas, *ibid.* Mandatuni post hæc fit, *ibid.* Episcopus si non celebret, saltem deferet S. Sacramentum, *ibid.* V. **Mandatum.**

Feria VI. in Parasceve Episcopus si celebret, quid servandum, 191. Altare, ac Tribuna sint denudata, 192. Candelæ ex cera communi in Altari, *ibid.* Candelabra non argentea, *ibid.* Pannus violaceus pro adoratione Crucis, *ibid.* Pulvinus violaceus, *ibid.* Velum album serico violaceo intertextum, *ibid.* Faldistorium nudum, *ibid.* Paramenta Missæ nigra, *ibid.* Planetæ Diaconi, et Subdiaconi nigræ, *ibid.* Pluviale nigrum pro Presbytero assistente, *ibid.* Accessus Episcopi ad Ecclesiam, *ibid.* Oratio ad Altaria, *ibid.* Nona dicenda in Secretario, *ibid.* Episcopus paratur, *ibid.* Non dicit Psalms pro præparatione, *ibid.* Canonici parantur paramentis nigris, 193. Crux Archiepiscopalis velata, *ibid.* Oratio Episcopi ante Altare, *ibid.* Osculatur Altare, *ibid.* Sedet super nuda Cathædra, seu in faldistorio, *ibid.* Ministri ubi sedeant, *ibid.* Lectio primæ prophetiæ, 194. Oratio post Tractum, quo ritu dicatur ab Episcopo, *ibid.* Subdiaconus cantat Epistolam sine Planeta, *ibid.* Tres Capellani in habitu Diaconali pro canfanda Passione, *ibid.* Episcopus, et omnes, dum cantatur Passio, stant, *ibid.* Episcopus legit Passionem apud Altare in cornu Epistolæ, *ibid.* Genuflectitur ad verba, et inclinato capite, etc., *ibid.* Diaconus Evangelii cantat sine Planeta reliquam Passionem, 195. Sermo cum indulgentia, *ibid.* Non fit confessio, nec absolutio, neque datur benedictio, *ibid.* Orationes cantandæ, *ibid.* Episcopus post orationes deponit Planetam, *ibid.* Tapes, vel pannus violaceus ante gradus Altaris, vel Presbyterii,

195. Pulvinar, et vélum pro Cruce collocanda, *ibid.* Episcopus sine Planeta in angulo posteriori cornu Epistolæ accipit, ac detegit Crucem, *ibid.* Quo ritu eam detegat, 196. Collocat illam super pulvinum, *ibid.* Deponit calceos apud faldistorium, et pergit inter duos Diaconos ad Crucem adorandam, ter genuflectens, *ibid.* Pecuniam offert, *ibid.* Sedens in faldistorio legit Improperia, *ibid.* Canonici, et ceteri suo ordine, adorant Crucem, *ibid.* Laici in adoratione, debent Clericis deferre, *ibid.* Cerei quando accendantur, 197. Diaconus cum Subdiacono extendit mapam lineam super Altare, *ibid.* Et corporale, *ibid.* Reportat Crucem ad Altare, *ibid.* Lotio manuum Episcopi, et impositio thuris in thuribulum, *ibid.* Processio quomo do ordinetur, *ibid.* Funeralia octo ceræ albæ, Baldachinum, et duo thuribula, *ibid.* Subdiaconus cum Cruce denudata, *ibid.* Ordo Pro cessionis, *ibid.* Ritus orandi ante Sanctissimum Sacramentum, illud incensandi, ad tradendi in manibus Episcopi, *ibid.* Episcopus quo ritu deferat Sanctissimum Sacramentum ad Altare, *ibid.* Incensat illud triplici ductu, *ibid.* Extra hit Sacramentum de Calice, 198. Ponit supra Patenam, *ibid.* Genuflexio Canonorum, et aliorum de Clero in plano ante Altare, *ibid.* Inmissio vini, et aquæ in Calicem, *ibid.* Thurificatio Oblatorum, 199. Lotio manuum extra Altare in cornu Epistolæ, *ibid.* Orate, fratre, et reliqua quomodo dicantur, *ibid.* Ubi Episcopus deponat sacra paramenta, 200. Assumit Cappam, et cantantur Vesperæ, ac terminantur, *ibid.*

Feria VII. in Parasceve, Episcopo præsente, vel absente, et in Collegiatis, quomodo officium ordinetur, 200, et seq. Celebrans paratur in Sacristia, *ibid.* Episcopus cum Cappa accedit ad Ecclesiam, et

orat prolixius ante Altare, 200. Accedit ad Sedem, *ibid.* Celebrans vadit ad Altare, *ibid.* Tobalea extenditur super Altare, 201. Episcopus nulli hac die benedit, *ibid.* Cantor dicit Epistolam, *ibid.* Episcopus et Celebrans Epistolam, et Tractum legunt, *ibid.* Prima Oratio quo ritu dicatur, *ibid.* Subdiaconus cantat alteram prophetiam, *ibid.* Tres Cantores pro cantanda Passione, *ibid.* Episcopus, et omnes stant ad Passionem, *ibid.* Celebrans eam legit apud Altare in cornu Epistolæ, *ibid.* Diaconus cantat reliquum Passionis, 202. Sermo, et publicatio Indulgientiæ, *ibid.* Celebrans cantat Orationes ad Altare in cornu Epistolæ, *ibid.* Tapes extenditur ante gradus Altaris, *ibid.* Ritus denudandæ Crucis, *ibid.* Celebrans Crucem collocat supra pulvinum, 203. Deponit calceos, *ibid.* Episcopus etiam excalceatur, *ibid.* Episcopus adorat Crucem, *ibid.* Legit Improperia, *ibid.* Celebrans adorat Crucem immediate post Episcopum, *ibid.* Canonici, et ceteri procedunt ad adorationem Crucis, *ibid.* Procescio ad recipiendum Sanctissimum Sacramentum, 204. Episcopus sumit Pluviale nigrum, *ibid.* Celebrans collocat Sacramentum in manibus Episcopi, *ibid.* Episcopus illud defert ad Altare, et incensat, *ibid.* Celebrans extrahit de Calice Sacramentum : et ponit super Patenam, 205. Thurificat oblatæ, *ibid.* Quo ritu cetera perficiat, *ibid.* Episcopus, deponit Pluviale nigrum, 206. Indulgientia, si non est habitus sermo, post Vespertas publicabitur, *ibid.* In Collegiatis servanda, quæ habentur in Rübriis Missalis, *ibid.*

Festa. mobilia quando publicantur, 163.

Festi dies, in quibus ab Episcopo est solemniter celebrandum, 231, *et seq.* V. **Missa solemnis.**

Flectamus genua, quo tono cantetur, 87.

Fontis benedictio, 211, 215.

Fragor, ac strepitus in Matutinis tenebrarum, 184.

Funalia. V. **Lumina.**

Funalia sex, vel septem in frontispicio Tribunæ apponenda, 44.

Funalia quatuor, vel octo pro elevatione Sanctissimi Sacramenti, 44.

Funalia quatuor ex cera communis pro elevatione Sanctissimi Sacramenti in Missa Defunctorum, 152.

Funalia octo accensa tenenda post inceptum Canonem, 142. Exstinguuntur post Elevationem, nisi facienda sit Communio, *ibid.*

Funalia ad Processionem feria V. in Coena Domini, 185. Unum ex eis ornatum pro Episcopo, 185.

Funalia accensa dum traditur Communio, 218.

Funus Episcopi. V. **Episcopus ægrotans.**

Galerus niger cum floccis sericis coloris viridis gestandus ab Episcopis, 2.

Galerus Pontificalis qualis esse debeat. Ejus forma, et color, 8

Generales Ordinum in Ecclesia sedent post Protonotarios, 50.

Genuflecti, quando debeat in Vesperis solemnibus, 105, *et seq.* Genuflectere debet lector, non Canonicus in Matutinis in fine lectionis absente Episcopo, vel in Collegiatis, 122.

Genuflexio non fit a Præside vel Gubernatore, aut Vice-Legato, dum recipit Candelam, Palmam, et Cineres, 251.

Genuflexio Episcopi in faldistorio ad Orationes ante Epistolam feria IV. Cinerum, 174. Et ad Orationes post Communionem, 175. In aliis Missis Quadragesimæ et Vigiliis, 175.

Genuflexio ad versiculum *Et incarnatus est, etc.*, ab Episcopo et omnibus facienda, cum cantatur a

Choro Credo in Missa solenni in nocte vel die Nativitatis Domini et Annuntiationis, 163.

Genuflexio in Choro ad Canonem Missæ, 142. Assistentes Episcopo stant, et cum ipso Episcopo genuflectunt, *ibid.*

Genuflexio ad Orationes ante Epistolam, et post Communione in Missa Defunctorum, 151.

Genuflexio Episcopi assistantis Missæ Defunctorum ad Orationem ante Epistolam, 157. Ad Canonem, *ibid.* Ad Orationem post Communione, *ibid.*

Genuflexio ab omnibus facienda ad verba Epistolæ Dominicæ Palmarum: *ut in nomine Jesu omne genu flectatur, etc.*, 180.

Genuflexio ad verba Passionis: *Jesus autem, etc. emisit spiritum.* 181. **V. Accessus ad Ecclesiam.** Altare majus. Altare SS. Sacramenti.

Genuflexiones Beneficiatorum, et Clericorum ante Altare, et ante Episcopum, 60.

Genuflexiones observandæ ab Episcopo coram Sanctissimo celebrante, 41. Porro Ecclesiam intrante, 59.

Genuflexorium qualiter ornandum sit pro Præside, seu Gubernatore, 249 *et seq.* Et quo loco apponendum alterutri ante Altare SS. Sacramenti, et ante Altare majus, *ibid.*

Gloria in excelsis Deo, ubi dicitur in Missa Pontificali, 17, 31. Qua ratione ab Episcopo cantanda in Missa solemni, 233 *et seq.* Submisso compleetur ab Episcopo, *ibid.* Et a Canonicis, ac Prælatis, *ibid.*

Gloria, laus, et honor, quo ritu cantetur, 179.

Gloria Patri, quoties dicitur, Episcopus et omnes caput dètent, et inclinant versus Crucem, 104, 112, 116. Non dicitur ab Episcopo in præparatione ad Missam feria V. in Cœna Domini, 185.

Gloria tibi, Domine, ad Evangelium, 136.

Graduale legitur in Missa Pontificali ab Episcopo sedente cum mitra, 134.

Gradus ligneus apponendus est sub sede Gubernatoris, seu Præsidis, 248. Removendus, si Episcopus fuerit S. R. E. Cardinalis, tempore Canonicis, 249 *et* 254. Scalæ gradus aliquot descendere debet Episcopus occurrens Præsidi, etc. se visitanti in publica forma, 246. Item Præses etc. Antistiti, *ibid.*

Gradus Altaris majoris qua materia contegendi, 43.

Gradus Sedis Episcopalis, 47.

Grana quinque incensi Sabbato Sancto, 207.

Gremiale. V. **Acolythus pro-gremiali.**

Gremiale Episcopi ad *Kyrie, eleison* in Missa solemni, 132. Ad *Gloria in excelsis*, 133.

Gremiale ad *Credo* tenetur ab Episcopo, et postea deponitur, 138.

Gubernator, quomodo honorandus ab Episcopo, 11.

Gubernator sive Præses aut Vice-Legatus primo accedens ad suam Provinciam vel Civitatem tenetur adventum suum notificare Antistiti, 245. Visitatur ab eo private sub noctu, *ibid.* Revisitatur illum primum private, mox publice, *ibid.* Incedit ad sinistram ipsius progredientis ad Ecclesiam, 246. Stans recipit Cineres, Candalam, et Palmam, 251. Thurificatur, et pacem habet ante Canonicos in Choro existentes, 250. Eodem in loco accepit Communione, 251. Habet peculiare genuflexorium, 248. Et residentiam, *ibid.* Salutandus est a Concionatore, 253. Vadit post Episcopum sacris indutum, *ibid.*

Gubernatores Regnum et Provinciarum thurificantur post Episcopum, 77.

Habitus Episcopi accessori ad Ecclesiam pro re divina facienda, 51.

Habitus concionatoris, 68, 137.

Habitus in visitatione privata qualis, 245. Qui in publica, 247. **V. Rochettum. Vestis.**

Hebdomadarius. V. Vesperæ in Cathedralibus vel Collegiatis.

Hebdomadarius, quæ peragat in Completorio, cuius officium Episcopus facit, 115. Quæ, cum Episcopus tantum præsens erit? *ibid.* Quæ in collegiatis, vel absente Episcopo, 115.

Hebdomadarii officium ad Matutinum in Collegiatis, vel absente Episcopo, 119 *et seq.*

Hora notificanda Præsidi seu Gubernatori, per certum Nuntium, 245. Visitationis publicæ statuitur mane pro vesperis, vesperi pro sequenti mane, *ibid.* 246.

Hostiæ duæ in Missa soleimni, 139. Unius prægustatio per Sacristam.

V. Prægustatio. Sacrista.

Hostiæ collocatio super corporali, 139.

Humiliate capita vestra Deo, quo ritu dicatur a Diacono, 175. Quo tono cantetur, 90.

Hymni ad Vespertas quomodo cantandi, 105.

Hymnus ad Vespertas præintonatur Episcopo, 105. Ad *Hymnum Veni, Creator Spiritus*, et *Ave, maris Stella* genuflectitur, *ibid.* Quomodo præintonandus in Collegiatis, vel absente Episcopo, 112.

Hymnus ad Matutinum præintonandus Episcopo, vel Hebdomadario, 116, 120.

Ignis benedictio, 207, 213.

Imagines quando cooperiantur, 177, quomodo incensandæ sint, 71.

Imperator thurificatur ante Episcopum, 77. Si non est coronatus dicitur *Electus* quando nominatur in Paschali Præconio, 209.

Incensatio Gubernatoris seu Præ-

sidis quo loco, et ritu fieri debeat, 250.

Incensatio. V. Thurificatio.

Incensum ad Eyan gelium, quo ritu imponatur et benedicatur ab Episcopo solemniter celebrante, 134.

Incensum ad Oblata in Missa Defunctorum imponitur ab Episcopo assistente, 158.

Incensum non defertur ad Evangelium in Missa Defunctorum, 152.

Indulgentia quomodo concedatur in Missa, 84 *et seq.* Quando, et a quo publicetur, *ibid.* 137, 145, 146.

Indulgentiam plenariam pro populo sue primæ Missæ astante obtinere curret Episcopus ante primum ingressum in suam ecclesiam, 2.

Indulgentia in primo ingressu Episcopi a quo publicetur, 84. Danda post sermonem, pronuntiatur per Presbyterum assistentem, 137. Indulgentia per concionatorem, quando petenda ab Episcopo, quando publicanda, 69.

Indulgentia, quando publicanda et danda ab Episcopo in festo Nativitatis Domini, 163.

Indulgentia feria V. in Coena Domini quando publicetur, 188. Quando feria VI. in Parasceve, 202, 206.

Indulgentiae ali Episcopo concessæ in Missa, forma, 81 *et seq.*

Indulgentiae Episcopalis publicandæ ritus, 244. Forma dandæ ipsius indulgentiae per Episcopum, aut Archiepiscopum, *ibid.*

Indulgentiae forma si Episcopus est Cardinalis, 84.

Indulgentiae in Vesperris numquam publicantur, 107.

Ingrediente Domino, etc., antiphona cantanda in ingressu processionis Dominica palmarum, 180.

Ingressus Episcopi in propriam Diœcesim, ac Civitatem, 2 *et seq.*

Initium Sancti Evangelii secundum Joannem. in fine

Missæ solemnis, qua ratione dicatur, 245. Quomodo dicatur ab Episcopo in Missa Defunctorum, 152.

Insignia Summi Pontificis, Legatorum, Cardinalium, Nuntii Apostolici, Episcopi, Reipublicæ Principis, aut Civitatis, quo ordine ponenda ad portas Ecclesie, 39.

Insignia Laicorum, et inferiorum hominum ad portas Ecclesie nou apponenda, 39.

Instrumentum Pacis, 81. V. **Pacific osculum. Pax.**

Introitus legitur ab Episcopo in Sede Pontificali, 65. Capellanus de libro serviens, sustinet librum, *ibid.* et 132.

Introitus quando incipiendus a Choro in Missa Pontificali, 131.

Introitus in Missa Defunctorum, 151.

Invitatorium ad Matutinum a quibus cantetur, 116, 120.

Invitatorium ad Matutinum Defunctorum, Episcopo agente, 149.

Ite, Missa est, quo ritu cantetur a Diacono in Missa solemnni, 145.

Itinerarium ubi, et quando ab Episcopo recitandum, 3.

Itinerarius habitus Episcopi, 9. deponendus ante primum ingressum in civitatem, 3.

Jesu, Redemptor omnium, etc., hymnus sub quo ritu intonetur et dicatur ab Episcopo solemniter celebraturo in nocte Nativitatis Domini, 161.

Jesus Nomen cuius profertur ad Evangelium, omnes se inclinant, 136. Cum profertur ad Epistolam in Dominica Palmarum omnes genuflectunt, 180.

Junctio manuum, quando et quomodo facienda. V. **Manus.**

Jube, domne, benedicere, quo ritu haec petitio benedictionis proferatur a Canonis cantaturis lectiones in Matutinis solemnibus, 117. Quo ritu ista verba proferantur a Diacono cantaturo Evangelium in Missa Pontificali, 135.

Kyrie, eleison, in Missa Pontificali ubi dicatur ab Episcopo, 132. 212.

Laici, quantumlibet illustres, extra chorum vel presbyterium sedeant, 50.

Laicus officialis, vel Magistratus, quomodo se gerat superveniens officio vel Missa jam incepta, 60. Quomodo thurificandus, 77.

Lamentationes in Matutinis tenebrarum ubi cantandæ, 183.

Lampades in Ecclesiis impares numero statuantur, 44. Qua de causa, *ibid.* Quot esse debeant ante Altare majus, *ibid.* Quot ad Altare SS. Sacramenti, *ibid.* Singulæ ad reliqua Altaria appendantur, et quando accensæ esse debeant, *ibid.* Confessionem, *ibid.*

Lanx pro pecunia ad adorationem Crucis, 196, 293.

Lavabo, etc. in Missa solemnni, 141.

Laudes quando ab Episcopo solemniter celebrentur, 122. Quomodo incipientur ab Episcopo, 123. Episcopus paratur Pluviali stans in sua Sede Pontificali, *ibid.* Ibidem incipit, et perficit Laudes, *ibid.* Antiphonæ præintonantur Episcopo, et Canonis, *ibid.* Ad Canticum *Benedictus* thurificatur Altare, et deinde Episcopus in sua Sede, *ibid.* Episcopus cantat orationem, et dat benedictionem, *ibid.*

Laudes, absente Episcopo, vel in Collegiatis, 123.

Laudes in Officio Defunctorum, 149. Celebrari possunt ab Episcopo in Sede Pontificali, *ibid.* Quomodo terminentur, *ibid.*

Laus tibi, Christe, post Evangelium, 134.

Lectica mortuorum pro Absolutione deferenda ante infimum gradum Presbyterii, 153.

Lectiones primæ sex in Matutinis recitandæ a Canonis junioribus, 117. Septima, et octava ab assistentibus Episcopi, *ibid.* Nona ab ipso

Episcopo, 118. Quomodo et a quibus lectiones cantandæ in Cathedralibus absente Episcopo, vel in Collegiatis, 121, 122. A quibus cantandæ in Matutinis tenebratum, 123.

Lectio nona, a quo et quo ritu cantetur absente Episcopo et in Collegiatis, 122.

Lectus mortuorum in medio Ecclesiæ, 153.

Legatus Apostolicus, dum Episcopus accedit ad Altare pro Missa solemnni incipienda, assurgit, 130.

Legatus dum thurificatur, non inclinat caput versus thurificantem, 75.

Légatus. V. **Cardinalis Legatus.**

Legem pone mihi, etc. Psalmus ad præparationem Missæ, quomodo dicendus ab Episcopo, solemniter celebraturo, 125.

Legile in medio Chori pro lectionibus in Matutinis, 117 et 121.

Legile pro Evangelio, ac ejus ornatus, 135.

Liber in Vesperis solemnibus tenendus a presbytero assistente, 17.

Liber in Missa Defunctorum non osculatur ante Introitum, 151.

Liber post Offertorium in Missa pontificali collocatur in cornu Evangelii, 138 et seq. A quo afferatur, *ibid.*

Liber Evangeliorum in Missa pontificali defertur ad Altare per Subdiaconum Epistolæ, 31. Teneatur inter confessionem a Cærimonario, 31. Osculandus porrigitur Episcopo ab ipso Subdiacono; *ibid.* et 131.

Liber Evangeliorum quomodo portatur a Diacono ad altare ante cantum Evangelii, 26. Quomodo thurificatur a Diacono, *ibid.* 76.

Liber Evangelii, quo in Missa utitur Episcopus celebrans, alteri osculandus non defertur, sed aliis liber consimilis, 96.

Liber Evangeliorum osculandus defertur Episcopo a Subdiacono, 136.

Liber Evangelii osculandus ab Episcopo, dum Missam audit, 96. Si exteri Prælati, et majores eo ad sint, iis primo defertur, 97.

Liber Missalis pro Episcopo a quo tenendus, 65. Quæ Episcopus in eo legat, *ibid.* Præsente aliquo Prælato superiore Episcopas non celebrans Missali non utitur, 65.

Libera me, Domine, etc. initio Absolutionis pro Defunctis, 153, 156. In fine Absolutionis, 157. **Libera nos, quæsumus, etc.** in Canone, 143.

Libri Missalis, quo colore continentur, et ubi collocentur, 43.

Libri ante ingressum Episcopi procurandi, 2.

Litaniae in Sabbato Sancto, 211 et 215.

Litaniae pro futura electione Episcopi, 241.

Litaniae majores in festo S. Marci, 222.

Litaniae minores, seu Rogatum, 223.

Lotio manuum Episcopi a quibus fiat, cum celebrat, 37, 62.

Lotio manuum Episcopi antequam paretur pro Missa Pontificali, 126 et seq. Quater manus lavat, 37. Aqua præbetur ab aliquo nobili viro, 126 et 138.

Lotio manuum Episcopi post distributionem candelarum in festo Purificationis, 167.

Lotio manuum Episcopi post purificationem, 144. In Missa Defunctorum, 152. Extra Altare in cornu Epistolæ feria VI. in Parasceve, 198, 206.

Lotio pedum. V. **Mandatum.**

Lumen ad revelationem Gentium, etc. Antiphona cantanda in distributione solemní candelarum benedictarum in die Purificationis, 166, 170.

Lumen Christi, qua ratione datur in Sabbato Sancto, 208.

Lumina a Gubernatore responda in discessu post privatam visitationem sub noctu, 243.

Luminaria non deferuntur, ad Evangelium in Missa Defunctorum, 152. Neque in Sabbato Sancto, 212.

Magistratus, absente Praeside, etc. tenetur accedere ad aulam seu cubiculum Episcopi, 254. Incedit ante Episcopum, *ibid.* Ante Crucem, si fuerit Archiepiscopus, *ibid. et seq.*

Magistratus, et Officiales Episcopum venientem in porta civitatis excipiunt, 3.

Magistratus, vel proceres, et nobiles ministrant aquam Episcopo ad ablutionem manuum, si est Cardinalis Archiepiscopus vel Episcopus valde insignis, 38.

Magistratus, et Nobilium locus extra Presbyterium, 38 et 50. Locus in Processione Corporis Christi, 225. Quando deferat hastas Baldachini, 228.

Magistratus in accessu Episcopi ad Ecclesiam procedit immediate ante Episcopum, 52.

Magistratus ut plurimum thurifatur post Dignitates, et Canonicos, 77.

Magistratus superveniens Missa, vel Officio incepitis, quid observet, 60.

Magistratus accipit Pacem cum instrumento, 80.

Magistratus quomodo accedat ad Communione, 219.

Magistri Cæremoniarum in Ecclesia Cathedrali duo, 11. Quales esse debeant, 12. Videant, ut omnia recte disponantur pro divinis officiis celebrandi, *ibid.* Magistri Cæremoniarum dignioris officium, 12. Eorum habitus, 13. Silentium, et modestiam in choro indicant, *ibid.* Canonici, et Chorus in his, quæ divinum cultum spectant, eis obedient, 13. Viros a mulieribus distinguere, et separare debent, 14. Ferulas serico tectas gestant, 14. Competens stipendum eis assignandum, *ibid.* Quales adjutores

eis dentur, *ibid.* Quos libros sibi parare debeant, 15.

Magnificat in Vesperis Episcopo ipso celebrante, 105. Dum cantatur, Episcopus thurificat Altare, *ibid.* Cantus protrahitur, usque dum thurificatio terminetur, 106. **V. Episcopus, Thurificatio.**

Magnificat in Vesperis, Episcopo tantum assistente, 109. Antequam incipiatur dignior Canonicus ex Presbyteris offert naviculam incensi Episcopo, *ibid.* Cum inchoatur a choro, Episcopus surgit, *ibid.*

Magnificat in Vesperis, absente Episcopo, et in Collegiatis intonatur a duobus cantoribus, 112. Ad Vespertas in Commemoratione omnium Defunctorum, Episcopo agente, 148. Ad Vespertas Sabbato Sancto, 213.

Mandatum feria V. in Coena Domini qua hora fiat, 188. Episcopus quæ paramenta induat pro faciendo mandato, 189. Diaconus et Subdiaconus, qui in Missa ministrarunt, eidem assistant cum paramentis albis, *ibid.* Adsint Canonici, 189. Crux Archiepiscopalis, *ibid.* Locus ubi fit lotio pedum, *ibid.* Tredecim pauperes vestiuntur pro hac lotione, quibus cibus, ac elemosyna datur, *ibid.* Laudabile est, ut his Episcopus pedes lavet, potius quam Canonicis, *ibid.* Quæ præparanda pro lotione, *ibid.* Pulpitum, seu legile ornatum pro cantando Evangelio, 139. Pauperes lavandi, vestibus albis induuntur, *ibid.* Faldistorium pro mandato faciendo, 190. Benedictio incensi, et impositio in thuribulum, *ibid.* Ritus cantandi Evangelii a Diacono, *ibid.* Subdiaconus defert Textum Evangelii osculandum Episcopo, *ibid.* **Mandatum novum**, etc. quando cantetur, *ibid.* Episcopus pro lotione facienda, depositit Pluviale, et accipit linteum, *ibid.* Ordo lotionis faciendæ, *ibid.* Episcopus reassumit Pluviale, 191. Completum

Mandatum. *ibid.* Facit signum Crucis super adstantes, *ibid.* Canonici quibus lavantur pedes, erunt in habitu Canonicali, *ibid.*

Manipuli quando accipiantur a Diacono, et Subdiacono pro Missa Pontificali, 25, 31, 129, 159.

Manipulus Episcopi defertur ad Altare a Subdiacono Epistolæ, 31. Quando imponatur Episcopo, *ibid.* Imponitur Episcopo post absolutionem ad Introitum, *ibid.* et 131.

Mansionarii supervenientes, divinis officiis incepitis, quid agant, 61.

Mantelletum quando induendum ab Electis, et Episcopo, 1, 11. Quale esse debeat, *ibid.*

Mantelletum habere debet cum Rochetto Præses, sive Gubernator, quando sub forma publica visitat Antistitem, 247. Seu accipit Communionem Subdiaconali tantum ordine initatus, 251.

Manu aperita danda est benedictio ab Episcopo ambulante vel equitante, 9, 252.

Manus osculanda est a Præside dum accipit Candelam, Palmam, et Communionem, 251.

Manus ab Episcopo, vel a Celebrante in Missa, et Vesperis quomo-
do jungantur, disjungantur, et eleventur, 63 et seq.

Manus Episcopi osculanda a Subdiacono post cantatam Epistolam, 134. A Concionatore, 137. Ante communionem in die Paschæ, 218.

Manus Episcopi non osculanda in distributione Cinerum, 173. Neque in Missa Defunctorum, 151. Neque in die Parasceve, *ibid.*

Manuum elevatio ad altitudinem humerorum in Missa, 133.

Manuum junctio, et disjunctio in Missa solemni, 63 et 133.

Manuum extensio, et conjunctio ad *Pax vobis, Dominus vobiscum,* et *Oremus*, 133, 138. Ad Praefationem et *Sanctus, etc.* 141.

Mappa super gremio Episcopi in impositione Cinerum, 173. In distri-

butione Candelarum, 166. In distributione Palmarum, 179.

Mappa super Abaco in die Parasceve, 192.

Mappæ saltem tres super Altare, in quo Episcopus celebrat, exten-
dendæ, 42.

Mappa linea super Altari in die Parasceve a quibus extendenda, 193, et 201.

S. Marci festum, 221 et seq.

Mariæ nomen cum profertur ad Evangelium, omnes se inclinant, 136.

Martyrium. V. Confessio.

Matutinum, in quo Episcopus officium est facturus, 116. Episcopus stat in choro in loco suo cum cappa, cæculo ejus supra caput reducto, *ibid.* Quo ritu incipiat Matutinum, *ibid.* Hymnum, aliquo præintonante, incipit, *ibid.* Psalmi, cantu Gregoriano cantandi, *ibid.* Antiphonæ præintonandæ Canonicis, 117. Præma sex lectio-
nes recitantur a sex Canonicis junioribus apud legile in medio chori, *ibid.* Septima, et octava a futuris assistantibus Episcopi, *ibid.* Nona ab ipsomet Episcopo, *ibid.* Canonici juniores quo ritu cantent lectiones, *ibid.* Episcopus dicit ab-
solutiones, *ibid.* Episcopus ad pri-
mam, quartam, et septimam bene-
dictionem stat, 118 ad reliquas sedet, *ibid.* Ad textum Evangelii in septima lectione ab omnibus standum, *ibid.* Nona lectio quo ritu cantetur ab Episcopo, *ibid.* Quid si præsens fuerit Legatus, aut Prælatus Episcopo major, *ibid.* *Te Deum laudamus* præintonatur Episcopo, *ibid.* Ad versiculum, *Te ergo quæsumus*, omnes genufle-
ctunt, 119.

Matutinum in Cathedralibus, ab-
sente Episcopo, et in Collegiatis, 119 et seq. Canonici in habitu Canonicali a Sacristia ordine suo pro-
grædiuntur versus chorum, *ibid.* Genuflexi orant ante Altare, *ibid.* Canonicus facturus officium, ubi

stare debéat, 120. Incipit Matutinum, *ibid.* Invitatorium a quibus, et quomodo cantetur, *ibid.* *Venite, exsultemus*, a quibus cantetur, *ibid.* Hymnus, et Antiphona primi Nocturni præintonatur Hebdomadariò ab uno ex cantoribus, *ibid.* Antiphonæ Psalmorum quo ritu præintonentur Canonicis, 121. Canonici juniores canteñt lectiones ad legile, *ibid.* Canonicus Hebdomadarius cum Pluviali, et duobus assistantibus Pluviali paratis; cantat nonam lectionem, 122. Hymnum *Te Deum* ei præintonat unus ex assistantibus, *ibid.*

Matutinum in nocte Nativitatis qua hora celebrandum, 161. Præparanda pro hoc matutino, *ibid.* Funalia sex, vel octo ad illuminandum chorum, *ibid.* Episcopus celebrat hoc Matutinum in Sede Episcopali, *ibid.* Paramenta Pontificalia collocanda super mensa separata, *ibid.* Pluviale album pro Episcopo cantaturo, nonam lectionem, et Orationem in fine nocturnorum, *ibid.* Episcopo celebraturo præintonatur hymnus, *ibid.* Cæremoniarii munus in hoc matutino, *ibid.* Episcopus induitū Sandaliis, et Caligis in tertio nocturno, *ibid.* Legit præparationem, 162. Diaconus, et Subdiaconus quando capiant paramenta, *ibid.* Episcopus cantat nonam lectionem, *ibid.* Intonat *Te Deum*, etc., *ibid.* Capit Pluviale super Albam, *ibid.* Hymnus *Te Deum*, prolixiori nota cantatur, *ibid.* Episcopus Orationem cantat in sede, *ibid.* Accipit paramenta Pontificalia pro Missa, *ibid.* Ad verba Symboli, et *Incarnatus est*, Episcopus, et ceteri genuflexcent prout in Missa majori diei sequentis, 163. Purificationem non sumit, *ibid.* Indulgentiam non dat, *ibid.* Tertiam Missam omnino eantare debet, *ibid.*

Matutinum Tenebrarum, 182, et seq. Episcopus induitū cappa, qua hora ad Ecclesiam conveniat, *ibid.*

Ingrediens Ecclesiam caputio cappæ sibi caput cooperit, *ibid.* Altaris, tribunæ, ac sedis ornatus hac die, *ibid.* Triangulare candelabrum pro quindecim cereis ex cera communi, *ibid.* Accedunt paula ante adventum Episcopi, *ibid.* Episcopus, factis orationibus, accedit ad sedem, trahens sibi cappæ caudam, *ibid.* Nulli ei apud sedem Canonici assistunt, sed tantum Capellani, *ibid.* Laudabile esset, ut Episcopus accederet ad sedem chori, 183. Matutinum inchoatur ab Episcopo, *ibid.* Finito quolibet Psalmo, extinguitur unus ex cereis trianguli, *ibid.* In fine nocturni cujusque Episcopus dicit *Pater noster*, *ibid.* Lamentationes, et Lectiones, cantantur, *ibid.* Ordo ad *Benedictus*, *ibid.* Extinctio cereorum super Altari, *ibid.* Ultimus cereus trianguli quando abscondatur, et in medium proferatur, 184. *Christus factus est*, etc. quo ritu dicatur ab Episcopo, *ibid.* *Miserere mei, Deus*, etc. modulata, sed flebili voce cantatur, *ibid.* *Respic, quæsumus*; etc. quomodo dicatur, *ibid.* Fragor ad strepitus quando fiat, *ibid.* Matutinum qua hora complendum, *ibid.*

Matutinum Defunctorum in eorum commemoratione, quomodo ab Episcopo incipiatur, 149. Lectiones cantantur per Lectores, vel per Canonicos, *ibid.*

Matutinum Defunctorum aliis anni temporibus, 149.

Mazzerius cum clava Cardinalitia, 38.

Memento homo, etc. in distributione Cinerum, 173, 177.

Mensa apud Altare pro benedictione Palmarum, 178. V. **Abacus**, et **Dominica Palmarum**.

Metropolitani sedes in Ecclesia Episcopi suffraganei statuenda est ad cornu Epistolæ, 49. V. **Archiepiscopus**.

Minister pro munditia Ecclesiæ, 47.

Minister de Bugia, 65.
Minister de libro post Offertorium, 138.
Minister de libro in Vesperis, 34, 35.
Minister de libro manet genuflexus, dum Episcopus legit sedens, 125.
Minister de thuribulo, et navicula, 36. Ejus officium, *ibid.*
Minister de Mitra, ejus officium, 35.
Ministri de libro, de candela, de Baculo pastorali, et de Mitra, induti Pluvialibus, inserviant Episcopo, 34 *et seq.*
Ministri qui in ordine Acolythatus constituti esse debent, 34.
Ministri inferiores Episcopi, unde sumendi, 34.
Ministri de Baculo officium, 35.
Ministri de candela officium 35.
Ministri de libro, et candela, 35.
Ministri de libro officium, 35.
Ministri familiares quoad lotionem manuum, 37, 62. V. **Familiares.**
Ministri inferiores in Missis in Ecclesiis Collegiatis, 38.
Ministri, qui faciunt Confessionem ad Introitum cum Episcopo solemniter celebrante, 131.
Miserere mei, Deus, etc., in matutinis Tenebrarum, modulata, sed flebili voce canitur, 184.
Missa solemnis Pontificalis quo ritu ab Episcopo celebranda, 124 *et seq.* Episcopus post adorationem ad Altare Sanctissimi Sacramenti ingreditur Secretarium, *ibid.* Quæ ibidem præparari debeant, 124. Episcopus orat ad Altare Secretarium, 125. Canonici extra illum locum sacra paramenta accipiunt, *ibid.* Tertiam incipit Episcopus, *ibid.* Ad Psalmos Tertiæ sedet, sedentibus etiam Canonicis, *ibid.* Sedens legit præparationem Missæ, *ibid.* Canonici duo a lateribus assistunt, et alternatim respondent, *ibid.* Subdiaconus Epistolæ paratus, afferit Sandalia; et Caligas, *ibid.* Induit eisdem Episcopum, 126. Psalmo- rum lectib pro præparatione ad Missam, *ibid.* Orationes in paramentis induendis, *ibid.* Lotio manuum, *ibid.* Presbyter assistens porrigit mantile ad tergendum manus, et reponit annulos Episcopi, 127. Acolythi afferunt paramenta ex Altari, *ibid.* Diaconus cum Subdiacono induunt Episcopum sacris paramentis, *ibid.* Diaconus osculatur indumenta, cum ea offert Episcopo, 128. Capitulum Tertiæ, *ibid.* Ad illud Episcopus stat, *ibid.* Orationem cantat, *ibid.* Tunicella, et Dalmatica induitur, *ibid.* Chirothecas accipit, *ibid.* Pallium sumit, 129. Mitra pretiosa eisdem imponitur, *ibid.* Presbyter assistens imponit Annulum Episcopum, *ibid.* Diaconi assistentes parati, *ibid.* Diaconus, et Subdiaconus quando capiant Manipulos, *ibid.* Acolythus thuriferarius, *ibid.* Presbyter assistens ministrat naviculari, *ibid.* Episcopus imponit, et benedicit thus, *ibid.* Processio ad Missam, 128. Episcopus cum est apud Altare salutat Canonicos, 130. Cardinalis, vel Legatus Missæ assistens, *ibid.* Ritus incipiendi Missam, 131. Confessio quo ritu facienda, *ibid.* Ritus ascendendi ad Altare, 132. Thurificandi ratio, *ibid.* Mitra pretiosa imponenda a primo Diacono assistente, *ibid.* **Kyrie, eleison** ubi dicatur ab Episcopo, et ab aliis, *ibid.* Mitra auriphrygiata, *ibid.* Sessendi ordo, *ibid.* Gremiale ad **Kyrie, eleison**, 133. **Gloria in excelsis** quo ritu dicenda, *ibid.* Manum elevatio, *ibid.* Oratio, *ibid.* Epistola, quo ritu cantetur a Subdiacono, *ibid.* Epistola, Graduale, et Evangelium leguntur ab Episcopo, 134. Evangelium quomodo cantetur a Diacono, 135, 136. Sermo quando habeatur, *ibid.* Indulgencia post sermonem, *ibid.* Sermo per Canonicum, 137. **Credo in unum Deum**, *ibid.* Præparanda pro Oblatione, 138. Offertorium, et lotio manuum, 139. Thurificatio ad

Oblata, 140. Secreta, Præfatio et Canon, 140 *et seq.* Pacis osculum, 141. Postcommunio, 143. Benedictio et Indulgentia, 144. Depositio paramentorum, 145.

Missa solemnis, Episcopo assistente, 146 *et seq.* Duo Diaconi anti-quiiores Episcopo assistunt in habitu Canonicali, *ibid.* Quid si Missa per alium Episcopum celebretur, 147. Quid si per alium inferiorem celebretur, *ibid.* Thurificatur Episcopus unica tantum vice post thurificationem Oblatorum, quando non est paratus, *ibid.*

Missa solemnis Pontificalis pro defunctis, 150. Præparanda pro hac Missa, *ibid.* Episcopus in hac Misa non utitur Sandaliis, Chirothecis, et Baculo pastorali, 151. Psalmi pro præparatione omittuntur, *ibid.* Diaconus, et Subdiaconus utuntur Dalmatica, et Tunicella, et Presbyter assistens Pluviali, *ibid.* Quo ritu accedat Episcopus ad Altare ad legendum Introitum, *ibid.* Ministri manum Episcopi, aut rem non osculantur, *ibid.* Ad Orationes tam ante Epistolam, quam post Communionem omnes genuflectunt, praeter Celebrantem, Diaconum, et Subdiaconum, *ibid.* Epistola, et Evangelium non leguntur in ambone, sed in Presbyterio, *ibid.* Candelæ distribuendæ sunt, antequam cantetur Evangelium, *ibid.* Ritus cantandi Evangelium, *ibid.* Episcopus non osculatur librum Evangeliorum, 152. Aqua ponenda in Calicem non benedicitur, *ibid.* Subdiaconus non sustinet Patenam, *ibid.* Thurificantur Oblata, Altare, et solus Episcopus, *ibid.* Funalia quatuor a *Sanctus*, *Sanctus*, etc., accensa tenenda tisque post Communionem, *ibid.* Subdiaconus thurificat Sanctissimum Sacramentum, dum elevatur, *ibid.* In fine Missæ non datur benedictio, nec publicantur Indulgentiæ, *ibid.* *Requiescant in pace*, quomodo dicatur a Diacono, *ibid.*

II CÆREM. EPISC.

Episcopus incipit *Initium S. Evangelii* ad Altare, et prosequitur mitratus ad sedem, *ibid.* Episcopus in sede deponit Planetam, Dalmaticam, Tunicellam, Manipulum, et sumit Pluviale nigrum pro Absolutione facienda, *ibid.* Diaconus, et Subdiaconus remanent parati, deponunt tamen Manipulos, *ibid.* Adjuvant Episcopum ad exuendam Planetam, et accipiendum Pluviale, *ibid.* Si sermo habendus est, fit statim finita Missa, *ibid.*

Missa solemnis pro Defunctis, Episcopo assistente tantum, 157. Episcopus intervenit cum Cappa, vel cum Pluviali nigro, seu violaceo, *ibid.* Facit Confessionem cum Celebrante, *ibid.* Ad Orationem ante Epistolam genuflectit in faldistorio, *ibid.* Ad Offertorium imponit thus in thuribulum, 158. Celebrans thurificatur a Diacono, *ibid.* Episcopus a Presbytero assistente, *ibid.* Genuflectit in faldistorio a principio Canonis, usque ad *Agnus Dei*, *ibid.* Item ad Orationem post Communionem, *ibid.* Non dat benedictionem, nec publicantur Indulgentiæ, *ibid.* Sermo quomodo habeatur, *ibid.* Episcopus si velit absolvere, quid agere debeat, *ibid.* Celebrans quo ritu absolutionem faciat, *ibid.*

Missa solemnis in Adventu Domini, 158.

Missa Defunctorum, V. Anniversarium.

Missa de Spiritu Sancto singulis quintis feriis cantanda in Cathedrali, Synodi tempore, 101.

Missa solemnis quando ab Episcopis celebrari soleat, 231 *et seq.* Dies in quibus Episcopus celebrat solemniter, *ibid.*

Missa solemnis in die anniversario electionis et consecrationis Episcopi, 233.

Missa solemnis post inpositionem cinerum in Feria IV. cinerum, assistente Episcopo, 175. Item ipso Episcopo celebrante, *ibid.*

Missa solemnis ferja tertia, et quarta majoris Hebdomadæ, 182.

Missa solemnis in die Paschæ, ipso Episcopo celebrante, 216 *et seq.* Item Episcopo absente, in Cathedralibus et in Collegiatis, 218.

Missa solemnis Pontificalis nocte Nativitatis Domini, **V. Matutinum in nocte Nativitatis.**

Missa privata, quomodo ab Episcopo celebretur, 94. Paramenta sumit ex Altari, *ibid.* Alia necessaria pro Missa, partim super Altare, partim super mensulam præparantur, *ibid.* Color paramentorum pro Missa, *ibid.* Altare quomodo præparatum esse debeat, 95. Capelanorum officium, *ibid.* Cerei ad elevationem SS. Sacramenti, *ibid.* **V. Pax. Liber Evangelii. Episcopus.**

Missæ privatæ quomodo Episcopus in locis suæ jurisdictionis assistat, 96 *et seq.*

Missale, V. Liber missalis.

Mitra Episcopo existenti apud sedem, sedenti semper aufertur, et imponitur, et dum genuflexurus est, stanti imponitur, 23. Quando et a quibus imponenda et auferenda in Missa solemni, et in Vesperis, 23, 27, 30, 129.

Mitra pretiosa utitur Episcopus ingrediens civitatem, 4.

Mitra pretiosa quando Episcopi in Missa et Vespere utantur, 36, 57, 105. Quando auriphrygiata, et simplici, 36, 57, 133, 137.

Mitra pretiosa a quibus imponatur, et auferatur Episcopo post oblata, 141.

Mitra pretiosa ante Missam Pontificalem imponitur Episcopo per Diaconum Evangelii, 129.

Mitra pretiosa post Offertorium lectum, 138.

Mitra deponenda ab Episcopo ad orationem ante Altare, 59.

Mitra sumenda ab Episcopo ad lotionem manuum, 141, 144.

Mitra simplex ad absolutionem pro defunctis, 149, 158.

Mitra simplici utitur Episcopus cum cantatur Gloria, 133, *et Credo*, 137.

Mitra, V. Minister de Mitra.

Mitræ usus antiquissimus, 57. Triplex est, *ibid.*

Mors Episcopi, **V. Episcopus ægrotans.**

Mozzetta ubi, et quando Episcopi utantur, 2, 6, 8, 10, 11.

Mozzetta cum Rochetto utitur Antistes in visitationibus publicis, 247.

Mula Episcopi. **V. Equus.**

Mulier insignis thurificatur eo ordine, quo ejus vir, 78.

Mulieres a viris in Ecclesia separandæ, 14.

Munda cor meum dicitur in sede ab Episcopo in Missa solemni, 134. Ubi dicatur a Diacono pro cantando Evangelio, *ibid.* In Missa solemni defunctorum, 151.

Musici modeste in divinis officiis cantum misceant, 94.

Nativitas Domini, 160 *et* 163 **V. Matutinum.**

Navicula, a quo ministranda Episcopo ingredienti Ecclesiam, 4. Ministratur Episcopo solemniter celebraturo a Presbytero assistente, 129. Item ad thurificationem altaris a Diacono, 132.

Navicula cum thure, a quo tenenda, 70.

Navicula ad oblata, a quo ministretur Episcopo, 72, 140, 158.

Ne reminiscaris, Antiphona in præparatione ad Missam Pontificalem, 125. Omittitur ante Missam solemnem pro defunctis, 151. Quando dicenda ab Episcopo primam Missam celebraturo in nocte Nativitatis Domini, 162.

Nobiles ad lotionem manuum Episcopi, cum celebrat, genuflexi, vel inclinati, 38, *et* 62.

Noctem quietam, etc. respon-

dendum ab Episcopo ad Comple-
torium, 115.

Non intres, etc. Oratio dicenda
in initio absolutionis solemnis, 155.

Nona dicitur in secretario feria VI.
in Parasceve, 192.

Nunc dimittis ad Completorium,
115.

Nunc, Sancte, nobis, Spiritus
ad Tertiam, Episcopo Missam
Pontificalem celebraturo, 125.

Nuntium in primo accessu quo-
modo et per quem mittatur, 245.
Quale in visitatione privata, *ibid.*
In visitatione publica, 246.

Nuntii Apostolici, cum facultate
Legati de latere, locus ad Divina
Officia, 49.

Nuntii Apostolici sine facultate
Legati de latere, vel non habentes
in eo loco, ubi morentur inter Divi-
na Officia, 49.

Nuntio Apostolico, quomodo ab
Episcopo obviam eatur, 10, 11.

Nuntius Apostolicus cum facultate
Legati quando thurificetur 77, 78.
Triplici ductu intra fines suae juris-
dictionis thurificatur, 78.

Nuntius Apostolicus simplex,
quando, et quibus ductibus thurifi-
cetur, 77.

Nuntius Apóstolicus, quos hono-
res recipiat ab Episopo, 9, 10, 11.
Et quos Nuntius simplex, 10.

Oblata post Offertorium, quomodo
thurifcentur, 72. Distributio verbo-
rum in incensatione, *ibid.*

Offerimus tibi, Domine, etc.
ad Oblata, 28, 140.

Offertorium quomodo legatur ab
Episcopo, 138.

Officium defunctorum pro
Episcopo nuper defuncto a qui-
bus peragendum, V. **Episcopus**
ægrotans.

Oleorum sanctorum custodia -in
Cathedralibus et Collegiatis Sacri-
stæ committitur, 15.

Oleorum consecratio, 185.

Omnipotens, sempiterne De-
us, etc. oratio ultima in benedi-
ctione Palmarum, 179.

Orate fratres, quo ritu dicatur,
141, 205.

Oratio in fine Tertiæ cantanda ab
Episcopo, 128.

Oratio in Vespéris solemnibus,
quomodo ab Episcopo cantanda,
106.

Oratio, seu Collecta in Vespéris,
109.

Oratio in Vesperis, Episcopo assis-
tente, quomodo a Celebrante dica-
tur, 113.

Oratio, quomodo in Missa solemni
cantanda, 133.

Orationes quando dicuntur in
Missis Defunctorum, omnes genu-
flectunt, 151.

Orationes ad absolutionem defun-
cti, quo ritu dicendæ a Prælatis,
seu Dignitatibus, 155.

Orationes ad Postcommunionem,
144.

Orationum, seu Collectarum to-
nus triplex, festivus, simplex feria-
lis, et ferialis, 86 *et seq.* Quando
adhibendus sit unus ex his, 86.
Variatio in clausula Orationum,
tonus Orationum in Officiis, et
Missa Defunctorum, 87 *et seq.*

Oratores Principum. V. **Thurifl-
atio. Pax. Cineres. Adora-
tio Crucis.**

Oratorium privatum in Palatio
Præsidis seu Gubernatoris invisi-
tur dunitaxat pro prima vice ab
Antistite, 247.

Ordinario loci tantum facienda
est assistentia a diaconis canonicis,
si non celebret, 25.

Ordo procedendi in prosequendo
Episcopum, civitatem ingressu-
rum, 4. Item Cathedram ingre-
dientem, *ibid.*

Ordo procedendi in comitando
Episcopum accessurum ad eccl-
esiæ pro re divina facienda, 51.

Ordo procedendi e secretario seu
sacello accidente Episcopo ad
Missam Pontificalem, 53, 129.

Ordo procedendi ad Vesperas et

ad Missam in Ecclesiis Collegiatis, 54.

Ordo et modus jungendi, disjungendi, elevandi manus per Episcopum, 63 et seq.

Organa pulsari possunt, dum Episcopos ingrediuntur in suam Ecclesiam, 5.

Organa quando pulsanda in accessu Episcopi ad Ecclesiam, 52.

Organum in Dominicis, et festis adhibetur, 92. Intermittitur in Adventu, et a Quadragesima ad Pascha, exceptis nonnullis diebus, *ibid.* Pulsatur in ingressu Episcopi ad Ecclesiam, cum solerintiter celebrat, *ibid.* Item in accessu ad Ecclesiam Legati de Latere, Cardinalis, Archiepiscopi, et Episcopi hospitis, *ibid.* Quando, et quomodo pulsetur in Matutinis, Vesperis, et in Missa, 93. Quando adhibetur in horis Canonicis, *ibid.* Organi tonus modestus esse debet, 94. Non pulsatur in Officiis Defunctorum, *ibid.* Pulsandum in accessu Metropolitanæ, et Episcopi adhibendam Synodum, 100. Pulsari non solet ad *Nunc dimittis*, 115. Intermiscendum ad Hymnum Tertiæ, 125. Interponi poterit ad finem cujusque Psalmi Tertiæ, 126. Intermiscendum ad Hymnum *Te Deum*, etc., 119. Item ad *Benedictus*, 123. Pulsantur Sæbato sancto ad *Gloria in excelsis*, 212.

Organum ad *Kyrie* et ad *Gloria in excelsis*, 93. Ad *Credo*, *ibid.* Post Offertorium, *ibid.*, 139. Ad *Sanctus*, 93. Pulsandum post elevationem SS. Sacramenti in Missa 142. Ad *Agnus Dei*, 93; non pulsatur in Missis Defunctorum, 94, in Missis Adventus et Quadragesimæ, 92.

Ornatus Altaris, ac Tribunæ Dominicæ Palmarum, 178. In Matutinis tenebrarum, 182, 184.

Ornatus Ecclesiæ Cathedralis, et Collegiatæ diebus solemnioribus qualis esse debeat, 39 et seq.

Ornatus Ecclesiæ in Collegiatis, 46.

Ornatus Ecclesiæ in solemnitatibus majoribus per annum, 46. In Dominicis, aliis festis, et feriis, *ibid.*

Ornatus Ecclesiæ in Adventu Domini, 159. Et in Sabbato sancto, 207.

O salutaris Hostia, etc., cantetur ad repositionem SS. Sacramenti feria V, in Coena Domini, 187.

Osculum altaris quomodo et quando fit ab Episcopo, 65.

Osculum manus Episcopi denuo ingressi Ecclesiam quando et a quibus faciendum, 5. Ante concionem a concionatore faciendum, 69. Ante communionem in die Paschæ, 218.

Osculum rei, et manus Episcopi, cum aliquid ei porrigitur, aut ab eo accipitur, 62.

Osculum manus Episcopi omittitur in Missis Defunctorum, 62 et 151.

Osculum paramentorum, cum Episcopus eisdem induitur, 127.

Osculum Pacis quo ritu detur in Missa solemnni, 143 et seq. V. **Pacis osculum. Pax.**

Ostensorium pro ponendo Sanctissimo Sacramento, 228.

Pacis osculum, quomodo præbeatur, 79. et seq. V. **Diaconus**, et **Subdiaconus**. **Presbyter** assistens. **Episcopus**.

Pacis osculum in Missis privatis coram Episcopo cum instrumento, 81.

Pacis osculum quomodo in Collegiatis distribuatur, 81.

Pacis osculum quonodo ceteris de choro distribuatur, 81.

Pacis osculum in fine Synodi Provincialis, 101. V. **Pax.**

Palla qua cooperitur Calix, 32.

Pallia Altarium qualia esse debent, 42, 44.

Pallia Altaris duo adhibenda in

die Purificationis, unum coloris violacei, alterum albi, 165. Item in Sabbato sancto, 207 et seq.

Pallii traditio extra Romanam Curiam, 55. Ab Episcopo facienda, *ibid.* Missa in ejus traditione celebranda, *ibid.* Ritus traditionis, *ibid.*

Pallio ubi et quibus diebus utendum, 55.

Pallium in Missa Pontificali extrahitur Archiepiscopo a Diacono Evangelii, 30.

Pallium qua ratione Episcopo, aut Archiepiscopo imponatur, 129.

Pallium qua veneratione asservandum, 56. Cum eo Archiepiscopi sepeliuntur, *ibid.* V. **Archiepiscopus.**

Pallium Altaris nigrum in Vesperris pro Defunctis, 148.

Palma, V. **Dominica Palmarum.**

Pange lingua gloriosi, etc. In Processione SS. Sacramenti feria V. in Coena Domini, 487, 228.

Pannus niger antē infimum gradum solii pro absolutionē Defunctorum, 153.

Paramenta sacra pro ingressu Episcopi, 3

Paramenta Pontificalia quo ordine super Altari collocanda, 43. Paranda in Secretario, vel in Altari majori, *ibid.* et 124.

Paramenta minus sumptuosa quando adhibeantur, 46. Sumptuosiora adhiberi possunt in Dominicana tertia Adventus, 160.

Paramenta Episcopi pro Missa Pontificali, 127 et seq. Diaconus Evangelii adjuvante Subdiacono induit iisdem Episcopum. *ibid.*

Paramenta sacra in Adventu Domini pro Missa solemnii Pontificali sumi non solent in Secretario, sed apud sedem, 159.

Paramenta omnia nigra in Missa solemnii pro Defunctis, 150 et seq. Item in Parasceve, 192.

Paramenta quibus et quomodo induatur Episcopus Vespertas so-

lemnēs celebraturus, 103. Deponuntur finitis Vesperris in sede vel faldistorio, 107.

Paramenta, quae et quando ca- piantur a Diaconis et Subdiacono pro Missa solemnii celebranda ab Episcopo in Dominicis Adventus, 159. Item in Nocte Nativitatis Domini, 162.

Paramenta cujus sint coloris in Missa solemnii in Dominicis per annum Episcopo celebrante vel tantum assistente, 220.

Parasceve. V. Feria VI. in Parasceve.

Parietes Ecclesiae quomodo orna- di, 40.

Particulæ consecrandæ pro com- munione generali in Missa Pontificali in die Paschæ, quomodo tra- ctandæ, 216, 218.

Paschatis Festum, 216. Episcopus in die Paschæ debet solemniter celebrare, *ibid.* Per ipsum Com- munio generalis facienda est, *ibid.* Quo ritu Communionem præbeat, 217. Missa solemnis ea die in Ca- thedralibus, absente Episcopo, vel in Collegiatis, 218. Celebrans para- tur Pluviali albo, facit aquæ asper- sionem, 219. Particulæ pro com- municandis Canonis, *ibid.*

Passio ubi cantetur, 180. Ad Pas- sionem Episcopus, et omnes stant, tenentes Palmam in manibus, 181. Passio cantatur in aliis feriis majoris hebdomadæ, 182, 194, 201.

Passionem cantatur, quibus para- mentis induantur, 180. Nullam petant benedictionem, sed manum Episcopi osculantur, 181. Praeter- quam in die Parasceve, 194.

Patena cum Hostia porrigitur Epis- scopo a Diacono, 28 et 139. Post oblatu traditur a Diacono tenenda Subdiacono, 140. Quamdiu eam Subdiaconus teneat, 32 et 140. Quando Diaconus illam a Subdia- cono capiat, 143. Quo ritu eam capiat Episcopus ad *Libera nos*, *ibid.* Sustinetur a Subdiacono

in Missa feria IV. Cinerum, 175.

Patena in Missa Defunctorum non sustinetur a Subdiacono, 152. V. **Calix**.

Pater noster in Missa solemnii quomodo dicatur, 143. In Vesperis Omnium Defunctorum Episcopo celebrante, 148. Ad absolutionem solemnem, 153, 155, 156. Feria sexta in Parasceye, 199, 205.

Pauperes tredecim lavandi feria V. in Coena Domini, 188.

Pax, quo ritu detur in Missa solemnii 143. V. **Pacis osculum et Osculum Pacis**.

Pax a quo, et quando deferenda Præsidi, seu Gubernatori, 250. Canonicis etiam sacris paraimentis indutus datur post Præsidem, seu Gubernatorem, 251.

Pax in Missa privata Episcopi datur Cardinali, Prælato, et Principi cum instrumento a Capellano, 95.

Pax cum instrumento defertur Episcopo Missam audiēti, 97. Et magistratui, 80.

Pax quo ritu detur et distribuatur inter Canonicos, 82. Non datur in Missa Defunctorum, 152; neque Sabbato sancto, 212. V. **Pacis osculum**.

Pax vobis in Missa solemnii dicitur ab Episcopo, 134. Non dicitur ab Episcopo in Missis Adventus, 160. Et Quadragesimæ, 176. Et Defunctorum, 157.

Pelliculæ assutæ cappæ Episcopi, 7.

Picturæ profanæ non adhibendæ in exornanda Ecclesia, 39.

Pileolum Episcopi, 133.

Placeat tibi **Sancta Trinitas**. 145.

Planeta induitur Episcopus ante Missam Pontificalem, 129.

Planeta deponitur a Subdiacono ante Epistolam, 159, et a Diacono ante Evangelium, *ibid.*

Planetæ plicatæ ante pectus, 159.

165, 167, 169, 172, 176, 180, 192, 207, 209, 213.

Pluviale indui potest ab Episcopo præsente divinis Mysteriis diebus solemnioribus, 54. Sumendum ab Episcopo ad Laudes, 122. A quibus Episcopo imponatur et deponatur ante Missam Pontificalem, 128. Sublevandum a laico nobiliori in Processione Corporis Christi, 229. In solemnioribus festivitatibus semper adhibendum ab Episcopo cum Vesperis et Missæ assistit, 146 *et seq.*

Pluviale nigrum pro Absolutione facienda ab Episcopo ad Tumulum, 152. Pluvialia quatuor pro aliis Absolventibus, 154.

Pluviale nigrum seu violaceum Episcopi pro assistentia in Missa Defunctorum, 157.

Pluviale album in officio solemniter peragendo ab Episcopo in nocte Nativitatis Domini, 161.

Pluviale nigrum pro Presbytero Assistente in die Parasceve, 192.

Pluviale violaceum ad lotionem pedum, 188.

Pluvialia a quibus Ministris induantur, 35 *et seq.*

Pluvialia eorum, qui cantant **Benedicamus Domino** in Vesperis, 113.

Pluvialia quot adhibenda in Vesperis, 114.

Pluvialis Episcopi fimbriæ elevantur a Diaconis assistantibus ad Vespertas, 23, 165.

Pœnitentium expulsio feria IV. Cinerum, 151. Reconciliatio, 185.

Populus advenientem suum Episcopum in porta civitatis excipere debet, 4.

Populus, quomodo Episcopus celebrans se vertat ad populum, 63 *et seq.*

Portæ Ecclesiæ infigenda imago illius Sancti, cuius celebritas colitur, 39.

Postcommunio, quomodo ab Episcopo legatur, 144.

Porticus Ecclesiae quomodo ornanda, 59.

Postergale non präaltum septem, aut octo palmorum, nec latum magis quam sex, 249. Singulis vicibus removendum, *ibid.* Non apponendum nisi quando est erectus Thronus Pontificalis, *ibid.* Excepto casu publicæ Thesis, etc., *ibid.* Non prästandum Præsidi, quando Episcopis est S. R. E. Cardinalis 250.

Præcedentia lites in Processione Corporis Christi, 224.

Præconium Paschale. V. Exsultet jam.

Præfatio quo ritu cantetur, 141.

Præintonatio Antiphonarum, 104, 108, 111, 117, 120, 123.

Prægustatio Hostiæ, 27 et 139.

Prægustatio aquæ, 126. Vini, et aquæ feria VI, in Parasceve, 198. V. **Sacrista**.

Prælatus superveniens, Officio vel Missa incepitis, 66.

Prælatus Apostolicus subsequitur Generales Ordinum, 50.

Preces in Officio Defunctorum quomodo dicendæ sint, si Episcopus faciat Officium, 149.

Precibus et meritis in concessione Indulgentiæ, quo ritu dicatur ab Episcopo, 137.

Presbyter Assistens, dignior ex Canonis, et Dignitatibus, 17. Episcopo Vespertas celebraturo, assistit cum Pluviale, *ibid.* Annulum Episcopo imponit, *ibid.* Sustinet librum, dum Episcopus intonat Hymnum et Antiphonas, *ibid.* Sedit in scabello prope Episcopum, et regulariter ad ejus dexteram, *ibid.* Intonat Antiphonam tertiam, 18. Naviculam incensi Episcopo offert, *ibid.* Ejus munus in thurificatione Altaris ad Vespertas, *ibid.* et alibi. Thurificatur a Subdiacono, vel Acolytho duplicitu, 19. Ejus munus in Missa solemnni Episcopali, *ibid.* et seq. Mantile Episcopo, ad tergendas manus in Missa Pontificali porri-

git, 20. Librum sustinet ad orationem Tertiæ, *ibid.* et 128. Annulum Pontificalem Episcopo imponit, 18. In Processione ad Missam incedit ad dexteram Diaconi Evangelii, *ibid.* Ubi sedere debeat, 19. Praelitus Episcopum in accessu et recessu altaris, 20. Pronuntiat Indulgentias post concionem, *ibid.* et 84. Quo ritu sermonem ipse faciat, 20, 68. Demonstrat Episcopo omnia legenda ex libro apud Altare, 20. Genuflectit una cum Episcopo, *ibid.* Pacem ab Episcopo accipiat, 21. Eam det in choro, *ibid.* Nulli reverentiam facit antequam Pacem det, *ibid.* Ejus officium in Missa, vel Vesperis, Episcopo assistente, *ibid.* Quomodo accipiat Pacem ab Episcopo, 79, 144. Quomodo eam distribuat, *ibid.* Quomodo accipiat Pacem, Episcopo presente, 80. Facit confessionem cum Episcopo, 131. Thurificat Episcopum post Evangelium, 136. Sustentat librum, cum Episcopus intonat Symbolum, 137. Praelitus mantile ad tergendum, 138. Imponit Annulum Episcopo post Offertorium, 139. Quid advertere debeat ad Canonem, 142. Transfert librum post Communionem ex latere Evangelii ad cornu Epistolæ, 144. Pro Absolutione Defuctorum paratus Pluvialis nigro ministrat naviculam, thuribulum, et aspersorium, 153. Quando accedat ad scabellum sure assistentiae, cum Episcopus interest Missæ pro Defunctis, 157. Quando thurificet Episcopum in hac Missa, 158.

Presbyter Canonicus assistat Episcopo non celebranti, sed in Vesperis, vel Missa solemnni praesenti, 21.

Presbyter ultimus Canonicus, si loco Diaconi assistantis supplet, debet induere Dalmaticam, 85 et seq. Quo loco sedebit, 86.

Presbyteri quatuor, aut sex cum Pluvialibus pro Vespertilis in Cathedralibus, absente Episcopo, vel in Collegiatis, 110, 111. Praelitus

intonant Antiphonas Canonicas, *ibid.*

Presbyterii planum ad infimum gradum Altaris panno viridi cooperatur, 43. In Presbyterio laici ne conseruant, 38, 50.

Presbyterium in Missa solemni pro Defunctis sit nudum, 150.

Princeps magnus immediate post Episcopum thurificatur, 77.

Principes magni, et potentes ab Episcopo honorandi, sed illis se Episcopus non submittet, 11.

Principissa thurificatur, prout eius vir, 78.

Principum sedes extra chorum, et Presbyterium, 38, 50.

Processio in ingressu Episcopi ad suam Ecclesiam, 4 *et seq.* 53.

Processio e Secretario ad Altare, 53, 130.

Processio ad Missam in Collegiatis, 54.

Processio ad Altare in Missa Pontificali, 230.

Processio in die Purificationis B. M. V., 168.

Processio in Dominica Palmarum, 179.

Processio SS. Sacramenti feria V. in Cœna Domini, 187 *et seq.*

Processio feria VI. in Paraseeve, 197, 204.

Processio in festo S. Marci cum Litaniis majoribus, quomodo ornanda, 222 *et seq.* Item diebus Rogationum, 223. Quomodo procedendum in aliis processionibus, *ibid.*

Processio solemnis in festo Sanctissimi Corporis Christi quomodo ordinanda, 223 *et seq.* Vix mundentur, et Ecclesia per pulchre ornetur, 224. Episcopus, proposita poena, compellat eos, qui Processioni intersunt, ut secundum ordinem procedant, *ibid.* Lites de præcedentia Episcopus suspendat, vel componat, *ibid.* Adfuturi, summo mane Ecclesiam Cathedralem adeant, *ibid.* Funalia accensa adhibenda, *ibid.* Omnes procedant secundum ordinem antiquitatis, vel prout de jure, aut consuetudine, 225. Locus Magistratus, *ibid.* Crux Ecclesiæ Cathedralis, *ibid.* Ordo Processionis, *ibid.* Beneficiati octo cum Pluvialibus albis pro deferendis hastis Baldachini, *ibid.* Canonici, et Dignitates Ecclesiæ Cathedralis induant paramenta alba, prout solent, Episcopo celebrante, *ibid.* Crux Archiepiscopalis quo ritu deferenda, *ibid.* Baculus Episcopi, *ibid.* Octo Capellani cum Cottis, et funeralibus accensis, 226. Acolyti duo cum thuribulis pro thurificatione SS. Sacramenti, *ibid.* Episcopus portat Sanctissimum Sacramentum in Ostensorio sub Baldachino, medius inter Diaconos assistentes, *ibid.* Minister cum Mitra post Episcopum, *ibid.* Legatus de latere, Metropolitanus, et Nunnius cum facultate, post Episcopum cum cappa, *ibid.* Episcopi, et Prae lati extranei cum cappa, vel in habitu ordinario, *ibid.* Actus cenici, et ludieri vitandi, *ibid.* Nobiles, et Barones pro deferendis hastis Baldachini, *ibid.* Sacrista, quæ parare debeat, *ibid.* Ostensorium SS. Sacramenti, 227. Duo thuribula, *ibid.* Velum apponendum super humeros Episcopi, *ibid.* Paramenta et candelæ, *ibid.* Accessus Episcopi ad Ecclesiam, *ibid.* Missa a prima Dignitate celebranda, *ibid.* Genuflexiones ante Sanctissimum Sacramentum sub fine Missæ, *ibid.* Processio ordinanda post Elevationem, *ibid.* Paramenta sumenda post Communionem, *ibid.* Celebrans paratur post Missam in Sacristia, 228. Episcopus quo ritu accipiat Sacramentum e manibus Diaconi assistentis, *ibid.* Episcopus in Processione Hymnos recitet, *ibid.* Princeps, vel nobilior Laicus in toto Processione levat Pluviale Episcopi a parte posteriori, *ibid.* Beneficiati quando deferant hastas Baldachini, *ibid.* Quando Barones, et Magistratus, *ibid.* Repositio

SS. Sacramenti super aliquo Altari, vel Ecclesia, 229. Diaconus assistens recipit de manu Episcopi Ostensorium, et collocat super Altare, *ibid.* Cantus *Tantum ergo Sacramentum, etc.* ante respositionem, *ibid.* Thurificatio Sanctissimi Sacramenti, *ibid.* Versiculi, et Oratio, *ibid.* Benedictio cum Sanctissimo Sacramento, 230. Publicatio indulgentiae per Presbyterum assidentem, *ibid.* Quando extinguae candelæ, *ibid.* Oratio Episcopi ante Sanctissimum Sacramentum, et recessus ad domum, *ibid.* Episcopus non solet hac die solemniter celebrare, *ibid.* Expositio Sanctissimi Sacramenti per totam Octavam ad Vesperas, *ibid.* Processio in die Octava, 231. Observanda, absente Episcopo, et in Collegiatis, *ibid.*

Prophetiae Sabbato sancto a quibus cantentur, 210, 211, 214.

Pro reges thurificantur post Episcopum, 77.

Prosa (Sequentia) in Missa Defunctorum, 151.

Protector noster, etc. Versiculus cantandus a digniore Capituli post primum ingressum Episcopi in Ecclesiam, 5.

Protonotarii Apostolici participantes præcedunt Abbates, 50. Non participantes eunt post Abbates, *ibid.*

Protonotarii supernumerarii quando thurificanti, 77.

Protonotarii participantes quando thurificanti, *ibid.*

Psalmi ante Missam solemnem pro Defunctis ab Episcopo omittuntur, 151.

Psalmi ad Vesperas, 104. Quomodo decantandi, *ibid.*

Psalmi ad Matutinum decantandi cantu Gregoriano, et cum pausa ad puncta, 116 *et seq.*

Psalmorum lectio, quæ ab Episcopo fit pro præparatione ad Missam, 126.

Pueri Hebræorum, Antiphona, quando cantanda, 179.

Pulpitum pro habendo sermone, 44. Ejus ornatus, *ibid.* Pro oratione funebri, 152.

Pulpitum ornatum pro cantando Evangelio ad lotionem pedum, 189. Aliud nudum pro Cantoribus, *ibid.* Pro cantandis Prophetiis, 210 *et 214.*

Pulvinar tantum præstabitur Præsidi ante Altare Sanctissimi Sacramenti, si Episcopus fuerit Cardinalis, 254. Idem dumtaxat datur Magistratui, 248.

Pulvinar pro Episcopo super sede in Matutinis Tenebrarum, 184.

Punctum in cantu orationum, 87 *et seq.*

Purificatio B. M. Virginis, 164 *et seq.* Observanda circa Missam solemnem, quando festum venerit in Dominica Septuagesimæ, Sexagesimæ vel Quinquagesimæ, 168. Sub quo ritu fiat benedictio et distributio candelarum, absente Episcopo, in Cathedralibus et in Collegiatis, 169 *et seq.*

Pyxis pro Communione, 217 *et seq.*

Quadragesima. V. Dominicæ.

Quam dilecta, etc. omittitur in Missa Pontificali pro Defunctis, 151, et in feria VI. in Parasceve, 193. Quomodo ab Episcopo dicatur, 125, 162.

Quorum Reliquæ hic sunt, etc., sub quo ritu hæc verba dicantur in Missa Pontificali, 132.

Recessus Episcopi ab Ecclesia ad suam habitationem, 5. A quibus comitetur, *ibid.*

Reges thurificantur ante Episcopum, 77.

Regina thurificanda, prout ejus vir, 78.

Regulares non clerici promoti ad Ecclesias Metropolitanas, seu Cathedrales non utuntur rochetto, 2. Retinent in vestibus colorem habi-

tus suæ Religionis, *ibid.* Deferunt ubique mozzettam ejusdem coloris, *ibid.* Galerum nigrum gestant, *ibid.* V. Canonici Regulares.

Regulares Episcopi Cappam Pontificalem coloris sui habitus deferant, 2. V. **Episcopus Regulares.**

Religiosi in Processione Corporis Christi, 224, 225. Funalia accensa deferant, *ibid.*

Reliquiæ Sanctorum super Altari Majori diebus solemnibus collocandæ, 42.

Reliquiæ Sanctorum quomodo incensandæ sint, 71.

Requiescant in pace quomodo dicatur in fine Missæ Defunctorum, 152.

Residentia Præsidis, seu Gubernatoris apponenda inter Solium Pontificale, et scannum Magistratus, 248. Qualis esse debeat, *ibid.* Ejus usus in concionibus, 249. In disceptationibus publicis, *ibid.* Quæ, si Episcopus erit Cardinalis, 254.

Respice, quæsumus, Domine, etc. in fine Matutini Tenebrarum quomodo dicatur ab Episcopo, 185.

Reverentia profunda cruci super altare positæ ab Episcopo Missam Pontificalem inchoante facienda, 131.

Reverentia mutuæ inter Episcopum, et Præsidem, 252. Quando omitti debeant, *ibid.*

Reverentia quo ritu faciendæ, 59 et seq.

Rochettum, a quo accipiant Electi in dignitatem episcopalem et majorem, 1 et 2.

Rochettum Canonorum Regulare, 2. Rochetto non utuntur Episcopi Regulares, *ibid.*

Rochettum deferendum in visitationibus publicis, 247. Sub Mantelletto vel Superpelliceo, in Communione, 251.

Rogationum Processio, 221. Epi-

scopius intervenit paratus, vel cum Cappa, 222.

Romanus Pontifex dat Rochettum Electis ad Ecclesias Cathedrales, 1. **Rosaceus** color, 160.

Rotulus pro solemni Processione Corporis Christi, 224.

Sabbato sancto vestiuntur Altaria, et Sedes Episcopalis dupli corona aptatur, altera alba, altera violacea, 207. Altari Majori duplex pallium applicatur, *ibid.* Cereus Paschalis prægrandis collocandus super candelabro condecenti in latere Evangelii, *ibid.* Quinque grana incensi in Cereo figenda, *ibid.* Pulpitum apud Cereum Paschalem, *ibid.* Arundo cum tribus Candelis, *ibid.* Orniatus Ecclesiæ, *ibid.* Et ignis extra Ecclesiam quando, et a quo accendatur, *ibid.* Ejusdem benedictio, *ibid.* Grana incensi benedicuntur, *ibid.* Quo ritu Episcopus benedicat ignem, et incensum, *ibid.* Accessus Episcopi ad Ecclesiam, quando non benedic ignem, *ibid.* Quomodo procedatur ad capienda grana incensi, *ibid.* Diaconus paratus Dalmatica alba capit Arundinem, 208. Quando, et quo ritu accendatur, *ibid.* Defertur ad Altare, *ibid.* *Exsultet jam, etc.* quomodo a Diacono cantetur, 209. Quando imperator non est coronatus, dicitur electus, dum canitur Paschale Præconium, *ibid.* Diaconus, et Subdiaconus in albis accedunt ad Episcopum, *ibid.* Nona dicenda post Præconium, *ibid.* Extremam orationem ad Nonam dicit Episcopus, 210. Accipit in Sede Sandalia alba, et legit Psalmos pro præparatione, *ibid.* Induitur paramentis Pontificalibus violaceis, *ibid.* Non sumit Pallium, licet Archiepiscopus, *ibid.* Canonici capiunt paramenta sacra violacea, *ibid.* Diaconus, et Subdiaconus Planetas plicatas ante pectus, *ibid.* Presbyter assistens cum Pluviali violaceo, *ibid.* Episco-

pus accedit ad Altare, et recedit, *ibid.* Diaconus, et Subdiaconus sedent in scabellis, *ibid.* Pulpitum in medio Chori, vel Presbyterii, *ibid.* Prima prophetia quo ritu cantetur, *ibid.* Cantor osculatur manus Episcopi, *ibid.* Oratio dicenda ab Episcopo post prophetiam, *ibid.* Quomodo procedatur ad benedictionem Fontis, 211. Si Episcopus non potest benedicere, id praestet dignior ex Capitulo, *ibid.* Baptismus Catechumenorum, vel Infantum, *ibid.* Per octo dies ante, nullus Infans baptizetur, nisi periculum immineat, *ibid.* Episcopus reddit ad Altare Majus, *ibid.* Litaniae quomodo dicantur, *ibid.* Episcopus ad versiculum *Peccatores* deponit paramenta violacea, et accipit alba, *ibid.* Si est Archiepiscopus, sumit Pallium, *ibid.* Diaconus, et Subdiaconus, depositis Planetis, assumunt Dalmaticam, et Tunicellas albas, *ibid.* Pallia violacea removentur ab Altari, et a Sede Episcopali, 212. *Gloria in excelsis* incipitur ab Episcopo post Confessionem, ac thurificationem Altaris, *ibid.* Campanae pulsantur, *ibid.* Subdiaconus finita Epistola annuntiat *Alleluja* Episcopo, *ibid.* Canonicus praintonat Episcopo *Alleluja*, *ibid.* Episcopus ter illud cantat, *ibid.* Ad Evangelium non portantur luminaria, *ibid.* *Agnus Dei*, etc. non dicitur, 213. *Alleluja* pro Vesperis, *ibid.* Canticum, *Magnificat*, *ibid.* Vesperae, et Missa quomodo terminentur, *ibid.*

Sabbato sancto, Episcopo assistente, vel absente, Celebrans indutus Pluviali, benedicit novum ignem, et quinque grana incensi, 213. Diaconus cum Dalmatica alba, et Subdiaconus cum Planeta violacea, *ibid.* Accessus Episcopi ad Ecclesiam, 214. Processio ad accipiendam arundinem, *ibid.* *Exsultet jam*, etc. cantatur, *ibid.* Diaconus, deposita Dalmatica, sumit Planetam violaceam, *ibid.* Celebrans

accipit Planetam, *ibid.* Pulpitum pro cantandis Prophetiis, et Prophetiae a quibus cantentur, *ibid.* Tractus legendus ab Episcopo, 215. Celebrans, deposita Planeta, accipit Pluviale violaceum, et procedit cum Clero, et Canonici ad benedictionem Fontis, *ibid.* Reditus ad Altare, *ibid.* Litaniae, *ibid.* Celebrans, et Ministri sumunt paramenta alba in Sacristia, vel in Scamno, *ibid.* Pallia violacea levantur, 216. Missa celebratur, prout in Missali, *ibid.* Eadem omnia servanda in Collegiatis, *ibid.*

Sacellum in Ecclesia deputandum, quo Episcopus conveniat ante Missam solemnem Pontificalem, 124. Quae in eo paranda sint, *ibid.* Episcopus incipit Tertiam 125. Induitur sacris paramentis praeter Planetam, cujus loco sumit Pluviale, 126. Ex eo procedit ad Altare, *ibid.* 127.

Sacellum pro recondendo SS. Sacramento feria V, in Coena Domini, 184. Altare in eo exstruendum, 185.

Sacramentum Sanctissimae Eucharistiae quod loco in Ecclesia aservandum, pp. Ritus adhibendus, si ad Altare, ubi est SS. Sacramentum in Tabernaculo, vel super ipso Altari, ab Episcopo, vel ab alio celebretur, 41. Thurificari debet ab Episcopo genuflexo, 74. Thurificatur triplici ductu, *ibid.* V. **Processio feria V. in Coena Domini.**

Sacrista in Cathedralibus et Collegiatis, 15. Unde assumendus, *ibid.* Sacerdos esse debet, *ibid.* Quae ejus curae commissa sint, *ibid.* Paramenta omnia pro Episcopo disponit, *ibid.* Hostiam, Vinum, et Aquam, Episcopo celebrante, prægustat, 16, 28, 139. Sonum Campanarum pro divinis Officiis indicit, 16. Silentium, et modestiam in Sacristia observari faciat, *ibid.* Eleemosynas pro Missis celebrandis datas, notat, *ibid.* Mantilia

Sacristiæ, ut munda sint, invigilet, 17. Adjutores habeat, *ibid.* Duo Canonici super ejus officio invigilent, *ibid.* Quæ parare debeat ad Processionem Corporis Christi, 226 *et seq.*

Sacristia, vel Secretarium in quo induitur Episcopus, 53. V. **Sacellum.**

Salutationes faciendæ inter Episcopum accedentem solemni ritu ad altare et inter canonicos, eum ad sedilia sua exspectantes, 130. Item inter Episcopum et majores se, *ibid.*

Salutatio Angelica a Concionatore dicenda, 69.

Sancta Trinitas, inclinatio profunda a toto choro facienda, cum hæc verba in Matutino nominantur, 120.

Sanctus, Sanctus, etc., quo ritu dicatur, 142. In Missa Defunctorum, 152.

Sandalia pro Missa solemni quando afferantur Episcopo, 31, 125. Non induuntur in Missa Defunctorum 151. Quando afferantur in nocte Nativitatis Domini, 161.

Scabellum Presbyteri assistantis, quomodo collocandum, 17, 19.

Scamnum pro Celebrante cum Diacono et Subdiacono, 46.

Scutiferi pro lotione manuum Episcopi, 57, 125, 138. Pro Missa solemni, ad induendum Episcopum, 125. In Missa privata Episcopi ad elevationem SS. Sacramenti cereos accensos sustineant, 95. Scutiferi pro lotione manuum in Missa Defunctorum, 151.

Secretarium ubi Episcopus paratur, 124 *et seq.* V. **Sacellum.**
Sacristia.

Secretæ Orationes, quo ritu dicantur, 141.

Sedendi in Divinis Officiis ratio, et tempus, 61 *et seq.*

Sedes. Sellæ in publica visitatione quomodo locandæ, 246. Debent esse æquales, et quando, *ibid.* Illa

Præsidis inferior, si Episcopus fuerit Cardinalis, 254.

Sedes Episcopalis, quo ritu collocanda, 47. Ejus ornatus, præsentim diebus solemnioribus, *ibid.* Baldachinum super eam, *ibid.* Quando Episcopus ea utatur, 48. Cedenda Cardinali, si adsit, *ibid.* Quomodo paranda in Matutinis tenebrarum, 182, 184. Sed Episcopi in Secretario, 124. Sedes Episcopi, quando assistit cum cappa vel cum pluviali nigro Missæ Defunctorum, parata esse debet panno violaceo, 157.

Sedes Metropolitani, 48. In Synodo Provinciali, 98.

Sedes Nobilium, et Magistratum extra Chorum, et Presbyterium, 38 et 50. Earum ornatus, *ibid.*

Sedilia Capituli in Synodo Diocesana, 99.

Sedilia Episcoporum in Synodo Provinciali, 99.

Semipunctum in cantu orationum, 86.

Sequentia legitur in sede ab Episcopo in Missa solemni, 134.

Sequentia in Missa Defunctorum, 151.

Sericæ vestes V. **Vestes.**

Sermocinator, et Serme, V. **Concionator**, et **Concio Episcopi.**

Signacula libri Missalis vel Vesparum a quo ordinanda, 35.

Signum Crucis versus pannum post absolutionem pro Defunctis, 153.

Sit nomen Domini benedictum, 83, 107. V. **Benedictio.**

Solemnitates pro Functionibus publicis quæ, 231 *et seq.*, 247.

Spinulæ tres infigendæ Pallio, 56, 129.

Spiritus S. Presbyteri ad Cathedram Ecclesiam promoti, deferunt vestes coloris violacei, et Mantellum, non Mozzettam, neque insignia sui Ordinis in vestibus deferunt, 2. Sed tantum Crucem ejusdem Ordinis ad collum, *ibid.*

Stola quomodo Episcopo aptanda, 128.
Stragula equi Episcopi sint coloris violacei, 3.
Strepitus in fine Matutini tenebrarum, 184.
Subdiaconus Epistolæ in Missa Pontificali, antiquior, seu dignior debet esse ex eō ordine in Capitulo, 30. Tunicellam induit super Alba pro eadem Missa, 31. Una cum familiari Episcopi induit Episcopum Caligis et Sandaliis, *ibid.* et 125. Adjuvat Diaconum in parando Episcopum, 31. Quando accipiat Manipulum et procedat cum Episcopo ad Altare, *ibid.* Librum Evangeliorum, in quo inclusus est Manipulus, ad Altare portat, *ibid.* Respondet simul cum Presbytero assistente ad Introitum Missæ, *ibid.* Quo ritu imponat Manipulum Episcopo, *ibid.* et 131. Faciat Confessionem cum Episcopo, 31. Quando porrigit librum Evangeliorum osculandum Episcopo, *ibid.* et 132. Tenet librum pro Epistola, et Evangelio legendis ab Episcopo si apud faldistorium celebret, 133. Episcopum thurificantem Altare adjuvat, 31. Quando remaneat cum Diacono Evangelii ad Altare, *ibid.* Quo ritu cantet Epistolam, *ibid.* et 128. Post cantatam Epistolam manum Episcopi osculatur, 32. Portat librum Evangeliorum ad legile, seu ad ambonem, *ibid.* et 134. Comitatur Diaconum ad cantandum Evangelium, *ibid.* Porrigit thuribulum Diacono, 135. Dum cantatur Evangelium stat prope Diaconum, 136. Post Evangelium defert ipsum librum osculandum Episcopo, 32. Quo ritu deferat Calicem cum Patena ad Altare, *ibid.* et 139. Ampullas vini tradit Diacono, 32. Aquam infundendam in Calicem Episcopo ostendit, ac petit ut eam benedicat, *ibid.* et 140. Quando accipiat Patenam de manu Diaconi, et usque quo eam teneat, 32 et 143. Quando suppleat

a dextris Episcopi pro Diacono, 33, 144. Communionem, et Pacem ab Episcopo accipit, 33, 79. Quando aliis Pacem deferat, 80. Vinum pro purificatione in Calicem infundit, 33. Calicem abstergit, et reportat ad abacum, *ibid.* et 144. Adjuvat Diaconum in exuendo Episcopum, 33. Ejus munus in Missis Defunctorum, *ibid.* In Collegiatis, et Episcopo absente, servit loco assistentis in danda Pace, *ibid.* Idem facit, si coram Episcopo sine Presbytero assistente celebratur, *ibid.*

Subdiaconus Epistolam in crastinum cantaturus, præntoriat primam Antiphonam Vesperarum Episcopo, 103. Reliquas dignioribus de Capitulo, *ibid.* Thurifications facit, 106.

Subdiaconus paratus, Crucem deferens in Processione pro Missa Pontificali, 53, 130.

Subdiaconus Epistolæ annuntiat Episcopo *Alleluia* Sabbato sancto, 212.

Subdiaconus Epistolæ in Missa Defunctorum defert Crucem in Processione pro facienda absolutione, 154. Ubi se collocare debet, 155.

Subdiaconus thurificat SS. Sacramentum, dum elevatur in Missa Defunctorum, 152.

Subdiaconus utitur planeta plicata, 159, 165 et seq., 172, 176, 180.

Subsellia pro Prælatis, Canonicis, Magistratibus, ac Nobilibus in solemnitatibus quomodo ornanda, 40.

Suppedaneum quo loco exhibendum, 249. Et a quo removendum, *ibid.*

Suppedaneum Altaris quomodo cooperiendum, 44.

Surgendi ratio inter divina Officia, 61 et seq.

Surgendi ratio in Vesperis, 104, 111.

Suscepe Sancte Pater, quo ritu dicatur ab Episcopo solemniter celebrante, 139.

Suscipe Sancta Trinitas, quo ritu dicatur, 141.

Symbolum. V. Credo.

Synodus Provincialis, vel Dioce-sana quo situ habenda sit, 97. Dies inchoationis denuntietur in festo Epiphaniæ, 98. Formula indictio-nis, *ibid.* Tribus diebus Dominicis ante præstitum diem iterum denuntietur a Concionatore, et a Paro-chis, *ibid.* Fideles ad orationes, jejunia, et Sacramentorum per-ceptionem adhortandi, *ibid.* For-ma sedendi in Concilio, 99. Eccle-sia ornanda ritu solemni, *ibid.* Sedilia disponenda pro numero eorum, qui interfuturi sunt, *ibid.* Sedes Metropolitanæ collocanda apud Altare, *ibid.* Sedilia Episco-porum ubi paranda, *ibid.* Ubi se-dilia Capituli, *ibid.* Campanæ Ca-thedralis, et Civitatis ante diem Synodi, et ipsa die pulsandæ, *ibid.* Episcopus quando, et quæ para-menta capiat, *ibid.* Archiepiscopus quibus paramentis induatur, *ibid.* Abbates benedicti intersunt Synodo cum Pluvialibus, et Mitra simpli-ci, *ibid.* Canonici in sacris para-mentis secundum eorum digni-tates, 99. Paramentorum color rubeus, 100. Processio ad Eccle-siam ad habendam Synodum, *ibid.* Missa de Spiritu Sancto prima die Synodi ab Archiepiscopo cantanda, 101. Benedictio danda in fine Ses-sionis, *ibid.* Quo ordine vota pro-ferantur, *ibid.* Evangelia cantanda in Synodis, 118. Abbates mitrati benedicti non præcedunt Canoni-cos, *ibid.* Missa de Spiritu Sancto in Cathedrali cantanda singulis quintis fériis, Synodi tempore, *ibid.* Acclamations in Synodo Provin-ciali, *ibid.* Omittendæ in Synodo Dioce-sana, *ibid.* Pacis osculum in fine Synodi Provincialis, *ibid.*

Tantum ergo Sacramentum, etc. ante repositionem SS. Sacra-menti, 187, 229.

Te Deum præcinendum in primo

accessu Episcopi ad suam Eccle-siam, 4. Ad Laudes a quo præin-tonetur, 118, 122. Cantetur proli-xiora nota in Matutino nocte Nati-vitatis Domini, dum Episcopus paramentis Missalibus induitur, 162. Ejus cantus in Cathedrali post novi Episcopi electionem, 242.

Te ergo quæsumus, etc. Ad Hymnum *Te Deum*, dum dicitur omnes genuflectunt, 119, 126.

Tertia cantatur dum Episcopus in-duitur paramentis pro Missa Pon-tificali, 53, 125. Cum Episcopus est celebraturus solemniter, cani-tur, *ibid.* Inchoatur ab Episcopo, *ibid.* Hymnus *Nunc Sancte*, etc. cantatur a choro, *ibid.* Organum Hymno intermisctetur, *ibid.* Anti-phona Tertiæ præintonatur a Can-tore, *ibid.* Psalmi Tertiæ lente prosequendi, et si opus erit, orga-num ad finem cuiusque Psalmi interponatur, 126. Capitulum Ter-tiæ quæ ratione cantandum, 128. Episcopus cantat Orationem, *ibid.*

Texturæ profanæ vitandæ in or-natu Ecclesiæ, 39.

Thronus episcopalis, 47. **V. Se-des.**

Thuribulum offerendum Episco-po, quomodo teneatur ab offeren-te, 18, 26.

Thuribulum defertur, ac trahitur per Acolythum, 36, 70.

Thuriferarii manus, 74, 129, 132.

Thurificandi ordo, 76. Item in Vesperis solemnibus, præsente vel celebrante Episcopo, 105.

Thurificandi officium, quibus ad diversas occasiones competat, 76.

Thurificari non debet Episcopus a genufexo, 74.

Thurificatur Episcopus ingre-diens primo cathedralem, 4. In Missa solemni, 25, 26, 28, 71.

Thurificatio Altaris in Vesperis, 71, 105, 113. Ad Introitum, 132.

Thurificatio quo ritu fiat in Ves-peris, 71 *et seq.* In Missa, 132. Ad Oblata, 28, 72, 140. In Vesperis

pro defunctis non fit, 74. Quando in Missa pontificali defunctorum, 152. Quando Episcopum tantum assistit, 157.

Thurificatio ad Vespertas, absente Episcopo, et in Cathedralibus, 113, et seq. Explenda ante repetitionem Antiphonæ ad *Magnificat*, *ibid.* Ad Canticum *Benedictus*, 123. Ad Evangelium, 136. Ad absolutiōnem pro Defunctis, 153. Soli Episcopo fit in Missa Defunctorum post Oblata, 152. Episcopo assistenti Missæ cum cappa, quomodo fiat, 157.

Thurificatio ad elevationem in Missa, 142. Et ad elevationem in Missa Defunctorum, per Subdiaconum, 152. Ad Offertorium in Missa pro Defunctis, quando Episcopus assistit, 158. Oblatorum feria VI. in Parasceve, 198, 204.

Thurificatio libri Evangeliorum per Diaconum, 25, 76.

Thurificatio nunquam sedendo, aliquando vero capite detecto, aliquando coopero ab Episcopo accipitur, 74. Capitis inclinationes, quomodo faciendæ a thurificante et thurificando, 75.

Thurificatio in Vespertas, Matutinis, etc., 105. V. **Vesperæ, Matutinum, Laudes, etc.**

Thurificatoris officium circa numerum thurificationum, 78, 79.

Thuris benedictio, 70. Ab absolutiōnem solemnem pro defunctis, 153, 155.

Thuris materia suavis sit, 70.

Thus quomodo imponatur in thuribulum, 70 et seq. Benedicitur ab Episcopo, *ibid.*

Thus non benedicitur ad incensationem Sanctissimi Sacramenti expositi, 74 et seq. Aliquando benedicitur, 75.

Thus imponitur in thuribulum, et benedicitur ab Episcopo primo in grediente Cathedram suam, 4. Ante Missam Pontificalem, 129. Quando imponatur apud sedem, vel apud altare, 73.

Tobalea Altaris superior pro thurificatione in Vespertilis conduplicanda, 105. Post thurificationem reducitur prout erat, *ibid.*

Tonus Orationum, 86 et seq.

Tonus Evangeliorum, et Epistolarium, 91.

Tractus legitur in sede ab Episcopo in Missa solemni, 134.

Triangulare candelabrum pro quindecim cereis sustinendis, 182.

Tribuna Ecclesiæ quomodo ornanda, 40, 46.

Tribunæ apparatus in Matutinis tenebrarum, 182, 184.

Tribuna denudata in Parasceve, 192.

Tunicella a quibus Episcopo aptetur, 128.

Tunicella Subdiaconi Epistolæ, cuius formæ esse debeat, 30.

Tunicella in tertia Dominica Adventus, et in Vigilia Nativitatis Domini, 160.

Umbraculum, V. Baldachinum, et Ciborium.

Urceoli vini et aquæ, 32 et 140. V. **Ampullæ.**

Vas cum carbonibus accensis prope mensam vel in sacristia ponendum est, 45.

Vasa argentea super abaco ponenda, 45.

Valvæ Ecclesiæ diebus solemnioribus quomodo ornandæ, 39, 46.

Velum Subdiaconi pro delatione Calicis ad Altare, 32, 139.

Veni, Creator Spiritus, cum intonatur, genuflectitur, 105.

Venite, adoremus, et procedamus, etc. cum dicitur, omnes genuflectunt, 116 et 120.

Venite, adoremus, Feria VI. in Parasceve, 196, 202.

Venite, exsultemus Domino, etc. quomodo cantandum, 116, 120.

Vesperæ solemnes cum quibus ministris cantandæ ab Episcopo, 34.

Vesperæ solemnes in vigiliis, quando Episcopus in crastinum est celebraturus, 102. Quibus diebus celebrentur, *ibid.* Finitis Vesperis, Episcopus deponit paramenta apud sedein, vel in faldistorio, 107. **V. Episcopus, Canonici.**

Vesperæ, quando Episcopus cum cappa assistit, 108 *et seq.*

Vesperæ solemnes in Dominicis Adventus, 158. In Vigilia Nativitatis Domini, 160.

Vesperæ, Episcopo in crastinum non celebraturo, quomodo dicantur, 107 *et seq.*

Vesperæ in Cathedralibus, absente Episcopo, et in Collegiatis quo ritu celebrandæ, 110 *et seq.* **Canonicus** hebdomadarius paratur in Sacristia Pluviali, coloris temporis congruentis, *ibid.* Presbyteri quatuor, aut sex de gremio ipsius Ecclesie item parantur cum Pluvialibus, *ibid.* Quo ordine e Sacristia ad Altare hebdomadarius procedat, *ibid.* Quomodo orandum sit ac standum ante Altare, *ibid.* **Canonicus** hebdomadarius, vel in scamno præparato ad cornu Epistolæ, vel in stallo chori, stantibus circa eum Presbyteris, incipit Vespertas, 111. Unus ex his Presbyteris præintonat ei primam Antiphonam, *ibid.* Ad *Gloria Patri, etc.* omnes caput detegunt, et profunde inclinant, 112. Acolyti cum candelabris, finitis Psalmis, *ibid.* **Canonicus** celebrans cantat Capitulum, *ibid.* Primus ex Presbyteris præintonat illi Hymnum et Antiphonam ad *Magnificat*, *ibid.* Incerto *Magnificat*, **Canonicus** celebrans accedit ad Altare eum assistentibus, *ibid.* Quo ritu thurificationem faciat, 113. **Canonicus** celebrans incensatur triplici ductu, *ibid.* **Canonici** dupli ductu, et reliqui in choro, unico, *ibid.* **Canonicus** celebrans cantat Orationem, *ibid.* Vespertas terminat, *ibid.* Antiphona Beatae Mariæ in fine Ve-

sperarum quo ritu dicenda, 114. Servanda in Vesperis, diebus solemnioribus, *ibid.*

Vesperæ secundæ quando ab Episcopo celebrentur, 102 *et seq.*

Vesperæ solemnes in Collegiatis, 54, 110 *et seq.*

Vesperæ et Matutinum Defunctionum, Episcopo tantum præsente, vel absente, 149.

Vesperæ Defunctionum in eorum generali commemoratione, 147. Celebrantur statim post Vespertas omnium Sanctorum, 148. Matutina etiam pro Defunctis statim celebrari peterunt, 149. Episcopus, si in crastinum est celebraturus, officium faciet, indutus cappa lanae Pontificali, 148. Stat in sede chorali assistantibus Capellani tantum, *ibid.* Quo ritu Episcopus easdem Vespertas incipiat, et absolvat, *ibid.*

Vestes breviores nigri coloris habere debet tam Episcopus, quam Gubernator in visitationibus privatis, 245. Talares in publicis, 247. **V. Habitus.**

Vestes electi in Archiepiscopum, Episcopum, vel ad Ecclesiam maiorem, 1. **Vestis** inferior talaris esse debet coloris violacei, et ex lana, seu ex camelotto, *ibid.* Mantellatum Electi sit ejusdem materiae, et coloris, *ibid.*

Vestes promotorum ad Episcopatum ex Ordinibus regularibus, et militaribus, 2.

Vestes Episcopi, et Archiepiscopi in sua Provincia, et Dioecesi, sive ex lana, seu ex camelotto violaceo esse debent, 6. In Adventu et Septuagesima ad Pascha, in vigiliis, in quibus jejunatur, nonnullis exceptis, nigræ esse debent, 7. Dies, quibus vestes coloris violacei Episcopo permittuntur, *ibid.*

Vestes itinerariæ Episcopi, 8.

Vestes albæ pro pauperibus, qui lavantur feria V. in Cœna Domini, 189.

Vestes sericas Episcopi ne defērānt, 1.

Vexilla Regis prodeunt, etc., in Processione Sanctissimi Sacramēti feria VI: in Parasceve, 198, 204.

Viae ornandæ in receptione novi Episcopi, 3.

Vicario suo Episcopus ingressurus civitatem suam adventum significet, 3.

Vicarii generalis sedes in Ecclesia, 50.

Vicarius Episcopi secundum Ecclesiarum consuetudinem incensandus, 77.

Vice-Legatus. V. **Præses Gubernator.** Ea etenim onania, quæ de ipsis, de illo etiam statuta intelliguntur, 245 *et seq.*

Vigiliae enumerantur, in quibus Vesperæ solemniter peragantur, 102.

Vigilia Nativitatis Domini, 160.

Missa solemnis hac die celebrari solet in paramentis violaceis, *ibid.*

Vini, et Aquæ prægustatio per Sacristam, 28, 139.

Vinum pro purificatione Episcopi infunditur in Calicem, per Subdiaconum, si præsto non sit Diaconus, 33.

Visitatio Civitatis, vel Oppidi insignis in Diocesi constituti, quo ritu prima vice habenda, 6.

Visitator Apostolicus Episcopus, vel non Episcopus, 10.

Visitatoris Apostolici Episcopi locus in Ecclesia, 49.

Votiva Missa de Spiritu Sancto cantanda prima die Synodi, 100, Singulis quintis feriis hæc Missa Votiva cantanda, 101.

Zelus domus tue, etc., Antiphona, quæ dicta, in Matutinis tenebrarum omnes sedent, 183.

49483

